๒ ๑ ก.พ. ๒๕๖๑

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ต. ๒๒)

คดีหมายเลขดำที่ อ. ๘๗๓/๒๕๕๙
คดีหมายเลขแดงที่ อ.๖๖ /๒๕๖๑

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๑๗ เดือน มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๑

ระหว่าง กรุงเทพมหานคร ผู้ฟ้องคดี

นายรณกร ฐาปนวัฒน์ ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับความรับผิดอย่างอื่นของเจ้าหน้าที่ของรัฐ (อุทธรณ์คำพิพากษา)

ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำที่ ๑๑๕๙/๒๕๕๗ หมายเลขแดงที่ ๙๕๑/๒๕๕๙ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองกลาง)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น ได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งเป็นลูกจ้างประจำ ตำแหน่งช่าง (ช่างเครื่องยนต์) ระดับ ช ๔ (ตำแหน่งเลขที่ กรก. ๑๗๗) ฝ่ายซ่อมบำรุง กองโรงงานช่างกล สำนักการคลัง สังกัดผู้ฟ้องคดี ไม่คืนเงินที่รับไปโดยไม่มีสิทธิหรือเกินสิทธิให้แก่ผู้ฟ้องคดี กล่าวคือ ผู้ฟ้องคดีได้มีคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๒๐๖๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๔ ปรับเปลี่ยนตำแหน่งลูกจ้างประจำเข้าสู่ตำแหน่งระบบใหม่ ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ เป็นต้นไป และให้ทุกหน่วยงานจัดทำคำสั่งแก้ไขคำสั่งกรณีการเปลี่ยนตำแหน่งและแต่งตั้งลูกจ้างประจำตั้งแต่วันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๓ ถึงปัจจุบัน และให้จัดทำคำสั่งเลื่อนขั้น

ศาลปกครองสูงสุด
17 ม.ค. 2561
ศาลปกครองสูงสุด

/ค่าจ้าง...

ค่าจ้างและคำสั่งให้ได้รับเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวและเงินช่วยเหลือค่าครองชีพของวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ และวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๔ ตามตัวอย่างและวิธีการปรับอัตราค่าจ้างที่แสดงประกอบให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๔ ทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีสังกัดหน่วยงานและตำแหน่งตามระบบเดิม คือ ช่าง (ช่างเครื่องยนต์) ชั้น ๔ อัตราค่าจ้างเดือนละ ๒๒,๒๒๐ บาท เปลี่ยนเป็นหน่วยงานและตำแหน่งตามระบบใหม่ คือ ช่าง (ช่างเครื่องยนต์) ระดับ ช ๔ อัตราค่าจ้างเดือนละ ๒๔,๗๓๐ บาท ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ เป็นต้นไป ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ กองการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร ได้ตรวจสอบพบปัญหาของการปรับเปลี่ยนตำแหน่งลูกจ้างประจำเข้าสู่ตำแหน่งระบบใหม่ ที่กำหนดกลุ่มบัญชีค่าจ้างเข้าสู่ตำแหน่งตามระบบใหม่ เมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ ซึ่งได้กำหนดกลุ่มบัญชีไว้มากกว่า ๑ กลุ่ม คือ กลุ่มบัญชีค่าจ้างกลุ่ม ๑ ถึงกลุ่ม ๒ และกลุ่มบัญชีค่าจ้างกลุ่ม ๒ ถึงกลุ่ม ๓ และมีการเลื่อนขั้นในคราวเดียวกันตามคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๒๐๖๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๔ โดยพบประเด็นปัญหาว่าแต่ละหน่วยงานของผู้ฟ้องคดีมีการพิจารณาการปรับเปลี่ยนกลุ่มอัตราค่าจ้างจากกลุ่ม ๑ ไปกลุ่ม ๒ และจากกลุ่ม ๒ ไปกลุ่ม ๓ ของบัญชีโครงสร้างอัตราค่าจ้างลูกจ้างของกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน คือ บางหน่วยงานปรับอัตราค่าจ้างในกลุ่มใหม่ตามแนวระนาบ และบางหน่วยงานปรับอัตราค่าจ้างในกลุ่มใหม่ในขั้นใกล้เคียงในทางที่สูงกว่า ซึ่งการเลื่อนขั้นค่าจ้างลูกจ้างประจำที่มีปัญหาดังกล่าวตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๖ มีจำนวนประมาณ ๕๑๕ ราย เป็นลูกจ้างประจำสังกัดสำนักงานเขต ๔๑ ราย และเป็นลูกจ้างประจำสังกัดสำนัก ๔๗๔ ราย ดังนั้น เพื่อให้ได้ข้อยุติการเลื่อนขั้นค่าจ้างของลูกจ้างกรณีเปลี่ยนกลุ่มบัญชีค่าจ้าง กองการเจ้าหน้าที่จึงมีหนังสือ ลับ ที่ กท ๐๔๐๔/๒๓๐๓ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ถึงปลัดกรุงเทพมหานครเพื่อพิจารณาสั่งการ โดยเมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๖ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเห็นชอบให้นำวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนดให้ลูกจ้างประจำที่ได้รับการแต่งตั้งไปดำรงตำแหน่งที่มีกลุ่มบัญชีค่าจ้างมากกว่า ๑ กลุ่ม หากลูกจ้างประจำรายใดมีการเปลี่ยนกลุ่มบัญชีค่าจ้างใหม่ก็ให้ได้รับค่าจ้างในกลุ่มใหม่ในขั้นที่ใกล้เคียงในทางที่สูงกว่า ตามนัยหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๔๒๘/ว ๕๗ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๓ เรื่อง การปรับเปลี่ยนตำแหน่งลูกจ้างประจำเข้าสู่ตำแหน่งตามระบบใหม่ และในวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๖ ปลัดกรุงเทพมหานครเห็นชอบให้หน่วยงานในสังกัดผู้ฟ้องคดีจัดทำคำสั่งแก้ไขคำสั่งเลื่อนขั้นลูกจ้างประจำ กรณีปรับกลุ่มอัตราค่าจ้างลูกจ้างประจำที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่มีกลุ่มบัญชีค่าจ้าง

ศาลปกครองสูงสุด
17 ม.ค. 2561
ศาลปกครองสูงสุด

/มากกว่า...

มากกว่า ๑ กลุ่ม ในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๖ จำนวน ๑๖ ราย และแต่งตั้งคณะทำงานพิจารณาการเลื่อนขั้นค่าจ้างของลูกจ้างประจำกรณีเปลี่ยนกลุ่มบัญชีจากกลุ่ม ๑ ไปกลุ่ม ๒ และจากกลุ่ม ๒ ไปกลุ่ม ๓ ในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ตามหนังสือลับ ที่ กท ๐๔๐๔/๒๓๐๓ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๖ และเพื่อให้ได้ข้อยุติที่ชัดเจนในกรณีดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือ ที่ กท ๐๔๐๔/๔๘๑๕ ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๖ หารือไปยังกรมบัญชีกลาง ซึ่งอธิบดีกรมบัญชีกลางมีหนังสือที่ กค ๐๔๒๘/๓๘๖๓๑ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๖ ตอบข้อหารือว่า ตำแหน่งใดที่กระทรวงการคลังกำหนดให้ใช้บัญชีค่าจ้างมากกว่า ๑ กลุ่ม หากลูกจ้างประจำรายใดมีการเปลี่ยนกลุ่มบัญชีค่าจ้างก็ให้ได้รับค่าจ้างในกลุ่มบัญชีค่าจ้างใหม่ในขั้นใกล้เคียงในทางที่สูงกว่า ต่อมา ปลัดกรุงเทพมหานครได้มีคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๕๐๕๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ แก้ไขอัตราค่าจ้างในการปรับเปลี่ยนตำแหน่งลูกจ้างประจำเข้าสู่ตำแหน่งตามระบบใหม่ (เฉพาะราย) แนบท้ายคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๒๐๖๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๔ โดยได้แก้ไขอัตราค่าจ้างของผู้ถูกฟ้องคดีจากอัตราค่าจ้างเดือนละ ๒๔,๗๓๐ บาท เป็นอัตราค่าจ้างเดือนละ ๒๒,๖๘๐ บาท ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ เป็นต้นไป และกองการเจ้าหน้าที่สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร มีหนังสือที่ กท ๐๔๐๔/๑๗๑๓๗ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ ส่งสำเนาคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๕๐๕๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ ให้สำนักการคลังเพื่อดำเนินการต่อไป จากนั้น สำนักการคลังได้ดำเนินการให้เป็นไปตามคำสั่งของผู้ฟ้องคดีดังกล่าว โดยได้มีคำสั่งที่เกี่ยวกับผู้ถูกฟ้องคดี ดังนี้ (๑) คำสั่งสำนักการคลัง ที่ ๒๐๖/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ เรื่อง เลื่อนขั้นค่าจ้างลูกจ้างประจำกรุงเทพมหานคร ในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ ให้ยกเลิกคำสั่งสำนักการคลัง ที่ ๑๑๒/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๔ และให้เลื่อนขั้นค่าจ้างลูกจ้างประจำกรุงเทพมหานคร ตามผลการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของลูกจ้างประจำตามบัญชีรายละเอียดแนบท้าย (๒) คำสั่งสำนักการคลัง ที่ ๒๐๗/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ เรื่อง เลื่อนขั้นค่าจ้างลูกจ้างประจำกรุงเทพมหานคร ในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๔ ให้ยกเลิกคำสั่งสำนักการคลัง ที่ ๑๑๕/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๔ และให้เลื่อนขั้นค่าจ้างลูกจ้างประจำกรุงเทพมหานคร ตามผลการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของลูกจ้างประจำตามบัญชีรายละเอียดแนบท้าย (๓) คำสั่งสำนักการคลัง ที่ ๒๐๘/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ เรื่อง เลื่อนขั้นค่าจ้างลูกจ้างประจำกรุงเทพมหานคร ในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ ให้ยกเลิก

ศาลปกครองสูงสุด
17 ม.ค. 2561
ศาลปกครองสูงสุด

/คำสั่ง...

คำสั่งสำนักการคลัง ที่ ๒๑๐/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ และให้เลื่อนขั้นค่าจ้างลูกจ้างประจำกรุงเทพมหานคร ตามผลการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของลูกจ้างประจำตามบัญชีรายละเอียดแนบท้าย (๔) คำสั่งสำนักการคลัง ที่ ๒๐๙/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ เรื่อง เลื่อนขั้นค่าจ้างลูกจ้างประจำกรุงเทพมหานคร ในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๕ ให้ยกเลิกคำสั่งสำนักการคลัง ที่ ๖๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ และให้เลื่อนขั้นค่าจ้างลูกจ้างประจำกรุงเทพมหานคร ตามผลการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของลูกจ้างประจำตามบัญชีรายละเอียดแนบท้าย (๕) คำสั่งสำนักการคลัง ที่ ๒๑๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ เรื่อง เลื่อนขั้นค่าจ้างลูกจ้างประจำกรุงเทพมหานคร ในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ให้ยกเลิกคำสั่งสำนักการคลัง ที่ ๑๔๙/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๕ และให้เลื่อนขั้นค่าจ้างลูกจ้างประจำกรุงเทพมหานคร ตามผลการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของลูกจ้างประจำตามบัญชีรายละเอียดแนบท้าย และ (๖) คำสั่งสำนักการคลัง ที่ ๒๑๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ เรื่อง เลื่อนขั้นค่าจ้างลูกจ้างประจำกรุงเทพมหานคร ในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๖ ให้ยกเลิกคำสั่งสำนักการคลัง ที่ ๕๘/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๖ และให้เลื่อนขั้นค่าจ้างลูกจ้างประจำกรุงเทพมหานครตามผลการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของลูกจ้างประจำตามบัญชีรายละเอียดแนบท้าย ซึ่งสำนักการคลังได้มีหนังสือ ที่ กท ๑๓๐๖/๑๑๘๐ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๗ ส่งคำสั่งดังกล่าวให้ผู้ถูกฟ้องคดีทราบแล้ว จากผลของคำสั่งดังกล่าวทำให้ค่าจ้างของผู้ถูกฟ้องคดีเปลี่ยนแปลงไป โดยผู้ฟ้องคดีได้จ่ายเงินให้ผู้ถูกฟ้องคดีไปโดยสำคัญผิด และผู้ถูกฟ้องคดีรู้หรือควรรู้อยู่แล้วว่าตนไม่มีสิทธิแต่กลับรับเงินดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องส่งคืนเงินให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นเงินจำนวน ๙๒,๖๔๐ บาท และเมื่อผู้ฟ้องคดีได้ปรับลดเงินค่าจ้างของผู้ถูกฟ้องคดี จึงทำให้กระทบต่อเงินรางวัลประจำปีที่จะต้องจ่ายให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดี ผู้อำนวยการสำนักการคลังจึงมีคำสั่งสำนักการคลัง ที่ ๖๔/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เรื่อง ยกเลิกคำสั่งและให้ลูกจ้างประจำกรุงเทพมหานครได้รับเงินรางวัลประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ ยกเลิกคำสั่งสำนักการคลัง ที่ ๒๐๘/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ เรื่อง ให้ลูกจ้างประจำกรุงเทพมหานครได้รับเงินรางวัลประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ และคำสั่งสำนักการคลัง ที่ ๖๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เรื่อง ยกเลิกคำสั่งและให้ลูกจ้างประจำกรุงเทพมหานครได้รับเงินรางวัลประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ยกเลิกคำสั่งสำนักการคลัง ที่ ๑๘๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๑

ศาลปกครองสูงสุด
17 ม.ค. 2561
ศาลปกครองสูงสุด

/ธันวาคม...

ธันวาคม ๒๕๕๕ เรื่อง ให้ลูกจ้างประจำกรุงเทพมหานครได้รับเงินรางวัลประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยที่ผู้ฟ้องคดีได้จ่ายเงินรางวัลให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีไปโดยสำคัญผิด และผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งรู้หรือควรรู้อยู่แล้วว่าตนไม่มีสิทธิได้รับเงินรางวัลดังกล่าว แต่กลับรับเงินรางวัลไปโดยไม่มีสิทธิ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องส่งคืนเงินรางวัลที่ตนรับไว้โดยไม่มีสิทธิ หรือไม่ถูกต้องคืนให้แก่ผู้ฟ้องคดี เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีได้รับเงินรางวัลประจำปีน้อยลงจากเดิม ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องคืนเงินส่วนที่เกินให้แก่ผู้ฟ้องคดีจำนวน ๖,๕๒๕ บาท

ต่อมา นายโชติ เขียวจันทร์ และกลุ่มลูกจ้างประจำสังกัดกองโรงงานช่างกล รวมทั้งผู้ถูกฟ้องคดี ซึ่งได้รับผลกระทบจากคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๕๐๕๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ เรื่อง แก้ไขอัตราค่าจ้างในการปรับเปลี่ยนตำแหน่งลูกจ้างประจำเข้าสู่ตำแหน่งตามระบบใหม่ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๗ ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๗ และลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๗ ขอความเป็นธรรมต่อปลัดกรุงเทพมหานคร ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และผู้อำนวยการสำนักการคลัง ตามลำดับ อ้างว่าคำสั่งดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมายตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ขอให้เพิกถอนคำสั่งดังกล่าวและคำสั่งที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครพิจารณาแล้วเมื่อวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๗ ให้ยกคำร้องทุกข์ตามที่ปลัดกรุงเทพมหานครเสนอ หลังจากนั้น ผู้ฟ้องคดีได้มีคำสั่ง ที่ ๑๒๘๓/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๗ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับการผ่อนชำระหนี้กรณีลูกจ้างประจำของกรุงเทพมหานคร หรือทายาทได้รับเงินเกินสิทธิหรือได้รับเงินไปโดยไม่มีสิทธิ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีโดยผู้อำนวยการสำนักการคลังได้มีหนังสือสำนักการคลัง ที่ กท ๑๓๐๖/๓๖๙๔ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๗ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีคืนเงินที่ได้รับเกินสิทธิหรือได้รับไปโดยไม่มีสิทธิ รวมเป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น ๙๙,๑๖๕ บาท โดยกำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระคืนให้แก่ผู้ฟ้องคดีภายในกำหนด ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือ ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับหนังสือฉบับดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๗ เมื่อครบกำหนดระยะเวลาดังกล่าวแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีเพิกเฉยไม่นำเงินจำนวนดังกล่าวมาชำระให้แก่ผู้ฟ้องคดีและไม่ยินยอมชำระหนี้ รวมทั้งไม่ยินยอมทำหนังสือรับสภาพหนี้และสัญญาผ่อนชำระหนี้ตามที่ผู้ฟ้องคดีกำหนด ผู้ถูกฟ้องคดีจึงตกเป็นผู้ผิดนัดและต้องรับผิดชดใช้เงินรวมทั้งสิ้น จำนวน ๙๙,๑๖๕ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับตั้งแต่วันผิดนัดชำระหนี้ คือ วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๗ จนถึงวันฟ้อง (วันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๗) รวม ๒๓ วัน คิดเป็นดอกเบี้ยวันละ ๒๐.๓๘ บาท

ศาลปกครองสูงสุด
17 ม.ค. 2561
ศาลปกครองสูงสุด

/รวมดอกเบี้ย...

รวมดอกเบี้ยทั้งสิ้น ๔๖๘.๖๖ บาท รวมต้นเงินและดอกเบี้ยเป็นเงิน จำนวน ๙๙,๖๓๓.๖๖ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงินจำนวน ๙๙,๖๓๓.๖๖ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงิน จำนวน ๙๙,๑๖๕ บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จให้แก่ผู้ฟ้องคดี

๒. คืนค่าธรรมเนียมศาลในการฟ้องคดีทั้งหมดแก่ผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การว่า ผู้ถูกฟ้องคดีเป็นลูกจ้างประจำของผู้ฟ้องคดี ปัจจุบันได้รับค่าจ้างเดือนละ ๒๙,๖๘๐ บาท โดยเมื่อเดือนมิถุนายน ๒๕๕๔ ผู้ถูกฟ้องคดีทราบว่ามีเงินค่าจ้างเข้ามาในบัญชีธนาคารของผู้ถูกฟ้องคดีมากกว่าปกติ กล่าวคือ มีการปรับอัตราค่าจ้างของผู้ถูกฟ้องคดีจากอัตราค่าจ้าง เดือนละ ๒๒,๒๒๐ บาท เป็นเดือนละ ๒๔,๗๓๐ บาท และได้มีการปรับเปลี่ยนตำแหน่งตามระบบเดิม คือ ช่าง (ช่างเครื่องยนต์) ชั้น ๔ เปลี่ยนเป็นช่าง (ช่างเครื่องยนต์) ระดับ ช ๔ มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้มีคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๕๐๕๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ เรื่อง แก้ไขอัตราค่าจ้างในการปรับเปลี่ยนตำแหน่งลูกจ้างประจำเข้าสู่ตำแหน่งตามระบบใหม่เนื่องจากมีการปรับเปลี่ยนตำแหน่งลูกจ้างประจำเข้าสู่ระบบใหม่ และเลื่อนขั้นค่าจ้างในคราวเดียวกันของลูกจ้างประจำ กรณีเปลี่ยนกลุ่มค่าจ้างมากกว่า ๑ กลุ่ม ในบัญชีแนบท้ายคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๒๐๖๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๔ มีการเทียบขั้นค่าจ้างและเลื่อนขั้นค่าจ้างไม่ถูกต้อง ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด สำนักการคลังจึงได้ดำเนินการให้เป็นไปตามคำสั่งดังกล่าวและได้แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทราบว่ามีคำสั่งที่กระทบสิทธิของผู้ถูกฟ้องคดี ดังนี้ (๑) คำสั่งสำนักการคลัง ที่ ๒๐๖/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ เรื่อง เลื่อนค่าจ้างลูกจ้างประจำกรุงเทพมหานคร ในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ ยกเลิกคำสั่งสำนักการคลัง ที่ ๑๑๒/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๔ (๒) คำสั่งสำนักการคลัง ที่ ๒๐๗/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ เรื่อง เลื่อนขั้นค่าจ้างลูกจ้างประจำกรุงเทพมหานคร ในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ ยกเลิกคำสั่งสำนักการคลัง ที่ ๑๑๕/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๔ (๓) คำสั่งสำนักการคลัง ที่ ๒๐๘/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ เรื่อง เลื่อนขั้นค่าจ้างลูกจ้างประจำกรุงเทพมหานคร ในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ ยกเลิกคำสั่งสำนักการคลัง ที่ ๒๑๐/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ (๔) คำสั่งสำนักการคลัง ที่ ๒๐๙/๒๕๕๖

/ลงวันที่ ๒๓...

ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ เรื่อง เลื่อนขั้นค่าจ้างลูกจ้างประจำกรุงเทพมหานคร ในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๕ ยกเลิกคำสั่งสำนักการคลัง ที่ ๖๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ (๕) คำสั่งสำนักการคลัง ที่ ๒๑๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ เรื่อง เลื่อนขั้นค่าจ้างลูกจ้างประจำกรุงเทพมหานคร ในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ยกเลิกคำสั่งสำนักการคลัง ที่ ๑๔๙/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๕ และ (๖) คำสั่งสำนักการคลัง ที่ ๒๑๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ เรื่อง เลื่อนขั้นค่าจ้างลูกจ้างประจำกรุงเทพมหานคร ในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๖ ยกเลิกคำสั่งสำนักการคลัง ที่ ๕๘/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๖ นอกจากนี้ ผู้อำนวยการสำนักการคลังยังได้มีคำสั่งสำนักการคลัง ที่ ๖๔/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เรื่อง ยกเลิกคำสั่งและให้ลูกจ้างประจำกรุงเทพมหานครได้รับเงินรางวัลประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ และคำสั่งสำนักการคลัง ที่ ๖๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เรื่อง ยกเลิกคำสั่งและให้ลูกจ้างประจำกรุงเทพมหานครได้รับเงินรางวัลประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งออกมาเพิกถอนคำสั่งสำนักการคลัง ที่ ๒๐๘/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ และคำสั่งสำนักการคลัง ที่ ๑๘๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ ตามลำดับ ผลของคำสั่งดังกล่าวทำให้เงินเดือนและเงินช่วยเหลือของผู้ถูกฟ้องคดีลดลง เนื่องจากคำสั่งทั้งหมดข้างต้นเป็นการออกคำสั่งเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่มีลักษณะเป็นการให้ประโยชน์แก่ผู้ถูกฟ้องคดี ซึ่งหากจะมีการเพิกถอนคำสั่งทางปกครองดังกล่าวจะต้องดำเนินการตามมาตรา ๔๙ มาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และมาตรา ๔๑๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กล่าวคือ จะต้องเพิกถอนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รู้ถึงเหตุที่จะเพิกถอนคำสั่งตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และตามนัยคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๓๙๑/๒๕๕๓ แต่ข้อเท็จจริงในคดีนี้ ปลัดกรุงเทพมหานครได้ทราบถึงเหตุแห่งการเพิกถอนคำสั่งดังกล่าว รวมทั้งข้อเท็จจริงในการใช้ประกอบดุลพินิจจากหนังสือ ลับ ที่ กท ๐๔๐๔/๒๓๐๓ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ที่กองการเจ้าหน้าที่มีไปถึงปลัดกรุงเทพมหานคร เรื่อง การเลื่อนขั้นค่าจ้างของลูกจ้างประจำกรณีเปลี่ยนกลุ่มบัญชีค่าจ้างจากกลุ่ม ๑ ไปกลุ่ม ๒ และจากกลุ่ม ๒ ไปกลุ่ม ๓ ซึ่งเป็นเนื้อหาเกี่ยวกับข้อเท็จจริงและข้อเสนอแนะจากกองการเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับประเด็นดังกล่าว แต่ปลัดกรุงเทพมหานครได้ออกคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๕๐๕๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ เรื่อง แก้ไขอัตราค่าจ้างปรับเปลี่ยนตำแหน่งลูกจ้างประจำเข้าสู่

ศาลปกครองสูงสุด
17 ม.ค. 2561
ศาลปกครองสูงสุด

/ตามระบบใหม่...

ตามระบบใหม่ โดยคำสั่งดังกล่าวออกมาเพื่อเพิกถอนคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๒๐๖๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๔ ซึ่งเป็นคำสั่งทางปกครองที่ให้ประโยชน์ แต่ผู้มีอำนาจในการเพิกถอนคำสั่งนั้นมิได้กระทำการเพิกถอนคำสั่งภายในเก้าสิบวันตามที่กฎหมายกำหนด จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากล่วงพ้นระยะเวลาแล้ว ผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจเพิกถอนคำสั่งได้ (ความเห็นคณะกรรมการวิธีปฏิบัติทางปกครอง เรื่องเสร็จที่ ๓๓๑/๒๕๕๖) ผู้ฟ้องคดีมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีคืนเงินจำนวน ๙๙,๑๖๕ บาท ซึ่งเงินดังกล่าวผู้ถูกฟ้องคดีได้ใช้เป็นค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวันของผู้ถูกฟ้องคดีและครอบครัว ชำระหนี้ จ่ายภาษี เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีเชื่อโดยสุจริตในขณะรับเงินและใช้เงินว่าผู้ถูกฟ้องคดีมีสิทธิในจำนวนเงินดังกล่าว ประกอบกับผู้ถูกฟ้องคดีปฏิบัติงานสายช่างไม่ได้มีความรู้เรื่องหลักเกณฑ์การขึ้นเงินเดือนแต่อย่างใด ซึ่งตามมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ บัญญัติว่า การเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ให้คำนึงถึงความเชื่อโดยสุจริตของผู้รับประโยชน์ในความคงอยู่ของคำสั่งทางปกครองนั้นกับประโยชน์สาธารณะประกอบกันและผู้ได้รับประโยชน์ได้ดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินไปแล้ว เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีมิได้แสดงข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อความจริงซึ่งควรบอกให้แจ้ง หรือข่มขู่หรือชักจูงใจ โดยการให้ประโยชน์หรือทรัพย์สินอื่นใดที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และไม่ได้ประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงที่ไม่ทราบว่าคำสั่งทางปกครองดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ถูกฟ้องคดีจึงขอปฏิเสธการชำระเงินแก่ผู้ฟ้องคดี

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การว่า ผู้ฟ้องคดีได้ปรับเปลี่ยนตำแหน่งและอัตราค่าจ้างของลูกจ้างประจำเข้าสู่ระบบใหม่ตามคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๒๐๖๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๔ โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ ซึ่งในขณะนั้นหน่วยงานต่างๆ รวมทั้งสำนักการคลังได้มีคำสั่งเลื่อนขั้นค่าจ้างไปแล้ว ๓ รอบ คือ รอบวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ รอบวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ และรอบวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๔ เมื่อสำนักการคลังแก้ไขคำสั่งเลื่อนขั้นค่าจ้างดังกล่าวให้เป็นไปตามอัตราค่าจ้างตามคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๒๐๖๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๔ แล้ว จึงได้ใช้แนวทางการปรับอัตราค่าจ้างตามคำสั่งดังกล่าวในการเลื่อนขั้นค่าจ้างในรอบต่างๆ มาจนถึงรอบวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๖ ต่อมา ในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ (การเลื่อนขั้นค่าจ้างรอบวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖) กองการเจ้าหน้าที่สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร พบว่า การเลื่อนขั้นค่าจ้าง รอบวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๖ แต่ละหน่วยงานใช้วิธีการปรับเปลี่ยนกลุ่มอัตราค่าจ้างที่แตกต่างกัน และพบว่ามีการใช้วิธีการ

ศาลปกครองสูงสุด
17 ม.ค. 2561
ศาลปกครองสูงสุด

/ที่แตกต่าง...

ที่แตกต่างกันตั้งแต่การเลื่อนขั้นค่าจ้างในรอบวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ จนถึงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๖ บางหน่วยงานใช้วิธีการปรับอัตราค่าจ้างในกลุ่มใหม่ตามแนวระนาบ บางหน่วยงานใช้วิธีการปรับในขั้นใกล้เคียงในทางที่สูงกว่า และบางหน่วยงานใช้ทั้ง ๒ วิธี ซึ่งในช่วงเวลานั้นเป็นเพียงการได้พบว่าหน่วยงานต่างๆ ของผู้ฟ้องคดีปฏิบัติในเรื่องเดียวกันแตกต่างกันเท่านั้น แต่ยังไม่ทราบว่าวิธีการใดถูกต้องและวิธีการใดผิด กองการเจ้าหน้าที่จึงได้ดำเนินการเพื่อให้ได้ข้อยุติว่าวิธีการใดจึงจะถูกต้อง โดยในชั้นต้นได้มีหนังสือ ลับ ที่ กท ๐๔๐๔/๒๓๐๓ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ถึงปลัดกรุงเทพมหานคร เพื่อรายงานสภาพการณ์ที่เกิดขึ้นโดยเริ่มตั้งแต่การที่ผู้ฟ้องคดีปรับเปลี่ยนลูกจ้างประจำเข้าสู่ตำแหน่งตามระบบใหม่ในภาพรวมของทุกหน่วยงานตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ ตามคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๒๐๖๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๔ ซึ่งได้ปรับอัตราค่าจ้างของลูกจ้างประจำที่กำหนดให้ใช้บัญชีค่าจ้างมากกว่า ๑ กลุ่ม กรณีเปลี่ยนกลุ่มบัญชีค่าจ้างใหม่จะใช้วิธีเทียบขั้นค่าจ้างอัตราใหม่ในแนวระนาบ และใช้วิธีการดังกล่าวในการเลื่อนขั้นค่าจ้างตั้งแต่รอบวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ จนถึงปัจจุบัน ซึ่งวิธีการดังกล่าวนั้นไม่สอดคล้องและไม่เป็นมาตรฐานเดียวกันกับส่วนราชการอื่น ประกอบกับกระทรวงการคลังมีหนังสือเวียนที่เกี่ยวข้องกับการแต่งตั้งลูกจ้างประจำไปดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้น หากมีการเปลี่ยนกลุ่มค่าจ้างใหม่ก็ให้ได้รับค่าจ้างใหม่ในขั้นใกล้เคียงในทางที่สูงกว่า เช่น หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๔๑๕/ว ๑๔๗ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๔๘ หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๔๑๕/ว ๔๔ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๐ และหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๔๒๘/ว ๕๗ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๓ เรื่อง การปรับเปลี่ยนตำแหน่งลูกจ้างประจำเข้าสู่ตำแหน่งตามระบบใหม่ ข้อ ๓ กำหนดว่า กรณีที่ตำแหน่งใดตามหนังสือกระทรวงการคลังด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๒๘/ว ๓๘ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ ได้กำหนดกลุ่มบัญชีค่าจ้างไว้มากกว่า ๑ กลุ่ม หากมีลูกจ้างประจำรายใดที่มีการเปลี่ยนกลุ่มบัญชีค่าจ้างใหม่ ก็ให้ได้รับค่าจ้างในกลุ่มใหม่ในขั้นใกล้เคียงในทางที่สูงกว่า ดังนั้น เพื่อหยุดการเลื่อนขั้นค่าจ้างของลูกจ้างประจำกรณีเปลี่ยนกลุ่มบัญชีค่าจ้างไว้ก่อน จึงขอความเห็นชอบผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร นำวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนดตามนัยหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๔๒๘/ว ๕๗ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๓ มาใช้และให้หน่วยงานแก้ไขคำสั่งเลื่อนขั้นค่าจ้างประจำเฉพาะรอบวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๖ จำนวน ๑๖ รายก่อน และเพื่อให้ทราบว่าเกิดความผิดพลาดอย่างไร จึงแต่งตั้งคณะทำงานพิจารณาการเลื่อนขั้นค่าจ้างของลูกจ้างประจำกรณีเปลี่ยนกลุ่มบัญชีค่าจ้าง ในรอบวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๖

ศาลปกครองสูงสุด
17 ม.ค. 2561
ศาลปกครองสูงสุด

/จึงเห็นได้ว่า...

จึงเห็นได้ว่า ในขณะที่กองการเจ้าหน้าที่รายงานต่อปลัดกรุงเทพมหานครตามหนังสือ ลับ ที่ กท ๐๔๐๔/๒๓๐๓ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีกล่าวอ้างนั้น ผู้ฟ้องคดียังไม่รู้ถึงเหตุที่จะเพิกถอนคำสั่งทางปกครอง เพราะยังมิได้ข้อยุติว่าเกิดความผิดพลาดอย่างไร จึงได้มีการแต่งตั้งคณะทำงานขึ้นมาพิจารณาประเด็นดังกล่าว นอกจากนั้น เพื่อให้ได้ความชัดเจน ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือที่ กท ๐๔๐๔/๔๘๑๕ ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๖ หารือไปยังกรมบัญชีกลางเกี่ยวกับแนวทางและวิธีปฏิบัติตามหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๔๒๘/ว ๕๗ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๓ ซึ่งอธิบดีกรมบัญชีกลางมีหนังสือกรมบัญชีกลาง ที่ กค ๐๔๒๘/๓๘๖๓๑ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๖ ตอบข้อหารือว่า ตำแหน่งใดที่กระทรวงการคลังกำหนดให้ใช้บัญชีค่าจ้างมากกว่า ๑ กลุ่ม หากลูกจ้างประจำรายใดมีการเปลี่ยนกลุ่มบัญชีค่าจ้าง ก็ให้ได้รับค่าจ้างในกลุ่มบัญชีค่าจ้างใหม่ในขั้นใกล้เคียงในทางที่สูงกว่า กรณีที่ผู้ฟ้องคดีหารือนั้นถูกต้องแล้ว ผู้ฟ้องคดีโดยปลัดกรุงเทพมหานครได้ประมวลและพิจารณาจากข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย ความเห็นของคณะทำงานพิจารณาการเลื่อนขั้นค่าจ้างของลูกจ้างประจำกรณีเปลี่ยนกลุ่มบัญชีค่าจ้าง และการตอบข้อหารือของกรมบัญชีกลางแล้ว จึงเห็นชอบท้ายหนังสือ ลับ ด่วนมาก ที่ กท ๐๔๐๔/๔๑๒๑ ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ให้ดำเนินการ ดังนี้ (๑) ให้กองการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดกรุงเทพมหานครแก้ไขคำสั่งการปรับเปลี่ยนตำแหน่งลูกจ้างประจำเข้าสู่ตำแหน่งตามระบบใหม่ และเลื่อนขั้นในคราวเดียวกันเฉพาะรายของการเลื่อนขั้นค่าจ้างลูกจ้างประจำที่มีกลุ่มบัญชีค่าจ้างมากกว่า ๑ กลุ่ม ให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ (๒) ให้หน่วยงานแก้ไขคำสั่งเลื่อนขั้นค่าจ้างของลูกจ้างประจำเฉพาะรายที่มีกลุ่มบัญชีค่าจ้างมากกว่า ๑ กลุ่ม ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ ถึงปัจจุบันให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด ปลัดกรุงเทพมหานครจึงมีคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๕๐๕๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ แก้ไขคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๒๐๖๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๔ และให้หน่วยงานดำเนินการแก้ไขคำสั่งเลื่อนขั้นค่าจ้างและคำสั่งที่เกี่ยวข้อง ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๖ เป็นต้นไป ดังนั้น เมื่อผู้ฟ้องคดีได้ข้อยุติในการปรับเปลี่ยนกลุ่มบัญชีค่าจ้างของลูกจ้างประจำที่กำหนดให้ใช้กลุ่มบัญชีค่าจ้างมากกว่า ๑ กลุ่ม แล้วว่าต้องใช้วิธีการตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด กล่าวคือ ใช้วิธีการเทียบขั้นใกล้เคียงในทางที่สูงกว่า และปลัดกรุงเทพมหานครเห็นชอบให้แก้ไขคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๒๐๖๓/๒๕๕๔

ศาลปกครองสูงสุด
17 ม.ค. 2561
ศาลปกครองสูงสุด

/ลงวันที่ ๓...

ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๔ โดยมีคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๕๐๕๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ แก้ไขคำสั่งดังกล่าว จึงเห็นได้ว่าวันที่ผู้ฟ้องคดีทราบเหตุที่จะเพิกถอนคำสั่งเมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ มิใช่วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ตามคำให้การของผู้ถูกฟ้องคดี ดังนั้น การออกคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๕๐๕๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ เพื่อเพิกถอนคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๒๐๖๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๔ จึงเป็นการกระทำภายในเก้าสิบวันนับแต่ได้รู้ถึงเหตุที่จะเพิกถอนคำสั่งทางปกครองนั้น ตามมาตรา ๔๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ จึงชอบด้วยกฎหมาย และเป็นการติดตามเอาเงินงบประมาณที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับไปโดยไม่มีสิทธิคืนตามมาตรา ๑๓๓๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

สำหรับกรณีคำสั่งเพิกถอนเปลี่ยนแปลงเงินรางวัลประจำปี นั้น การที่ปลัดกรุงเทพมหานครมีคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๕๐๕๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ เรื่อง แก้ไขอัตราค่าจ้างในการปรับเปลี่ยนตำแหน่งลูกจ้างประจำเข้าสู่ตำแหน่งตามระบบใหม่ ทำให้อัตราค่าจ้างของผู้ถูกฟ้องคดีถูกแก้ไขให้ถูกต้องตามกฎหมาย มีผลทำให้เงินรางวัลประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ และงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งมีฐานการคำนวณมาจากเงินค่าจ้างที่ไม่ถูกต้องถูกแก้ไขไปในคราวเดียวกันด้วย และเป็นการเพิกถอนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้เหตุแห่งการเพิกถอนคำสั่ง คำสั่งสำนักการคลัง ที่ ๖๔/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เรื่อง ยกเลิกคำสั่งและให้ลูกจ้างประจำกรุงเทพมหานครได้รับเงินรางวัลประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ และคำสั่งสำนักการคลัง ที่ ๖๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เรื่อง ยกเลิกคำสั่งและให้ลูกจ้างประจำกรุงเทพมหานคได้รับเงินรางวัลประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ เป็นเพียงการออกเพื่อแก้ไขเงินรางวัลประจำปีให้ถูกต้องตามความเป็นจริง และเป็นการติดตามเอาเงินรางวัลประจำปีในส่วนที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับไปโดยไม่ถูกต้องตามกฎหมายคืนตามมาตรา ๑๓๓๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ส่วนกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีปฏิเสธการคืนเงิน นั้น เงินที่เรียกคืน ผู้ถูกฟ้องคดีรับเกินสิทธิหรือได้รับโดยไม่มีสิทธิ และเมื่อมีการเพิกถอนคำสั่งที่จ่ายเงินไม่ถูกต้อง คลาดเคลื่อน ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีหน้าที่ต้องคืนเงินตามฟ้อง ไม่อาจยกเรื่องความสุจริตขึ้นต่อสู้ผู้ฟ้องคดีได้ เพราะเมื่อมีการเทียบอัตราจ้างตามระบบใหม่ ปรากฏว่ามียอดเงินค่าจ้างคลาดเคลื่อนผิดไปหรือสูงจากเดิมอย่างมาก ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีย่อมสามารถรู้ได้ถึงความผิดปกติดังกล่าวและวิญญูชนที่รับราชการก็สามารถรู้ได้ถึงความผิดปกติดังกล่าวเช่นกัน เมื่อเงินที่รับไปดังกล่าวเป็นเงินจาก

ศาลปกครองสูงสุด
17 มี.ค. 2561
ศาลปกครองสูงสุด

/งบประมาณ...

งบประมาณที่มาจากภาษีอากรที่เก็บมาจากประชาชนและเป็นการรับไปโดยไม่มีสิทธิ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่อ้างความสุจริตในการรับเงินนี้ และเมื่อพิจารณามาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ที่ให้คำนึงถึงความเชื่อโดยสุจริตของผู้รับประโยชน์ในความคงอยู่ของคำสั่งทางปกครองนั้นกับประโยชน์สาธารณะประกอบกันแล้ว เห็นได้ว่าหากผู้ถูกฟ้องคดีไม่คืนเงินที่ได้รับเกินสิทธิหรือโดยไม่มีสิทธินั้น ย่อมจะเกิดความเสียหายต่อการบริหารราชการของผู้ฟ้องคดียิ่งกว่าประโยชน์ของผู้ถูกฟ้องคดี เงินค่าจ้างและเงินรางวัลประจำปีที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับเกินไปจำนวน ๙๙,๑๖๕ บาท เป็นเงินที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับไปโดยไม่ถูกต้องตามกฎหมายและไม่มีสิทธิรับเงินดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่อาจอ้างความสุจริตมาใช้กับการรับเงินที่ตนได้รับไปโดยไม่ถูกต้องตามกฎหมายได้ และกรณีดังกล่าวไม่เข้าหลักเกณฑ์ตามมาตรา ๔๙ มาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ แต่เป็นการติดตามเอาทรัพย์ที่เป็นเงินจากงบประมาณของราชการคืนจากผู้ซึ่งได้รับไปโดยไม่ถูกต้อง ตามมาตรา ๑๓๓๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

สำหรับประเด็นการจ่ายภาษี นั้น จำนวนเงินที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับไปโดยไม่มีสิทธิหรือเกินสิทธิเป็นเงินจำนวนน้อยไม่ถึงเกณฑ์ที่จะต้องเสียภาษี และเป็นการกล่าวอ้างโดยปราศจากพยานหลักฐาน ส่วนที่กล่าวอ้างว่าได้ใช้จ่ายเป็นค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวันของตนเองและครอบครัว รวมทั้งได้ชำระหนี้ นั้น เป็นการกล่าวอ้างข้อเท็จจริงที่ขัดกับสภาพของความเป็นจริง กล่าวคือ เป็นไปไม่ได้ที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะสามารถแยกเงินที่ได้รับไปโดยไม่มีสิทธิหรือเกินสิทธิออกจากเงินในทางปกติของผู้ถูกฟ้องคดี และขัดกับสภาพความเป็นจริงของคุณสมบัติของเงินตราและเป็นการกล่าวอ้างโดยปราศจากพยานหลักฐาน อีกทั้งทรัพย์ใดๆ ก็ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีการซื้อหาเข้ามาโดยใช้เงินที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับมาตามฟ้อง ทรัพย์สินใดๆ ดังกล่าวก็เป็นทรัพย์สินที่เข้ามาแทนที่เงินที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับมาตามคำฟ้องในฐานะนิตินัยอย่างเดียวกันกับเงินที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับมาโดยไม่มีสิทธิหรือเกินสิทธินั้นเอง จะเห็นได้ว่า ข้อกล่าวอ้างใดๆ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้หยิบยกขึ้นมาดังกล่าวข้างต้นล้วนเป็นเหตุผลที่ผู้ถูกฟ้องคดียกขึ้นมากล่าวอ้างเพื่อปฏิเสธหน้าที่ของการคืนเงินให้แก่ผู้ฟ้องคดี เป็นการกล่าวอ้างข้อเท็จจริงเพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองและครอบครัว อันเป็นการใช้สิทธิโดยไม่สุจริต ขัดต่อมาตรา ๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ จึงไม่อาจรับฟังได้

ศาลปกครองสูงสุด
17 ม.ค. 2561
ศาลปกครองสูงสุด

/ผู้ถูกฟ้องคดี...

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การเพิ่มเติมมีสาระสำคัญทำนองเดียวกับคำให้การ และเพิ่มเติมว่า กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ฟ้องคดีทราบเหตุที่จะเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่พิพาท เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ มิใช่วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๖ นั้น เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีได้ระบุไว้ในหนังสือลับ ที่ กท ๐๔๐๔/๒๓๐๓ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ข้อ ๕ ว่า พบประเด็นปัญหาการเปลี่ยนกลุ่มอัตราค่าจ้างจากกลุ่ม ๑ ไปกลุ่ม ๒ และจากกลุ่ม ๒ ไปกลุ่ม ๓ ของบัญชีโครงสร้างอัตราค่าจ้างลูกจ้างของกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน ดังนี้ (๑) ปรับอัตราค่าจ้างในกลุ่มตามแนวระนาบ (๒) ปรับอัตราค่าจ้างในกลุ่มใหม่ในขั้นใกล้เคียงที่สูงกว่า จึงเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีทราบตั้งแต่วันดังกล่าวว่ามีการปรับอัตราค่าจ้างไม่ตรงกัน แม้จะไม่ทราบว่าเป็นจำนวนเท่าใดก็ตาม ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า เมื่อค่าจ้างของผู้ถูกฟ้องคดีถูกแก้ไขให้ถูกต้องตามกฎหมายแล้ว ย่อมมีผลทำให้เงินรางวัลประจำปี ซึ่งมีฐานการคำนวณมาจากเงินค่าจ้างที่ไม่ถูกต้องถูกแก้ไขในคราวเดียวกัน และเป็นการเพิกถอนคำสั่งภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้เหตุแห่งการเพิกถอน นั้น คำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๕๐๕๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ เป็นการแก้ไขอัตราค่าจ้างในการปรับเปลี่ยนตำแหน่งลูกจ้างประจำเข้าสู่ตำแหน่งตามระบบใหม่ ซึ่งผู้ฟ้องคดีทราบดีอยู่แล้วว่าเงินรางวัลประจำปีของลูกจ้างประจำคำนวณจากเงินค่าจ้าง เหตุใดผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีคำสั่งในคราวเดียวกัน แต่ปล่อยเวลาล่วงเลยและมาเพิกถอนเปลี่ยนแปลงแก้ไขคำสั่งเกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้เหตุแห่งการเพิกถอนนั้น จึงไม่ใช่เป็นเพียงการแก้ไขเงินรางวัลประจำปีให้ถูกต้อง แต่เป็นการแก้ไขคำสั่งที่ให้ประโยชน์แก่ผู้รับคำสั่งตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ประกอบกับผู้ถูกฟ้องคดีเป็นลูกจ้างประจำกรุงเทพมหานคร ลักษณะงานปฏิบัติการช่าง มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการซ่อมยานพาหนะ เครื่องจักรกล และเครื่องทุ่นแรงต่างๆ ของสำนักและสำนักงานเขตต่างๆ การผลิตเครื่องมือ เครื่องใช้และอุปกรณ์ต่างๆ ตามที่ได้รับมอบหมายและปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจากลักษณะงานและความรู้ความสามารถของผู้ถูกฟ้องคดีนั้นไม่มีความรู้ความสามารถในเรื่องการทำบัญชี ปรับตำแหน่งเข้าสู่ระบบใหม่ ซึ่งขณะที่มีการเปลี่ยนแปลงเงินเดือนค่าจ้างของผู้ถูกฟ้องคดีนั้นได้มีคำสั่งปรับขึ้นเงินเดือนตามปีงบประมาณ ซึ่งปกติทุกปีจะมีคำสั่งปรับเลื่อนขั้นและเงินเดือนปีละ ๒ ครั้ง ทุกเดือนเมษายนและเดือนตุลาคม ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีจึงเชื่อโดยสุจริตในคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๒๐๖๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๔ โดยผู้ถูกฟ้องคดีไม่รู้ถึงความไม่ชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งดังกล่าวในขณะได้รับคำสั่งและมิได้ประมาทเลินเล่อแต่อย่างใด อีกทั้งผู้ถูกฟ้องคดีนำเงินที่ได้รับไป

ศาลปกครองสูงสุด
17 ม.ค. 2561
ศาลปกครองสูงสุด

/ใช้จ่าย...

ใช้จ่ายเลี้ยงดูครอบครัวจนหมดแล้ว ซึ่งตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ได้บัญญัติให้นำบทบัญญัติเรื่องลาภมิควรได้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาบังคับใช้โดยอนุโลม

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า ปลัดกรุงเทพมหานครได้มีคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๒๐๖๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๔ ปรับเปลี่ยนตำแหน่งลูกจ้างประจำเข้าสู่ตำแหน่งตามระบบใหม่ ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ เป็นต้นไป และเลื่อนขั้นค่าจ้างในคราวเดียวกัน โดยผลจากคำสั่งดังกล่าวได้มีการปรับเปลี่ยนตำแหน่งและอัตราค่าจ้างของผู้ถูกฟ้องคดี จากตำแหน่งช่าง (ช่างเครื่องยนต์) ประเภทผู้ชำนาญงาน ชั้น ๔ อัตราค่าจ้างเดือนละ ๒๒,๒๒๐ บาท เป็นตำแหน่งช่าง (ช่างเครื่องยนต์) ประเภทผู้ชำนาญงาน ระดับ ช ๔ อัตราค่าจ้างเดือนละ ๒๔,๗๓๐ บาท ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ เป็นต้นไป มีการเลื่อนขั้นเงินเดือนรวม ๖ ครั้ง และมีการจ่ายเงินรางวัลประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ และ พ.ศ. ๒๕๕๕ ทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับประโยชน์จากคำสั่งดังกล่าวเป็นค่าจ้างและเงินรางวัลประจำปีที่เพิ่มขึ้น จึงเป็นคำสั่งทางปกครองที่ให้ประโยชน์ที่เป็นการให้เงิน แต่เมื่อมีการตรวจสอบพบว่าเป็นการจ่ายเงินที่ไม่ถูกต้องไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด ผู้ฟ้องคดีจึงมีคำสั่งเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งเป็นการให้ประโยชน์แก่ผู้ถูกฟ้องคดีดังกล่าว เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิที่จะเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายดังกล่าวได้ แต่จะต้องดำเนินการตามหลักเกณฑ์ที่เป็นเงื่อนไขระยะเวลาในการเพิกถอนคำสั่งดังกล่าวตามหลักการคุ้มครองความเชื่อมั่นและไว้วางใจที่ผู้รับคำสั่งมีต่อความคงอยู่ของคำสั่งทางปกครอง หรือหลักความมั่นคงของสิทธิและหน้าที่ของบุคคลทางกฎหมายตามมาตรา ๔๙ มาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ เมื่อปรากฏว่า ปลัดกรุงเทพมหานครได้รับทราบปัญหาความแตกต่างกันในการปรับเปลี่ยนกลุ่มอัตราค่าจ้างจากกลุ่ม ๑ ไปกลุ่ม ๒ และจากกลุ่ม ๒ ไปกลุ่ม ๓ ของบัญชีโครงสร้างอัตราค่าจ้างลูกจ้างกรุงเทพมหานครจากกองการเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงในเรื่องดังกล่าวแล้ว ซึ่งตามหนังสือรายงานของกองการเจ้าหน้าที่ ลับ ที่ กท ๐๔๐๔/๒๓๐๓ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ได้นำเสนอข้อมูลให้ปลัดกรุงเทพมหานครรับทราบทั้งในประเด็นข้อเท็จจริงของเรื่องและข้อกฎหมาย รวมทั้งมีข้อเสนอแนะการดำเนินการให้เป็นไปตามกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง เมื่อปลัดกรุงเทพมหานครได้รับทราบรายงานจากกองการเจ้าหน้าที่ในเรื่องดังกล่าวแล้ว

ศาลปกครองสูงสุด
17 ม.ค. 2561
ศาลปกครองสูงสุด

/เห็นชอบ...

เห็นชอบในวิธีการตามนัยหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๔๒๘/ว ๕๗ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๓ ที่กำหนดให้ลูกจ้างประจำที่มีการเปลี่ยนกลุ่มบัญชีค่าจ้างใหม่ที่มีกลุ่มบัญชีค่าจ้างมากกว่า ๑ กลุ่ม ได้รับค่าจ้างในกลุ่มใหม่ในขั้นที่ใกล้เคียงในทางที่สูงกว่า และให้หน่วยงานจัดทำคำสั่งแก้ไขคำสั่งเลื่อนขั้นค่าจ้างลูกจ้างประจำกรณีปรับกลุ่มอัตราค่าจ้างลูกจ้างประจำที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่มีกลุ่มบัญชีค่าจ้างมากกว่า ๑ กลุ่ม ในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๖ จำนวน ๑๖ ราย แสดงให้เห็นว่าปลัดกรุงเทพมหานครได้รู้ถึงความไม่ถูกต้องของคำสั่งเลื่อนขั้นค่าจ้างลูกจ้างประจำ จำนวน ๑๖ ราย และทราบถึงเหตุผลที่ทำให้ต้องเพิกถอนคำสั่งเดิม รวมทั้งทราบถึงข้อเท็จจริงที่นำมาใช้ประกอบการพิจารณาในกรณีดังกล่าวอย่างเพียงพอแล้ว จึงได้เห็นชอบให้หน่วยงานจัดทำคำสั่งแก้ไขคำสั่งเลื่อนขั้นค่าจ้างลูกจ้างประจำ จำนวน ๑๖ ราย ดังกล่าว ซึ่งเมื่อหลักการและเหตุผลที่ใช้ประกอบการพิจารณาในการเพิกถอนคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๒๐๖๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๔ เป็นหลักการและเหตุผลเดียวกันกับการมีคำสั่งแก้ไขคำสั่งเลื่อนขั้นลูกจ้างประจำ จำนวน ๑๖ รายดังกล่าว กรณีย่อมต้องถือว่าผู้ฟ้องคดีได้รู้ถึงเหตุผลและข้อเท็จจริงที่จะนำมาใช้ประกอบการพิจารณาในการเพิกถอนคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๒๐๖๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๔ มาแล้วตั้งแต่วันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๖ เมื่อคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๒๐๖๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๔ เป็นคำสั่งทางปกครองที่ให้ประโยชน์ ผู้ฟ้องคดีก็ต้องดำเนินการเพิกถอนคำสั่งดังกล่าวภายในเก้าสิบวันนับแต่ได้รู้ถึงเหตุที่จะให้เพิกถอนคำสั่งทางปกครองนั้น คือ ภายในวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ทั้งนี้ เว้นแต่คำสั่งทางปกครองดังกล่าวจะได้ทำขึ้น เพราะการแสดงข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อความจริงซึ่งควรบอกให้แจ้ง หรือการข่มขู่ หรือการชักจูงใจโดยการให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่มิชอบด้วยกฎหมาย ตามมาตรา ๔๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ฟ้องคดีได้ออกคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๕๐๔๕/๒๕๕๖ เรื่อง แก้ไขอัตราค่าจ้างในการปรับเปลี่ยนตำแหน่งลูกจ้างประจำเข้าสู่ตำแหน่งตามระบบใหม่ โดยมีเนื้อหาสาระเป็นการแก้ไขบัญชีการปรับเปลี่ยนตำแหน่งลูกจ้างประจำเข้าสู่ตำแหน่งตามระบบใหม่ (เฉพาะราย) แนบท้ายคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๒๐๖๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ จึงเป็นการเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่มีลักษณะเป็นการให้ประโยชน์เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาตามมาตรา ๔๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว และกรณีนี้มิได้เข้าข้อยกเว้น

ศาลปกครองสูงสุด
17 ม.ค. 2561
ศาลปกครองสูงสุด

/ตามกฎหมาย...

ตามกฎหมายที่ผู้ฟ้องคดีสามารถเพิกถอนคำสั่งดังกล่าวภายหลังเก้าสิบวันนับแต่ได้รู้ถึงเหตุที่จะให้เพิกถอนคำสั่งทางปกครองนั้นได้ ประกอบกับเมื่อคำนึงถึงตำแหน่งหน้าที่ที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีตำแหน่งเป็นเพียงลูกจ้างประจำกรุงเทพมหานคร ปฏิบัติงานการช่าง ซึ่งไม่เกี่ยวข้องอย่างใดกับการดำเนินการปรับเปลี่ยนตำแหน่งลูกจ้างประจำเข้าสู่ตำแหน่งตามระบบใหม่ กรณีย่อมต้องรับฟังว่าคำสั่งของผู้ฟ้องคดีที่ถูกเพิกถอน คือ คำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๒๐๖๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๔ ไม่ได้เกิดขึ้นจากการแสดงข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อความจริงซึ่งควรบอกให้แจ้ง หรือการข่มขู่ หรือการชักจูงใจโดยการให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่มิชอบด้วยกฎหมายของผู้ถูกฟ้องคดี ที่ผู้ฟ้องคดีจะสามารถอ้างเป็นเหตุให้เพิกถอนคำสั่งดังกล่าวภายหลังเก้าสิบวันนับแต่ได้รู้ถึงเหตุที่จะให้เพิกถอนคำสั่งนั้นได้ ดังนั้น การที่ปลัดกรุงเทพมหานครมีคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๕๐๕๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ แก้ไขอัตราค่าจ้างในการปรับเปลี่ยนตำแหน่งลูกจ้างประจำเข้าสู่ตำแหน่งตามระบบใหม่ตามคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๒๐๖๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๔ ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ เป็นต้นไป โดยให้ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับค่าจ้างจากเดิมอัตราค่าจ้างเดือนละ ๒๒,๒๒๐ บาท เปลี่ยนเป็นอัตราค่าจ้างเดือนละ ๒๔,๗๓๐ บาท เป็นอัตราค่าจ้างเดือนละ ๒๔,๗๓๐ บาท เปลี่ยนเป็นอัตราค่าจ้างเดือนละ ๒๒,๖๘๐ บาท จึงไม่ชอบด้วยกฎหมายเฉพาะส่วนที่ให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ ที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ฟ้องคดีรู้ถึงเหตุที่จะให้เพิกถอนคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๒๐๖๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ตามหนังสือรายงานของกองการเจ้าหน้าที่ ลับ ด่วนมาก ที่ กท ๐๔๐๔/๔๑๒๑ ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ การที่ผู้ฟ้องคดีมีคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๕๐๕๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ แก้ไขคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๒๐๖๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๔ จึงไม่เกินกำหนดเก้าสิบวันนับแต่ได้รู้ถึงเหตุที่จะให้เพิกถอนคำสั่งดังกล่าวตามนัยมาตรา ๔๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ จึงไม่อาจรับฟังได้

สำหรับปัญหาว่า ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องรับผิดคืนเงินค่าจ้างและเงินรางวัลประจำปี รวมจำนวน ๙๙,๖๓๓.๖๖ บาท พร้อมดอกเบี้ย ให้แก่ผู้ฟ้องคดีหรือไม่ แยกพิจารณาเป็น ๒ กรณี ดังนี้ กรณีที่หนึ่ง ที่ผู้ฟ้องคดีเรียกให้ผู้ถูกฟ้องคดีคืนเงินค่าจ้างตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ เป็นเงินจำนวน ๘๙,๒๘๐ บาท และเงินรางวัลประจำปี เป็นเงินจำนวน ๖,๕๒๕ บาท พร้อมดอกเบี้ยนับแต่วันผิดนัดจนถึงวันฟ้องนั้น เห็นว่า

ศาลปกครองสูงสุด
17 ม.ค. 2561
ศาลปกครองสูงสุด

/เมื่อศาลได้...

เมื่อศาลได้วินิจฉัยแล้วว่า คำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๕๐๕๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ ที่แก้ไขบัญชีการปรับเปลี่ยนตำแหน่งลูกจ้างประจำเข้าสู่ตำแหน่งตามระบบใหม่ (เฉพาะราย) แนบท้ายคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๒๐๖๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๔ โดยปรับเปลี่ยนอัตราค่าจ้างของผู้ถูกฟ้องคดี จากเดิมเดือนละ ๒๔,๗๓๐ บาท เป็นเดือนละ ๒๒,๖๘๐ บาท เป็นการเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่มีลักษณะเป็นการให้ประโยชน์ เมื่อกำหนดระยะเวลาเพิกถอนตามที่กฎหมายบัญญัติได้ล่วงพ้นไปแล้ว คำสั่งดังกล่าวย่อมไม่ก่อให้เกิดสิทธิแก่ผู้ฟ้องคดีที่จะใช้เป็นฐานแห่งกฎหมายในการเรียกร้องเงินจำนวนนี้จากผู้ถูกฟ้องคดีได้ ทั้งกรณีย่อมไม่มีผลให้ผู้ถูกฟ้องคดีต้องมีหน้าที่รับผิดคืนเงินค่าจ้างและเงินรางวัลประจำปีให้แก่ผู้ฟ้องคดี ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ชดใช้เงินค่าจ้างและเงินรางวัลประจำปีจำนวนดังกล่าว พร้อมดอกเบี้ยคืนให้แก่ผู้ฟ้องคดี จึงไม่เป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติแต่อย่างใด ส่วนกรณีที่สอง ที่ผู้ฟ้องคดีเรียกเงินค่าจ้างเบิกจ่ายอัตราเดิมจากผู้ถูกฟ้องคดีตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๖ (๓ เดือน) ในขณะที่คำสั่งเลื่อนขั้นค่าจ้าง ณ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ยังไม่แล้วเสร็จ เป็นเงิน ๓,๓๖๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยนับแต่วันที่ผิดนัดชำระหนี้จนถึงวันฟ้อง นั้น เห็นว่า เงินที่ผู้ฟ้องคดีเรียกร้องในจำนวนนี้มีบางส่วนเป็นเงินที่ผู้ฟ้องคดีเบิกจ่ายให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีหลังจากที่ได้มีการแก้ไขอัตราค่าจ้างในการปรับเปลี่ยนตำแหน่งลูกจ้างประจำเข้าสู่ตำแหน่งตามระบบใหม่ตามคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๕๐๕๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือที่ กท ๑๓๐๖/๓๖๙๔ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๗ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีคืนเงินที่ได้รับเกินสิทธิหรือได้รับไปโดยไม่มีสิทธิ ถือได้ว่าตั้งแต่วันที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับหนังสือแจ้งจากผู้ฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๗ เป็นวันที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้รู้แล้วว่าตนได้รับเงินค่าจ้างมาโดยไม่มีสิทธิหรือเกินสิทธิ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่อาจอ้างความเชื่อโดยสุจริตในความคงอยู่ของคำสั่งทางปกครองดังกล่าวได้นับแต่วันดังกล่าวเป็นต้นไป แต่เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับแจ้งคำสั่งให้คืนเงินหลังจากรับเงินค่าจ้างของเดือนตุลาคม ถึงเดือนธันวาคม ๒๕๕๖ ไปนานกว่า ๖ เดือนแล้ว กรณีจึงถือได้ว่าในเวลานั้นผู้ถูกฟ้องคดียังไม่อาจทราบได้ว่าตนรับเงินเกินสิทธิหรือไม่มีสิทธิ จึงรับฟังได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีได้รับเงินค่าจ้างไว้โดยสุจริต อีกทั้งเงินจำนวนดังกล่าวผู้ถูกฟ้องคดีก็ได้นำไปใช้จ่ายในชีวิตประจำวันของผู้ถูกฟ้องคดีและครอบครัวหมดแล้ว หากจะให้ผู้ถูกฟ้องคดีคืนเงินดังกล่าวย่อมทำให้

ศาลปกครองสูงสุด
17 ม.ค. 2561
ศาลปกครองสูงสุด

/ผู้ถูกฟ้องคดี...

ผู้ถูกฟ้องคดีต้องเดือดร้อนเสียหายเกินสมควร กรณีจึงได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่จำต้องคืนเงินจำนวนนี้ให้แก่ผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ในการพิจารณาเลื่อนขั้นค่าจ้างลูกจ้างประจำในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๖ ฝ่ายการลูกจ้าง กองการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร ได้รับการประสานจากหน่วยงานต่าง ๆ ของผู้ฟ้องคดีว่ามีข้อสงสัยวิธีการเลื่อนขั้นค่าจ้างกรณีที่ลูกจ้างประจำที่มีกลุ่มบัญชีค่าจ้างมากกว่า ๑ กลุ่ม เช่น ช่าง (ทุกประเภท) ระดับ ๒ กลุ่มบัญชีค่าจ้าง จากกลุ่ม ๑ ไปกลุ่ม ๒ และช่าง (ทุกประเภท) ระดับ ๓ กลุ่มบัญชีค่าจ้าง จากกลุ่ม ๒ ไปกลุ่ม ๓ มีวิธีการเลื่อนขั้นค่าจ้างที่แตกต่างกัน โดยบางหน่วยงานที่มีลูกจ้างประจำที่มีกลุ่มบัญชีค่าจ้างมากกว่าหนึ่งกลุ่มใช้วิธีการปรับอัตราค่าจ้างในกลุ่มใหม่ตามแนวระนาบ (เทียบบรรทัดต่อบรรทัดในตารางเทียบขั้นค่าจ้างกลุ่ม ๑ กลุ่ม ๒ และกลุ่ม ๓) ที่เป็นวิธีการที่ดำเนินการมาแต่เดิมและมีความเข้าใจว่าผู้ฟ้องคดีสามารถดำเนินการได้ แต่บางหน่วยงานใช้วิธีการปรับเปลี่ยนกลุ่มบัญชีค่าจ้างที่มีการพิจารณากลุ่มใหม่ในขั้นใกล้เคียงในทางที่สูงกว่าที่กระทรวง ทบวง กรม ใช้ปฏิบัติ ซึ่งไม่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน อันก่อให้เกิดความเหลื่อมล้ำและความไม่เท่าเทียมกัน จึงได้มีการหารือกันระหว่างหน่วยงานที่รับผิดชอบ และเมื่อหน่วยงานได้ส่งสำเนาคำสั่งการเลื่อนขั้นค่าจ้างลูกจ้างประจำในสังกัดหน่วยงานของรอบวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๖ มาให้ฝ่ายการลูกจ้าง กองการเจ้าหน้าที่ เพื่อดำเนินการลงข้อมูลในทะเบียนประวัติของลูกจ้างประจำที่ได้รับการเลื่อนขั้นค่าจ้าง ได้พบว่ามีการเลื่อนขั้นค่าจ้างลูกจ้างประจำที่มีการเปลี่ยนกลุ่มบัญชีค่าจ้างตามแนวระนาบ จำนวน ๑๖ ราย (จำนวน ๑๑ ราย มีการเปลี่ยนกลุ่มบัญชีค่าจ้างจากกลุ่ม ๑ ไปกลุ่ม ๒ แต่มีจำนวน ๕ ราย ที่มีการเปลี่ยนกลุ่มบัญชีค่าจ้างจากกลุ่ม ๑ ไปกลุ่ม ๒ เมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ และในคำสั่งนี้มีการเปลี่ยนกลุ่มบัญชีค่าจ้างจากกลุ่ม ๒ ไปกลุ่ม ๓) และเลื่อนขั้นค่าจ้างในขั้นใกล้เคียงที่สูงกว่าจำนวน ๔ ราย ซึ่งในขณะนั้นกองการเจ้าหน้าที่เห็นว่าควรต้องแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าในการเลื่อนขั้นค่าจ้างรอบวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๖ เพราะหากไม่ดำเนินการจะเกิดการปฏิบัติสองมาตรฐานสร้างความเหลื่อมล้ำความไม่เท่าเทียมกัน ทั้งนี้ ในขณะนั้นยังคงมีความเห็นแตกต่างระหว่างเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบเรื่องการบริหารงานบุคคลของลูกจ้างประจำ โดยมีความไม่ชัดเจน เนื่องจากแม้เจ้าหน้าที่บางส่วนมีความสงสัยในวิธีการปรับอัตราค่าจ้างตามแบบวิธีเดิม กรณีการปรับเปลี่ยนกลุ่มบัญชีค่าจ้างของลูกจ้างประจำในการปรับตำแหน่งเข้าสู่ระบบตำแหน่งใหม่

ศาลปกครองสูงสุด
17 ม.ค. 2561
ศาลปกครองสูงสุด

/เมื่อวันที่ ๑...

เมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ ที่ใช้วิธีการปรับอัตราค่าจ้างในกลุ่มใหม่ตามแนวระนาบที่ไม่สอดคล้องและไม่เป็นมาตรฐานเดียวกันกับการปฏิบัติของกระทรวง ทบวง กรมอื่นๆ แต่เจ้าหน้าที่อีกฝ่ายหนึ่งก็ยืนยันว่าผู้ฟ้องคดีสามารถปฏิบัติแตกต่างจากกระทรวง ทบวง กรมอื่นได้ เนื่องจากข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง ลูกจ้าง พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๑๐ วรรคหนึ่งและวรรคสอง แม้จะกำหนดให้นำบัญชีอัตราค่าจ้างของลูกจ้างและวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด รวมทั้งอัตราค่าจ้างต่ำสุดและสูงสุดของกระทรวงการคลังมาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่ในข้อบัญญัติก็ได้กำหนดให้ ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ที่ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครกำหนด ทำให้เจ้าหน้าที่บางคนและบางหน่วยงานเห็นว่าผู้ฟ้องคดีสามารถกำหนดวิธีการปรับเปลี่ยนกลุ่มบัญชีค่าจ้างของตนเองได้ ไม่จำเป็นต้องเหมือนกับที่กระทรวง ทบวง กรมอื่นใช้ปฏิบัติ กองการเจ้าหน้าที่เห็นว่าจะต้องหาแนวทางให้เป็นที่ยุติว่าวิธีการใดเป็นวิธีการที่ถูกต้อง จึงได้มีหนังสือ ที่ กท ๐๔๐๔/๒๓๐๓ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๖ รายงานปลัดกรุงเทพมหานคร โดยเสนอความเห็น ๓ ข้อ คือ ๑. ให้ความเห็นชอบนำวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนดให้ลูกจ้างประจำที่ได้รับการแต่งตั้งไปดำรงตำแหน่งที่มีกลุ่มบัญชีค่าจ้างมากกว่า ๑ กลุ่ม หากลูกจ้างประจำรายใดมีการเปลี่ยนกลุ่มบัญชีค่าจ้างใหม่ก็ให้ได้รับค่าจ้างในกลุ่มใหม่ในขั้นที่ใกล้เคียงในทางที่สูงกว่า ๒. ให้หน่วยงานทำคำสั่งแก้ไขคำสั่งเลื่อนขั้นค่าจ้างลูกจ้างประจำ กรณีปรับกลุ่มอัตราค่าจ้างลูกจ้างประจำที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่มีกลุ่มบัญชีค่าจ้างมากกว่า ๑ กลุ่ม ในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๖ จำนวน ๑๖ ราย และ ๓. ให้มีการแต่งตั้งคณะทำงานพิจารณาการเลื่อนขั้นค่าจ้างลูกจ้างประจำกรณีเปลี่ยนกลุ่มบัญชีค่าจ้างมากกว่า ๑ กลุ่ม ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ เพื่อให้ได้ข้อยุติว่าการปรับอัตราค่าจ้างตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ตามระบบเดิม (ผู้ถูกฟ้องคดีอยู่ในกลุ่มนี้) หรือการปรับเปลี่ยนกลุ่มบัญชีค่าจ้างที่มีการพิจารณากลุ่มใหม่ในขั้นใกล้เคียงในทางที่สูงกว่านั้น วิธีการแบบใดเป็นวิธีการที่ถูกต้อง โดยหากพิจารณารายละเอียดข้อเสนอในข้อ ๒ และข้อ ๓ จะทำให้เห็นถึงเจตนารมณ์ของข้อเสนอในข้อ ๑ ได้ กล่าวคือ ตามข้อเสนอ ๑ เป็นเพียงขอความเห็นชอบในการนำหลักการตามนัยหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๔๒๘/ว ๕๗ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๓ เรื่อง การปรับเปลี่ยนตำแหน่งลูกจ้างประจำเข้าสู่ตำแหน่งตามระบบใหม่ ให้เป็นไปตามนัยข้อ ๑๐ ของข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง ลูกจ้าง พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๓ ของข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง ลูกจ้าง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ มาใช้ใน

ศาลปกครองสูงสุด
17 ม.ค. 2561
ศาลปกครองสูงสุด

/การเทียบขั้น...

การเทียบขั้นค่าจ้าง กรณีเปลี่ยนกลุ่มบัญชีค่าจ้างของตำแหน่งที่มีการกำหนดกลุ่มบัญชีค่าจ้างมากกว่า ๑ กลุ่ม โดยใช้เป็นหลักการในการเทียบขั้นค่าจ้าง กรณีที่มีการกำหนดกลุ่มบัญชีค่าจ้างได้มากกว่า ๑ กลุ่ม โดยขอนำมาปรับค่าจ้างตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๖ เป็นต้นไป เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าของการเลื่อนขั้นค่าจ้างในรอบวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๖ ไปก่อน ยังไม่ได้ย้อนถึงค่าจ้างที่ปรับตามวิธีเดิมมาตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ เนื่องจากผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่และหัวหน้าฝ่ายลูกจ้าง ที่มารับตำแหน่งได้ไม่นาน ยังไม่ชัดเจนในเรื่องนี้ เพราะตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง ลูกจ้าง พ. ศ. ๒๕๓๕ กำหนดว่า การเทียบขั้นค่าจ้างของกรุงเทพมหานครไม่ได้นำอัตราของกระทรวงการคลังมาบังคับใช้โดยตรงแต่นำมาใช้โดยอนุโลม คือ นำมาใช้เท่าที่จะสามารถดำเนินการได้ ดังจะเห็นว่าต่อมากองการเจ้าหน้าที่ก็มีหนังสือถึงปลัดกรุงเทพมหานครเสนอให้ทำหนังสือหารือกรมบัญชีกลาง รวมทั้งในหนังสือกองการเจ้าหน้าที่ ที่ กท ๐๔๐๔/๒๓๐๓ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ก็เสนอในข้อ ๓ ให้แต่งตั้งคณะทำงานมีองค์ประกอบจากหน่วยงานและส่วนราชการของกรุงเทพมหานครที่มีความรอบรู้ในเรื่องการบริหารงานบุคคล เช่น สำนักงาน ก.ก. สำนักงานกฎหมายและคดี สำนักการคลัง เพื่อช่วยกันพิจารณาการคิดคำนวณค่าจ้างลูกจ้างประจำดังกล่าวให้มีความถูกต้องและเป็นที่ยุติต่อไป มิใช่การแก้ไขค่าจ้างของลูกจ้างทั้งหมดที่ผิดพลาดจำนวนกว่าห้าร้อยคน ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๓ แต่เป็นการเสนอให้มีการปรับการเลื่อนขั้นค่าจ้างในรอบเดือนเมษายน ๒๕๕๖ ของลูกจ้างประจำ จำนวน ๑๖ รายเท่านั้น ทั้งนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีไม่อยู่ในกลุ่มนี้ การแก้ไขคำสั่งนี้มีลูกจ้างประจำที่ได้รับการแก้ไขคำสั่งเลื่อนขั้นค่าจ้างดังกล่าว สังกัดสำนักการคลัง จำนวน ๕ ราย คือ นายดอกจอก บุญดวง นายสุพจน์ สุโกมล นายสมชัย เพ็ชร์จินดา นายทวี ชุบคำ และนายวินัย วานิชพันธ์ ซึ่งได้รับการปรับเปลี่ยนกลุ่มบัญชีค่าจ้างจากกลุ่ม ๑ เป็นกลุ่ม ๒ ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ ตามคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๒๐๖๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๔ การแก้ไขคำสั่งดังกล่าว เป็นการแก้ไขคำสั่งเลื่อนขั้นค่าจ้างเฉพาะลูกจ้างประจำที่มีการเปลี่ยนกลุ่มบัญชีค่าจ้าง จำนวน ๑๖ ราย โดยแก้ไขคำสั่งเลื่อนขั้นในรอบวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๖ ซึ่งมิได้ดำเนินการแก้ไขคำสั่งเลื่อนขั้นย้อนหลังไปในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ เนื่องจากยังไม่มีการตรวจสอบข้อเท็จจริงเพื่อให้ได้ข้อยุติว่าการปรับอัตราค่าจ้างตามแนวระนาบของตารางเทียบ ที่เป็นวิธีการปรับอัตราค่าจ้างตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ ตามระบบเดิม หรือการปรับเปลี่ยนกลุ่มบัญชีค่าจ้างที่มีการพิจารณาในกลุ่มใหม่ในขั้นใกล้เคียง

ศาลปกครองสูงสุด
17 ม.ค 2561
ศาลปกครองสูงสุด

/ในทางที่...

ในทางที่สูงกว่านั้น วิธีการใดเป็นวิธีการที่ถูกต้อง และข้อเสนอ ๓ ให้มีการแต่งตั้งคณะทำงานพิจารณาการเลื่อนขั้นค่าจ้างลูกจ้างประจำกรณีดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีโดยปลัดกรุงเทพมหานครได้มีหนังสือที่ กท ๐๔๐๔/๔๘๑๕ ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๖ ขอหารือกรมบัญชีกลาง กรณีการปรับเปลี่ยนกลุ่มอัตราค่าจ้างจากกลุ่ม ๑ ไปกลุ่ม ๒ และจากกลุ่ม ๒ ไปกลุ่ม ๓ ของผู้ฟ้องคดี ซึ่งกรมบัญชีกลางได้มีหนังสือที่ กค ๐๔๒๘/๓๘๖๓๑ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๖ ตอบข้อหารือว่า กรณีปรับเปลี่ยนกลุ่มอัตราค่าจ้างจากกลุ่ม ๑ ไปกลุ่ม ๒ และจากกลุ่ม ๒ ไปกลุ่ม ๓ ให้ใช้วิธีการให้ได้รับค่าจ้างในกลุ่มใหม่ในขั้นที่ใกล้เคียงในทางที่สูงกว่าเป็นวิธีที่ถูกต้อง เมื่อผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครให้ความเห็นชอบในข้อ ๑ เมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๖ โดยปลัดกรุงเทพมหานครได้เห็นชอบในข้อ ๒ เมื่อวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๖ และลงนามในคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๓๑๗๓/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๖ แต่งตั้งคณะทำงานพิจารณาการเลื่อนขั้นค่าจ้างของลูกจ้างประจำกรณีเปลี่ยนกลุ่มบัญชีค่าจ้าง โดยให้มีหน้าที่พิจารณาการเลื่อนขั้นค้าจ้างของลูกจ้างประจำกรณีเปลี่ยนกลุ่มบัญชีค่าจ้างจากกลุ่ม ๑ ไปกลุ่ม ๒ จากกลุ่ม ๒ ไปกลุ่ม ๓ ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ดังนั้น ตามหนังสือของกองการเจ้าหน้าที่ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ดังกล่าวถือเป็นการรายงานเบื้องต้น หนังสือฉบับดังกล่าวยังไม่ใช่ข้อยุติว่าที่ทำไปแล้วไม่ถูกต้อง โดยจะพบว่า ต่อมาเมื่อคณะทำงานฯ พิจารณาจนได้ข้อยุติ และกองการเจ้าหน้าที่มีหนังสือที่ กท ๐๔๐๔/๔๑๒๑ ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ถึงปลัดกรุงเทพมหานคร เสนอแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจน สรุปว่า (๑) ให้กองการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร แก้ไขคำสั่งการปรับเปลี่ยนตำแหน่งลูกจ้างประจำเข้าสู่ตำแหน่งตามระบบใหม่และเลื่อนขั้นในคราวเดียวกันเฉพาะรายของการเลื่อนขั้นค่าจ้างลูกจ้างประจำที่มีกลุ่มบัญชีค่าจ้างมากกว่า ๑ กลุ่ม ให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ และจัดประชุมชักซ้อมหน่วยงานต้นสังกัดของลูกจ้างประจำดังกล่าวเพื่อร่วมกันตรวจสอบเงินค่าจ้างของลูกจ้างประจำแต่ละราย (๒) ให้หน่วยงานที่ออกคำสั่งในแต่ละรอบของการเลื่อนขั้นค่าจ้างแก้ไขคำสั่งลูกจ้างประจำเฉพาะรายกรณีการเลื่อนขั้นค่าจ้างที่มีกลุ่มบัญชีค่าจ้างมากกว่า ๑ กลุ่ม ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ ถึงปัจจุบันให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด เห็นได้ว่าข้อเสนอของคณะทำงานฯ และกองการเจ้าหน้าที่ตามหนังสือที่ กท ๐๔๐๔/๔๑๒๑ ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ นี้มีความชัดเจนและเป็นรูปธรรมสามารถนำไปปฏิบัติได้ทันทีโดยไม่ต้องหารือหรือตั้งคณะทำงาน

ศาลปกครองสูงสุด
17 ม.ค. 2561
ศาลปกครองสูงสุด

/มาตรวจสอบ...

มาตรวจสอบศึกษาอีก จึงมีความแตกต่างจากข้อเสนอแนะของกองการเจ้าหน้าที่ตามหนังสือลับ ที่ กท ๐๔๐๔/๒๓๐๓ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๖ เพราะข้อเสนอของกองการเจ้าหน้าที่ตามหนังสือดังกล่าวเป็นเพียงการขอความเห็นชอบในหลักการเพื่อปรับเปลี่ยนเฉพาะการเลื่อนขั้นค่าจ้างในรอบเดือนเมษายน ๒๕๕๖ เพียง ๑๖ ราย และต้องมีการแต่งตั้งคณะทำงานมาตรวจสอบและพิจารณาหาวิธีการที่ถูกต้องอีก นอกจากนี้ตามหนังสือดังกล่าวได้ระบุชัดเจนว่า การดำเนินการปรับเปลี่ยนอัตราค่าจ้างที่ดำเนินการตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๓ เป็นวิธีการที่ผิดพลาด ซึ่งข้อเท็จจริงที่ปลัดกรุงเทพมหานครลงนามหนังสือหารือกรมบัญชีกลางในเรื่องนี้เป็นการยืนยันว่า ณ วันที่กองการเจ้าหน้าที่มีหนังสือ ลับ ที่ กท ๐๔๐๔/๒๓๐๓ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๖ และปลัดกรุงเทพมหานครได้เห็นชอบในหลักการเมื่อวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๖ นั้น เป็นเพียงการเห็นชอบในเบื้องต้นเป็นการแก้ไขเฉพาะหน้าเพื่อที่จะได้มีการปรับเปลี่ยนการเลื่อนขั้นเงินค่าจ้างของลูกจ้างประจำจำนวน ๑๖ ราย ในรอบเดือนเมษายน ๒๕๕๖ และเพื่อจะให้มีการแต่งตั้งคณะทำงานพิจารณาหาข้อยุติในเรื่องนี้เท่านั้น หากปลัดกรุงเทพมหานครเห็นว่าการเห็นชอบตามหนังสือที่ กท ๐๔๐๔/๒๓๐๓ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ถือเป็นที่ยุติของผู้ฟ้องคดี ปลัดกรุงเทพมหานครก็จะไม่ลงนามหนังสือหารือกรมบัญชีกลางนี้อีกแต่อย่างใด หลังจากนั้นคณะทำงานฯ ที่ผู้ฟ้องคดีแต่งตั้งได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ให้กองการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร แก้ไขคำสั่งการปรับเปลี่ยนตำแหน่งลูกจ้างประจำเข้าสู่ตำแหน่งตามระบบใหม่ (คำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๒๐๖๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๔) และเลื่อนขั้นในคราวเดียวกันเฉพาะรายของการเลื่อนขั้นค่าจ้างลูกจ้างประจำที่มีกลุ่มบัญชีค่าจ้างมากกว่า ๑ กลุ่ม ให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ และจัดประชุมซักซ้อมหน่วยงานต้นสังกัดของลูกจ้างประจำดังกล่าว เพื่อร่วมกันตรวจสอบเงินค่าจ้างส่วนเกินของลูกจ้างประจำแต่ละราย และให้หน่วยงานที่ออกคำสั่งแต่ละรอบของการเลื่อนขั้นค่าจ้างแก้ไขคำสั่งเลื่อนขั้นค่าจ้างที่มีกลุ่มบัญชีค่าจ้างมากกว่า ๑ กลุ่ม ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ ถึงปัจจุบันให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด กองการเจ้าหน้าที่จึงได้มีหนังสือ ลับ ด่วนมาก ที่ กท ๐๔๐๔/๔๑๒๑ ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ถึงปลัดกรุงเทพมหานคร รายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงอันเป็นข้อยุติตามที่กรมบัญชีกลางตอบข้อหารือและตามมติของคณะทำงานฯ เพื่อปลัดกรุงเทพมหานครพิจารณาสั่งการให้มี

ศาลปกครองสูงสุด
17 ม.ค. 2561
ศาลปกครองสูงสุด

/การแก้ไข...

การแก้ไขคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๒๐๖๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๔ ย่อมแสดงว่าปลัดกรุงเทพมหานครรู้ถึงการปรับอัตราค่าจ้างให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีว่าไม่ถูกต้องในวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ และปลัดกรุงเทพมหานครได้มีคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๕๐๕๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ แก้ไขคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๒๐๖๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๔ จึงเป็นการกระทำภายในเก้าสิบวันนับแต่รู้ถึงเหตุที่จะเพิกถอนคำสั่งตามมาตรา ๔๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิฟ้องคดีให้ผู้ถูกฟ้องคดีคืนเงินที่ได้รับไปเกินกว่าสิทธิหรือรับไปโดยไม่มีสิทธิดังกล่าว ซึ่งหลังจากได้มีการเลื่อนขั้นค่าจ้างของผู้ถูกฟ้องคดีตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ เรื่อยมาจนผู้ฟ้องคดีได้ตรวบพบว่าการปรับเปลี่ยนตำแหน่งลูกจ้างประจำเข้าสู่ตำแหน่งตามระบบใหม่ มีการเทียบค่าจ้างไม่ถูกต้อง เห็นได้ว่าอัตราค่าจ้างต่อเดือนของผู้ถูกฟ้องคดีก่อนปรับเปลี่ยนตำแหน่ง เดือนละ ๒๒,๒๒๐ บาท และหลังจากมีการปรับเปลี่ยนตำแหน่งเดือนละ ๒๔,๗๓๐ บาท มีความแตกต่างสูงเกินส่วนมาก และสูงเกินส่วนมากยิ่งขึ้นในปีต่อๆ มา หากผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณาด้วยความสุจริตแบบวิญญูชนแล้วย่อมทราบถึงความผิดปกติของความแตกต่างของขั้นค่าจ้างที่ตนได้รับที่เพิ่มขึ้นอย่างมากที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน ซึ่งมีความแตกต่างไปจากลูกจ้างประจำรายอื่นๆ ที่ไม่ได้รับประโยชน์จากคำสั่งของผู้ฟ้องคดี หรือแตกต่างจากการขึ้นขั้นค่าเงินเดือนของข้าราชการ และถึงแม้ว่าในระยะแรก ผู้ถูกฟ้องคดีอาจยังไม่แน่ใจถึงความผิดปกติของการเพิ่มขั้นค่าจ้างในครั้งเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ แต่ในการเพิ่มขั้นค่าจ้างในครั้งต่อๆ มา ผู้ถูกฟ้องคดีย่อมพบความผิดปกติในการเพิ่มขั้นค่าจ้างของตน และหากผู้ถูกฟ้องคดีมีความสุจริตและเห็นแก่ประโยชน์สาธารณะ ผู้ถูกฟ้องคดีควรแจ้งผู้ฟ้องคดีให้ทราบถึงความผิดปกติเพื่อบรรเทาความเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดี แต่ผู้ถูกฟ้องคดีกลับเพิกเฉยและปกปิดโดยยังคงรับผลประโยชน์ที่ตนไม่มีสิทธิทุกเดือนตลอดมาจนเมื่อผู้ฟ้องคดีตรวจพบเอง ผู้ฟ้องคดีจึงได้จัดทำคำสั่งให้ถูกต้อง ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงไม่จำต้องเพิกถอนคำสั่งดังกล่าวภายใน ๙๐ วัน นับแต่ได้รู้ถึงเหตุที่จะให้เพิกถอนคำสั่งตามมาตรา ๔๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ นอกจากนี้ตามมาตรา ๕๑ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว บัญญัติว่า ถ้าเมื่อใดผู้รับคำสั่งทางปกครองได้รู้ถึงความไม่ชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งทางปกครองหรือควรได้รู้เช่นนั้น หากผู้นั้นมิได้ประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงให้ถือว่าผู้นั้นตกอยู่ในฐานะไม่สุจริตตั้งแต่เวลานั้นเป็นต้นไป และต้องรับผิดคืนเงินที่ได้รับไปเต็มจำนวน ดังนั้น การเพิกถอนคำสั่งทางปกครองของ

ศาลปกครองสูงสุด
17 ม.ค. 2561
ศาลปกครองสูงสุด

/ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดีจึงไม่จำต้องคำนึงถึงความเชื่อโดยสุจริตของผู้ถูกฟ้องคดี ซึ่งตามมาตรา ๕๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน กำหนดให้ความเชื่อโดยสุจริตของผู้ถูกฟ้องคดีจะได้รับความคุ้มครองต่อเมื่อการเปลี่ยนแปลงคำสั่งทางปกครองจะทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีต้องเสียหายเกินควรแก่กรณี แต่การที่ผู้ฟ้องคดีตรวจสอบพบว่าการปรับเปลี่ยนตำแหน่งลูกจ้างประจำเข้าสู่ตำแหน่งตามระบบใหม่ มีการเทียบขั้นไม่ถูกต้อง ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด ปลัดกรุงเทพมหานครจึงมีคำสั่งกรุงเทพมหานครที่ ๕๐๕๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ แก้ไขอัตราค่าจ้างในการปรับเปลี่ยนตำแหน่งลูกจ้างประจำเข้าสู่ตำแหน่งตามระบบใหม่ตามคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๒๐๖๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๔ มีผลให้อัตราค่าจ้างในส่วนของผู้ถูกฟ้องคดีจากเดิมที่กำหนดโดยผิดพลาดในอัตราค่าจ้างเดือนละ ๒๔,๗๓๐ บาท เปลี่ยนเป็นอัตราค่าจ้างที่ถูกต้องตามกฎหมายเดือนละ ๒๒,๖๘๐ บาท ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ เป็นต้นไป จากนั้นได้มีการแก้ไขคำสั่งเลื่อนขั้นค่าจ้างของผู้ถูกฟ้องคดี ซึ่งเป็นการดำเนินการแก้ไขคำสั่งเพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับอัตราค่าจ้างที่ถูกต้องตามกฎหมาย และเรียกเงินส่วนที่เกินคืนแก่ทางราชการเพื่อประโยชน์สาธารณะ มีผลให้ผู้ถูกฟ้องคดียังคงได้รับค่าจ้างตามอัตราที่ถูกต้องตามกฎหมายและเป็นธรรมทุกประการ การเปลี่ยนแปลงคำสั่งทางปกครองของผู้ฟ้องคดีจึงมิได้ทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีเสียหายเกินควรแต่ประการใด ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่ได้รับความคุ้มครองในอันที่จะไม่ต้องคืนเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดที่ได้รับมาแต่ประการใดตามมาตรา ๕๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว นอกจากนี้ เงินที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับเกินไปนั้นเป็นเงินงบประมาณของแผ่นดินซึ่งมีไว้เพื่อประโยชน์สาธารณะ ผู้ฟ้องคดีย่อมติดตามเอาทรัพย์ดังกล่าวคืนได้ตามมาตรา ๑๓๓๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ผู้ถูกฟ้องคดีมีหน้าที่ต้องคืนเงินดังกล่าวทั้งหมดให้แก่ผู้ฟ้องคดี โดยไม่อาจอ้างความสุจริตได้ การออกคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๕๐๕๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ เป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมาย ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิในการเรียกเงินที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับเกินไปคืนโดยชอบ ประกอบกับการที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับประโยชน์โดยนำเงินที่ไม่มีสิทธิไปใช้จ่ายเพื่อประโยชน์ของผู้ถูกฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องคืนส่วนที่เป็นดอกเบี้ยให้ผู้ฟ้องคดีด้วย และการที่ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างว่าได้ใช้จ่ายเงินที่ได้รับมาเกินสิทธิหรือโดยไม่มีสิทธิไปโดยสุจริตนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีย่อมต้องมีภาระการพิสูจน์ตามข้อ ๖๔ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ แต่ผู้ถูกฟ้องคดี

ศาลปกครองสูงสุด
17 ม.ค. 2561
ศาลปกครองสูงสุด

/ไม่อาจ...

ไม่อาจพิสูจน์ได้ว่า มีการใช้จ่ายเงินมากผิดปกติจากการดำรงชีวิตตามปกติอย่างไร มีเพียงข้อกล่าวอ้างลอยๆ โดยปราศจากพยานหลักฐาน จึงต้องถือว่าผู้ถูกฟ้องคดียังไม่ได้ดำเนินการเกี่ยวกับจำนวนเงินที่ได้รับไปหรือการเปลี่ยนแปลงจะทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีต้องเสียหายเกินสมควรแก่กรณีตามที่ศาลปกครองชั้นต้นได้วินิจฉัย ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องคืนเงินให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่งและวรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ การที่ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือสำนักการคลัง ที่ กท ๑๓๐๖/๓๖๙๔ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๗ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีเพื่อแจ้งให้คืนเงินที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับเกินสิทธิหรือรับไปโดยไม่มีสิทธิเป็นเงินทั้งสิ้น ๙๙,๑๖๕ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี จึงชอบด้วยกฎหมายและเป็นไปตามสิทธิเพื่อประโยชน์ของราชการ

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นเป็นให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงินให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามคำฟ้องและคำขอท้ายฟ้อง

ผู้ถูกฟ้องคดีแก้อุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีทราบว่ามีการจ่ายเงินค่าจ้างให้ผู้ถูกฟ้องคดีมากกว่าปกติ อันเนื่องมาจากการปรับอัตราค่าจ้างของผู้ถูกฟ้องคดี จากอัตราค่าจ้างเดิมเดือนละ ๒๒,๒๒๐ บาท เป็นอัตราเดือนละ ๒๔,๗๓๐ บาท และมีการปรับเปลี่ยนตำแหน่งตามระบบใหม่ ซึ่งมีผลย้อนหลังไปจนถึงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีจึงได้รับทราบคำสั่งให้ปรับขึ้นเงินเดือนตามคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๒๐๖๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๔ ผู้ถูกฟ้องคดีเชื่อโดยสุจริตว่าคำสั่งให้ปรับขึ้นอัตราเงินเดือนเป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากคำสั่งดังกล่าวออกโดยผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้มีอำนาจบังคับบัญชาผู้ถูกฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีมีตำแหน่งเป็นเพียงช่างโลหะ (ที่ถูกคือ ช่างเครื่องยนต์) ทำงานเกี่ยวข้องกับงานด้านการช่าง อยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดี หาได้มีความรู้เกี่ยวกับตัวบทกฎหมาย การบัญชี หรือระเบียบกฎเกณฑ์ในเรื่องขึ้นเงินเดือนของผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด ผู้ถูกฟ้องคดีจึงอยู่ในฐานะสุจริตมาตั้งแต่ต้น ประกอบกับผู้ถูกฟ้องคดีมิได้มีส่วนร่วมหรือรู้เห็นในการออกคำสั่งของผู้ฟ้องคดี และโดยที่การออกคำสั่งของผู้ฟ้องคดีดังกล่าวไม่ได้เกิดจากการแสดงหลักฐานหรือข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อความจริงซึ่งควรบอกให้แจ้งหรือข่มขู่หรือการชักจูงใจโดยการให้ประโยชน์หรือทรัพย์สินอื่นใดที่มิชอบด้วยกฎหมาย ดังนั้นเมื่อผู้ถูกฟ้องคดีได้รับเงินส่วนเกินมาโดยสุจริต ย่อมได้รับความคุ้มครองตามเจตนารมณ์ของมาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ และมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ที่มุ่งคุ้มครองผู้รับประโยชน์จากคำสั่งในอันที่จะไม่ต้องคืนเงิน ทรัพย์สิน

ศาลปกครองสูงสุด
17 ม.ค. 2561
ศาลปกครองสูงสุด

/หรือประโยชน์...

หรือประโยชน์อื่นใดที่ได้รับมาโดยผลของคำสั่งทางปกครองไปแล้วโดยสุจริต ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่จำต้องคืนเงินพร้อมดอกเบี้ยที่ได้รับมาตลอดระยะเวลาที่ผู้ถูกฟ้องคดีเชื่อโดยสุจริตว่าผู้ถูกฟ้องคดีมีสิทธิโดยชอบด้วยกฎหมายในเงินจำนวนดังกล่าว การที่กองการเจ้าหน้าที่มีหนังสือ ลับ ที่ กท ๐๔๐๔/๒๓๐๓ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ถึงปลัดกรุงเทพมหานคร กรณีการปรับเปลี่ยนกลุ่มอัตราค่าจ้างของลูกจ้างประจำตั้งแต่การปรับตำแหน่งเข้าสู่ระบบใหม่ เมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๖ ไม่สอดคล้องและเป็นมาตรฐานเดียวกับส่วนราชการอื่นๆ และขอให้ความเห็นชอบนำวิธีการของกระทรวงการคลังตามนัยหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๔๒๘/ว ๕๗ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๓ เรื่อง การปรับเปลี่ยนตำแหน่งลูกจ้างประจำเข้าสู่ตำแหน่งตามระบบใหม่ มาใช้บังคับ เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่าปลัดกรุงเทพมหานครซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบในราชการของผู้ฟ้องคดีได้ให้ความเห็นชอบกับแนวทางตามที่กองการเจ้าหน้าที่เสนอเมื่อวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๖ ถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีทราบแล้วว่าการปรับอัตราค่าจ้างให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ถูกต้อง อันเป็นวันที่รู้ถึงเหตุที่จะขอให้มีการเพิกถอนคำสั่งเดิมของผู้ฟ้องคดีตามคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๒๐๖๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๔ ภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่รู้ถึงเหตุที่จะเพิกถอนตามมาตรา ๔๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ เมื่อปลัดกรุงเทพมหานครออกคำสั่งเพิกถอนคำสั่งดังกล่าว ตามคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๕๐๕๕/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ อันเป็นระยะเวลาเกินกว่าเก้าสิบวัน นับแต่รู้ถึงเหตุที่จะเพิกถอนจึงเป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมาย การที่ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือสำนักการคลัง ที่ กท ๑๓๐๖/๓๕๐๙ (ที่ถูกคือ ที่ กท ๑๓๐๖/๓๖๙๔) ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๗ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีคืนเงินที่ได้รับเกินสิทธิเป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น ๙๙,๑๖๕ บาท จึงเป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมาย แม้ผู้ฟ้องคดีจะอุทธรณ์กล่าวอ้างว่า หนังสือของกองการเจ้าหน้าที่ตามหนังสือ ลับ ที่ กท ๔๐๔๐/๒๓๐๓ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ยังไม่มีความชัดเจนเพียงพอเนื่องจากยังต้องขอความเห็นชอบในหลักการ และต้องมีการแต่งตั้งคณะทำงานมาเพื่อตรวจสอบและพิจารณาอีกชั้นหนึ่ง แต่อย่างไรก็ตาม ผู้ถูกฟ้องคดีมีความเห็นโดยสุจริตว่า การที่กองการเจ้าหน้าที่มีหนังสือถึงปลัดกรุงเทพมหานครเพื่อขอปรับเปลี่ยนอัตราค่าจ้างดังกล่าว เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องรวมถึงปลัดกรุงเทพมหานครย่อมรู้ถึงเหตุความไม่ถูกต้องของคำสั่งดังกล่าวแล้วนับแต่นั้น ข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีในข้อนี้จึงฟังไม่ขึ้น ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีอำนาจฟ้องคดีนี้ได้ ผู้ถูกฟ้องคดีเป็นเพียงลูกจ้างตำแหน่งช่างเครื่องยนต์ ไม่มีส่วนรู้เห็นหรือเกี่ยวข้องกับ

ศาลปกครองสูงสุด
17 ม.ค. 2561
ศาลปกครองสูงสุด

/การปรับเปลี่ยน...

การปรับเปลี่ยนอัตราค่าจ้างใดๆ ทั้งสิ้น กระบวนการออกคำสั่งทางปกครองในคดีนี้กระทำโดยผู้เกี่ยวข้องและผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีเป็นเพียงผู้รับผลของคำสั่งเหล่านั้น ผลของคำสั่งทางปกครองเป็นเหตุให้ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับค่าจ้างเพิ่มขึ้น ผู้ถูกฟ้องคดีรับเงินดังกล่าวไว้โดยสุจริต ผู้ถูกฟ้องคดีมีครอบครัวที่ต้องดูแลจึงนำเงินดังกล่าวไปใช้จ่ายตามความจำเป็น แม้เงินจำนวนดังกล่าวจะเป็นเงินงบประมาณของแผ่นดินมีไว้เพื่อประโยชน์สาธารณะตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง แต่เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีรับเงินดังกล่าวไว้โดยสุจริต ประกอบกับตามมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ บัญญัติให้ความคุ้มครองแก่ผู้ที่สุจริตและได้รับประโยชน์เป็นตัวเงินหรือประโยชน์อื่นใด อันเนื่องมาจากคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ไม่ต้องคืนเงินหรือประโยชน์ที่ได้รับไปเกินกว่าสิทธิหรือรับไปโดยไม่มีสิทธิดังกล่าวได้ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่ต้องคืนเงินดังกล่าวให้แก่ผู้ฟ้องคดี หากผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหายอย่างใดก็ควรที่จะไปใช้สิทธิไล่เบี้ยเรียกคืนเอาจากเจ้าหน้าที่หรือพนักงานของผู้ฟ้องคดีที่เป็นต้นเหตุให้ออกคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายดังกล่าว มิใช่มาฟ้องเรียกร้องผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้ได้รับผลกระทบจากคำสั่งทางปกครองให้ใช้คืนเงินจำนวนดังกล่าวแทน ซึ่งไม่เป็นธรรมกับผู้ถูกฟ้องคดี

ผู้ฟ้องคดีชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมทำนองเดียวกันกับคำอุทธรณ์ว่า การทำหนังสือลับ ที่ กท ๐๔๐๔/๒๓๐๓ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ของกองการเจ้าหน้าที่เป็นเพียงการขอความเห็นชอบในการนำหลักการตามหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๔๒๘/ว ๕๗ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๓ มาใช้ในการเทียบขั้นค่าจ้างตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๖ เป็นต้นไป เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าในการเลื่อนขั้นค่าจ้างในรอบวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๖ ไปก่อน จึงยังไม่ได้ข้อยุติว่าการปรับอัตราค่าจ้างตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ตามระบบเดิมหรือการปรับเปลี่ยนกลุ่มบัญชีค่าจ้างในกลุ่มใหม่ในขั้นใกล้เคียงในทางที่สูงกว่า วิธีการใดเป็นวิธีการที่ถูกต้อง เมื่อต่อมากองการเจ้าหน้าที่ได้มีหนังสือ ลับ ด่วนมาก ที่ กค ๐๔๐๔/๔๑๒๑ ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ รายงานความเห็นของกรมบัญชีกลาง รวมทั้งความเห็นของคณะทำงานพิจารณาการเลื่อนขั้นค่าจ้างลูกจ้างประจำกรณีเปลี่ยนกลุ่มบัญชีค่าจ้างตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ว่าการปรับเปลี่ยนอัตราค่าจ้างตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๓ เป็นวิธีการที่ผิดพลาด ผู้ฟ้องคดีจึงจำเป็นต้องเพิกถอนคำสั่งทางปกครองย้อนหลัง โดยมีเจตนาแก้ไขอัตราค่าจ้างให้ถูกต้อง

ศาลปกครองสูงสุด
17 ม.ค. 2561
ศาลปกครองสูงสุด

/ตามหลักเกณฑ์...

ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด ถือเป็นการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ แม้ผู้ถูกฟ้องคดีจะอ้างว่ามีความเชื่อโดยสุจริต แต่เมื่อพิจารณาโดยการชั่งน้ำหนักระหว่างความเชื่อโดยสุจริตของผู้ถูกฟ้องคดีกับผลประโยชน์สาธารณะซึ่งเป็นค่าจ้างส่วนเกินสิทธิอันเป็นเงินที่จัดเก็บภาษีอากรจากภาษีของประชาชนแล้ว ประโยชน์สาธารณะมีน้ำหนักมากกว่าผลประโยชน์ของผู้ถูกฟ้องคดีในฐานะปัจเจกชน และลูกจ้างที่ได้รับค่าจ้างส่วนเกินสิทธิที่จะได้รับตามกฎหมายไปโดยปราศจากมูลที่จะอ้างตามกฎหมายได้จะต้องคืนเงินส่วนนั้นตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ว่าด้วยลาภมิควรได้

ศาลปกครองสูงสุดออกนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ขณะผู้ถูกฟ้องคดีเป็นลูกจ้างประจำ ตำแหน่งช่าง (ช่างเครื่องยนต์) ช ๔ (ตำแหน่งเลขที่ กรก. ๑๗๗) ฝ่ายซ่อมบำรุง กองโรงงานช่างกล สำนักการคลัง สังกัดผู้ฟ้องคดี ในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ผู้ฟ้องคดีได้มีคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๒๐๖๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๔ ปรับเปลี่ยนตำแหน่งลูกจ้างประจำเข้าสู่ตำแหน่งระบบใหม่ ซึ่งหน่วยงานและตำแหน่งตามระบบเดิมของผู้ถูกฟ้องคดี คือ ตำแหน่งช่าง (ช่างเครื่องยนต์) ชั้น ๔ อัตราค่าจ้างเดือนละ ๒๒,๒๒๐ บาท เปลี่ยนเป็นหน่วยงานและตำแหน่งตามระบบใหม่ คือ ตำแหน่งช่าง (ช่างเครื่องยนต์) ระดับ ช ๔ อัตราค่าจ้างเดือนละ ๒๔,๗๓๐ บาท ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ เป็นต้นไป โดยให้ทุกหน่วยงานในสังกัดของผู้ฟ้องคดีจัดทำคำสั่งแก้ไขคำสั่งกรณีการเปลี่ยนตำแหน่งและแต่งตั้งลูกจ้างประจำ ตั้งแต่วันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๓ ถึงปัจจุบัน และให้จัดทำคำสั่งเปลี่ยนขั้นค่าจ้าง คำสั่งให้ได้รับเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราว และเงินช่วยเหลือค่าครองชีพ ของวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ และวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๔ จากคำสั่งดังกล่าวทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับเงินค่าจ้างเพิ่มขึ้น แต่ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ กองการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร ได้ตรวจพบปัญหาการปรับเปลี่ยนตำแหน่งลูกจ้างประจำเข้าสู่ตำแหน่งระบบใหม่ที่กำหนดกลุ่มบัญชีไว้มากกว่า ๑ กลุ่ม คือ กลุ่มบัญชีค่าจ้างกลุ่ม ๑ ถึงกลุ่ม ๒ และกลุ่มบัญชีค่าจ้างกลุ่ม ๒ ถึงกลุ่ม ๓ และได้มีการเลื่อนขั้นในคราวเดียวกันตามคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๒๐๖๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน

ศาลปกครองสูงสุด
17 ม.ค. 2561
ศาลปกครองสูงสุด

๒๕๕๔ ซึ่งแต่ละหน่วยงานของผู้ฟ้องคดีมีการปรับเปลี่ยนกลุ่มอัตราค่าจ้างจากกลุ่ม ๑ ไปกลุ่ม ๒ และจากกลุ่ม ๒ ไปกลุ่ม ๓ ของบัญชีโครงสร้างอัตราค่าจ้างลูกจ้างของผู้ฟ้องคดีแตกต่างกัน จำนวนประมาณ ๕๑๕ ราย กล่าวคือ บางหน่วยงานปรับอัตราค่าจ้างในกลุ่มใหม่ตามแนวระนาบ บางหน่วยงานปรับอัตราค่าจ้างในกลุ่มใหม่ในขั้นใกล้เคียงในทางที่สูงกว่า เพื่อให้ได้ข้อยุติ กองการเจ้าหน้าที่จึงได้มีหนังสือ ลับ ที่ กท ๐๔๐๔/๒๓๐๓ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ถึงปลัดกรุงเทพมหานคร เพื่อรายงานสภาพการณ์ที่เกิดขึ้น หลังจากนั้นผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือที่ กท ๐๔๐๔/๔๘๑๕ ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๖ ถึงอธิบดีกรมบัญชีกลาง เพื่อขอหารือแนวทางและวิธีปฏิบัติตามหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๔๒๘/ว ๕๗ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๓ กรณีการปรับเปลี่ยนตำแหน่งลูกจ้างประจำตามระบบเดิมเข้าสู่ตำแหน่งลูกจ้างระบบใหม่และการให้ลูกจ้างประจำได้รับค่าจ้างจากการเลื่อนขั้นค่าจ้าง ซึ่งกรมบัญชีกลางพิจารณาแล้วมีหนังสือที่ กค ๐๔๒๘/๓๘๖๓๑ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๖ ถึงปลัดกรุงเทพมหานครตอบข้อหารือว่า ตำแหน่งใดที่กระทรวงการคลังกำหนดให้ใช้บัญชีค่าจ้างมากกว่า ๑ กลุ่ม หากลูกจ้างประจำรายใดมีการเปลี่ยนกลุ่มบัญชีค่าจ้างก็ให้ได้รับค่าจ้างในกลุ่มบัญชีค่าจ้างใหม่ในขั้นใกล้เคียงในทางที่สูงกว่า ต่อมา ปลัดกรุงเทพมหานครได้พิจารณาความเห็นของคณะทำงานพิจารณาการเลื่อนขั้นค่าจ้างของลูกจ้างประจำกรณีเปลี่ยนกลุ่มบัญชีค่าจ้าง รวมทั้งการตอบข้อหารือของกรมบัญชีกลางแล้ว จึงเห็นชอบท้ายหนังสือกองการเจ้าหน้าที่ ลับ ด่วนมาก ที่ กท ๐๔๐๔/๔๑๒๑ ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ให้ดำเนินการ ดังนี้ (๑) ให้กองการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร แก้ไขคำสั่งการปรับเปลี่ยนตำแหน่งลูกจ้างประจำเข้าสู่ตำแหน่งตามระบบใหม่และเลื่อนขั้นในคราวเดียวกัน เฉพาะรายของการเลื่อนขั้นค่าจ้างลูกจ้างประจำที่มีกลุ่มบัญชีค่าจ้างมากกว่า ๑ กลุ่ม ให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนดตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ (๒) ให้หน่วยงานที่ออกคำสั่งในแต่ละรอบของการเลื่อนขั้นค่าจ้างแก้ไขคำสั่งลูกจ้างประจำเฉพาะรายที่มีกลุ่มบัญชีค่าจ้างมากกว่า ๑ กลุ่ม ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ ถึงปัจจุบันให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด ปลัดกรุงเทพมหานครจึงมีคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๕๐๕๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ แก้ไขอัตราค่าจ้างในการปรับเปลี่ยนตำแหน่งลูกจ้างประจำเข้าสู่ตำแหน่งตามระบบใหม่ ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ โดยในส่วนของผู้ถูกฟ้องคดีปรับเปลี่ยนอัตราค่าจ้างจากเดือนละ ๒๔,๗๓๐ บาท เป็นเดือนละ ๒๒,๖๘๐ บาท และสำนักการคลังได้ดำเนินการให้เป็นไปตามคำสั่งของผู้ฟ้องคดี

ศาลปกครองสูงสุด
17 ม.ค. 2561
ศาลปกครองสูงสุด

/ดังกล่าว...

ดังกล่าว โดยได้มีคำสั่งที่เกี่ยวกับผู้ถูกฟ้องคดี ดังนี้ (๑) คำสั่งสำนักการคลัง ที่ ๒๐๖/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ เรื่อง เลื่อนขั้นค่าจ้างลูกจ้างประจำกรุงเทพมหานคร ในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ ซึ่งยกเลิกคำสั่งสำนักการคลัง ที่ ๑๑๒/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๔ (๒) คำสั่งสำนักการคลัง ที่ ๒๐๗/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ เรื่อง เลื่อนขั้นค่าจ้างลูกจ้างประจำกรุงเทพมหานคร ในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๔ ซึ่งยกเลิกคำสั่งสำนักการคลัง ที่ ๑๑๕/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๔ (๓) คำสั่งสำนักการคลัง ที่ ๒๐๘/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ เรื่อง เลื่อนขั้นค่าจ้างลูกจ้างประจำกรุงเทพมหานคร ในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ ซึ่งยกเลิกคำสั่งสำนักการคลัง ที่ ๒๑๐/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ (๔) คำสั่งสำนักการคลัง ที่ ๒๐๙/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ เรื่อง เลื่อนขั้นค่าจ้างลูกจ้างประจำกรุงเทพมหานคร ในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๕ ซึ่งยกเลิกคำสั่งสำนักการคลัง ที่ ๖๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ (๕) คำสั่งสำนักการคลัง ที่ ๒๑๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ เรื่อง เลื่อนขั้นค่าจ้างลูกจ้างประจำกรุงเทพมหานคร ในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ซึ่งยกเลิกคำสั่งสำนักการคลัง ที่ ๑๔๙/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๕ และ (๖) คำสั่งสำนักการคลัง ที่ ๒๑๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ เรื่อง เลื่อนขั้นค่าจ้างลูกจ้างประจำกรุงเทพมหานคร ในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๖ ซึ่งยกเลิกคำสั่งสำนักการคลัง ที่ ๕๘/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๖ นอกจากนี้ ในส่วนของเงินรางวัลประจำปีที่ผู้ฟ้องคดีจ่ายให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดี สำนักการคลังก็ได้มีคำสั่งที่ ๖๔/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ยกเลิกคำสั่งสำนักการคลัง ที่ ๒๐๘/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ให้ลูกจ้างประจำกรุงเทพมหานครได้รับเงินรางวัลประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ และให้ได้รับเงินรางวัลใหม่ และมีคำสั่งที่ ๖๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ยกเลิกคำสั่งสำนักการคลัง ที่ ๑๘๑/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ ให้ลูกจ้างประจำกรุงเทพมหานครได้รับเงินรางวัลประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ได้รับเงินรางวัลใหม่ มีผลทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับเงินรางวัลประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ และ พ.ศ. ๒๕๕๕ น้อยลงจากเดิม ต่อมา ผู้อำนวยการกองโรงงานช่างกลได้มีหนังสือที่ กท ๑๓๐๖/๑๑๘๐ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๗ แจ้งคำสั่งแก้ไขอัตราค่าจ้างและคำสั่งที่เกี่ยวข้องให้ผู้ถูกฟ้องคดีทราบ และผู้อำนวยการสำนักการคลังได้มีหนังสือที่ กท ๑๓๐๖/๓๖๙๔ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๗ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีคืนเงินที่ได้รับเกินสิทธิหรือได้รับไปโดยไม่มีสิทธิ จำนวน ๙๙,๑๖๕ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดีภายในกำหนด ๑๕ วันนับแต่วันได้รับหนังสือ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีได้รับหนังสือ

ศาลปกครองสูงสุด
17 ม.ค. 2561
ศาลปกครองสูงสุด

/ดังกล่าว...

ดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๗ แต่มิได้นำเงินไปชำระให้แก่ผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ต่อมาศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นพ้องด้วย จึงยื่นอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่า ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องรับผิดคืนเงินค่าจ้างและเงินรางวัลประจำปี เฉพาะส่วนที่รับไปโดยไม่มีสิทธิ รวมเป็นเงินจำนวน ๙๙,๑๖๕ บาท พร้อมดอกเบี้ย ให้แก่ผู้ฟ้องคดีหรือไม่ เพียงใด

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ถูกฟ้องคดีเป็นลูกจ้างประจำของผู้ฟ้องคดี เมื่อวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๔ ผู้ฟ้องคดีได้มีคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๒๐๖๓/๒๕๕๔ เรื่อง การปรับเปลี่ยนตำแหน่งลูกจ้างประจำเข้าสู่ตำแหน่งตามระบบใหม่ โดยปรับเปลี่ยนตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีและปรับอัตราค่าจ้างของผู้ถูกฟ้องคดีโดยใช้วิธีการปรับอัตราค่าจ้างในกลุ่มบัญชีค่าจ้างใหม่ตามแนวระนาบ จากเดิมตำแหน่งช่าง (ช่างเครื่องยนต์) ชั้น ๔ อัตราค่าจ้างเดือนละ ๒๒,๒๒๐ บาท เป็นตำแหน่งช่าง (ช่างเครื่องยนต์) ระดับ ช ๔ อัตราค่าจ้างเดือนละ ๒๔,๗๓๐ บาท โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ เป็นต้นไป ต่อมาผู้ฟ้องคดีเห็นว่าการปรับเปลี่ยนตำแหน่งลูกจ้างประจำเข้าสู่ตำแหน่งตามระบบใหม่ดังกล่าวไม่สอดคล้องและเป็นมาตรฐานเดียวกันกับส่วนราชการอื่น จึงให้นำวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนดให้ลูกจ้างประจำที่ได้รับการแต่งตั้งไปดำรงตำแหน่งที่มีกลุ่มบัญชีค่าจ้างมากกว่า ๑ กลุ่ม หากลูกจ้างประจำรายใดมีการเปลี่ยนกลุ่มบัญชีค่าจ้างใหม่ ก็ให้ได้รับค่าจ้างในกลุ่มใหม่ในขั้นที่ใกล้เคียงในทางที่สูงกว่า ตามนัยหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๔๒๘/ว ๕๗ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๓ เรื่อง การปรับเปลี่ยนตำแหน่งลูกจ้างประจำเข้าสู่ตำแหน่งตามระบบใหม่ หลังจากนั้น ผู้ฟ้องคดีได้มีคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๕๐๕๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ ให้แก้ไขคำสั่งการปรับเปลี่ยนตำแหน่งลูกจ้างประจำเข้าสู่ตำแหน่งตามระบบใหม่และเลื่อนขั้นในคราวเดียวกันให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด โดยมีการแก้ไขการเลื่อนขั้นค่าจ้างของผู้ถูกฟ้องคดีจากอัตราค่าจ้างเดือนละ ๒๒,๒๒๐ บาท เป็นเดือนละ ๒๒,๖๘๐ บาท ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ เป็นต้นไป จากผลของคำสั่งดังกล่าวทำให้อัตราค่าจ้างของผู้ถูกฟ้องคดีเปลี่ยนแปลงไปและทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับเงินค่าจ้างและเงินรางวัลประจำปี เกินไปโดยไม่มีสิทธิ รวมเป็นเงินจำนวน ๙๙,๑๖๕ บาท ผู้ฟ้องคดีโดยผู้อำนวยการสำนักการคลังจึงมีหนังสือที่ กท ๑๓๐๖/๓๗๗๒

ศาลปกครองสูงสุด
17 ม.ค. 2561
ศาลปกครองสูงสุด

/ลงวันที่ ๒๓...

ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๗ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีคืนเงินดังกล่าวให้แก่ผู้ฟ้องคดีภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือ โดยผู้ถูกฟ้องคดีได้รับหนังสือดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๗ แต่ไม่ยอมชำระหนี้ภายในเวลาที่กำหนด จึงตกเป็นผู้ผิดนัด ต้องรับผิดชดใช้ต้นเงินจำนวน ๙๙,๑๖๕ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับแต่วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ถึงวันฟ้องคดีวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๗ คิดเป็นดอกเบี้ยจำนวน ๔๖๘.๖๖ บาท รวมเป็นเงิน ๙๙,๖๓๓.๖๖ บาท ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ขอให้ศาลมีคำพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงินจำนวน ๙๙,๖๓๓.๖๖ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปีของต้นเงิน ๙๙,๑๖๕ บาท นับแต่ฟ้องคดีเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ฟ้องคดี จากข้อเท็จจริงตามคำฟ้องดังกล่าวเห็นได้ว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ใช้สิทธิรับเงินจากผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นหน่วยงานทางปกครอง เป็นการใช้สิทธิที่พึงมีพึงได้ตามกฎหมาย ด้วยเหตุนี้ การที่ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือเรียกให้ผู้ถูกฟ้องคดีคืนเงินที่ได้รับไปโดยไม่มีสิทธิหรือเกินสิทธิในกรณีนี้จึงเป็นการใช้สิทธิเรียกร้องให้ลูกหนี้รับผิดใช้เงินคืนแก่เจ้าหนี้ฐานลาภมิควรได้ แต่ศาลปกครองชั้นต้นได้กำหนดประเด็นและได้วินิจฉัยถึงปัญหาความชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๕๐๕๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ ที่แก้ไขอัตราค่าจ้างในการปรับเปลี่ยนตำแหน่งลูกจ้างประจำเข้าสู่ตำแหน่งตามระบบใหม่ตามคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๒๐๖๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๔ ทั้งที่ปัญหาความชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีมิได้ฟ้องโต้แย้งต่อศาลแต่อย่างใด และหากผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่า คำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๕๐๕๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ นี้ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ถูกฟ้องคดีย่อมสามารถใช้สิทธิฟ้องคดีโดยมีคำขอให้ศาลมีคำพิพากษาเพิกถอนคำสั่งดังกล่าวได้ภายใต้เงื่อนไขการฟ้องคดี คำวินิจฉัยของศาลปกครองชั้นต้นในประเด็นนี้จึงเป็นการวินิจฉัยเกินกว่าข้อพิพาทตามคำฟ้องและเกินคำขอของผู้ฟ้องคดี ดังนั้น คดีนี้จึงมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยแต่เพียงว่า ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องคืนลาภมิควรได้ให้แก่ผู้ฟ้องคดีหรือไม่ เพียงใด เห็นว่า มาตรา ๔๑๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บัญญัติว่า ถ้าทรัพย์สินซึ่งได้รับไว้เป็นลาภมิควรได้นั้นเป็นเงินจำนวนหนึ่งท่านว่าต้องคืนเต็มจำนวนนั้น เว้นแต่เมื่อบุคคลได้รับไว้โดยสุจริต จึงต้องคืนลาภมิควรได้เพียงส่วนที่ยังมีอยู่ในขณะเมื่อเรียกคืน เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติว่า เดิมผู้ฟ้องคดีได้มีคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๒๐๖๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๔ ปรับเปลี่ยน

ศาลปกครองสูงสุด
17 ม.ค. 2561
ศาลปกครองสูงสุด

/ตำแหน่งของ...

ตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีเข้าสู่ตำแหน่งตามระบบใหม่และปรับอัตราค่าจ้างของผู้ถูกฟ้องคดี จากเดิมอัตราค่าจ้างเดือนละ ๒๒,๒๒๐ บาท ปรับเพิ่มเป็นเดือนละ ๒๔,๗๓๐ บาท ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ เป็นต้นไป ต่อมาผู้ฟ้องคดีเห็นว่าคำสั่งดังกล่าวไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนดตามนัยหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๔๒๘/ว ๕๗ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๓ เรื่อง การปรับเปลี่ยนตำแหน่งลูกจ้างประจำเข้าสู่ตำแหน่งตามระบบใหม่และการให้ลูกจ้างประจำได้รับค่าจ้างจากการเลื่อนขั้นค่าจ้าง จึงได้มีคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๕๐๕๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ แก้ไขอัตราค่าจ้างในการปรับเปลี่ยนตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีเข้าสู่ตำแหน่งตามระบบใหม่ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ โดยให้ได้รับค่าจ้างในกลุ่มใหม่ในขั้นที่ใกล้เคียงในทางที่สูงกว่า เป็นอัตราค่าจ้างเดือนละ ๒๒,๖๘๐ บาท ซึ่งมีผลทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับเงินค่าจ้างน้อยลงกว่าเดิม โดยมีเงินค่าจ้างและเงินรางวัลประจำปีส่วนที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับไปโดยไม่มีสิทธิตามกฎหมาย เป็นเงินจำนวน ๙๙,๑๖๕ บาท ดังนั้น เงินจำนวนดังกล่าวจึงเป็นเงินที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้มาโดยปราศจากมูลอันจะอ้างกฎหมายได้และเป็นทางให้ผู้ฟ้องคดีเสียเปรียบ อันเป็นลาภมิควรได้ ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิเรียกร้องให้ผู้ถูกฟ้องคดีคืนเงินให้แก่ผู้ฟ้องคดีเต็มจำนวน แต่อย่างไรก็ดี โดยที่ปรากฏข้อเท็จจริงเพียงว่า ในขณะที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับเงินค่าจ้างส่วนที่ปรับเพิ่มขึ้นจากผู้ฟ้องคดีนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีเข้าใจว่าเงินที่ได้รับเพิ่มมากขึ้นกว่าปกติเป็นผลมาจากการปรับอัตราค่าจ้างลูกจ้างประจำของผู้ฟ้องคดีตามคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๒๐๖๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๔ ทั้งจากข้อเท็จจริง ผู้ฟ้องคดีก็ยอมรับว่าการดำเนินการปรับเปลี่ยนตำแหน่งลูกจ้างประจำเข้าสู่ตำแหน่งตามระบบใหม่ ในทางปฏิบัติแล้ว หน่วยงานแต่ละหน่วยงานของผู้ฟ้องคดีซึ่งมีหน้าที่พิจารณาเลื่อนขั้นค่าจ้างของลูกจ้างประจำกรณีที่เปลี่ยนกลุ่มบัญชีค่าจ้างยังดำเนินการแตกต่างกัน บางหน่วยงานปรับอัตราค่าจ้างในกลุ่มใหม่ตามแนวระนาบ บางหน่วยงานปรับอัตราค่าจ้างในกลุ่มใหม่ในขั้นใกล้เคียงในทางที่สูงกว่า เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีเป็นเพียงลูกจ้างประจำของผู้ฟ้องคดี ตำแหน่งช่าง (ช่างเครื่องยนต์) ซึ่งมิได้มีหน้าที่โดยตรงเกี่ยวกับการพิจารณาเลื่อนขั้นค่าจ้างของลูกจ้างประจำกรณีเปลี่ยนกลุ่มบัญชีค่าจ้าง ผู้ถูกฟ้องคดีย่อมไม่อาจรู้ถึงความบกพร่องในการเลื่อนขั้นค่าจ้างและไม่อาจรู้ได้ว่าการรับเงินค่าจ้างในส่วนที่ไม่มีสิทธิดังกล่าวเป็นการได้มาโดยปราศจากมูลอันจะอ้างกฎหมายได้หรือสำคัญผิดว่าตนมีสิทธิจะรับเงินนั้นไว้ กรณีจึงถือว่าผู้ถูกฟ้องคดีได้รับเงินส่วนที่ไม่มีสิทธิไว้

ศาลปกครองสูงสุด
17 ม.ค. 2561
ศาลปกครองสูงสุด

/โดยสุจริต...

โดยสุจริต และถึงแม้ภายหลัง ผู้ฟ้องคดีจะได้มีคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๕๐๕๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ แก้ไขอัตราค่าจ้างในการปรับเปลี่ยนตำแหน่งลูกจ้างประจำเข้าสู่ตำแหน่งตามระบบใหม่ และได้นำคดีมาฟ้องต่อศาลขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีคืนเงินส่วนที่รับไปโดยไม่มีสิทธิอันถือได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีตกอยู่ในฐานะรับเงินไว้โดยไม่สุจริตแล้วและจะต้องคืนเงินดังกล่าวเพียงส่วนที่ยังมีอยู่ในขณะเมื่อเรียกคืนก็ตาม แต่เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า เงินค่าจ้างส่วนที่ผู้ถูกฟ้องคดีรับไปโดยไม่มีสิทธินั้นเป็นเงินที่ปรับเพิ่มขึ้นตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ และผู้ถูกฟ้องคดีได้รับเรื่อยมาจนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๖ โดยเป็นเงินค่าจ้างที่มีการจ่ายให้กันเป็นรายเดือน ในแต่ละเดือน จึงมีจำนวนเงินส่วนที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีสิทธิได้รับและไม่มีสิทธิได้รับปะปนรวมกันอยู่ ซึ่งโดยปกติของวิญญูชนทั่วไปที่ต้องใช้จ่ายเงินเป็นค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวันเป็นระยะเวลานานนับแต่เวลาที่ได้รับเงินไว้โดยสุจริตจนถึงเวลาที่ถูกเรียกคืน ในขณะที่ใช้จ่ายเงินดังกล่าวย่อมไม่อาจแยกเงินส่วนที่มีสิทธิได้รับและไม่มีสิทธิได้รับออกจากกันได้ และผู้ถูกฟ้องคดีได้ให้การว่าได้นำเงินจำนวนทั้งหมดไปใช้เป็นค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวันของผู้ถูกฟ้องคดีและครอบครัว รวมทั้งชำระหนี้และภาษีของผู้ถูกฟ้องคดีแล้ว ประกอบกับไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ถูกฟ้องคดียังมีเงินส่วนที่รับไปโดยไม่มีสิทธิเหลืออยู่อีกเป็นจำนวนเท่าใด และผู้ฟ้องคดีไม่มีหลักฐานว่าผู้ถูกฟ้องคดียังมีเงินส่วนที่รับไปโดยไม่มีสิทธิเหลืออยู่อีกแต่อย่างใด กรณีจึงเชื่อได้ว่าในขณะเมื่อเรียกคืนเงินดังกล่าวผู้ถูกฟ้องคดีไม่มีเงินส่วนที่รับไปโดยไม่มีสิทธิเหลืออยู่แล้ว ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่จำต้องคืนเงินค่าจ้างและเงินรางวัลประจำปี ส่วนที่รับไปโดยไม่มีสิทธิรวมเป็นเงิน ๙๙,๑๖๕ บาท พร้อมดอกเบี้ยให้แก่ผู้ฟ้องคดี ทั้งนี้ ตามมาตรา ๔๑๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า อัตราค่าจ้างต่อเดือนของผู้ถูกฟ้องคดีก่อนปรับเปลี่ยนตำแหน่งและหลังการปรับเปลี่ยนตำแหน่งมีความแตกต่างสูงเกินส่วนมาก และสูงยิ่งขึ้นในปีต่อๆ มา หากผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณาด้วยความสุจริตแบบวิญญูชนแล้วย่อมทราบถึงความผิดปกติของขั้นค่าจ้างที่เพิ่มขึ้นอย่างมาก และแม้ในระยะแรกผู้ถูกฟ้องคดีอาจยังไม่แน่ใจถึงความผิดปกติดังกล่าว แต่ในการเพิ่มขั้นค่าจ้างครั้งต่อๆ มา ผู้ถูกฟ้องคดีย่อมพบความผิดปกติในการเพิ่มขั้นค่าจ้างของตน หากผู้ถูกฟ้องคดีมีความสุจริตและเห็นแก่ประโยชน์สาธารณะก็ควรแจ้งผู้ฟ้องคดีให้ทราบถึงความผิดปกติเพื่อบรรเทาความเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดี แต่ผู้ถูกฟ้องคดีกลับเพิกเฉยจนผู้ฟ้องคดีตรวจพบเอง ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่อาจอ้างความเชื่อโดยสุจริตมาใช้ในกรณีนี้ได้

ศาลปกครองสูงสุด
17 ม.ค. 2561
ศาลปกครองสูงสุด

/และผู้ถูกฟ้องคดี...

และผู้ถูกฟ้องคดีมีภาระการพิสูจน์ว่าได้ใช้จ่ายเงินมากผิดปกติจากการดำรงชีวิตตามปกติอย่างไร นั้น จึงฟังไม่ขึ้น สำหรับอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีในประเด็นอื่นมิได้ทำให้ผลแห่งคดีเปลี่ยนแปลงไป จึงไม่จำต้องวินิจฉัยอีก

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วยในผล

พิพากษายืน

นายประสิทธิ์ศักดิ์ มีลาภ
ประธานแผนกคดีละเมิดและความรับผิดอย่างอื่นในศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวนและตุลาการหัวหน้าคณะ

นายสมชาย เอมโอช
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายบุญอนันต์ วรรณพานิชย์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นางสิริกาญจน์ พานพิทักษ์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายประสาน บางประสิทธิ์

ศาลปกครองสูงสุด
17 ม.ค. 2561
ศาลปกครองสูงสุด

◯ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ต. ๒๒)

คดีหมายเลขดำที่ อบ. ๑๓๓/๒๕๕๘
คดีหมายเลขแดงที่ อบ. ๓/๒๕๖๑

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๑๐ เดือน มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๑

นายนพดล สิงหศรี ที่ ๑ ผู้ฟ้องคดี
นายสมจิตร ภูมิไพบูลย์ ที่ ๒
นายเดชา ภูมาลัย ที่ ๓

ระหว่าง

คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกกฎโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย (อุทธรณ์คำพิพากษา)

ผู้ฟ้องคดีทั้งสามยื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำที่ ๘๔๓/๒๕๕๖ หมายเลขแดงที่ ๕๗/๒๕๕๘ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองขอนแก่น)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีทั้งสามฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสามเป็นข้าราชการครู สังกัดเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๕ (จังหวัดขอนแก่น) ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษา ตามคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๕ ที่ ๒๕๘/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๖ ดังนี้ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ จากตำแหน่งครู โรงเรียนกัลยาณวัตร เป็นรองผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนหนองนาคำวิทยาคม

/ผู้ฟ้องคดีที่ ๒...

ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ จากตำแหน่งครู โรงเรียนเหล่าใหญ่นาข่าวิทยาคม เป็นรองผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนแวงน้อยศึกษา ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ จากตำแหน่งครู โรงเรียนคำแคนวิทยาคม เป็นรองผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนบ้านไผ่พิทยาคม ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/๑๐๒๔ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๖ แจ้งไปยังผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาทุกเขต เพื่อให้ถือปฏิบัติเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานว่า ผู้ถูกฟ้องคดีมีมติให้ปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา ข้อ ช. หลักเกณฑ์และวิธีการย้ายกรณีปกติวิธีการ ข้อ ๑๑ ให้ผู้บริหารสถานศึกษาขอย้ายไปสถานศึกษาที่ต่างประเภท หรือขอย้ายข้ามขนาดสถานศึกษาที่เกินกว่า ๑ ขนาด ที่ตนเองดำรงตำแหน่งอยู่ได้ จึงเท่ากับว่าผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา (สพป.) มีสิทธิเขียนคำร้องขอย้ายข้ามสถานศึกษาไปดำรงตำแหน่งในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา (สพม.) ได้ ซึ่งจะทำให้ผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัด สพม. เสียประโยชน์ เนื่องจากสถานศึกษาในสังกัด สพม. มีขนาดใหญ่กว่าสถานศึกษาในสังกัด สพป. คงไม่มีผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัด สพม. ประสงค์จะขอย้ายไปดำรงตำแหน่งในสังกัด สพป. คงมีเฉพาะผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัด สพป. เท่านั้น ที่จะขอย้ายไปดำรงตำแหน่งในสังกัด สพม. ผู้ฟ้องคดีทั้งสามเห็นว่า หลักเกณฑ์ดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากไม่เป็นไปตามบทบัญญัติและเจตนารมณ์ของมาตรา ๓๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๓๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๗ และมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓ ประกอบกับประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง การกำหนดเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๓ และประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง การกำหนดและแก้ไขเปลี่ยนแปลงเขตพื้นที่การศึกษาเป็นเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๓ ที่ได้แยกเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็นเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา

/เพื่อให้...

เพื่อให้การบริหารและการจัดการศึกษามีประสิทธิภาพ อันเป็นการพัฒนาการศึกษาให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น ทั้งนี้ ศาลปกครองพิษณุโลกได้มีคำพิพากษาในคดีหมายเลขแดงที่ ๑๙๓/๒๕๕๖ แสดงให้เห็นถึงเจตนารมณ์ของกฎหมายที่ต้องการให้มีการแยกการบริหารและการจัดการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานให้ได้ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านมัธยมศึกษาและด้านประถมศึกษาโดยเฉพาะ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา โดยให้ผู้บริหารสถานศึกษาย้ายไปสถานศึกษาต่างประเภท หรือย้ายข้ามสถานศึกษาที่เกินกว่า ๑ ขนาดได้ ย่อมทำให้เกิดความเสียหายต่อการบริหารจัดการศึกษา เนื่องจากจะทำให้ไม่ได้ผู้บริหารที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านมาบริหารจัดการศึกษา นอกจากนี้ ยังทำให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสามรวมทั้งรองผู้อำนวยการสถานศึกษาในสังกัด สพม. เสียโอกาสที่จะได้รับการคัดเลือกหรือสอบคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา เนื่องจากไม่มีตำแหน่งว่าง จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/๑๐๒๔ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๖

ผู้ฟ้องคดีทั้งสามมีคำขอมาพร้อมกับคำฟ้องให้ศาลมีคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการคุ้มครองเพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราวก่อนการพิพากษา โดยมีคำสั่งให้ระงับการพิจารณาย้ายตามคำร้องขอย้ายที่ยื่นในระหว่างวันที่ ๑ ถึงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๖ ซึ่งกำลังดำเนินการพิจารณาอยู่ในขณะนี้โดยใช้หลักเกณฑ์ใหม่ ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/๑๐๒๔ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ต่อมา ศาลปกครองชั้นต้นได้มีคำสั่งเมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๖ ยกคำขอกำหนดมาตรการหรือวิธีการคุ้มครองเพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราวก่อนการพิพากษาของผู้ฟ้องคดีทั้งสาม

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การว่า หลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว ๙ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ข้อ ช. หลักเกณฑ์และวิธีการย้ายกรณีปกติ วิธีการ ข้อ ๑๑ ที่กำหนดให้ผู้บริหารสถานศึกษาขอย้ายไปสถานศึกษาที่ต่างประเภท หรือขอย้ายข้ามขนาดสถานศึกษาที่เกินกว่า ๑ ขนาดที่ตนเองดำรงตำแหน่งอยู่ได้ นั้น การย้ายจะต้องดำเนินการตามหลักเกณฑ์ข้อ ๑๐ ที่กำหนดให้พิจารณาย้ายผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหรือมัธยมศึกษาด้วยกันเสียก่อน หากยังมีตำแหน่งว่างเหลืออยู่จึงสามารถ

/พิจารณาย้าย...

พิจารณาย้ายผู้บริหารสถานศึกษาที่ประสงค์ขอย้ายไปดำรงตำแหน่งในสถานศึกษาที่ต่างไปจากที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๐ ได้ และยังต้องให้คณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายประเมินศักยภาพของผู้ประสงค์ขอย้ายตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด โดยให้คำนึงถึงประโยชน์ของทางราชการเป็นสำคัญ ซึ่งผู้ที่ยื่นคำร้องขอย้ายอาจได้รับการพิจารณาให้ย้ายหรือไม่ก็ได้ อีกทั้งหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายดังกล่าว ข้อ ฉ. ได้กำหนดให้ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาพิจารณากำหนดสัดส่วนของจำนวนตำแหน่งว่างที่จะใช้รับย้ายและที่จะใช้บรรจุและแต่งตั้งจากบัญชีผู้ได้รับคัดเลือกให้เท่ากันหรือต่างกันได้ไม่เกิน ๑ ตำแหน่ง หลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาดังกล่าว จึงเป็นการรักษาสิทธิของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดเดียวกัน ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีทั้งสามและผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจึงมิได้เสียสิทธิประโยชน์หรือโอกาสที่จะได้รับการคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาแต่อย่างใด หลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/๑๐๒๔ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๖ จึงชอบด้วยกฎหมายและเป็นธรรมแล้ว

ผู้ฟ้องคดีทั้งสามคัดค้านคำให้การว่า คำฟ้องของผู้ฟ้องคดีทั้งสามมีประเด็นอันเป็นสาระสำคัญว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีกำหนดหลักเกณฑ์การย้ายโดยให้ผู้อำนวยการสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา (สพป.) ไปดำรงตำแหน่งในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา (สพม.) ได้ นั้น เป็นการดำเนินการที่ขัดต่อหลักความชอบและเจตนารมณ์ของกฎหมาย ประกอบกับหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายดังกล่าวจะทำให้จำนวนตำแหน่งว่างที่จะใช้สำหรับการคัดเลือกหรือสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุและแต่งตั้งรองผู้อำนวยการสถานศึกษาให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาในสังกัด สพม. มีจำนวนลดลง จึงกระทบสิทธิของรองผู้อำนวยการสถานศึกษาในสังกัด สพม. แต่ผู้ถูกฟ้องคดีให้การโดยอ้างแต่เพียงว่า หลักเกณฑ์และวิธีการย้าย ตามข้อ ฉ. ได้กำหนดให้ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา พิจารณากำหนดสัดส่วนของจำนวนตำแหน่งว่างที่จะใช้รับย้ายและที่จะใช้บรรจุและแต่งตั้งจากบัญชีผู้ได้รับคัดเลือก ให้เท่ากันหรือต่างกันได้ไม่เกิน ๑ ตำแหน่ง จึงไม่ทำให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสามเสียสิทธิหรือเสียโอกาสที่จะได้รับการคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา คำให้การดังกล่าวจึงเป็นเพียงการชี้แจงว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายตามที่กำหนดไว้เท่านั้น แต่มิได้ให้การแก้ประเด็นที่ผู้ฟ้องคดี

/ฟ้องแต่อย่างใด...

ฟ้องแต่อย่างใด จึงถือว่าผู้ถูกฟ้องคดียอมรับประเด็นตามคำฟ้อง อีกทั้งผู้ถูกฟ้องคดีมีอำนาจและหน้าที่ตามมาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ในการกำหนดตำแหน่งคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง มาตรฐานตำแหน่ง รวมทั้งหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งต่างๆ ของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา โดยคำนึงถึงมาตรฐานวิชาชีพ คุณวุฒิทางการศึกษา การอบรม ประสบการณ์ ระยะเวลาการปฏิบัติงาน และคุณภาพการปฏิบัติงานหรือผลงานที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติหน้าที่ และเป็นไปตามบทบัญญัติและเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓ และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓ ที่ได้แยกเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็นประถมศึกษาและมัธยมศึกษา เนื่องจากเดิมระบบการบริหารและการจัดการศึกษาในระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษารวมอยู่ในความรับผิดชอบของแต่ละเขตพื้นที่การศึกษา ทำให้การบริหารและการจัดการศึกษาเกิดความไม่คล่องตัวและเกิดปัญหาการพัฒนาการศึกษา ดังนั้น เพื่อให้การบริหารและการจัดการศึกษามีประสิทธิภาพ อันเป็นการพัฒนาการศึกษาให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น ตลอดจนเพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ จึงได้มีการแยกเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็นประถมศึกษาและมัธยมศึกษา และปรับปรุงการบริหารงานบุคคลในเขตพื้นที่การศึกษาใหม่ให้สอดคล้องกับโครงสร้างหน่วยงานและการจัดระบบการศึกษาของชาติ จึงเห็นได้ว่าลักษณะของการจัดการศึกษาในระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษามีความแตกต่างกัน การกำหนดให้การบริหารและการจัดการศึกษาทั้งสองระดับรวมอยู่ในความรับผิดชอบของแต่ละเขตพื้นที่การศึกษา ก่อให้เกิดปัญหาหลายประการ เช่น ทำให้การบริหารการศึกษาเกิดความไม่คล่องตัว ปัญหาการพัฒนาการศึกษาที่ไม่เหมาะสมกับระดับชั้น หรือการสรรหาบุคลากรให้มีคุณสมบัติเหมาะสมในแต่ละระดับชั้น จึงมีความจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงเขตพื้นที่การศึกษา และแยกการบริหารจัดการศึกษาระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษาออกจากกัน เพื่อให้สอดคล้องกับโครงสร้างและระบบการศึกษา เป็นไป

ตามเจตนารมณ์ของกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาและนโยบายการปฏิรูปการศึกษา นอกจากนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีเคยให้การต่อศาลปกครองพิษณุโลก ในคดีหมายเลขดำที่ ๒๔๖/๒๕๕๓ หมายเลขแดงที่ ๑๙๓/๒๕๕๖ ยอมรับว่าการจัดการศึกษาในระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษามีปรัชญาในการจัดการศึกษาและลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกัน ซึ่งจะต้องใช้ผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะทางในการบริหารจัดการศึกษาของแต่ละระดับ ซึ่งสามารถเทียบเคียงกับคดีนี้ได้ ดังนั้น การแต่งตั้งผู้ที่จะมาดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัด สพม. จึงต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความชำนาญและประสบการณ์ด้านการบริหารสถานศึกษามัธยมศึกษาเท่านั้น การเปิดโอกาสให้ผู้ที่ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาในสังกัด สพป. ย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาในสังกัด สพม. จึงขัดต่อเจตนารมณ์ของกฎหมาย หลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/๑๐๒๔ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๖ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การเพิ่มเติมว่า หลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว ๙ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ (ว ๙/๒๕๕๔) กำหนดให้ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา พิจารณากำหนดสัดส่วนของจำนวนตำแหน่งว่างเพื่อใช้รับย้าย และที่จะใช้บรรจุและแต่งตั้งจากบัญชีผู้ได้รับการคัดเลือก ให้เท่ากันหรือต่างกันได้ไม่เกิน ๑ ตำแหน่ง เว้นแต่ไม่มีผู้ได้รับการคัดเลือกขึ้นบัญชีรอการบรรจุและแต่งตั้ง หรือไม่มีผู้ขอย้ายลงตำแหน่งว่าง ให้ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา พิจารณาใช้ตำแหน่งว่างได้ตามความเหมาะสม การกำหนดสัดส่วนตำแหน่งดังกล่าว เป็นการเปิดโอกาสให้แก่ผู้ที่ได้รับการคัดเลือกเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในสายงานบริหารสถานศึกษา ขณะเดียวกันก็เปิดโอกาสให้แก่ผู้ที่ดำรงตำแหน่งอยู่เดิมได้ย้ายในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน โดยให้ผู้บริหารสถานศึกษาทั้งที่อยู่ในเขตพื้นที่การศึกษาเดิมและต่างเขตพื้นที่การศึกษาประเภทเดียวกัน (ประถมศึกษาด้วยกันหรือมัธยมศึกษาด้วยกัน) มีโอกาสได้รับการพิจารณาย้ายในคราวเดียวกัน หากพิจารณาย้ายแล้วยังคงมีตำแหน่งว่างก็ให้พิจารณาคำขอย้ายที่ไม่เป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดได้ เช่น การย้ายต่างประเภทจากเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาไปเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เป็นต้น โดยตำแหน่งว่างที่จะใช้บรรจุและแต่งตั้งผู้ได้รับการคัดเลือกที่ขึ้นบัญชีไว้ยังคงมีสัดส่วนตามที่กำหนดไว้เดิม ข้อยกเว้น

/ดังกล่าว...

ดังกล่าวจึงมิได้กระทบสิทธิผู้ขึ้นบัญชีรอการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาแต่อย่างใด ทั้งนี้ หลักเกณฑ์และวิธีการย้ายกรณีปกติ ข้อ ๑๐.๒ กำหนดให้พิจารณาย้ายผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาด้วยกันทั้งภายในเขตพื้นที่การศึกษาและต่างเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งมีขนาดสถานศึกษาเดียวกันและขนาดใกล้เคียงกันพร้อมกันก่อน หากยังมีตำแหน่งว่างเหลืออยู่จึงให้พิจารณาย้ายผู้บริหารสถานศึกษาต่างประเภท หรือย้ายข้ามขนาดสถานศึกษาได้ไม่เกิน ๑ ขนาด เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีความรู้ ความสามารถ หรือเคยมีประสบการณ์ในการบริหารสถานศึกษาประเภทนั้นๆ สามารถย้ายไปดำรงตำแหน่งได้ ส่วนคำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีในคดีหมายเลขดำที่ ๒๔๖/๒๕๕๓ หมายเลขแดงที่ ๑๙๓/๒๕๕๖ เป็นคำให้การเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีได้กำหนดมาตรฐานตำแหน่งในเรื่องคุณสมบัติของผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวไว้ต่างกัน ส่วนคดีนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา (สพป.) และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา (สพม.) ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีได้กำหนดมาตรฐานตำแหน่งให้มีหน้าที่ ความรับผิดชอบ ลักษณะงานที่ปฏิบัติ และคุณสมบัติของผู้ดำรงตำแหน่งไว้เหมือนกัน จึงไม่อาจกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาโดยการห้ามย้ายข้ามประเภทสถานศึกษาโดยสิ้นเชิงได้ นอกจากนี้ การจัดการศึกษาระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษามีลักษณะคาบเกี่ยวกัน โดยสถานศึกษาในสังกัด สพป. หลายแห่ง มีการเปิดสอนเป็นโรงเรียนขยายโอกาส กล่าวคือ เปิดสอนทั้งในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ถึงมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ด้วย ผู้อำนวยการสถานศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสย่อมมีประสบการณ์ทั้งในด้านการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การพัฒนาคุณภาพการศึกษาทั้งในบริบทของการศึกษาในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ดังนั้น หลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งสำนักงาน ก.ค.ศ. ได้มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/๑๐๒๔ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๖ แจ้งไปยังผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาทุกเขต เพื่อทราบและถือปฏิบัติตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว ๙ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ (ว ๙/๒๕๕๔) จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

/ศาลปกครองชั้นต้น...

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อพิจารณาข้อ ฉ. ข้อ ๑ ของหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จะเห็นได้ว่า จำนวนตำแหน่งว่างที่จะใช้รับย้าย และที่จะใช้บรรจุและแต่งตั้งจากบัญชีผู้ได้รับคัดเลือกได้ถูกกำหนดเป็นสัดส่วนแยกจากกันอย่างชัดเจน โดยให้มีจำนวนเท่ากันหรือต่างกันได้ไม่เกิน ๑ ตำแหน่ง หลังจากนั้น จึงจะพิจารณาย้ายผู้บริหารสถานศึกษาหรือบรรจุและแต่งตั้งรองผู้อำนวยการสถานศึกษาจากบัญชีผู้ได้รับคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาแล้วแต่กรณี ซึ่งหากผู้ฟ้องคดีทั้งสามเป็นผู้ได้รับการคัดเลือกหรือสอบคัดเลือกได้ ย่อมได้รับการบรรจุและแต่งตั้งจากจำนวนตำแหน่งว่างที่ถูกกำหนดไว้เพื่อใช้บรรจุและแต่งตั้งผู้ได้รับคัดเลือกเท่านั้น ส่วนการพิจารณาย้ายผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา (สพม.) แม้ข้อ ช. ข้อ ๑๑ ของหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาดังกล่าว จะเปิดโอกาสให้ผู้บริหารสถานศึกษาขอย้ายไปสถานศึกษาที่ต่างประเภท หรือขอย้ายข้ามขนาดสถานศึกษาที่เกินกว่า ๑ ขนาด ที่ตนเองดำรงตำแหน่งอยู่ได้ก็ตาม แต่ก่อนที่จะพิจารณาย้ายกรณีดังกล่าว ข้อ ๑๐.๒ ได้กำหนดให้พิจารณาย้ายผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัด สพม. ด้วยกันทั้งภายในและต่างเขตพื้นที่การศึกษาซึ่งมีขนาดสถานศึกษาเดียวกันและขนาดใกล้เคียงกันพร้อมกันก่อน หากผู้ฟ้องคดีทั้งสามประสงค์ขอย้ายก็ย่อมได้รับการพิจารณาก่อนผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา (สพป.) หลังจากการพิจารณาย้ายตามข้อ ๑๐.๒ แล้ว หากมีตำแหน่งว่างเหลืออยู่อีก จึงจะพิจารณาให้ย้ายไปสถานศึกษาที่ต่างประเภท หรือย้ายข้ามขนาดสถานศึกษาที่เกินกว่า ๑ ขนาด ที่ตนเองดำรงตำแหน่งอยู่ได้ โดยให้มีคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายทำการประเมินศักยภาพของผู้ประสงค์ขอย้ายกรณีดังกล่าว อันประกอบด้วยวิสัยทัศน์ความเป็นผู้นำ ความรู้ความสามารถในการพัฒนาสถานศึกษา ผลการปฏิบัติงานประสบการณ์ คุณวุฒิ การรักษาวินัยและจรรยาบรรณ ความอาวุโสตามหลักราชการและระยะเวลาการดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติงานในหน่วยการศึกษาปัจจุบัน เพื่อให้การพิจารณาย้ายผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัด สพป. ไปดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัด สพม. ได้ผู้ที่มีความรู้ความสามารถและเหมาะสมที่จะดำรงตำแหน่งดังกล่าว ซึ่งก็ไม่เป็นที่แน่นอนว่าหลังจากการพิจารณาย้ายผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัด สพม. ด้วยกันแล้วจะมีตำแหน่งว่างเหลืออยู่อีก หรือผู้ประสงค์ขอย้ายจะผ่านการประเมินศักยภาพ แม้จำนวนผู้ขอย้ายจะมากกว่าจำนวนตำแหน่งว่างที่จะใช้รับย้าย ก็ไม่อาจนำจำนวน

/ตำแหน่งที่กำหนด...

ตำแหน่งที่กำหนดไว้เพื่อใช้บรรจุและแต่งตั้งจากบัญชีผู้ได้รับคัดเลือกมาใช้ในการพิจารณาย้ายได้ หลักเกณฑ์การย้ายกรณีดังกล่าวจึงมิได้ทำให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสามซึ่งดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษา รวมทั้งรองผู้อำนวยการสถานศึกษาในสังกัด สพม. เสียโอกาสที่จะได้รับการคัดเลือกหรือสอบคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาในสังกัด สพม. ตามที่กล่าวอ้าง ดังนั้น หลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ข้อ ช. หลักเกณฑ์และวิธีการย้ายกรณีปกติ วิธีการ ข้อ ๑๑ ที่ให้ผู้บริหารสถานศึกษาขอย้ายไปสถานศึกษาที่ต่างประเภท หรือขอย้ายข้ามขนาดสถานศึกษาที่เกินกว่า ๑ ขนาด ที่ตนเองดำรงตำแหน่งอยู่ได้ จึงเป็นหลักเกณฑ์ที่ชอบด้วยกฎหมาย ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามกล่าวอ้างว่า หลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากไม่เป็นไปตามบทบัญญัติและเจตนารมณ์ของมาตรา ๓๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๓๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๗ และมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓ ที่ได้แยกเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็นเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เพื่อให้การบริหารและการจัดการศึกษามีประสิทธิภาพ หลักเกณฑ์ดังกล่าวทำให้เกิดความเสียหายต่อการบริหารจัดการศึกษา เนื่องจากจะทำให้ไม่ได้ผู้บริหารที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านมาบริหารจัดการศึกษา นั้น เห็นว่า เหตุผลในการประกาศใช้กฎหมายทั้งสามฉบับดังกล่าว เป็นไปโดยสอดคล้องกันว่า การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานประกอบด้วยการศึกษาระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา ซึ่งมีระบบการบริหารและการจัดการศึกษาของทั้งสองระดับรวมอยู่ในความรับผิดชอบของแต่ละเขตพื้นที่การศึกษา ทำให้การบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเกิดความไม่คล่องตัวและเกิดปัญหาพัฒนาการศึกษา สมควรแยกพื้นที่การศึกษาออกเป็นเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เพื่อให้การบริหารและการจัดการศึกษามีประสิทธิภาพ อันจะเป็นการพัฒนาการศึกษาแก่นักเรียนในช่วงชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษาให้สัมฤทธิ์ผลและมีคุณภาพยิ่งขึ้น ส่วนหลักเกณฑ์

/และวิธีการ...

และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาที่กำหนดให้ผู้บริหารสถานศึกษาขอย้ายไปสถานศึกษาที่ต่างประเภท หรือขอย้ายข้ามขนาดสถานศึกษาที่เกินกว่า ๑ ขนาด ได้ นั้น เป็นกรณีที่ผู้บริหารสถานศึกษาที่อยู่ในสังกัด สพป. อาจขอย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาที่อยู่ในสังกัด สพม. ได้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาที่ผู้ถูกฟ้องคดีกำหนด ดังนั้น การแยกเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็นเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กับการพิจารณาให้ผู้บริหารสถานศึกษาย้ายไปสถานศึกษาที่ต่างประเภท หรือย้ายข้ามขนาดสถานศึกษาที่เกินกว่า ๑ ขนาด ได้ จึงเป็นคนละกรณีกัน และหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาดังกล่าวไม่ขัดต่อเจตนารมณ์ของบทบัญญัติข้างต้นตามที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามกล่าวอ้าง

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีทั้งสามอุทธรณ์ว่า คดีนี้ผู้ฟ้องคดีทั้งสามฟ้องว่าการที่ผู้ถูกฟ้องคดีกำหนดหลักเกณฑ์การย้ายโดยให้ผู้อำนวยการสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา (สพป.) ไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา (สพม.) ได้ เป็นการดำเนินการที่ขัดกับหลักความชอบด้วยกฎหมายและขัดต่อเจตนารมณ์ของมาตรา ๓๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๓๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๗ และมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓ ประกอบกับประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง การกำหนดเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๓ และประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง การกำหนดและแก้ไขเปลี่ยนแปลงเขตพื้นที่การศึกษาเป็นเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๓ ที่ได้แยกเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็นเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เพื่อให้การบริหารและการจัดการศึกษามีประสิทธิภาพ อันเป็นการพัฒนาการศึกษาให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น เจตนารมณ์ของกฎหมายต้องการให้มีการแยกการบริหารและจัดการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานให้ได้ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีความรู้

ความเชี่ยวชาญด้านมัธยมศึกษาและด้านประถมศึกษาโดยเฉพาะ ดังนั้น หลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาดังกล่าวจึงทำให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสามเสียโอกาสที่จะได้รับการคัดเลือกหรือสอบคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาในสังกัด สพม. เนื่องจากหลักเกณฑ์ดังกล่าวทำให้จำนวนตำแหน่งว่างสำหรับการคัดเลือกหรือสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุและแต่งตั้งรองผู้อำนวยการสถานศึกษาให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาในสังกัด สพม. มีจำนวนลดลง จึงเป็นการกระทบสิทธิของรองผู้อำนวยการสถานศึกษาในสังกัด สพม. ซึ่งในประเด็นนี้ผู้ฟ้องคดีทั้งสามมิได้ฟ้องเป็นประเด็นเรื่องสิทธิหรือโอกาสการย้าย แต่ศาลปกครองชั้นต้นกลับพิจารณาแล้วเห็นว่าหากผู้ฟ้องคดีทั้งสามประสงค์จะขอย้ายก็ย่อมได้รับการพิจารณาก่อนผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัด สพป. กรณีจึงเป็นการวินิจฉัยไม่ตรงประเด็น ประกอบกับประเด็นดังกล่าวผู้ถูกฟ้องคดีได้ให้การแต่เพียงว่าได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายตามที่กำหนดไว้เท่านั้น แต่มิได้ให้การแก้ประเด็นที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามฟ้องแต่อย่างใด จึงถือว่าผู้ถูกฟ้องคดียอมรับประเด็นตามคำฟ้อง แต่ศาลปกครองชั้นต้นกลับมิได้ยกประเด็นนี้ขึ้นมาวินิจฉัย จึงขอให้ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่าผู้ถูกฟ้องคดีสละสิทธิในประเด็นนี้ ส่วนประเด็นที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามกล่าวอ้างว่าหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากไม่เป็นไปตามบทบัญญัติและเจตนารมณ์ของมาตรา ๓๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๓๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๗ และมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓ ที่ได้แยกเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็นเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เพื่อให้การบริหารและการจัดการศึกษามีประสิทธิภาพ หลักเกณฑ์ดังกล่าวทำให้เกิดความเสียหายต่อการบริหารจัดการศึกษา เนื่องจากจะทำให้ไม่ได้ผู้บริหารที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านมาบริหารจัดการศึกษา นั้น ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า เจตนารมณ์ของบทบัญญัติดังกล่าวที่ได้แยกเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็นเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เพื่อให้การบริหารและ

การจัดการศึกษามีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เนื่องจากเดิมระบบการบริหารและการจัดการศึกษาในระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษารวมอยู่ในความรับผิดชอบของแต่ละเขตพื้นที่การศึกษา ทำให้การบริหารและการจัดการศึกษาเกิดความไม่คล่องตัวและเกิดปัญหาพัฒนาการศึกษา ดังนั้น เพื่อให้การบริหารและการจัดการศึกษามีประสิทธิภาพ อันเป็นการพัฒนาให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น ตลอดจนเพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ จึงได้มีการแยกเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็นประถมศึกษาและมัธยมศึกษา และปรับปรุงการบริหารงานบุคคลในเขตพื้นที่การศึกษาใหม่ให้สอดคล้องกับโครงสร้างหน่วยงานและการจัดระบบการศึกษาของชาติ จึงเห็นได้ว่า ลักษณะของการจัดการศึกษาในระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษามีความแตกต่างกัน การกำหนดให้การบริหารและการจัดการศึกษาทั้งสองระดับรวมอยู่ในความรับผิดชอบของแต่ละเขตพื้นที่การศึกษาก่อให้เกิดปัญหาหลายประการ เช่น ทำให้การบริหารการศึกษาเกิดความไม่คล่องตัว ปัญหาการพัฒนาการศึกษาที่ไม่เหมาะสมกับระดับชั้น หรือการสรรหาบุคลากรให้มีคุณสมบัติเหมาะสมในแต่ละระดับชั้น จึงมีความจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงเขตพื้นที่การศึกษาและแยกการบริหารจัดการศึกษาระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษาออกจากกัน เพื่อให้สอดคล้องกับโครงสร้างและระบบการศึกษา เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาและนโยบายการปฏิรูปการศึกษา ประกอบกับผู้ถูกฟ้องคดีเคยให้การต่อศาลปกครองพิษณุโลกในคดีหมายเลขดำที่ ๒๔๖/๒๕๕๓ หมายเลขแดงที่ ๑๙๓/๒๕๕๖ ยอมรับว่าการจัดการศึกษาในระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา มีปรัชญาในการจัดการศึกษาและลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกัน ซึ่งจะต้องใช้ผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะทางในการบริหารจัดการศึกษาของแต่ละระดับ ซึ่งสามารถเทียบเคียงกับคดีนี้ได้ ดังนั้น การแต่งตั้งผู้ที่จะมาดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัด สพม. จึงต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความชำนาญและประสบการณ์ด้านการบริหารสถานศึกษามัธยมศึกษาเท่านั้น การเปิดโอกาสให้ผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาในสังกัด สพป. ย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาในสังกัด สพม. จึงขัดต่อเจตนารมณ์ของกฎหมาย หลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/๑๐๒๔ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๖ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

/ตามหนังสือ...

ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/๑๐๒๔ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๖ เฉพาะในส่วนที่ให้ผู้บริหารสถานศึกษาขอย้ายไปสถานศึกษาที่ต่างประเภทที่ตนเองดำรงตำแหน่งอยู่ได้

ผู้ถูกฟ้องคดีแก้อุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีเห็นพ้องด้วยกับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นทุกประการ และเนื่องจากผู้ฟ้องคดีได้อุทธรณ์ในประเด็นเดิม ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีได้ทำคำให้การและคำให้การเพิ่มเติมยื่นต่อศาลปกครองชั้นต้นแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีจึงขอถือเอาคำให้การ คำให้การเพิ่มเติม รวมทั้งเอกสารประกอบการพิจารณาที่ได้ยื่นต่อศาลปกครองชั้นต้นเป็นคำแก้อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดี

ศาลปกครองสูงสุดออกนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสามเป็นข้าราชการครู สังกัดเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๕ (จังหวัดขอนแก่น) ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนหนองนาคำวิทยาคม อำเภอหนองนาคำ โรงเรียนแวงน้อยศึกษา อำเภอแวงน้อย และโรงเรียนบ้านไผ่พิทยาคม อำเภอบ้านไผ่ ตามลำดับ ตามคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๕ ที่ ๒๕๘/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๖ โดยผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว ๙ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อทราบและถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ผู้ถูกฟ้องคดีกำหนดขึ้น โดยข้อ ช. หลักเกณฑ์และวิธีการย้ายกรณีปกติ วิธีการ ข้อ ๑๑ ได้กำหนดให้ผู้บริหารสถานศึกษาขอย้ายไปสถานศึกษาที่ต่างประเภท หรือขอย้ายข้ามขนาดสถานศึกษาที่เกินกว่า ๑ ขนาด ที่ตนเองดำรงตำแหน่งอยู่ได้ และต่อมา ได้มีหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/๑๐๒๔ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๖ แจ้งไปยังผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาทุกเขต เพื่อทราบและถือปฏิบัติตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว ๙ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ โดยได้ปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา

/ดังกล่าว...

ดังกล่าวบางข้อ ส่วนสาระสำคัญตามข้อ ช. หลักเกณฑ์และวิธีการย้ายกรณีปกติที่เกี่ยวกับวิธีการยังคงเดิม ผู้ฟ้องคดีทั้งสามเห็นว่า หลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/๑๐๒๔ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ไม่ชอบด้วยบทบัญญัติและเจตนารมณ์ของมาตรา ๓๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๓๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓ ประกอบกับมาตรา ๗ และมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓ และเป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสามรวมทั้งรองผู้อำนวยการสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เสียโอกาสที่จะได้รับการคัดเลือกหรือสอบคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง ผู้ฟ้องคดีทั้งสามไม่เห็นด้วยกับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น จึงอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุดเป็นคดีนี้

คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีทั้งสามว่า หลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว ๙ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติมตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/๑๐๒๔ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ข้อ ช. หลักเกณฑ์และวิธีการย้ายกรณีปกติ วิธีการ ข้อ ๑๑ ที่ให้ผู้บริหารสถานศึกษาขอย้ายไปสถานศึกษาที่ต่างประเภท หรือขอย้ายข้ามขนาดสถานศึกษาที่เกินกว่า ๑ ขนาด ที่ตนเองดำรงตำแหน่งอยู่ได้ เป็นหลักเกณฑ์ที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า มาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ บัญญัติว่า ให้ ก.ค.ศ. มีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้... (๔) ออกกฎ ก.ค.ศ. ระเบียบ ข้อบังคับ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา กฎ ก.ค.ศ. เมื่อได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีและประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้... มาตรา ๕๙

/วรรคหนึ่ง...

วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า การย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดไปดำรงตำแหน่งในหน่วยงานการศึกษาอื่นภายในส่วนราชการหรือภายในเขตพื้นที่การศึกษาหรือต่างเขตพื้นที่การศึกษาต้องได้รับอนุมัติจาก อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา หรือ อ.ก.ค.ศ. ที่ ก.ค.ศ. ตั้ง ของผู้ประสงค์ย้ายและผู้รับย้าย แล้วแต่กรณี และให้สถานศึกษาโดยคณะกรรมการสถานศึกษาเสนอความเห็นประกอบการพิจารณาของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา หรือ อ.ก.ค.ศ. ที่ ก.ค.ศ. ตั้ง ด้วย และเมื่อ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา หรือ อ.ก.ค.ศ. ที่ ก.ค.ศ. ตั้ง พิจารณาอนุมัติแล้ว ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๕๓ สั่งบรรจุและแต่งตั้งผู้นั้นต่อไป... วรรคสี่ บัญญัติว่า หลักเกณฑ์และวิธีการย้ายตามวรรคหนึ่งและวรรคสองให้เป็นไปตามที่ ก.ค.ศ. กำหนด ประกอบกับหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว ๙ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติมตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/๑๐๒๔ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ข้อ ฉ. กำหนดว่า การกำหนดสัดส่วนของจำนวนตำแหน่งว่างเพื่อใช้ในการย้ายและการแต่งตั้งจากบัญชีผู้ได้รับคัดเลือก ข้อ ๑ ให้ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา หรือ อ.ก.ค.ศ. สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ พิจารณากำหนดสัดส่วนของจำนวนตำแหน่งว่างที่จะใช้รับย้าย และที่จะใช้บรรจุและแต่งตั้งจากบัญชีผู้ได้รับคัดเลือก ให้เท่ากันหรือต่างกันได้ไม่เกิน ๑ ตำแหน่ง เว้นแต่ไม่มีผู้ได้รับคัดเลือกขึ้นบัญชีรอการบรรจุและแต่งตั้ง หรือไม่มีผู้ขอย้ายลงตำแหน่งว่าง ให้ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา หรือ อ.ก.ค.ศ. สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษพิจารณาใช้ตำแหน่งว่างได้ตามความเหมาะสม... ข้อ ช. กำหนดว่า หลักเกณฑ์และวิธีการย้ายกรณีปกติ... วิธีการ ข้อ ๑๐ การพิจารณาย้ายผู้บริหารสถานศึกษา ให้ดำเนินการ ดังนี้... ข้อ ๑๐.๒ วรรคหนึ่ง การย้ายผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ให้พิจารณาย้ายผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาด้วยกันทั้งภายในและต่างเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งมีขนาดสถานศึกษาเดียวกันและขนาดใกล้เคียงกันพร้อมกันก่อน วรรคสอง โดยให้มีการประเมินศักยภาพของผู้ประสงค์ขอย้าย ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ความเป็นผู้นำ ความรู้ความสามารถในการพัฒนาสถานศึกษา ผลการปฏิบัติงาน ประสบการณ์ คุณวุฒิ การรักษาวินัยและจรรยาบรรณ ความอาวุโสตามหลักราชการ และระยะเวลาการดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติงานในหน่วยการศึกษาปัจจุบัน โดยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจัดทำรายละเอียดในการประเมินศักยภาพ

/เสนอ...

เสนอ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เพื่อให้ความเห็นชอบและจัดทำเป็นประกาศของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา และข้อ ๑๑ การพิจารณาย้ายผู้บริหารสถานศึกษาที่ไม่เป็นไปตามข้อ ๑๐ เมื่อพิจารณาย้ายตามข้อ ๑๐ แล้ว หากยังมีตำแหน่งว่างเหลืออยู่ ให้พิจารณาผู้บริหารสถานศึกษาที่ประสงค์ขอย้ายไปดำรงตำแหน่งในสถานศึกษาที่ต่างไปจากที่กำหนดไว้ตามข้อ ๑๐ ได้ กล่าวคือ ขอย้ายไปสถานศึกษาที่ต่างประเภท หรือขอย้ายข้ามขนาดสถานศึกษาที่เกินกว่า ๑ ขนาด ที่ตนเองดำรงตำแหน่งอยู่ได้ ยกเว้นการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาไปแต่งตั้งในสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายประเมินศักยภาพของผู้ประสงค์ขอย้ายตามข้อ ๑๐ ด้วย

คดีนี้เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว ๙ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อทราบและถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ผู้ถูกฟ้องคดีกำหนดขึ้น โดยข้อ ช. หลักเกณฑ์และวิธีการย้ายกรณีปกติ วิธีการ ข้อ ๑๑ ที่กำหนดให้ผู้บริหารสถานศึกษาขอย้ายไปสถานศึกษาที่ต่างประเภท หรือขอย้ายข้ามขนาดสถานศึกษาที่เกินกว่า ๑ ขนาด ที่ตนเองดำรงตำแหน่งอยู่ได้ และต่อมา ได้มีหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/๑๐๒๔ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๖ แจ้งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาทุกเขต เพื่อทราบว่าได้มีการปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาดังกล่าวบางข้อ ส่วนสาระสำคัญตามข้อ ช. หลักเกณฑ์และวิธีการย้ายกรณีปกติที่เกี่ยวกับวิธีการยังคงเดิม ผู้ฟ้องคดีทั้งสามเห็นว่า หลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/๑๐๒๔ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ไม่ชอบด้วยบทบัญญัติและเจตนารมณ์ของมาตรา ๓๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๓๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓ ประกอบกับมาตรา ๗ และมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบ

/ข้าราชการครู...

ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓ และเป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสาม รวมทั้งรองผู้อำนวยการสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา (สพม.) เสียโอกาสที่จะได้รับการคัดเลือกหรือสอบคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาในสังกัด สพม. เห็นว่า เมื่อพิจารณาตามข้อ ช. ข้อ ๑๐.๒ และและข้อ ๑๑ ของหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาดังกล่าว จะเห็นได้ว่า การพิจารณาย้ายผู้บริหารสถานศึกษากรณีปกติจะต้องดำเนินการตามข้อ ๑๐.๒ ก่อน กล่าวคือ ให้พิจารณาย้ายผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัด สพม. ด้วยกันทั้งภายในและต่างเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งมีขนาดสถานศึกษาเดียวกันและขนาดใกล้เคียงกันพร้อมกันก่อน โดยหลังจากการพิจารณาย้ายตามข้อ ๑๐.๒ แล้ว หากมีตำแหน่งว่างเหลืออยู่ จึงจะพิจารณาย้ายผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา (สพป.) ที่ประสงค์ขอย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัด สพม. ตามวิธีการที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๑ โดยให้มีคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายทำการประเมินศักยภาพของผู้ที่ประสงค์จะขอย้ายกรณีดังกล่าว ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ความเป็นผู้นำ ความรู้ความสามารถในการพัฒนาสถานศึกษา ผลการปฏิบัติงาน ประสบการณ์ คุณวุฒิ การรักษาวินัยและจรรยาบรรณ ความอาวุโสตามหลักราชการ และระยะเวลาการดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติงานในหน่วยการศึกษาปัจจุบัน ซึ่งแม้บทบัญญัติดังกล่าวจะกำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาในสังกัด สพป. ที่ประสงค์จะขอย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาในสังกัด สพม. สามารถกระทำได้ หากยังมีตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาในสังกัด สพม. ว่างเหลืออยู่ ภายหลังจากที่มีการพิจารณาย้ายผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาในสังกัด สพม. ด้วยกัน ทั้งภายในและต่างเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งมีขนาดสถานศึกษาเดียวกันและขนาดใกล้เคียงกันก็ตาม แต่เมื่อพิจารณาตามหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาดังกล่าว ข้อ ฉ. ข้อ ๑ จะเห็นได้ว่า สัดส่วนของจำนวนตำแหน่งว่างที่จะใช้รับย้ายและที่จะใช้บรรจุและแต่งตั้งจากบัญชีผู้ได้รับคัดเลือกได้ถูกกำหนดไว้แยกจากกันอย่างชัดเจน โดยให้มีจำนวนเท่ากันหรือต่างกันได้ไม่เกิน ๑ ตำแหน่ง ดังนั้น เมื่อผู้ฟ้องคดีทั้งสามดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษาในสังกัด สพม. ซึ่งหากปรากฏต่อมาว่าผู้ฟ้องคดีทั้งสามเป็นผู้ได้รับการคัดเลือกหรือสอบคัดเลือกได้ให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาในสังกัด สพม. ผู้ฟ้องคดีย่อมได้รับการบรรจุและแต่งตั้งจากจำนวนตำแหน่งว่างของบัญชีผู้ได้รับการคัดเลือกเท่านั้น ไม่ใช่บัญชีตำแหน่งว่างที่จะใช้รับย้ายแต่อย่างใด และแม้ว่าหลักเกณฑ์และวิธีการย้าย

/ผู้บริหาร...

ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ข้อ ๑๑ ได้กำหนดให้ผู้บริหารสถานศึกษาขอย้ายไปสถานศึกษาที่ต่างประเภทหรือขอย้ายข้ามขนาดสถานศึกษาที่เกินกว่า ๑ ขนาดได้ แต่ต้องเป็นการดำเนินการภายหลังจากที่ได้มีการพิจารณาย้ายผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาด้วยกันทั้งภายในและต่างเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งมีขนาดสถานศึกษาเดียวกันและขนาดใกล้เคียงกันแล้วเสร็จก่อนเท่านั้น ประเด็นว่าการดำเนินการดังกล่าวจะทำให้จำนวนตำแหน่งว่างสำหรับการคัดเลือกหรือสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุและแต่งตั้งรองผู้อำนวยการสถานศึกษาให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาในสังกัด สพม. ลดลง เนื่องจากจะมีผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัด สพป. ขอย้ายมาเป็นผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัด สพม. หรือไม่นั้น จากการพิจารณาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานตามที่ปรากฏในสำนวนคดีจนถึงวันที่ศาลได้กำหนดให้เป็นวันสิ้นสุดการแสวงหาข้อเท็จจริงแล้ว ยังไม่พบข้อเท็จจริงที่แสดงว่าหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายดังกล่าวทำให้จำนวนตำแหน่งว่างสำหรับการคัดเลือกหรือสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุและแต่งตั้งรองผู้อำนวยการสถานศึกษาให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาในสังกัด สพม. ลดลงแต่อย่างไร ข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีทั้งสาม จึงเป็นเพียงการคาดหมายและการกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีเท่านั้น ยังไม่มีข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานใดๆ มาสนับสนุนข้อกล่าวอ้างดังกล่าว รวมทั้งหากในอนาคตหลักเกณฑ์ตามที่กำหนดดังกล่าวก่อให้เกิดผลกระทบต่อการบริหารสถานศึกษา ย่อมเป็นหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่จะต้องพิจารณาแก้ไขต่อไป การที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามอุทธรณ์ว่า หลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาดังกล่าวทำให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสามรวมทั้งรองผู้อำนวยการสถานศึกษาในสังกัด สพม. เสียโอกาสที่จะได้รับการคัดเลือกหรือสอบคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาในสังกัด สพม. เนื่องจากหลักเกณฑ์ดังกล่าวทำให้จำนวนตำแหน่งว่างสำหรับการคัดเลือกหรือสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุและแต่งตั้งรองผู้อำนวยการสถานศึกษาให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาในสังกัด สพม. มีจำนวนลดลง จึงฟังไม่ขึ้น

ส่วนประเด็นที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามอุทธรณ์ว่า หลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากไม่เป็นไปตามบทบัญญัติและเจตนารมณ์ของมาตรา ๓๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๓๓

/วรรคสอง...

วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓ ประกอบกับมาตรา ๗ และมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓ ที่ได้แยกเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็นเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เพื่อให้การบริหารและการจัดการศึกษามีประสิทธิภาพ หลักเกณฑ์ดังกล่าวทำให้เกิดความเสียหายต่อการบริหารจัดการศึกษา เนื่องจากจะทำให้ไม่ได้ผู้บริหารที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านมาบริหารจัดการศึกษา นั้น เห็นว่า เหตุผลในการประกาศใช้กฎหมายทั้งสามฉบับเป็นไปในทำนองเดียวกันว่า การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานประกอบด้วยการศึกษาระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา ซึ่งมีระบบการบริหารและการจัดการศึกษาของทั้งสองระดับรวมอยู่ในความรับผิดชอบของแต่ละเขตพื้นที่การศึกษา ทำให้การบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเกิดความไม่คล่องตัวและเกิดปัญหาการพัฒนาการศึกษา สมควรแยกเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็นเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เพื่อให้การบริหารและการจัดการศึกษามีประสิทธิภาพ อันจะเป็นการพัฒนาการศึกษาแก่นักเรียนในช่วงชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษาให้สัมฤทธิ์ผลและมีคุณภาพยิ่งขึ้น ตลอดจนเพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ ส่วนหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาที่กำหนดให้ผู้บริหารสถานศึกษาขอย้ายไปสถานศึกษาที่ต่างประเภท หรือขอย้ายข้ามขนาดสถานศึกษาที่เกินกว่า ๑ ขนาด ที่ตนเองดำรงตำแหน่งอยู่ได้ นั้น เป็นกรณีที่ผู้บริหารสถานศึกษาที่อยู่ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา (สพป.) อาจขอย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา (สพม.) ได้ แต่ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาที่ผู้ถูกฟ้องคดีกำหนด จึงเห็นได้ว่า หลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาดังกล่าว เป็นคนละกรณีกันกับบทบัญญัติดังกล่าวข้างต้น ซึ่งเป็นเรื่องการบริหารและการจัดการศึกษาโดยยึดเขตพื้นที่การศึกษา อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีทั้งสามในประเด็นนี้จึงฟังไม่ขึ้นเช่นกัน ดังนั้น หลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว ๙ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติมตามหนังสือ

/สำนักงาน...

สำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/๑๐๒๔ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ข้อ ช. หลักเกณฑ์และวิธีการย้ายกรณีปกติ วิธีการ ข้อ ๑๑ ที่ให้ผู้บริหารสถานศึกษาขอย้ายไปสถานศึกษาที่ต่างประเภท หรือขอย้ายข้ามขนาดสถานศึกษาที่เกินกว่า ๑ ขนาด ที่ตนเองดำรงตำแหน่งอยู่ได้ จึงเป็นหลักเกณฑ์ที่ชอบด้วยกฎหมาย

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย

พิพากษายืน

นายชั่งทอง โอภาสศิริวิทย์ ตุลาการเจ้าของสำนวน
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสุเมธ รอยกุลเจริญ ตุลาการหัวหน้าคณะ
ประธานแผนกคดีวินัยการคลังและการงบประมาณ
ในศาลปกครองสูงสุด

นางรดาวรรณ วานิช
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายอนุพงศ์ สุขเกษม
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายรัฐกิจ มานะทัต
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายไชยเดช ตันติเวสส

วันที่อ่าน ๑๙ เมษายน ๒๕๖๑
นงนุช : ผู้พิมพ์

◯ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ต. ๒๒)

คดีหมายเลขดำที่ อบ. ๒๐๒/๒๕๕๘
คดีหมายเลขแดงที่ อบ. ๖๖/๒๕๖๑

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๒๑ เดือน พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๖๑

ระหว่าง นายอำรุง ทองปัสโน ผู้ฟ้องคดี

ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา เขต ๑๒ ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย (อุทธรณ์คำพิพากษา)

ผู้ถูกฟ้องคดียื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำที่ บ. ๙/๒๕๕๗ หมายเลขแดงที่ บ. ๑๔/๒๕๕๘ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองสงขลา)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องและแก้ไขเพิ่มเติมคำฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการครู ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านหัวป่าเขียว ตำบลทะเลน้อย อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต ๑ ได้ยื่นคำร้องขอย้ายตามที่คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดให้ยื่นคำร้องระหว่างวันที่ ๑ ถึงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๖ โดยขอย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ ดังนี้ ๑. โรงเรียนกงหราพิชากร ตำบลคลองทรายขาว อำเภอกงหรา จังหวัดพัทลุง ๒. โรงเรียนชะรัดชนูปถัมภ์ ตำบลสมหวัง

/อำเภอกงหรา...

อำเภอกงหรา จังหวัดพัทลุง ๓. โรงเรียนพรหมพินิตชัยบุรี ตำบลชัยบุรี อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง และ ๔. สถานการศึกษาใดก็ได้ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ (จังหวัดพัทลุง) ยกเว้นโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตอำเภอปากพะยูน ทั้งนี้ เพื่อกลับภูมิลำเนาและเพื่อความสะดวกในการเดินทางและประหยัดค่าใช้จ่าย ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ ที่ ๔๐๔/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๖ เรื่อง ย้ายและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ให้ย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา ไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง จำนวน ๑๘ ราย และคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ ที่ ๔๑๙/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ เรื่อง ย้ายและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ให้ย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา ไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง จำนวน ๖ ราย โดยในคำสั่งดังกล่าวไม่ปรากฏรายชื่อของผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ขั้นตอนการพิจารณาการย้ายดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีกับพวกได้แบ่งกลุ่มผู้บริหารออกเป็น ๒ จังหวัด คือ จังหวัดนครศรีธรรมราชและจังหวัดพัทลุง ซึ่งอยู่ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ เดียวกัน ดังนั้น การแต่งตั้งโยกย้ายดังกล่าว จึงต้องมีการพิจารณาร่วมกันและใช้หลักเกณฑ์เดียวกัน แต่การย้ายผู้บริหารสถานศึกษาตามคำสั่งดังกล่าวได้พิจารณาแยกกัน ทำให้เกิดความไม่โปร่งใสและขาดความยุติธรรม โดยเฉพาะการย้ายผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดพัทลุง แตกต่างจากการย้ายผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดนครศรีธรรมราช คือ การย้ายผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้ถูกฟ้องคดีได้ดำเนินการโยกย้ายปกติตามคำขอ ส่วนการย้ายผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดพัทลุง ผู้ถูกฟ้องคดีมอบอำนาจให้ว่าที่ร้อยตรี ประสิทธิ์ รัตนสุภา กับพวกดำเนินการ มีการจัดตัวผู้รับการย้ายไว้ล่วงหน้า ไม่ได้พิจารณาตามคำขอ และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาและคณะกรรมการประเมินการปฏิบัติงานเพื่อดำเนินการในส่วนของจังหวัดพัทลุง แต่กรรมการบางคนเป็นกรรมการทั้งสองชุด ทำให้สามารถกำหนดตัวบุคคลที่เป็นพวกของตนให้ได้รับย้ายได้ง่าย ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า การที่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับการพิจารณาให้ย้ายเป็นการไม่ถูกต้องและไม่เป็นธรรม เนื่องจากเป็นการย้ายโดยไม่ได้ยึดหลักเกณฑ์การย้ายและคำร้องขอย้ายเป็นหลัก และไม่ได้ยึดเอาความรู้ความสามารถและผลงานมาพิจารณา ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๖ อุทธรณ์คำสั่งย้ายทั้งสองคำสั่งดังกล่าว

/ต่อผู้ถูกฟ้องคดี...

ต่อผู้ถูกฟ้องคดี โดยผู้ถูกฟ้องคดีได้ลงทะเบียนรับหนังสือดังกล่าวในวันเดียวกัน ผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่า กรณีดังกล่าวเป็นการร้องทุกข์ จึงได้จัดส่งหนังสือของผู้ฟ้องคดีไปให้ ก.ค.ศ. พิจารณา ขณะนี้ผู้ฟ้องคดียังไม่ได้รับแจ้งผลการพิจารณาแต่อย่างใด ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีตามคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ ที่ ๔๐๔/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๖ และคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ ที่ ๔๑๙/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ เป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมและไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. ทบทวนและพิจารณาผลการย้ายใหม่ สำหรับโรงเรียนกงหราพิชากรและโรงเรียนชะรัดชนูปถัมภ์

๒. เพิกถอนคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ ที่ ๔๑๙/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ และดำเนินการพิจารณาผลการย้ายใหม่ทั้งระบบในส่วนของจังหวัดพัทลุง

๓. ขอให้ดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การว่า ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง การกำหนดเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๓ ได้มีการกำหนดเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา และที่ตั้งของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เพื่อบริหารและจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษา โดยกำหนดให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ ประกอบด้วยจังหวัดนครศรีธรรมราชและจังหวัดพัทลุง ซึ่งให้มีที่ตั้งอยู่ที่อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช และมิได้กำหนดให้มีสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ (ส่วนแยกจังหวัดพัทลุง) แต่อย่างใด โดยในการพิจารณาคำร้องขอย้าย อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ ได้มีประกาศ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ ลงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๖ กำหนดแนวทางการประเมินศักยภาพในการพิจารณาย้ายผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ส่งพร้อมหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว ๙ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔) ช. หลักเกณฑ์และวิธีการย้ายกรณีปกติ ๑๐.๒ มีการกำหนดรายละเอียด

/องค์ประกอบ...

องค์ประกอบการพิจารณาและกรอบการพิจารณา น้ำหนักคะแนนในการพิจารณาผู้ขอย้ายกรณีปกติ ดังนี้ ๑. วิสัยทัศน์ความเป็นผู้นำ ๑๕ คะแนน ๒. ความรู้ความสามารถในการพัฒนาสถานศึกษา ๑๕ คะแนน ๓. ผลการปฏิบัติงาน ๓๐ คะแนน ๔. ประสบการณ์ ๑๐ คะแนน ๕. คุณวุฒิ ๕ คะแนน ๖. การรักษาวินัยและจรรยาบรรณ ๑๐ คะแนน ๗. ความอาวุโสตามหลักราชการ ๑๐ คะแนน ๘. ระยะเวลาการดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติงานในสถานศึกษาปัจจุบัน ๕ คะแนน รวม ๑๐๐ คะแนน จากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ ที่ ๓๘๓/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๖ เรื่อง แต่งตั้งคณะอนุกรรมการจัดทำข้อมูลการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา ที่ยื่นคำร้องขอย้ายประจำปี ๒๕๕๖ (ชุดที่ ๑) เพื่อทำหน้าที่จัดทำข้อมูลและประเมินศักยภาพตามองค์ประกอบ ข้อ ๑ ถึงข้อ ๓ และมีคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ ที่ ๓๘๔/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๖ เรื่อง แต่งตั้งคณะอนุกรรมการจัดทำข้อมูลย้ายผู้บริหารสถานศึกษา ที่ยื่นคำร้องขอย้ายประจำปี ๒๕๕๖ (ชุดที่ ๒) เพื่อทำหน้าที่จัดทำข้อมูลและแปรค่าคะแนนตามองค์ประกอบ ข้อ ๔ ถึงข้อ ๘ เมื่อการจัดทำข้อมูลและแปรค่าคะแนนรายละเอียดของผู้บริหารสถานศึกษาที่ขอย้ายสมบูรณ์แล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ ที่ ๓๘๘/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๖ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา ที่ยื่นคำร้องขอย้ายประจำปี ๒๕๕๖ ทำหน้าที่พิจารณาคำร้องขอย้ายของผู้บริหารสถานศึกษาให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด และจัดลำดับความเหมาะสมก่อนเสนอ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ โดยคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ ดังกล่าวมีเพียงชุดเดียว มิได้แยกปฏิบัติตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างแต่อย่างใด สำหรับการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาในกรณีปกติ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๖ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ ได้ประกาศแจ้งให้ผู้บริหารสถานศึกษาทั้งในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาและต่างสังกัดได้เขียนคำร้องขอย้ายโดยให้ถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหัวป่าเขียว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต ๑ เขียนคำร้องขอย้ายลงในสถานศึกษา ดังนี้ ๑. โรงเรียนกงหราพิชากร ๒. โรงเรียนชะรัดชนูปถัมภ์ ๓. โรงเรียนพรหมพินิตชัยบุรี และสถานศึกษาใดก็ได้ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ (จังหวัดพัทลุง) ยกเว้นโรงเรียนมัธยมศึกษาในอำเภอปากพะยูน ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า นายสุทิน ธาดาพรรษวุฒิ

เขียนคำร้องขอย้ายลงในสถานศึกษา ๑. โรงเรียนควนพระสาคริินทร์ ๒. โรงเรียนมัธยมเกาะหมาก ๓. โรงเรียนพนางตุง และสถานศึกษาใดก็ได้ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ (จังหวัดพัทลุง) นายพิทักษ์ เพชรวา เขียนคำร้องขอย้ายลงในสถานศึกษา ๑. โรงเรียนนิคมควนขนุนวิทยา ๒. โรงเรียนมัธยมเกาะหมาก ๓. โรงเรียนพนางตุง (ที่ถูกต้องคือ ๒. โรงเรียนพนางตุง ๓. โรงเรียนดอนศาลานำวิทยา) และสถานศึกษาใดก็ได้ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ (จังหวัดพัทลุง) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ จึงได้ดำเนินการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้เขียนคำร้องขอย้าย ทั้งในสังกัดและนอกสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ เห็นว่า มีคุณสมบัติครบถ้วนตามที่ระบุไว้ในหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เมื่อพิจารณาคำร้องขอย้ายและตรวจสอบคะแนนประเมินศักยภาพแล้ว จัดเรียงลำดับตามผลคะแนนประเมินของผู้ยื่นคำร้องทุกราย โดยตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนฉลองรัฐราษฎร์อุทิศ มีผู้เขียนคำร้องขอย้ายลงจำนวน ๑๙ ราย ได้พิจารณารับย้ายนายพยัส คีรีพันธุ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดธารน้ำฉา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๔ ได้คะแนนประเมินอยู่ในลำดับที่ ๑ จำนวน ๘๑ คะแนน ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนทุ่งสงสหประชาสรรค์ มีผู้เขียนคำร้องขอย้ายลงจำนวน ๑๗ ราย ได้พิจารณารับย้ายนายพงศ์สิทธิ์ สิริกาญจน์ ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดควนป้อม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๓ ได้คะแนนประเมินอยู่ในลำดับที่ ๑ จำนวน ๗๙ คะแนน ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนวังหินวิทยาคม มีผู้เขียนคำร้องขอย้ายลงจำนวน ๑๘ ราย ได้พิจารณารับย้ายนายกำพล ทองอยู่ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเกาะสาหร่ายชัยพัฒนา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสตูล ที่ได้คะแนนประเมินอยู่ในลำดับที่ ๑ จำนวน ๘๐ คะแนน ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนขอนหาดประชาสรรค์ มีผู้เขียนคำร้องขอย้ายลงจำนวน ๑๕ ราย ได้พิจารณารับย้ายนายธวัช คำนวณ ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดดอนมะปราง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๓ ได้คะแนนประเมินอยู่ในลำดับที่ ๑ จำนวน ๗๘ คะแนน ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนชะรัดชนูปถัมภ์ มีผู้เขียนคำร้องขอย้ายลงจำนวน ๑๓ ราย ได้พิจารณารับย้ายนายสุทิน ธาดาพรรษวุฒิ ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดนาท่อม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต ๑ ได้คะแนนประเมินอยู่ในลำดับที่ ๑ จำนวน ๘๗ คะแนน ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ขอย้ายไปโรงเรียนดังกล่าวแต่มีผลคะแนนประเมิน ๗๖ คะแนน

/จัดอยู่ใน...

จัดอยู่ในลำดับที่ ๗ ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนกงหราพิชากร มีผู้เขียนคำร้องขอย้ายลง จำนวน ๑๑ ราย ได้พิจารณารับย้ายนายพิทักษ์ เพชรวา ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านศาลาน้ำ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต ๑ ได้คะแนนประเมินอยู่ในลำดับที่ ๑ จำนวน ๘๘ คะแนน ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ขอย้ายไปโรงเรียนดังกล่าว มีผลคะแนนประเมิน ๗๖ คะแนน จัดอยู่ในลำดับที่ ๖ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๑๒ จึงนำข้อมูลการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ แล้วเสนอเข้าที่ประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ เพื่อพิจารณาย้ายในคราวประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๖ และที่ประชุมได้พิจารณาแล้วมีมติอนุมัติสั่งย้ายผู้บริหารตามที่เสนอ ซึ่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ ได้ถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายฯ แล้ว ทั้งในการเตรียมการและดำเนินการของเจ้าหน้าที่เพื่อจัดให้มีคำสั่งทางปกครอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ ได้พิจารณาตรวจสอบให้เป็นไปตามขั้นตอนและแนวปฏิบัติแล้ว ไม่มีเจ้าหน้าที่รายใดตกอยู่ในลักษณะต้องห้ามมิให้ดำเนินการพิจารณาทางปกครอง ตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ แต่อย่างใด

ศาลปกครองชั้นต้นเห็นว่า ข้อเท็จจริงที่ปรากฏจากคำฟ้อง คำให้การและเอกสารอื่นๆ ในสำนวนคดีเพียงพอที่ศาลจะพิจารณาพิพากษาคดีได้แล้ว โดยไม่ต้องดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงครบทุกขั้นตอน ตามนัยข้อ ๖๑ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ ที่ ๓๘๓/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๖ แต่งตั้งคณะอนุกรรมการจัดทำข้อมูลการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา ที่ยื่นคำร้องขอย้ายประจำปี ๒๕๕๖ (ชุดที่ ๑) เพื่อทำหน้าที่จัดทำข้อมูลและประเมินศักยภาพตามองค์ประกอบ ข้อ ๑ ถึงข้อ ๓ จำนวน ๙ คน ประกอบด้วย ๑. นายพรศักดิ์ จินา รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ เป็นประธานกรรมการ ๒. นายไพรัช วงศ์นาถกุล ผู้แทนข้าราชการครู ใน อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาฯ เป็นรองประธานกรรมการ ๓. นายสาวิทย์ บุญประเสริฐ ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีพัทลุง เป็นกรรมการ... ๙. นางสาวยุพยงค์ เกตุแก้ว นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการพิเศษ เป็นผู้ช่วยเลขานุการ และได้มีคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่

/การศึกษา...

การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ ที่ ๓๘๔/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๖ แต่งตั้งคณะอนุกรรมการจัดทำข้อมูลย้ายผู้บริหารสถานศึกษา ที่ยื่นคำร้องขอย้ายประจำปี ๒๕๕๖ (ชุดที่ ๒) เพื่อทำหน้าที่จัดทำข้อมูลและแปรค่าคะแนนตามองค์ประกอบ ข้อ ๔ ถึงข้อ ๘ จำนวน ๑๔ คน ประกอบด้วย ๑. นายไกรสิทธิ์ เลิศไกร รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ เป็นประธานกรรมการ ๒. นายภักดี เหมทานนท์ ผู้แทนข้าราชการครูใน อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา เป็นรองประธานกรรมการ ๓. นายจบ แก้วทิพย์ ผู้อำนวยการโรงเรียนตะโหมด เป็นกรรมการ... ๑๔. นางสาววานิสสา สมบัติ ลูกจ้างชั่วคราว เป็นผู้ช่วยเลขานุการ การแต่งตั้งคณะอนุกรรมการดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีแต่งตั้งขึ้นโดยอาศัยอำนาจในทางบริหารทั่วไปตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งคณะกรรมการดังกล่าว มิได้มีอำนาจพิจารณาย้ายตามที่กฎหมายกำหนด และเป็นการแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาย้ายที่ขัดกับหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานของ ก.ค.ศ. (ส่งพร้อมหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว ๙ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔) อันเป็นสาระสำคัญในการพิจารณาย้ายผู้บริหารสถานศึกษา และเป็นหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดขึ้นมาใช้โดยเฉพาะ โดยบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ประกอบกับหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาดังกล่าว กำหนดให้มีคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อพิจารณาคำร้องขอย้ายของผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อทำหน้าที่ให้ข้อเสนอแนะและพิจารณาทางปกครองเกี่ยวกับการประเมินศักยภาพผู้ที่ประสงค์ขอย้าย ซึ่งเป็นการถ่วงดุลการใช้อำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีอันมีผลบังคับและผูกพันผู้ถูกฟ้องคดีให้ถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์เช่นว่านั้น ซึ่งรูปแบบของคณะกรรมการที่ทำหน้าที่ในลักษณะเช่นเดียวกันนี้ยังปรากฏให้เห็นในกฎหมายฉบับอื่นอีกด้วย เช่น คณะกรรมการกำหนดราคาค่าทดแทนเบื้องต้นและคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เงินค่าทดแทนที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๙ และมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๐ คณะกรรมการพิจารณากลั่นกรองการพิจารณาสั่งลงโทษที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๙๐ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ เป็นต้น ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะอนุกรรมการทั้งสองชุดของผู้ถูกฟ้องคดี จึงไม่มีอำนาจพิจารณาเสนอความเห็นย้ายผู้บริหารสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ ต่อผู้ถูกฟ้องคดี ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะออกคำสั่งย้ายผู้บริหารสถานศึกษาจึงต้องได้รับ

/ผลการประเมิน...

ผลการประเมินศักยภาพของผู้ที่ประสงค์ขอย้ายจากคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ ซึ่งเป็นคณะบุคคลที่ทำหน้าที่ประเมินศักยภาพผู้ที่ประสงค์ขอย้ายโดยตรง อันถือเป็นขั้นตอนที่เป็นสาระสำคัญในการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาตามที่กฎหมายกำหนด การที่ผู้ถูกฟ้องคดีแต่งตั้งคณะอนุกรรมการชุดที่ ๑ และชุดที่ ๒ ขึ้นมาเพื่อประเมินศักยภาพของผู้ที่ประสงค์ขอย้ายจึงไม่เป็นไปตามรูปแบบ ขั้นตอน หรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญในการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา เป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายและเป็นการกระทำโดยไม่มีอำนาจ เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า คณะอนุกรรมการชุดที่ ๑ ได้ทำการประชุมเมื่อวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๖ ณ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ โดยในการประชุม ประธานในที่ประชุมได้กำหนดให้คณะอนุกรรมการแต่ละคนเป็นผู้ประเมินศักยภาพผู้ขอย้ายเป็นรายบุคคลทุกคนโดยอิสระ แล้วให้คณะกรรมการทุกคนนำคะแนนผลการประเมินมามอบให้ฝ่ายเลขานุการรวมคะแนนแล้วหาค่าเฉลี่ย ซึ่งการพิจารณาในลักษณะดังกล่าวถือได้ว่าคณะอนุกรรมการชุดที่ ๑ ได้ทำหน้าที่ประเมินศักยภาพของผู้ที่ประสงค์ขอย้ายแต่ละรายแล้ว ทั้งที่ไม่ปรากฏว่ามีหลักเกณฑ์หรือกฎหมายฉบับใดให้อำนาจคณะอนุกรรมการชุดที่ ๑ กระทำการเช่นนั้นได้ ส่วนคณะอนุกรรมการชุดที่ ๒ ได้ประชุมเมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๖ ณ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ โดยประธานในที่ประชุมได้ให้คณะกรรมการตรวจสอบองค์ประกอบตามหัวข้อที่รับผิดชอบ ข้อ ๔ ถึงข้อ ๘ เพื่อให้มีความเข้าใจตรงกันในการให้คะแนน ซึ่งการพิจารณาในประเด็นดังกล่าว เป็นกรณีที่เห็นได้โดยชัดแจ้งว่าคณะอนุกรรมการชุดที่ ๒ ได้เข้าไปทำหน้าที่ประเมินศักยภาพของผู้ประสงค์ขอย้ายโดยการให้คะแนนรายบุคคลตามองค์ประกอบข้อ ๔ ถึงข้อ ๘ โดยไม่ปรากฏว่ามีหลักเกณฑ์หรือกฎหมายฉบับใดให้อำนาจหรือกำหนดเป็นหน้าที่ให้กระทำการเช่นนั้นได้ ดังนั้น การที่คณะอนุกรรมการทั้งสองชุดได้ทำการประเมินศักยภาพของผู้ที่ประสงค์ขอย้ายในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ จึงไม่เป็นไปตามที่ได้กำหนดไว้ในหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และรับฟังข้อเท็จจริงได้ต่อไปว่า คณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา ในคราวประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๖ ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องเสนอเพื่อพิจารณา ประธานในที่ประชุมได้สรุปความเป็นมาในการพิจารณาคำร้องขอย้ายประจำปีของผู้บริหารสถานศึกษา ตั้งแต่วันที่ ๑ ถึงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๖

/โดยมีผู้บริหาร...

โดยมีผู้บริหารสถานศึกษาส่งคำร้องขอย้ายทั้งสิ้น จำนวน ๘๔ ราย โดยประธานในที่ประชุมได้ขอให้คณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ พิจารณาตรวจสอบคะแนนประเมินของคณะอนุกรรมการชุดที่ ๑ และชุดที่ ๒ ได้ตรวจสอบคะแนนและข้อมูลของผู้ขอย้ายเป็นรายบุคคลครบทุกคน ซึ่งที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบให้การรับรองผลการพิจารณาที่คณะอนุกรรมการชุดที่ ๑ และชุดที่ ๒ ได้ทำการประเมินศักยภาพของผู้ประสงค์ขอย้ายทุกคน สำหรับในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้ฟ้องคดีนั้น ผู้ฟ้องคดีมีความประสงค์ขอย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนชะรัดชนูปถัมภ์ ซึ่งเป็นตำแหน่งที่ว่าง โรงเรียนดังกล่าวมีผู้ประสงค์ขอย้ายเพื่อไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา จำนวน ๑๓ ราย คณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ ได้ดำเนินการจัดเรียงลำดับคะแนนการประเมินศักยภาพของผู้ประสงค์ขอย้าย ปรากฏว่านายสุทิน ชาตาพรรษวุฒิ ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนวัดนาท่อม มีคะแนน ๘๗ คะแนน อยู่ในลำดับที่ ๑ ส่วนผู้ฟ้องคดีมีคะแนน ๗๖ คะแนน อยู่ในลำดับที่ ๗ คณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ จึงเห็นชอบเสนอให้นายสุทินย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนชะรัดชนูปถัมภ์ สำหรับโรงเรียนกงหราพิชากร ปรากฏว่านายพิทักษ์ เพชรวา ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านศาลาน้ำ มีคะแนน ๘๘ คะแนน อยู่ในลำดับที่ ๑ ส่วนผู้ฟ้องคดีมีคะแนน ๗๖ คะแนน อยู่ในลำดับที่ ๖ คณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ จึงเห็นชอบเสนอให้นายพิทักษ์ย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนกงหราพิชากร กรณีจึงเห็นได้ว่า การประชุมคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ เพื่อพิจารณาย้ายผู้บริหารสถานศึกษาที่ประสงค์ขอย้ายไปยังสถานศึกษาอีกแห่งหนึ่งนั้น คณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ ทำหน้าที่ในลักษณะที่เป็นเพียงคณะบุคคลที่ให้ความเห็นชอบโดยการรับรองผลการประเมินศักยภาพของผู้ประสงค์ขอย้ายตามผลการประเมินศักยภาพที่คณะอนุกรรมการชุดที่ ๑ และชุดที่ ๒ ได้พิจารณาไว้แล้วเท่านั้น เนื่องจากไม่ปรากฏว่า คณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ คนใดได้อภิปรายหรือแสดงความคิดเห็นในอันที่จะแสดงได้ว่าคณะกรรมการได้ใช้ดุลพินิจประเมินศักยภาพของผู้ที่ประสงค์ขอย้ายแต่ละรายแล้ว ทั้งที่ตามหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาฯ ได้กำหนดให้คณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ นำคำร้องของผู้ที่ประสงค์ขอย้ายทุกรายมาพิจารณาเพื่อทำการประเมินศักยภาพของผู้ที่ประสงค์ขอย้าย อันเป็นหน้าที่โดยตรงและเป็นสาระสำคัญในการพิจารณาทางปกครองก่อนที่จะมีการออกคำสั่งให้ย้ายผู้บริหารสถานศึกษาต่อไป ทั้งหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายฯ ก็หาได้กำหนดให้คณะอนุกรรมการชุดที่ ๑ และชุดที่ ๒

/เป็นผู้มีอำนาจ...

เป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ประเมินศักยภาพของผู้ประสงค์ขอย้ายแต่อย่างใดไม่ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีแต่งตั้งคณะอนุกรรมการชุดที่ ๑ และชุดที่ ๒ เพื่อประเมินศักยภาพของผู้ที่ประสงค์ขอย้ายมีลักษณะที่เป็นการจำกัดการใช้ดุลพินิจของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ ไปโดยปริยาย ทั้งนี้ เพราะคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ จะต้องเป็นคณะบุคคลแรกที่ทำหน้าที่ใช้ดุลพินิจประเมินศักยภาพของผู้ประสงค์ขอย้ายแต่ละรายโดยอิสระตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด เช่น พิจารณาองค์ประกอบด้านวิสัยทัศน์ความเป็นผู้นำและองค์ประกอบด้านความรู้ความสามารถในการพัฒนาสถานศึกษาของผู้ที่ประสงค์ขอย้ายโดยที่ไม่ต้องถูกจูงใจหรือถูกชักนำจากผลการประเมินศักยภาพของผู้ที่ประสงค์ขอย้ายตามที่คณะกรรมการหรือบุคคลอื่นใดได้ทำการประเมินไว้ก่อนหน้าตน ไม่ว่าจะเป็นคณะอนุกรรมการชุดที่ ๑ ที่มีนายพรศักดิ์ จินา รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ เป็นประธานอนุกรรมการจัดทำข้อมูลการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาฯ และเป็นคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ ในลำดับที่ ๓ หรือคณะอนุกรรมการชุดที่ ๒ ที่มีนายไกรสิทธิ์ เลิศไกร รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ เป็นประธานอนุกรรมการจัดทำข้อมูลย้ายผู้บริหารสถานศึกษาฯ ซึ่งทั้งนายพรศักดิ์ และนายไกรสิทธิ์ ต่างก็เป็นผู้ที่มีตำแหน่งหน้าที่ในทางบริหารราชการสูงกว่าคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ ในลำดับที่ ๔ ถึงลำดับที่ ๑๒ ทั้งสิ้น จึงอาจเป็นเหตุให้คณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ ในลำดับที่ ๔ ถึงลำดับที่ ๑๒ มีความโน้มเอียงที่จะเห็นชอบด้วยกับการประเมินศักยภาพของคณะอนุกรรมการชุดที่ ๑ และชุดที่ ๒ ที่มีนายพรศักดิ์ และนายไกรสิทธิ์ เป็นประธานอนุกรรมการจนไม่กล้าที่จะอภิปรายหรือใช้ดุลพินิจประเมินศักยภาพของผู้ที่ประสงค์ขอย้าย ตามข้อเท็จจริงที่ปรากฏจากรายงานการประชุมคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๖ การที่คณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ ทำหน้าที่ในลักษณะเพียงแต่ให้ความเห็นชอบรับรองผลการประเมินศักยภาพของผู้ประสงค์ขอย้ายที่คณะอนุกรรมการชุดที่ ๑ และชุดที่ ๒ ดำเนินการมาเสร็จสิ้นแล้วนั้น ยังไม่อาจรับฟังได้ว่าคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ ได้ใช้ดุลพินิจพิจารณาคำร้องขอย้ายของผู้ฟ้องคดีตามที่ได้รับมอบอำนาจจากบทบัญญัติของกฎหมาย การพิจารณาของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ ในคราวประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๖ จึงไม่เป็นไปตาม

รูปแบบ ขั้นตอน หรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญตามหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่กำหนดไว้ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว ๙ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ดังนั้น การที่ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ ในคราวประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๖ ได้พิจารณาคำร้องขอย้ายของผู้บริหารสถานศึกษา ตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา รวมถึงคำร้องขอย้ายของผู้ฟ้องคดี โดยที่ประชุมของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ มีมติอนุมัติย้ายนายพิทักษ์ เป็นผู้อำนวยการโรงเรียนกงหราพิชากร และอนุมัติย้ายนายสุทิน เป็นผู้อำนวยการโรงเรียนชะรัดชนูปถัมภ์ โดยอนุมัติย้ายตามผลการพิจารณาที่คณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ ได้ให้ความเห็นชอบรับรองผลการประเมินศักยภาพของผู้ที่ประสงค์ขอย้ายตามคะแนนที่คณะอนุกรรมการชุดที่ ๑ และชุดที่ ๒ ได้พิจารณาไว้ จึงเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายดังที่ได้วินิจฉัยข้างต้น ส่วนข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีในประเด็นอื่น นั้น เห็นว่า ไม่จำต้องวินิจฉัยเพราะไม่ทำให้ผลแห่งคดีเปลี่ยนแปลงไป ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีออกคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ ที่ ๔๐๔/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๖ ย้ายและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ ที่ ๔๑๙/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ย้ายและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตามที่ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ อนุมัติในคราวประชุมครั้งดังกล่าว เป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย สำหรับกรณีที่ผู้ฟ้องคดีขอให้ดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๖ นั้น เห็นว่า การลงโทษทางวินัยเป็นอำนาจของผู้บังคับบัญชาที่จะใช้ดุลพินิจทางการบริหารดำเนินการต่อผู้ใต้บังคับบัญชาตามที่เห็นสมควรและตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ศาลย่อมมิอาจก้าวล่วงดุลพินิจทางการบริหารของฝ่ายปกครองได้ อีกทั้ง การลงโทษทางวินัยแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องก็มิได้มีผลเป็นการบรรเทาหรือเยียวยาความเสียหายของผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด กรณีจึงเป็นคำขอที่ศาลไม่อาจกำหนดคำบังคับให้ได้ตามมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิฟ้องคดีขอให้ดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องได้ ตามนัยมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

/ศาลปกครองชั้นต้น...

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ ที่ ๔๑๙/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ เรื่อง ย้ายและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา โดยให้มีผลย้อนหลังตั้งแต่วันที่ออกคำสั่งดังกล่าว ส่วนคำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก

ผู้ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า เนื่องด้วยตามหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานตามพิพาทนี้มีการรับย้ายจากต่างสังกัดด้วยกัน โดยกำหนดเวลาการเขียนคำร้องขอย้าย ๑๕ วัน ซึ่งกระบวนการทางการปฏิบัติและการพิจารณาต้องรวบรวมแยกแยะ จัดทำข้อมูล ตรวจหลักฐานเอกสารและผลงานของผู้ขอย้ายตามหลักเกณฑ์ที่ประกาศ จึงจะตรวจสอบพิจารณากลั่นกรองการย้ายหรือรับย้ายได้ ด้วยเหตุนี้จึงมีความจำเป็นที่จะต้องจัดตั้งอนุกรรมการขึ้นมาดำเนินการ ๒ ชุด เพื่อความรอบคอบในการรวบรวมและดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายฯ เนื่องจากคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาชุดใหญ่เป็นผู้บริหาร มีภารกิจและหน้าที่ราชการมาก ไม่สามารถดำเนินการเองทุกขั้นตอนได้ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงตั้งคณะอนุกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ เพื่อรักษาประโยชน์และความรวดเร็วของทางราชการขึ้น ๒ ชุด ตามภารกิจเร่งด่วน ไม่ใช่การแต่งตั้งเพื่อรอนสิทธิ แต่เป็นการแต่งตั้งขึ้นมาเพื่อรักษาสิทธิให้ผู้ขอย้ายและเพื่อประโยชน์ของทางราชการตามหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายฯ ที่กำหนดว่าต้องมีคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ ผู้ถูกฟ้องคดีได้แต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ แล้วพร้อมกับได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ ๒ ชุด ตามหลักเกณฑ์ที่ประกาศ เห็นได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้ประกาศหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายฯ ผ่านคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ เพื่อพิจารณาแล้ว แม้ว่าจะมีการตั้งคณะอนุกรรมการทั้งสองชุดเกินกว่ากฎหมายกำหนด ก็ไม่ทำให้เกิดความเสียหาย แต่ทำให้ผลการพิจารณากลั่นกรองมีความละเอียดรอบคอบ เป็นธรรม ก่อนนำเข้าสู่คณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ ชุดใหญ่เพื่อพิจารณาและลงนามเห็นชอบ ส่วนข้อเท็จจริงในรายละเอียดหรือความเห็นชอบของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ นั้น ในวันประชุมของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ ได้มีการพิจารณาอย่างไรนั้น มิได้มีการบันทึกเอาไว้ทั้งหมด แต่คณะกรรมการทุกคนมีเสรีภาพ สามารถดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ในการอภิปรายคัดค้าน เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย หรือโต้แย้ง เปลี่ยนแปลงการดำเนินการของคณะอนุกรรมการทั้งสองชุดที่แต่งตั้งขึ้นมา

/เพื่อถ่วงดุลกัน...

เพื่อถ่วงดุลกันตามที่กฎหมายกำหนด แต่เมื่อคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ ชุดใหญ่พิจารณาแล้วเห็นว่าถูกต้อง จึงรับฟังได้ว่ามีการกลั่นกรองอย่างถูกต้องตามขั้นตอนของกฎหมายแล้ว การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดี นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีไม่เห็นพ้องด้วย

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้ยกฟ้องของผู้ฟ้องคดี

ผู้ฟ้องคดีแก้อุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีมิได้ปฏิบัติหน้าที่ตามหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ฟ้องคดีได้ขอย้ายกรณีปกติไปตำรงตำแหน่งที่โรงเรียนกงหราพิชากร และโรงเรียนชะรัดชนูปถัมภ์ ที่อยู่ในเขตภูมิลำเนาผู้ฟ้องคดี ห่างจากบ้านพักของผู้ฟ้องคดีเป็นระยะทาง ๑๖ และ ๗ กิโลเมตร ตามลำดับ โดยได้ระบุความประสงค์อย่างชัดเจนในการขอย้ายไปโรงเรียนดังกล่าว ผลปรากฏว่านายพิทักษ์ เพชรรวา ได้รับการย้ายไปดำรงตำแหน่งที่โรงเรียนกงหราพิชากร ทั้งที่มีภูมิลำเนาอยู่ห่างจากโรงเรียนกงหราพิชากร ประมาณ ๗๐ กิโลเมตร และนายสุทิน ธาดาพรรษวุฒิ ได้รับการย้ายไปดำรงตำแหน่งที่โรงเรียนชะรัดชนูปถัมภ์ ทั้งที่มีภูมิลำเนาอยู่ห่างจากโรงเรียนชะรัดชนูปถัมภ์ ประมาณ ๓๐ กิโลเมตร โดยบุคคลทั้งสองมิได้แจ้งความประสงค์ขอย้ายไปที่โรงเรียนดังกล่าวแต่อย่างใด หลักเกณฑ์การย้ายตามคำขอจะต้องพิจารณาตามหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายฯ โดยพิจารณาความประสงค์ของผู้ขอย้ายและต้องให้สิทธิผู้ที่ระบุความประสงค์ขอย้ายลงโรงเรียนนั้นๆ ก่อน ส่วนที่ผู้ขอย้ายระบุว่าโรงเรียนใดก็ได้ในเครือข่าย อำเภอ จังหวัด หรือเขต จะใช้ในกรณีที่ไม่มีผู้ขอย้ายไปตำรงตำแหน่งในโรงเรียนนั้นๆ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีกลับนำรายชื่อผู้ที่ยื่นขอย้ายที่ระบุว่า โรงเรียนใดก็ได้ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ หรือในจังหวัดนครศรีธรรมราช หรือในจังหวัดพัทลุง มาพิจารณาย้ายก่อนผู้ที่ระบุชื่อโรงเรียนนั้นๆ โดยอ้างว่าเป็นมติที่ประชุมอันขัดกับแนวปฏิบัติของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นการใช้ระบบอุปถัมภ์เพื่อประโยชน์ต่างตอบแทน ไม่จัดทำบัญชีรายชื่อตามคำร้องขอเป็นรายโรงเรียนที่ขอย้ายลง และจัดทำบัญชีรายชื่อสำหรับผู้ที่ไม่ได้ระบุในคำร้องขอ (ไม่ได้ตามคำร้องขอข้อ ๑) เพียงแต่ที่ระบุว่าโรงเรียนใดๆ ในเครือข่าย อำเภอ หรือในเขตพื้นที่ เป็นเหตุให้คณะอนุกรรมการประเมินศักยภาพผู้ขอย้ายทั้งสองชุด ประเมินศักยภาพผู้ขอย้าย จัดทำคะแนน และจัดการ

การย้ายโดยไม่มีบัญชีรายชื่อตามคำขอเป็นรายโรงเรียนที่ขอย้ายลง การที่ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างว่า คณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายผู้บริหารสถานศึกษามีภารกิจมากจึงไม่สามารถรับฟังได้ อีกทั้ง การแต่งตั้งคณะอนุกรรมการจัดทำข้อมูลการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา ๒ ชุด และคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ ๑ ชุด ก็มีลักษณะซ้ำซ้อน ไม่มีความเป็นอิสระ เพราะรายชื่อคณะอนุกรรมการทั้งสองชุด ซ้ำซ้อนกับคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ ๖ คน และซ้ำซ้อนกับ อ.ก.ค.ศ ๔ คน โดยกระทำการที่มีเจตนาทุจริตพิจารณาย้ายไม่โปร่งใส กล่าวคือ จัดทำบัญชีย้ายไม่โปร่งใส เลือกปฏิบัติ เช่น กรณีนายปราโมทย์ พรหมนิล ผู้อำนวยการโรงเรียนชะรัดชนูปถัมภ์ ย้ายลงโรงเรียนทรายขาววิทยา มีการกระทำให้ผู้ที่ยื่นคำขอย้ายแข่งกับบุคคลดังกล่าว ได้รับการย้ายไปโรงเรียนอื่นๆ ทำให้นายปราโมทย์ไม่มีคู่แข่ง ในขณะที่ผู้ฟ้องคดีมีคำร้องขอย้ายลงโรงเรียนกงหราพิชากรเพียงคนเดียว แต่กลับนำบุคคลอื่นที่ไม่ได้ยื่นคำร้องขอไปลงโรงเรียนกงหราพิชากร ทั้งๆ ที่ในกรณีย้ายตามคำร้องขอนี้จะต้องให้สิทธิผู้ที่ขอระบุโรงเรียนก่อนผู้ที่ขอแต่ไม่ระบุโรงเรียนใดไว้ และการให้คะแนนไม่โปร่งใส โดยผู้ถูกฟ้องคดีอ้างว่า ดำเนินการย้ายโดยยึดตามลำดับคะแนน แต่การย้ายกรณีนี้เป็นการย้ายกรณีปกติซึ่งต้องยึดคำร้องขอเป็นหลัก สำหรับคะแนนที่ประเมินนำมาใช้พิจารณาตัดสินในกรณีที่โรงเรียนที่ระบุตามคำร้องขอย้ายมีผู้ขอย้ายมากกว่า ๑ คน เช่น โรงเรียนกงหราพิชากร มีผู้ยื่นคำร้องขอย้าย ๑ คน คือ ผู้ฟ้องคดี ผลการพิจารณารับย้ายจะต้องเป็นผู้ฟ้องคดี ส่วนโรงเรียนชะรัดชนูปถัมภ์ มีผู้ยื่นคำร้องขอย้าย ๖ คน ได้แก่ ๑. ผู้ฟ้องคดี ๒. นายเสกโรจน์ ถ้วนถวิล ๓. นายฉุชวิทยา หนูฤทธิ์ ๔. นายอเนก พรหมชาติ ๕. นายเอกสิทธิ์ โศภิษฐิกุล และ ๖. นายราเชนทร์ ชูแก้ว การจะตัดสินว่าควรรับย้ายผู้ใดต้องดูจากคะแนนประเมินนั้น คือ นายเอกสิทธิ์ ผู้ได้คะแนนประเมินสูงสุด ๘๒ คะแนน ต้องได้รับย้ายลงโรงเรียนชะรัดชนูปถัมภ์ การที่ผู้ฟ้องคดีและนายเอกสิทธิ์ไม่ได้รับย้ายลงโรงเรียนกงหราพิชากรและโรงเรียนชะรัดชนูปถัมภ์ เกิดจากการจัดตัวบุคคลไว้ล่วงหน้า หากมีการพิจารณาการย้ายตามคำร้องขอที่ถูกต้องแล้ว บุคคลดังกล่าวจะไม่ได้รับการย้ายเพราะคุณสมบัติขัดแย้งกับ ช. หลักเกณฑ์และวิธีการย้ายกรณีปกติ ข้อ ๑๐.๒ ของหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายฯ ผู้มีอำนาจและคณะอนุกรรมการจัดทำข้อมูลการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาทั้งสองชุด ดำเนินการประเมินผลการปฏิบัติงานให้บุคคลที่จัดตัวรับย้ายไว้ล่วงหน้า โดยเพิ่มคะแนนในส่วนของวิสัยทัศน์ (๑๕ คะแนน) ซึ่งเป็นการประเมินแบบอัตนัย

ผลการปฏิบัติงาน (๓๐ คะแนน) และประสบการณ์ (๑๐ คะแนน) โดยเป็นเกณฑ์ที่ไม่เป็นวิทยาศาสตร์ มีคำอธิบายของเกณฑ์ไม่ชัดเจน ทำให้สามารถให้คะแนนบุคคลที่จัดตัวไว้ได้เมื่อเรียงลำดับคะแนน ปรากฏว่า นายพิทักษ์และนายสุทินได้รับย้าย การย้ายผู้บริหารโรงเรียนบางแก้วพิทยาคม โรงเรียนหารเทารังสีประชาสรรค์ และโรงเรียนประภัสสรรังสิต ใช้เกณฑ์คำร้องขอย้ายและคะแนนประเมินศักยภาพของผู้ยื่นคำร้องขอมาใช้ร่วมพิจารณาด้วย ส่วนการย้ายผู้บริหารโรงเรียนกงหราพิชากรและโรงเรียนชะรัดชนูปถัมภ์ เป็นการย้ายโดยใช้เกณฑ์ประเมินจากคะแนนประเมินศักยภาพเพียงมิติเดียวไม่ได้ใช้เกณฑ์ตามคำร้องขอมาใช้ เพราะมีผู้ที่ขอย้ายลงโรงเรียนกงหราพิชากรมีเพียง ๑ คน คือ ผู้ฟ้องคดี ส่วนโรงเรียนชะรัดชนูปถัมภ์ มีเพียง ๖ คน ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว รายที่เกินมาจากคำร้องขอทั้งสองโรงเรียนได้แก่ โรงเรียนกงหราพิชากรเกิน ๑๐ คน โรงเรียนชะรัดชนูปถัมภ์ เกิน ๗ คน เป็นรายชื่อที่ผู้ขอย้ายมิได้ระบุในคำร้องขอ (มิได้ระบุในข้อที่ ๑ ของคำร้องขอย้าย) แสดงให้เห็นว่าคณะอนุกรรมการชุดที่ ๒ และคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ จัดทำข้อมูลโดยไม่ยึดเอาคำร้องขอมาใช้ แต่มุ่งใช้คะแนนเพื่อให้บุคคลที่ตนเองจัดตัวไว้ได้รับการย้าย ผู้ถูกฟ้องคดีมิได้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ โดยการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการและคณะกรรมการซ้ำซ้อนกัน ไม่มีความเป็นกลาง เพื่อให้มีการกำหนดตัวบุคคลได้ง่าย กำหนดให้ผู้ที่จะได้รับการย้ายต้องได้คะแนนสูงและจัดการย้ายผู้ต้องการรับย้ายไว้ล่วงหน้า ไม่ยึดเอาคำร้องขอมาใช้ตามนโยบายและแนวปฏิบัติการย้ายของผู้ถูกฟ้องคดี ซึ่งถือว่าขัดต่อกฎหมาย คณะอนุกรรมการการจัดทำข้อมูลการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา ที่ยื่นคำร้องขอย้ายประจำปี ๒๕๕๖ (ชุดที่ ๑) มีหน้าที่จัดทำข้อมูลและประเมินศักยภาพตามองค์ประกอบข้อ ๑ ถึงข้อ ๓ ได้ปฏิบัติหน้าที่ตามคำสั่งคณะอนุกรรมการจัดทำข้อมูลการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาที่ยื่นคำร้องขอย้ายประจำปี ๒๕๕๖ (ชุดที่ ๒) ที่มีหน้าที่จัดทำข้อมูลและประเมินศักยภาพตามองค์ประกอบข้อ ๔ ถึงข้อ ๘ เมื่อได้ปฏิบัติหน้าที่ตามคำสั่งประเมินศักยภาพตามองค์ประกอบข้อ ๔ ถึงข้อ ๘ แล้วกลับนำเอาคะแนนจากคณะอนุกรรมการจากชุดที่ ๑ มารวมกับชุดที่ ๒ และนำคะแนนที่ได้มาจัดการพิจารณาคำร้องขอโดยปฏิบัติหน้าที่เป็นคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ เสียเอง ทั้งที่มิใช่อำนาจหน้าที่ของตนเอง หลังจากนั้น จึงได้นำเสนอคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ ซึ่งหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายฯ มิได้กำหนดให้มีคณะอนุกรรมการจัดทำข้อมูล

/การย้ายผู้บริหาร...

การย้ายผู้บริหารสถานศึกษาทั้งสองชุด และมิได้มอบหมายให้คณะอนุกรรมการทั้งสองชุดนี้ทำหน้าที่ประเมินศักยภาพของผู้ขอย้าย การกระทำของคณะอนุกรรมการชุดที่ ๒ ถือว่าปฏิบัติเกินหน้าที่ของตนเอง และการกระทำของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ ถือว่าฝ่าฝืนระเบียบและไม่ปฏิบัติตามหน้าที่เพราะไม่ได้ประเมินข้อมูลศักยภาพของผู้ขอย้ายทั้งที่เป็นหน้าที่ของตนเองโดยตรง นอกจากนี้ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ จำนวน ๔ คน ปฏิบัติหน้าที่ซ้ำซ้อนโดยเป็นคณะอนุกรรมการชุดที่ ๑ ชุดที่ ๒ และคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ ทำให้ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ ไม่มีความเป็นกลาง รวมทั้งในการประชุมของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ ก็มิได้มีการแสดงความเห็นคัดค้านหรือตรวจสอบการดำเนินการย้าย แต่มีมติให้รับเอาคะแนนและการดำเนินการย้ายที่คณะอนุกรรมการชุดที่ ๑ และชุดที่ ๒ ประเมินและจัดทำการพิจารณาการย้ายไว้มาเป็นมติของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ จึงเป็นมติที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย รวมถึงในการแต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายฯ กำหนดให้ผู้อำนวยการกลุ่มหรือหัวหน้ากลุ่มบริหารงานบุคคลมัธยมศึกษาเป็นเลขานุการ ซึ่งบุคคลดังกล่าวดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการกลุ่มบริหารงานบุคคลมัธยมศึกษา และดำรงตำแหน่ง อ.ก.ค.ศ. ในสัดส่วนตัวแทนบุคลากรอื่นด้วย

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

ศึกษาธิการจังหวัดพัทลุงชี้แจงข้อเท็จจริงตามคำสั่งของศาลปกครองสูงสุดว่า ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหัวป่าเขียว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต ๑ เขียนคำร้องขอย้ายโดยระบุชื่อโรงเรียนที่ประสงค์ย้ายตามลำดับ ดังนี้ ๑. โรงเรียนกงหราพิชากร ๒. โรงเรียนชะรัดชนูปถัมภ์ ๓. โรงเรียนพรหมพินิตชัยบุรี และสถานศึกษาใดก็ได้ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ (จังหวัดพัทลุง) ยกเว้นโรงเรียนในอำเภอปากพูน ส่วนนายพิทักษ์ เพชรวา ซึ่งดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านศาลานำ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต ๑ ผู้ได้รับพิจารณาย้าย เขียนคำร้องขอย้ายโดยระบุชื่อโรงเรียนที่ประสงค์ย้ายตามลำดับ ดังนี้ ๑. โรงเรียนนิคมควนขนุนวิทยา ๒. โรงเรียนพนางตุง ๓. โรงเรียนดอนศาลานำวิทยา และสถานศึกษาใดก็ได้ในจังหวัดพัทลุง ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือส่งรายชื่อผู้ขอย้ายไปยังสถานศึกษาทุกแห่งเพื่อให้คณะกรรมการสถานศึกษาได้ให้ความเห็นตามหนังสือ

/สำนักงาน...

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ ที่ ศธ ๐๔๒๔๒/๔๔๗๓ ลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๖ พร้อมแนบรายละเอียดบัญชีรายชื่อผู้ประสงค์ย้ายไปด้วยเพื่อประกอบการพิจารณา แต่ข้อเท็จจริงไม่มีคณะกรรมการสถานศึกษาส่งความเห็นกลับมาตามวันเวลาที่กำหนด จึงไม่มีความเห็นของคณะกรรมการสถานศึกษาให้ที่ประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๑๒ พิจารณา

ศาลปกครองสูงสุดออกนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหัวป่าเขียว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต ๑ ได้ยื่นคำร้องขอย้ายตามที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดให้ยื่นคำร้องระหว่างวันที่ ๑ ถึงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๖ โดยขอย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ ได้แก่ ๑. โรงเรียนกงหราพิชากร ตำบลคลองทรายขาว อำเภอกงหรา จังหวัดพัทลุง ๒. โรงเรียนชะรัดชนูปถัมภ์ ตำบลสมหวัง อำเภอกงหรา จังหวัดพัทลุง ๓. โรงเรียนพรหมพินิตชัยบุรี ตำบลชัยบุรี อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง และ ๔. สถานศึกษาใดก็ได้ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ (จังหวัดพัทลุง) ยกเว้นโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตอำเภอปากพะยูน ทั้งนี้ ได้ระบุเหตุผลว่าเพื่อกลับภูมิลำเนาและเพื่อความสะดวกในการเดินทางและประหยัดค่าใช้จ่าย โดยในการพิจารณาคำร้องขอย้าย อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ ได้มีประกาศ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ ลงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๖ กำหนดแนวทางการประเมินศักยภาพในการพิจารณาย้ายผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว ๙

/ลงวันที่...

ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔) ช. หลักเกณฑ์และวิธีการย้ายกรณีปกติ ๑๐.๒ โดยมีการกำหนดรายละเอียดองค์ประกอบการพิจารณาและกรอบการพิจารณา น้ำหนักคะแนนในการพิจารณาผู้ขอย้ายกรณีปกติ ดังนี้ ๑. วิสัยทัศน์ความเป็นผู้นำ ๑๕ คะแนน ๒. ความรู้ความสามารถในการพัฒนาสถานศึกษา ๑๕ คะแนน ๓. ผลการปฏิบัติงาน ๓๐ คะแนน ๔. ประสบการณ์ ๑๐ คะแนน ๕. คุณวุฒิ ๕ คะแนน ๖. การรักษาวินัยและจรรยาบรรณ ๑๐ คะแนน ๗. ความอาวุโสตามหลักราชการ ๑๐ คะแนน ๘. ระยะเวลาการดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติงานในสถานศึกษาปัจจุบัน ๕ คะแนน รวม ๑๐๐ คะแนน จากนั้นผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ ที่ ๓๘๓/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๖ แต่งตั้งคณะอนุกรรมการจัดทำข้อมูลการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาที่ยื่นคำร้องขอย้ายประจำปี ๒๕๕๖ (ชุดที่ ๑) เพื่อทำหน้าที่จัดทำข้อมูลและประเมินศักยภาพตามองค์ประกอบ ข้อ ๑ ถึงข้อ ๓ และมีคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ ที่ ๓๘๔/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๖ แต่งตั้งคณะอนุกรรมการจัดทำข้อมูลย้ายผู้บริหารสถานศึกษา ที่ยื่นคำร้องขอย้ายประจำปี ๒๕๕๖ (ชุดที่ ๒) เพื่อทำหน้าที่จัดทำข้อมูลและแปรค่าคะแนนตามองค์ประกอบ ข้อ ๔ ถึงข้อ ๘ เมื่อการจัดทำข้อมูลและแปรค่าคะแนนรายละเอียดของผู้บริหารสถานศึกษาที่ขอย้ายสมบูรณ์แล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ ที่ ๓๘๘/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๖ แต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา ที่ยื่นคำร้องขอย้ายประจำปี ๒๕๕๖ ทำหน้าที่พิจารณาคำร้องขอย้ายของผู้บริหารสถานศึกษา ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด และจัดลำดับความเหมาะสมก่อนเสนอ อ.ก.ค.ศ.เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ ต่อมา คณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ ตามคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ ที่ ๓๘๘/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๖ ได้พิจารณาผู้ที่ยื่นคำร้องขอย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนชะรัดชนูปถัมภ์ แล้วเสนอให้นายสุทิน ธาดาพรรษวุฒิ ซึ่งได้รับคะแนนการประเมินศักยภาพ ๘๗ คะแนน และได้รับการจัดลำดับอยู่ในลำดับที่ ๑ ของผู้ขอย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนชะรัดชนูปถัมภ์ ส่วนผู้ฟ้องคดีได้รับคะแนนประเมินศักยภาพ ๗๖ คะแนน ได้รับการจัดลำดับอยู่ในลำดับที่ ๗ และได้พิจารณาผู้ที่ยื่นคำร้องขอย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนกงหราพิชากรแล้ว ได้เสนอให้นายพิทักษ์ เพชรวา ซึ่งได้รับการประเมินศักยภาพ

๘๘ คะแนน และได้รับการจัดลำดับอยู่ในลำดับที่ ๑ ของผู้ขอย้ายให้ไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนกงหราพิชากร ส่วนผู้ฟ้องคดีได้รับคะแนนประเมินศักยภาพ ๗๖ คะแนน ได้รับการจัดลำดับอยู่ในลำดับที่ ๖ ต่อมา ในคราวประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ ครั้งที่ ๗/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๖ ที่ประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ ได้มีมติอนุมัติย้ายนายพิทักษ์ เป็นผู้อำนวยการโรงเรียนกงหราพิชากร และอนุมัติย้ายนายสุทิน เป็นผู้อำนวยการโรงเรียนชะรัดชนูปถัมภ์ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ ที่ ๔๑๙/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ เรื่อง ย้ายและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตามที่ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ อนุมัติในคราวประชุมครั้งดังกล่าว เมื่อผู้ฟ้องคดีทราบผลการพิจารณาและคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีว่าไม่ได้รับการอนุมัติให้ย้ายตามคำขอ ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๖ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีดังกล่าวเป็นการร้องทุกข์ จึงได้จัดส่งหนังสือร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีไปให้ ก.ค.ศ. พิจารณา ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับแจ้งผลการพิจารณาร้องทุกข์จาก ก.ค.ศ. จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ทบทวนและพิจารณาผลการย้ายใหม่ สำหรับโรงเรียนกงหราพิชากรและโรงเรียนชะรัดชนูปถัมภ์ และเพิกถอนคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ ที่ ๔๑๙/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ และดำเนินการพิจารณาผลการย้ายใหม่ทั้งระบบในส่วนของจังหวัดพัทลุง อีกทั้ง ขอให้ดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ ที่ ๔๑๙/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ เรื่อง ย้ายและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา โดยให้มีผลย้อนหลังตั้งแต่วันที่ออกคำสั่งดังกล่าว ส่วนคำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก ผู้ถูกฟ้องคดีไม่เห็นพ้องด้วยกับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น จึงยื่นอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด

คดีมีประเด็นต้องวินิจฉัยว่า คำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ ที่ ๔๑๙/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ เรื่อง ย้ายและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา เป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ โดยมีประเด็นต้องพิจารณาตามอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

/มัธยมศึกษา...

มัธยมศึกษา เขต ๑๒ ที่ ๓๘๓/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๖ และมีคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ ที่ ๓๘๔/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๖ แต่งตั้งคณะอนุกรรมการจัดทำข้อมูลการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา ที่ยื่นคำร้องขอย้ายประจำปี ๒๕๕๖ ชุดที่ ๑ และชุดที่ ๒ เป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า มาตรา ๕๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ บัญญัติว่า การย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดไปดำรงตำแหน่งในหน่วยงานการศึกษาอื่นภายในส่วนราชการหรือภายในเขตพื้นที่การศึกษาหรือต่างเขตพื้นที่การศึกษาต้องได้รับการอนุมัติจาก อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา หรือ อ.ก.ค.ศ. ที่ ก.ค.ศ. ตั้ง ของผู้ประสงค์ย้ายและผู้รับย้าย แล้วแต่กรณี และให้สถานศึกษาโดยคณะกรรมการสถานศึกษาเสนอความเห็นประกอบการพิจารณาของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา หรือ อ.ก.ค.ศ. ที่ ก.ค.ศ. ตั้ง ด้วย และเมื่อ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา หรือ อ.ก.ค.ศ. ที่ ก.ค.ศ. ตั้ง พิจารณาอนุมัติแล้ว ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๕๓ สั่งบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการผู้นั้นต่อไป และวรรคสี่ บัญญัติว่า หลักเกณฑ์และวิธีการย้ายตามวรรคหนึ่งและวรรคสองให้เป็นไปตามที่ ก.ค.ศ. กำหนด และมาตรา ๕๓ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน บัญญัติว่า การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง... ผู้อำนวยการสถานศึกษา... ให้ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง โดยอนุมัติ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ส่งพร้อมหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว ๙ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔) ข. การย้ายผู้บริหารสถานศึกษาแบ่งเป็น ๓ กรณี ดังนี้ ข้อ ๑ การย้ายกรณีปกติ ได้แก่ ๑.๑ การย้ายเพื่ออยู่รวมกับคู่สมรส ๑.๒ การย้ายเพื่อดูแลบิดา มารดา ๑.๓ การย้ายเพื่อกลับภูมิลำเนา ๑.๔ การย้ายด้วยเหตุผลอื่น เช่น การย้ายเพื่อความสะดวกในการเดินทาง การย้ายเพื่อเพิ่มประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน เป็นต้น... ข้อ ๒ การย้ายกรณีพิเศษ และข้อ ๓ การย้ายกรณีเพื่อประโยชน์ของทางราชการ ช. หลักเกณฑ์และวิธีการย้ายกรณีปกติ ข้อ ๖ การขอความเห็นจากคณะกรรมการสถานศึกษาที่ผู้ประสงค์ขอย้ายไปดำรงตำแหน่ง ๖.๑ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานำคำร้องขอย้ายภายในเขตพื้นที่การศึกษา จากต่างเขตพื้นที่การศึกษา และจากสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษทุกรายที่ระบุชื่อสถานศึกษา ขอความเห็นจาก

คณะกรรมการสถานศึกษาที่ผู้ประสงค์ขอย้ายระบุไว้ให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๓๐ กันยายน ของปีเดียวกัน หากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว มิได้รับความเห็นของคณะกรรมการสถานศึกษา ให้ถือว่าคณะกรรมการสถานศึกษานั้นไม่ขัดข้อง ๖.๓ สำหรับผู้ประสงค์ขอย้ายที่มิได้ระบุชื่อสถานศึกษาที่ขอย้ายไปดำรงตำแหน่ง โดยระบุไว้กว้างๆ ว่า “สถานศึกษาใดก็ได้” ให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหรือสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษนำเสนอคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายตามข้อ ๘ แล้วแต่กรณี พิจารณาให้ความเห็นว่าจะพิจารณาให้ย้ายไปดำรงตำแหน่งในสถานศึกษาใด แล้วจึงขอความเห็นจากคณะกรรมการสถานศึกษานั้น โดยให้ดำเนินการตามระยะเวลาอันสมควรและนำความเห็นของคณะกรรมการสถานศึกษามาประกอบการพิจารณาของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาหรือ อ.ก.ค.ศ. สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ โดยให้ดำเนินการพร้อมกับผู้ประสงค์ขอย้ายที่ระบุชื่อสถานศึกษา ข้อ ๗ การพิจารณาคำร้องเสนอคณะกรรมการกลั่นกรองการย้าย ๗.๒ กรณีขอย้ายไปแต่งตั้งในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานำคำร้องของผู้ที่ประสงค์ขอย้ายทั้งภายในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา จากต่างเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา จากเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และจากสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ทุกราย และความเห็นของคณะกรรมการสถานศึกษา เสนอคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายตามข้อ ๘.๒... ข้อ ๘ การแต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา หรือสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองการย้าย เพื่อพิจารณาคำร้องขอย้ายให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด และจัดลำดับความเหมาะสม ก่อนเสนอ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา... ดังนี้ ๘.๒ คณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายเพื่อพิจารณาคำร้องขอย้ายของผู้บริหารสถานศึกษาที่ขอย้ายไปแต่งตั้งในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ยกเว้นตำแหน่งว่างในสถานศึกษาตามประกาศของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย (๑) ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เป็นประธาน (๒) รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบกลุ่มบริหารงานบุคคล เป็นรองประธาน (๓) อนุกรรมการใน อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ตามที่ อ.ก.ค.ศ.

/เขตพื้นที่...

เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามอบหมายที่ไม่มีส่วนได้เสียกับการย้าย จำนวน ๓ คน เป็นกรรมการ (๔) ผู้อำนวยการสถานศึกษาและหรือรองผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาที่ไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียกับการย้าย ขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่และขนาดใหญ่พิเศษ ขนาดละ ๑ คน เป็นกรรมการ (๕) ผู้อำนวยการกลุ่มหรือหัวหน้ากลุ่มบริหารงานบุคคลในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เป็นเลขานุการ ทั้งนี้ กรรมการตาม (๔) ต้องไม่เป็นอนุกรรมการใน อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา และหากเขตพื้นที่การศึกษานั้นๆ ไม่มีสถานศึกษาขนาดใดก็ไม่ต้องตั้งผู้อำนวยการสถานศึกษาและหรือรองผู้อำนวยการสถานศึกษาในขนาดสถานศึกษานั้น และหากกรรมการตาม (๓) และ (๔) ไม่สามารถตั้งได้หรือตั้งได้แต่มีจำนวนไม่ครบ เนื่องจากมีคุณสมบัติไม่เป็นไปตามที่กำหนด ให้ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา พิจารณาตั้งบุคคลที่เหมาะสมแทน... ข้อ ๙. ให้คณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายตามข้อ ๘.๑, ๘.๒ หรือ ๘.๓ แล้วแต่กรณี นำคำร้องของผู้ที่ประสงค์ขอย้ายทุกรายที่มีคุณสมบัติมาดำเนินการให้เป็นไปตามข้อ ๑๐ ก่อน และข้อ ๑๑ ตามลำดับ พร้อมทั้งประเมินศักยภาพของผู้ประสงค์ขอย้าย แล้วนำผลการพิจารณามาจัดเรียงลำดับตามข้อ ๑๐ ก่อน เพื่อเสนอ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา หรือ อ.ก.ค.ศ. สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษพิจารณาต่อไป โดยให้ใช้ตำแหน่งว่างพิจารณารับย้ายก่อนการบรรจุและแต่งตั้งผู้ได้รับคัดเลือก ข้อ ๑๐ การพิจารณาย้ายผู้บริหารสถานศึกษาให้ดำเนินการ ดังนี้... ๑๐.๒ การย้ายผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ให้พิจารณาย้ายผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาด้วยกัน ทั้งภายในและต่างเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งมีขนาดสถานศึกษาเดียวกันและขนาดใกล้เคียงกันพร้อมกันก่อน โดยให้มีการประเมินศักยภาพของผู้ประสงค์ขอย้าย ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ความเป็นผู้นำ ความรู้ความสามารถในการพัฒนาสถานศึกษา ผลการปฏิบัติงาน ประสบการณ์ คุณวุฒิ การรักษาวินัยและจรรยาบรรณ ความอาวุโสตามหลักราชการ และระยะเวลาการดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติงานในหน่วยงานการศึกษาปัจจุบัน โดยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจัดทำรายละเอียดในการประเมินศักยภาพ เสนอ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เพื่อให้ความเห็นชอบและจัดทำเป็นประกาศของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา... ข้อ ๑๑ การพิจารณาย้ายผู้บริหารสถานศึกษาที่ไม่เป็นไปตามข้อ ๑๐ เมื่อพิจารณาย้ายตามข้อ ๑๐ แล้ว

/หากยังมี...

หากยังมีตำแหน่งว่างเหลืออยู่ ให้พิจารณาผู้บริหารสถานศึกษาที่ประสงค์ขอย้ายไปดำรงตำแหน่งในสถานศึกษาที่ต่างไปจากที่กำหนดไว้ตามข้อ ๑๐ ได้ กล่าวคือ ขอย้ายไปสถานศึกษาที่ต่างประเภท หรือขอย้ายข้ามขนาดสถานศึกษาที่เกินกว่า ๑ ขนาด ที่ตนเองดำรงตำแหน่งอยู่ได้ ยกเว้นการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาไปแต่งตั้งในสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายประเมินศักยภาพของผู้ประสงค์ขอย้ายตามข้อ ๑๐ ด้วย ข้อ ๑๒ ให้ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา... นำความเห็นของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้าย และความเห็นของคณะกรรมการสถานศึกษามาประกอบการพิจารณาย้าย โดยให้คำนึงถึงประโยชน์ของทางราชการเป็นสำคัญ ทั้งนี้ ผู้ที่ยื่นคำร้องขอย้ายไม่จำเป็นต้องได้รับการพิจารณาให้ย้ายเสมอไป หาก อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา... มีความเห็นต่างจากความเห็นของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้าย ให้ระบุเหตุผลให้ชัดเจน ข้อ ๑๓ เมื่อ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาพิจารณาอนุมัติให้ย้ายผู้บริหารสถานศึกษาไปดำรงตำแหน่งภายในเขตพื้นที่การศึกษา... ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๕๓ สั่งแต่งตั้งผู้บริหารสถานศึกษาผู้นั้น เมื่อพิจารณาบทบัญญัติและหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายฯ ของ ก.ค.ศ. ซึ่งกำหนดโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ดังกล่าวแล้ว เห็นได้ว่า ก.ค.ศ. ซึ่งมีฐานะเป็นคณะกรรมการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาได้กำหนดหลักเกณฑ์ รูปแบบ ขั้นตอนและกระบวนการพิจารณาทางปกครองก่อนการออกคำสั่งย้ายผู้บริหารสถานศึกษาไว้โดยเฉพาะ โดยให้คณะกรรมการที่ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่พิจารณาคำร้องขอย้ายคำนึงถึงวิสัยทัศน์ความเป็นผู้นำ ความรู้ความสามารถ ผลการปฏิบัติงาน ประสบการณ์ ความรับผิดชอบ ความประพฤติและคุณลักษณะอื่นๆ ของผู้ที่ประสงค์ขอย้ายตามหลักเกณฑ์ของระบบคุณธรรม ซึ่งจะเป็นหลักประกันให้การย้ายผู้บริหารสถานศึกษามีความโปร่งใสสามารถตรวจสอบได้ โดยหลักเกณฑ์ดังกล่าวได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาไว้แตกต่างกัน กล่าวคือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเป็นหน่วยงานธุรการที่ทำหน้าที่นำคำร้องขอของผู้ที่ประสงค์ขอย้ายและความเห็นของคณะกรรมการสถานศึกษาเสนอคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ ส่วนคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ เป็นคณะบุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เพื่อพิจารณาคำร้องขอย้ายให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ.

/กำหนด...

กำหนด และจัดลำดับความเหมาะสมของผู้ขอย้ายก่อนที่จะเสนอ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา พิจารณาอนุมัติย้าย และมีกรอบการพิจารณาคุณสมบัติของผู้ที่ประสงค์ขอย้ายตามประกาศ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ เรื่อง รายละเอียด แนวทางการประเมินศักยภาพในการพิจารณาย้ายผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ ลงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๖ โดยประกาศฉบับดังกล่าวได้กำหนดรายละเอียดขององค์ประกอบการพิจารณาคุณสมบัติของผู้ประสงค์ขอย้ายในด้านต่างๆ อาทิ ข้อ ๒.๑ วิสัยทัศน์ความเป็นผู้นำ ๑๕ คะแนน ข้อ ๒.๒ ความรู้ความสามารถในการพัฒนาสถานศึกษา ๑๕ คะแนน... รวมทั้งสิ้น ๘ ข้อ ๑๐๐ คะแนน และยังได้กำหนดกรอบการพิจารณาองค์ประกอบทั้งแปดด้าน โดยแบ่งคะแนนออกเป็นข้อย่อย เช่น องค์ประกอบวิสัยทัศน์ความเป็นผู้นำ ๑๕ คะแนน กำหนดกรอบการพิจารณาเป็น ข้อ ๑ วิสัยทัศน์ ๕ คะแนน ข้อ ๒ จัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาที่ขอย้ายไปหรือมีภาวะผู้นำที่สามารถนำองค์กรสู่ความสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ ๑๐ คะแนน ส่วนองค์ประกอบข้อ ๒ ถึงข้อ ๘ ก็ได้กำหนดกรอบการพิจารณาโดยแบ่งคะแนนออกเป็นข้อย่อยๆ ครบทุกข้อเช่นกัน กรณีจึงเห็นได้ว่าหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายฯ ประกอบกับประกาศ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ เรื่อง รายละเอียด แนวทางการประเมินศักยภาพในการพิจารณาย้ายผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ ลงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ได้กำหนดให้คณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ เป็นคณะกรรมการที่ทำหน้าที่ประเมินศักยภาพของผู้ที่ประสงค์ขอย้าย แล้วนำผลการพิจารณามาจัดเรียงลำดับเพื่อเสนอ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา พิจารณาอนุมัติคำร้องขอย้ายของผู้บริหารสถานศึกษาที่ยื่นความประสงค์ขอย้ายแต่ละรายไป โดยในขั้นตอนสุดท้ายก็จะเป็นหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดี ในฐานะผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้ออกคำสั่งย้ายผู้บริหารสถานศึกษาตามผลการพิจารณาอนุมัติย้ายของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาต่อไป

คดีนี้ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ ที่ ๓๘๓/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๖ แต่งตั้งคณะอนุกรรมการจัดทำข้อมูลการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา ที่ยื่นคำร้องขอย้ายประจำปี ๒๕๕๖ (ชุดที่ ๑)

/เพื่อทำหน้าที่...

เพื่อทำหน้าที่จัดทำข้อมูลและประเมินศักยภาพตามองค์ประกอบ ข้อ ๑ ถึงข้อ ๓ จำนวน ๙ คน ประกอบด้วย ๑. นายพรศักดิ์ จินา รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ เป็นประธานกรรมการ ๒. นายไพรัช วงศ์นาถกุล ผู้แทนข้าราชการครู ใน อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาฯ เป็นรองประธานกรรมการ ๓. นายสาวิทย์ บุญประเสริฐ ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีพัทลุง เป็นกรรมการ... ๙. นางสาวยุพยงค์ เกตุแก้ว นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการพิเศษ เป็นผู้ช่วยเลขานุการ และได้มีคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ ที่ ๓๘๔/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๖ แต่งตั้งคณะอนุกรรมการจัดทำข้อมูลย้ายผู้บริหารสถานศึกษา ที่ยื่นคำร้องขอย้ายประจำปี ๒๕๕๖ (ชุดที่ ๒) เพื่อทำหน้าที่จัดทำข้อมูลและแปรค่าคะแนนตามองค์ประกอบ ข้อ ๔ ถึงข้อ ๘ จำนวน ๑๔ คน ประกอบด้วย ๑. นายไกรสิทธิ์ เลิศไกร รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ เป็นประธานกรรมการ ๒. นายภักดี เหมทานนท์ ผู้แทนข้าราชการครูใน อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา เป็นรองประธานกรรมการ ๓. นายจบ แก้วทิพย์ ผู้อำนวยการโรงเรียนตะโหมดเป็นกรรมการ... ๑๔. นางสาววานิสสา สมบัติ ลูกจ้างชั่วคราว เป็นผู้ช่วยเลขานุการ นั้น เห็นว่าหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายฯ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานของ ก.ค.ศ. (ส่งพร้อมหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว ๙ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔) อันเป็นสาระสำคัญในการพิจารณาย้ายผู้บริหารสถานศึกษา และเป็นหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดขึ้นมาใช้โดยเฉพาะ ได้กำหนดให้มีคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ เพื่อพิจารณาคำร้องขอย้ายของผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อทำหน้าที่ให้ข้อเสนอแนะและพิจารณาทางปกครองเกี่ยวกับการประเมินศักยภาพผู้ที่ประสงค์ขอย้าย เป็นการถ่วงดุลการใช้อำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีอันมีผลบังคับและผูกพันผู้ถูกฟ้องคดีให้ถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์เช่นว่านั้น ผู้ถูกฟ้องคดีจะออกคำสั่งย้ายผู้บริหารสถานศึกษาได้ ก็ต่อเมื่อได้รับผลการประเมินศักยภาพของผู้ที่ประสงค์ขอย้ายจากคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ ซึ่งเป็นคณะบุคคลที่ทำหน้าที่ประเมินศักยภาพผู้ที่ประสงค์ขอย้ายโดยตรง อันถือเป็นขั้นตอนที่เป็นสาระสำคัญในการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาตามที่กฎหมายกำหนด การที่ผู้ถูกฟ้องคดีแต่งตั้งคณะอนุกรรมการชุดที่ ๑ และชุดที่ ๒ เพื่อจัดทำข้อมูลการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาขึ้นมานั้น เป็นการแต่งตั้งขึ้นโดยอาศัยอำนาจในทางบริหารทั่วไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา คณะอนุกรรมการทั้งสองชุดต้องจัดทำข้อมูลการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาให้คณะกรรมการ

/กลั่นกรอง...

กลั่นกรองการย้ายฯ พิจารณาเสียก่อน มีลักษณะเพื่อเป็นการช่วยเหลือคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ โดยรวบรวมข้อมูลและผลการประเมินศักยภาพให้คณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ ได้พิจารณาอย่างละเอียดรอบคอบยิ่งขึ้น การแต่งตั้งคณะอนุกรรมการทั้งสองชุดจึงหาเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายและเป็นการกระทำโดยไม่มีอำนาจแต่ประการใดไม่ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า คณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ ในคราวประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๖ ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องเสนอเพื่อพิจารณา ประธานในที่ประชุมได้สรุปความเป็นมาในการพิจารณาคำร้องขอย้ายประจำปีของผู้บริหารสถานศึกษา ตั้งแต่วันที่ ๑ ถึงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๖ โดยมีผู้บริหารสถานศึกษาส่งคำร้องขอย้ายทั้งสิ้น จำนวน ๘๔ ราย โดยประธานในที่ประชุมได้ขอให้คณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ พิจารณาตรวจสอบคะแนนประเมินของคณะอนุกรรมการชุดที่ ๑ และชุดที่ ๒ โดยได้ตรวจสอบคะแนนและข้อมูลของผู้ขอย้ายเป็นรายบุคคลครบทุกคน ที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบให้การรับรองผลการพิจารณาที่คณะอนุกรรมการชุดที่ ๑ และชุดที่ ๒ ได้ทำการประเมินศักยภาพของผู้ประสงค์ขอย้ายทุกคน ดังนั้น กระบวนการพิจารณาดังกล่าวจึงชอบด้วยกฎหมาย แม้คณะอนุกรรมการทั้งสองชุดจะมีประธานที่มีหน้าที่ในทางบริหารราชการสูงกว่าคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ ส่วนใหญ่ก็ตาม แต่การทำงานของคณะอนุกรรมการฯ และคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ ต่างก็เป็นอิสระต่อกันและต้องเป็นผู้รับผิดชอบในผลแห่งการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ที่ตนมีอยู่เช่นกัน จึงไม่อาจกล่าวได้ว่าคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ ทำหน้าที่ให้ความเห็นชอบโดยไม่ใช้ดุลพินิจประเมินศักยภาพของผู้ขอย้าย ส่วนการที่รายงานการประชุมของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่ามีการอภิปรายใดๆ เลย ก็ไม่อาจนำมารับฟังว่าคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ ไม่ได้ทำหน้าที่ของตนโดยไม่ใช้ดุลพินิจตามที่หลักเกณฑ์กำหนดไว้แต่ประการใด อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีฟังขึ้น

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยต่อไปว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ ที่ ๔๑๙/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ เรื่อง ย้ายและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา เป็นการใช้ดุลพินิจที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ในการพิจารณาย้ายผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒

/ประจำปี ๒๕๕๖...

ประจำปี ๒๕๕๖ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ ได้กำหนดหลักเกณฑ์การย้ายผู้บริหารสถานศึกษา ตามประกาศ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ ลงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๖ กำหนดแนวทางการประเมินศักยภาพในการพิจารณาย้ายผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ โดยมีการกำหนดรายละเอียดองค์ประกอบการพิจารณาและกรอบการพิจารณา น้ำหนักคะแนนในการพิจารณาผู้ขอย้ายกรณีปกติ ดังนี้ ๑. วิสัยทัศน์ความเป็นผู้นำ ๑๕ คะแนน ๒. ความรู้ความสามารถในการพัฒนาสถานศึกษา ๑๕ คะแนน ๓. ผลการปฏิบัติงาน ๓๐ คะแนน ๔. ประสบการณ์ ๑๐ คะแนน ๕. คุณวุฒิ ๕ คะแนน ๖. การรักษาวินัยและจรรยาบรรณ ๑๐ คะแนน ๗. ความอาวุโสตามหลักราชการ ๑๐ คะแนน ๘. ระยะเวลาการดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติงานในสถานศึกษาปัจจุบัน ๕ คะแนน รวม ๑๐๐ คะแนน การกำหนดรายการประเมินศักยภาพดังกล่าว เป็นไปตาม ช. หลักเกณฑ์และวิธีการย้ายกรณีปกติ ๑๐.๒ ของหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ส่งพร้อมหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว ๙ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔) และได้มีการประกาศแจ้งให้ผู้บริหารสถานศึกษาได้เขียนคำร้องขอย้าย ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ ที่ ๓๘๓/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๖ แต่งตั้งคณะอนุกรรมการจัดทำข้อมูลการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา ที่ยื่นคำร้องขอย้ายประจำปี ๒๕๕๖ (ชุดที่ ๑) เพื่อทำหน้าที่จัดทำข้อมูลและประเมินศักยภาพตามองค์ประกอบ ข้อ ๑ ถึงข้อ ๓ และมีคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ ที่ ๓๘๔/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๖ แต่งตั้งคณะอนุกรรมการจัดทำข้อมูลย้ายผู้บริหารสถานศึกษา ที่ยื่นคำร้องขอย้ายประจำปี ๒๕๕๖ (ชุดที่ ๒) เพื่อทำหน้าที่จัดทำข้อมูลและแปรค่าคะแนนตามองค์ประกอบ ข้อ ๔ ถึงข้อ ๘ คณะอนุกรรมการชุดที่ ๑ ได้ทำการประชุมเมื่อวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๖ ณ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ โดยในการประชุม ประธานในที่ประชุมได้กำหนดให้คณะอนุกรรมการแต่ละคนเป็นผู้ประเมินศักยภาพผู้ขอย้ายเป็นรายบุคคลทุกคนโดยอิสระ แล้วให้คณะกรรมการทุกคนนำคะแนนผลการประเมินมามอบให้ฝ่ายเลขานุการรวมคะแนนแล้วหาค่าเฉลี่ย อันถือได้ว่าคณะอนุกรรมการชุดที่ ๑ ได้ทำหน้าที่ประเมินศักยภาพของผู้ที่ประสงค์ขอย้ายแต่ละราย ส่วนคณะอนุกรรมการชุดที่ ๒ ได้ประชุมเมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๖

/ณ สำนักงาน...

ณ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ โดยประธานในที่ประชุมได้ให้คณะกรรมการตรวจสอบองค์ประกอบตามหัวข้อที่รับผิดชอบ ข้อ ๔ ถึงข้อ ๘ เพื่อให้มีความเข้าใจตรงกันในการให้คะแนน อันถือได้ว่าคณะอนุกรรมการชุดที่ ๒ ได้ทำหน้าที่ประเมินศักยภาพของผู้ประสงค์ขอย้ายโดยการให้คะแนนรายบุคคลตามองค์ประกอบข้อ ๔ ถึงข้อ ๘ เมื่อการจัดทำข้อมูลและแปรค่าคะแนนรายละเอียดของผู้บริหารสถานศึกษาที่ขอย้ายเสร็จสมบูรณ์แล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ ที่ ๓๘๘/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๖ แต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาที่ยื่นคำร้องขอย้ายประจำปี ๒๕๕๖ ทำหน้าที่พิจารณาคำร้องขอย้ายของผู้บริหารสถานศึกษาให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด และจัดลำดับความเหมาะสมก่อนเสนอ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา โดยคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ ในคราวประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๖ ได้พิจารณาตรวจสอบคะแนนประเมินของคณะอนุกรรมการชุดที่ ๑ และชุดที่ ๒ โดยตรวจสอบคะแนนและข้อมูลของผู้ขอย้ายเป็นรายบุคคลครบทุกคน ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงใดที่แสดงให้เห็นว่า คณะอนุกรรมการทั้งสองชุดและคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ ให้คะแนนผู้ขอย้ายรายใด โดยมีอคติ จึงยังไม่อาจรับฟังได้ว่าการให้คะแนนประเมินศักยภาพไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายฯ และยังรับฟังไม่ได้ว่าคณะอนุกรรมการทั้งสองชุดและคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ ใช้ดุลพินิจในการให้คะแนนประเมินผู้ขอย้ายโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย เมื่อคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ ได้ดำเนินการจัดเรียงลำดับคะแนนการประเมินศักยภาพของผู้ประสงค์ขอย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนชะรัดชนูปถัมภ์ ปรากฏว่า นายสุทิน ธาดาพรรษวุฒิ ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนวัดนาท่อม ขอย้ายโดยมิได้ระบุเจาะจงว่าจะขอย้ายไปยังโรงเรียนดังกล่าว มีคะแนน ๘๗ คะแนน อยู่ในลำดับที่ ๑ ส่วนผู้ฟ้องคดีมีคะแนน ๗๖ คะแนน อยู่ในลำดับที่ ๗ คณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ จึงเห็นชอบเสนอให้นายสุทินย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนชะรัดชนูปถัมภ์ สำหรับโรงเรียนกงหราพิชากรที่ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำร้องขอย้ายโดยระบุเจาะจงไว้เช่นกัน คณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ ได้ดำเนินการจัดเรียงลำดับคะแนนผลการประเมินศักยภาพของผู้ประสงค์ขอย้าย ปรากฏว่า นายพิทักษ์ เพชรวา ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านศาลาน้ำ ขอย้ายโดยมิได้เจาะจงว่าจะขอย้ายไปยังโรงเรียนดังกล่าว มีคะแนน ๘๘ คะแนน อยู่ในลำดับที่ ๑ ส่วนผู้ฟ้องคดี

/มีคะแนน...

มีคะแนน ๗๖ คะแนน อยู่ในลำดับที่ ๖ คณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ จึงเห็นชอบเสนอให้นายพิทักษ์ย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนกงหราพิชากร เมื่อการย้ายกรณีนี้เป็นการย้ายกรณีปกติตาม ข. การย้ายผู้บริหารสถานศึกษา ข้อ ๑ ของหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายฯ ดังนั้น จึงต้องดำเนินการให้เป็นไปตาม ช. หลักเกณฑ์และวิธีการย้ายกรณีปกติ ข้อ ๖ ของหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายฯ ดังกล่าว ที่ได้กำหนดให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาต้องขอความเห็นจากคณะกรรมการสถานศึกษาก่อน โดยแบ่งขั้นตอนและวิธีการของผู้ประสงค์ขอย้ายที่ระบุชื่อสถานศึกษาและไม่ระบุชื่อสถานศึกษาไว้แตกต่างกัน คือ ๖.๑ ผู้ประสงค์ขอย้ายโดยระบุชื่อสถานศึกษา เมื่อขอความเห็นจากคณะกรรมการสถานศึกษาแล้ว หากมิได้รับความเห็นของคณะกรรมการสถานศึกษา ให้ถือว่าคณะกรรมการสถานศึกษานั้นไม่ขัดข้อง ๖.๓ ผู้ประสงค์ขอย้ายที่มิได้ระบุชื่อสถานศึกษาที่ขอย้ายไปดำรงตำแหน่งแต่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิจารณาให้ความเห็นว่าจะพิจารณาให้ย้ายไปดำรงตำแหน่งในสถานศึกษาที่เห็นควร ต้องขอความเห็นของคณะกรรมการสถานศึกษานั้น โดยให้ดำเนินการตามระยะเวลาอันสมควรและให้นำความเห็นของคณะกรรมการสถานศึกษาดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาด้วย เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ ที่ ศธ ๐๔๒๔๒/๔๔๗๓ ลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๖ ส่งรายชื่อผู้บริหารสถานศึกษาที่มีความประสงค์ขอย้ายไปยังสถานศึกษาทุกแห่งเพื่อให้คณะกรรมการสถานศึกษานั้น ให้ความเห็นประกอบการพิจารณาภายในวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๖ แม้ข้อเท็จจริงจะปรากฏว่า ไม่มีคณะกรรมการสถานศึกษาใดส่งความเห็นกลับมาภายในวันที่กำหนด อันเป็นเหตุให้การพิจารณาคำร้องขอย้ายของผู้บริหารสถานศึกษาของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ ในคราวประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๖ ไม่มีความเห็นของคณะกรรมการสถานศึกษามาประกอบการพิจารณา แต่ก็ย่อมถือได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้ดำเนินการขอความเห็นของคณะกรรมการสถานศึกษาแล้ว การดำเนินการเพื่อพิจารณาคำร้องขอย้ายของผู้บริหารสถานศึกษาของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ จึงเป็นไปตามที่มาตรา ๕๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายฯ กำหนดไว้แล้ว ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งตามมติ อ.ก.ค.ศ. ดังกล่าว ตามคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ ที่ ๔๑๙/๒๕๕๖

/ลงวันที่...

ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ เรื่อง ย้ายและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา จึงชอบด้วยกฎหมาย

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ ที่ ๔๑๙/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ เรื่อง ย้ายและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา โดยให้มีผลย้อนหลังตั้งแต่วันที่ออกคำสั่งดังกล่าว ส่วนคำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก นั้น ศาลปกครองสูงสุดไม่เห็นพ้องด้วย

พิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้ยกฟ้อง

นายสุเมธ รอยกุลเจริญ
ประธานแผนกคดีวินัยการคลังและการงบประมาณ
ในศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวนและ
ตุลาการหัวหน้าคณะ

นายชั่งทอง โอภาสศิริวิทย์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นางรดาวรรณ วานิช
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายอนุพงศ์ สุขเกษม
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายรัฐกิจ มานะทัต
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายไพศาล บุญเกิด

วันที่อ่าน ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๑
ธาริกา : ผู้พิมพ์

◯ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ต. ๒๒)

คดีหมายเลขดำที่ อบ. ๔๓/๒๕๕๗
คดีหมายเลขแดงที่ อบ. ๘๒/๒๕๖๑

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๑๙ เดือน ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๖๑

ระหว่าง
นายสุพรรณ ทองสุข ผู้ฟ้องคดี
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑ ที่ ๑
คณะอนุกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
ประจำเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑ ที่ ๒
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ ๓
นายสมคิด รักษ์รอด ที่ ๔ ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย (อุทธรณ์คำพิพากษา)

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ยื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำที่ ๑๖๗/๒๕๕๔ หมายเลขแดงที่ ๔๒/๒๕๕๗ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองนครราชสีมา)

โดยที่ได้มีคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๐/๒๕๕๙ เรื่อง การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๙ โดยมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๙ เป็นต้นไป

/ทำให้...

ทำให้มีการโอนบรรดาหน้าที่ของคณะอนุกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑ ในคดีนี้ไปเป็นของคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดสุรินทร์ ดังนั้น จึงให้ถือว่าถ้อยคำสำนวนที่อ้างถึงคณะอนุกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ประจำเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑ ทุกแห่ง เป็นถ้อยคำสำนวนที่หมายถึงคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดสุรินทร์เช่นเดียวกัน

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านสวาย ตำบลสวาย อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ได้ยื่นคำร้องเป็นหนังสือลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๓ เพื่อขอย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์ ต่อมา คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนเมืองสุรินทร์ ได้มีการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ โดยที่ประชุมมีมติให้ผู้ฟ้องคดีได้คะแนน ๘๗ คะแนน ซึ่งเป็นผู้ได้คะแนนสูงสุดเป็นลำดับที่ ๑ จากผู้ยื่นคำร้องขอย้ายมาดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์ จำนวน ๑๓ คน ต่อมา เมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑ ที่ ๖๑๒/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณากลั่นกรองการย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา โดยผู้อำนวยการผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยที่คณะกรรมการพิจารณากลั่นกรองการย้ายฯ ได้มีการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ โดยที่ประชุมมีมติเห็นชอบให้ผู้ฟ้องคดีได้รับการพิจารณาย้ายไปโรงเรียนเมืองสุรินทร์และให้นำบัญชีรายละเอียดการย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาเสนอต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อพิจารณา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีการพิจารณากรณีดังกล่าวในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ โดยที่ประชุมมีมติให้ชะลอการพิจารณาแต่งตั้งผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์ไว้ก่อน เนื่องจากในวันดังกล่าวได้มีผู้แจกใบปลิวโจมตีเพื่อให้ผู้ฟ้องคดีเกิดความเสื่อมเสียและเสียหาย ผู้ฟ้องคดีจึงได้ไปแจ้งความต่อพนักงานสอบสวนไว้เป็นหลักฐานและทำหนังสือขอความเป็นธรรมต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีการประชุมและมติในการประชุมครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ได้นำเสนอบัญชีรายชื่อข้าราชการครูตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนและรองผู้อำนวยการโรงเรียนที่ผ่านการพิจารณากลั่นกรองการย้าย ในคราวประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ โดยเรียงลำดับที่ ๑ ถึงลำดับที่ ๓ ดังนี้ ๑. ผู้ฟ้องคดีจากโรงเรียนบ้านสวาย ย้ายไปโรงเรียน

เมืองสุรินทร์ ๒. นายศักดิ์สถิตย์ กมลบูรณ์ จากโรงเรียนวัดทักษิณวารี ย้ายไปโรงเรียนบ้านสวาย และ ๓. นายประเชิญ กูลรัตน์ จากโรงเรียนบ้านสะกาด ย้ายเข้าโรงเรียนวัดทักษิณวารี เข้าพิจารณา ซึ่งระหว่างการพิจารณาได้มีการเสนอให้แก้ไขและปรับลดคะแนนการประเมินของผู้ฟ้องคดีจาก ๑๕ คะแนน เป็น ๑๓ คะแนน คะแนนรวม จากเดิม ๘๗ คะแนน เป็นคะแนน ๘๕ คะแนน และมีอนุกรรมการบางท่านเสนอชื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ซึ่งมีคะแนนการประเมิน ๘๕ คะแนน เข้าร่วมพิจารณาด้วย และที่ประชุมได้นำเสนอขอให้มีการโหวตลงมติในผู้ขอย้าย ๒ คน คือ ผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ซึ่งการปรับลดคะแนนดังกล่าวได้มีอนุกรรมการเสนอโต้แย้งและท้วงติงว่าไม่สามารถกระทำได้และไม่ชอบด้วยระเบียบและกฎหมาย แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ก็ยังมีการแก้ไขคะแนนเพื่อจะได้โหวตคะแนนเสียง โดยที่ประชุมมีมติให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์ ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑ จึงได้มีคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑ ที่ ๒/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๔ แต่งตั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ให้ไปดำรงตำแหน่งดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๔ ร้องทุกข์ต่อเลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา แต่ไม่ได้รับแจ้งผลการพิจารณาแต่อย่างใด จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ที่มีมติให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์

๒. เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๒/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๔ แต่งตั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์

๓. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาและมีมติให้ย้ายผู้ฟ้องคดีไปดำรงตำแหน่งที่โรงเรียนเมืองสุรินทร์ และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒

๔. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ร่วมกันชดใช้เงินค่าเสียหายแก่ผู้ฟ้องคดีเป็นเงินจำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าวนับถัดจากวันยื่นฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จสิ้นแก่ผู้ฟ้องคดี

๕. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชำระค่าฤชาธรรมเนียมแทนผู้ฟ้องคดี

/ศาลปกครองชั้นต้น...

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งให้เรียกสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และนายสมคิด รักษ์รอด เข้ามาเป็นผู้ร้องสอดในคดีโดยกำหนดให้เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ตามลำดับ

ในระหว่างการพิจารณาคดีของศาลปกครองชั้นต้น ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๔ ขอให้ศาลกำหนดมาตรการหรือวิธีการคุ้มครองชั่วคราวก่อนการพิพากษาคดี โดยขอให้เพิกถอนคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑ ที่ ๔๘๗/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๔ ที่แต่งตั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ไปปฏิบัติราชการในตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์ชั่วคราว และให้ผู้ฟ้องคดีไปปฏิบัติราชการในตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์หรือให้รองผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์รักษาราชการแทนผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์ และให้ชะลอการพิจารณาย้ายผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนเมืองสุรินทร์

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำขอให้ศาลกำหนดมาตรการหรือวิธีการคุ้มครองชั่วคราวก่อนการพิพากษาคดีตามคำขอของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ให้การว่า มาตรา ๒๔ (๒) มาตรา ๕๓ (๓) และมาตรา ๕๙ วรรคหนึ่ง และวรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ กำหนดให้ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเป็นผู้บริหารราชการในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และเป็นผู้บังคับบัญชาของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา มีอำนาจหน้าที่เสนอแนะการบรรจุและแต่งตั้ง การบริหารงานบุคคลที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา การบรรจุแต่งตั้งผู้อำนวยการสถานศึกษาโดยอนุมัติ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา และการย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาไปดำรงตำแหน่งในหน่วยงานทางการศึกษาอื่นหรือภายในเขตพื้นที่การศึกษาหรือต่างเขตพื้นที่การศึกษาโดยอนุมัติ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา ในการย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาไปดำรงตำแหน่งในเขตพื้นที่การศึกษาต้องให้คณะกรรมการสถานศึกษาของผู้ประสงค์ย้ายและผู้รับย้ายเสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา เป็นผู้พิจารณาอนุมัติแล้วให้ผู้บังคับบัญชาสั่งบรรจุแต่งตั้ง หลักเกณฑ์และวิธีการย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องเป็นไปตามที่ ก.ค.ศ. กำหนด ซึ่ง ก.ค.ศ. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน ส่งพร้อมหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/๒๖๗๗ ลงวันที่ ๒๙

/กรกฎาคม...

กรกฎาคม ๒๕๕๒ และหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/๓๓๙๗ ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๓ กำหนดให้เมื่อมีการยื่นคำร้องขอย้ายของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาต้องดำเนินการตามขั้นตอนและวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนดไว้เป็นสาระสำคัญ ดังนี้ ๑. จัดส่งรายชื่อของผู้ประสงค์ย้ายให้คณะกรรมการสถานศึกษาที่จะรับย้ายพิจารณาให้ความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่ศึกษา ๒. ประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ประสงค์ย้าย ๓. ประมวลผลการประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อจัดทำรายละเอียดของผู้ประสงค์ย้ายเป็นรายบุคคลและรายสถานศึกษาตามคำร้องขอย้ายของผู้ประสงค์ย้าย ๔. เสนอคณะกรรมการพิจารณากลั่นกรองการย้ายพิจารณาให้ความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา ๕. อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาพิจารณาอนุมัติ ๖. ผู้บังคับบัญชาออกคำสั่งย้ายและแต่งตั้งตามมติของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา กรณีการพิจารณาย้ายผู้บริหารสถานศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนเมืองสุรินทร์ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการตามขั้นตอนแล้ว เสนอคณะกรรมการพิจารณากลั่นกรองการย้ายฯ พิจารณา ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ได้พิจารณาผู้ที่ยื่นคำร้องขอย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์ จำนวน ๑๓ ราย เห็นว่า ผู้ที่สมควรย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์ คือ ผู้ที่คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนเมืองสุรินทร์เสนอ ได้แก่ ๑. ผู้ฟ้องคดี ๒. นายประสงค์ บูรณ์เจริญ และ ๓. ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ส่วนลำดับที่ ๔ ถึงลำดับที่ ๑๓ นั้น เห็นว่ายังไม่สมควรย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์ที่เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ สำหรับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นองค์คณะพิจารณาการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาอนุมัติการบรรจุแต่งตั้ง การย้าย ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด โดย ก.ค.ศ. กำหนดให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจัดทำรายละเอียดในการประเมินศักยภาพของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อใช้ในการพิจารณาย้ายแล้วเสนอ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา ให้ความเห็นชอบและจัดทำเป็นประกาศของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงเป็นผู้ที่มีอำนาจให้ความเห็นชอบในการใช้แบบประเมินศักยภาพของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่จะใช้ประเมินในการย้าย กำหนดองค์ประกอบของรายละเอียด หลักเกณฑ์ วิธีการ น้ำหนักหรือ

/ค่าของคะแนน...

ค่าของคะแนนประเมิน แล้วให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาทำหน้าที่เป็นผู้ประเมิน เมื่อผลการประเมินออกมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีหน้าที่ตรวจสอบว่าผลการประเมินถูกต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ น้ำหนักหรือค่าของคะแนนประเมินที่กำหนดหรือไม่ หากพบว่ามีความคลาดเคลื่อนไปจากความเป็นจริงต้องให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแก้ไขให้ถูกต้องตรงตามความเป็นจริง แต่เนื่องจากโดยข้อเท็จจริงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเป็นผู้ประเมินคะแนนส่วนนี้ หากให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเป็นผู้ประเมินใหม่แล้วนำมาพิจารณาในคราวประชุมต่อไปกับการให้ดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องตรงความเป็นจริงในขณะนั้นจะได้ผลคะแนนไม่แตกต่างกันแต่อย่างใด ไม่ทำให้เสียความเที่ยงธรรมในการพิจารณาแต่อย่างใด กลับทำให้กระบวนพิจารณางานบุคคลกระชับ รวดเร็ว เกิดประโยชน์ต่อทางราชการมากกว่า สำหรับการอนุมัติให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์แทนที่จะเป็นผู้ฟ้องคดีหรือนายประสงค์ บูรณ์เจริญ เนื่องจากผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ที่คณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนเมืองสุรินทร์และคณะกรรมการพิจารณากลั่นกรองการย้ายฯ เสนอให้ย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์ แต่ผู้ฟ้องคดีถูกกล่าวหาว่ามีพฤติการณ์พัวพันกับการรับทำผลงานทางวิชาการและการเรียกรับเงินเพื่อตอบแทนคณะกรรมการอ่านผลงานทางวิชาการในการช่วยเหลือให้ผลงานทางวิชาการผ่านการประเมินร่วมกับภริยา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงและลงโทษลดขั้นเงินเดือนภริยาผู้ฟ้องคดีจำนวน ๑ ขั้น และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติให้ความเห็นชอบกับสถานโทษที่ลงประกอบกับ ก.ค.ศ. มีมติให้ดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้ฟ้องคดีและเรื่องอยู่ระหว่างการดำเนินการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ดังนั้น ในการประชุมจึงมีการเสนอให้พิจารณาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เป็นผู้เหมาะสมที่จะได้รับการย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์ด้วย เนื่องจากเป็นผู้อำนวยการโรงเรียนในพื้นที่อำเภอเมืองสุรินทร์เช่นเดียวกับโรงเรียนบ้านสวาย สำหรับเหตุผลที่ไม่พิจารณาย้ายนายประสงค์ บูรณ์เจริญ เนื่องจากเป็นผู้อำนวยการโรงเรียนในพื้นที่อำเภอศีขรภูมิและภริยาตำแหน่งครูในพื้นที่อำเภอศีขรภูมิเช่นกันอยู่ห่างจากอำเภอเมืองสุรินทร์กว่า ๓๐ กิโลเมตร หากได้รับการพิจารณาย้ายอาจมีปัญหาในการเดินทางมาปฏิบัติหน้าที่ราชการทั้งของตนเองและส่วนของภริยา การย้ายผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์นั้น การประชุมของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา ถูกกำหนดไว้ในมาตรา ๑๖ และมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ว่าต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง

/ของจำนวน...

ของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม และการวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีหนึ่งเสียงในการลงคะแนน การประชุมและมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติทุกประการ และโดยที่มาตรา ๕๙ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน กำหนดให้การย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาไปดำรงตำแหน่งในหน่วยงานทางการศึกษาอื่นหรือภายในเขตพื้นที่การศึกษาหรือต่างเขตพื้นที่การศึกษา ต้องได้รับการอนุมัติจาก อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งการพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้พิจารณาตามหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตามที่ ก.ค.ศ. กำหนด เมื่อที่ประชุมมีความเห็นแตกต่างกันจนหาเสียงข้างมากที่เป็นเอกฉันท์ไม่ได้ที่ประชุมจึงมีการให้ลงมติ ผลการลงมติออกมาเป็น ๕ ต่อ ๔ เสียง ซึ่งเป็นเสียงข้างมากขององค์ประชุมที่ชอบด้วยกฎหมาย จึงเป็นมติที่ชอบด้วยกฎหมาย การย้ายผู้อำนวยการโรงเรียนเป็นการพิจารณาย้ายเพื่อให้ไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนเช่นเดิม ระดับเงินเดือนเท่าเดิม มิได้เป็นการให้สิทธิประโยชน์ใดๆ เพิ่มขึ้นจากเดิม ดังนั้น ผู้ที่มิได้รับการพิจารณาย้ายจึงไม่ถูกกระทบสิทธิใดๆ ที่จะเรียกร้องค่าเสียหายเป็นจำนวนเงินได้

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ให้การว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้ยื่นคำร้องเป็นหนังสือลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๓ ขอย้ายผู้บริหารสถานศึกษา ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๓ โดยมีความประสงค์ขอย้ายไปดำรงตำแหน่งที่โรงเรียนเมืองสุรินทร์ อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ และโรงเรียนหนองโตง (สุรวิทยาคม) อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑ ที่ ๒/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๔ ย้ายและแต่งตั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์ ตั้งแต่วันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๔ จนถึงปัจจุบัน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้ร่วมทำงานและได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของโรงเรียนเมืองสุรินทร์ รวมทั้งคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนเมืองสุรินทร์ที่ให้การต้อนรับและให้ความร่วมมือกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ในการปฏิบัติหน้าที่เป็นอย่างดี

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การว่า ประเด็นการแก้ไขคะแนนของผู้ฟ้องคดีในช่องความรู้ความสามารถ ๑๕ คะแนน เป็น ๑๓ คะแนน ซึ่งคะแนนดังกล่าวนั้นเป็นการให้โดยคณะกรรมการประมวลผลคะแนนตามแบบประเมินศักยภาพ และบัญชีรายละเอียดคะแนนดังกล่าวได้ผ่านการพิจารณาโดยคณะกรรมการพิจารณากลั่นกรองการย้ายฯ ซึ่งตามหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาในข้อ ช. ๖ กำหนดการแต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรอง

/การย้ายไว้...

การย้ายไว้ ซึ่งในจำนวนคณะกรรมการกลั่นกรองดังกล่าวนั้น มีอนุกรรมการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ร่วมพิจารณาด้วยจำนวน ๔ คน คือ นายสุระ ประยงค์หอม นายธนูศิลป์ จันทเขต นายลิขิต ตรีทรัพย์ และนายสุพจน์ เจียมใจ คะแนนของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นคะแนนที่ได้มาโดยคณะบุคคลซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายและตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายกำหนดอย่างถูกต้อง ซึ่งในการแก้ไขคะแนนนั้นจึงควรจะมีการดำเนินการแก้ไขโดยคณะกรรมการผู้มีอำนาจหน้าที่ดังกล่าวมาแต่ต้นก่อนมีการสรุปคะแนนแล้ว แม้การแก้คะแนนดังกล่าวจะกระทำโดยมีผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาซึ่งเป็นอนุกรรมการและเลขานุการผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และเป็นบุคคลเดียวกันกับหนึ่งในคณะกรรมการกลั่นกรองในการพิจารณาประเมินคะแนนก็ตาม แต่การดำเนินการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ นั้นเป็นอำนาจและหน้าที่คนละส่วนกันกับคณะกรรมการประมวลผลและคณะกรรมการกลั่นกรองโดยสิ้นเชิง เมื่อมีการรับรองรายงานการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังกล่าว จึงถือว่าเป็นการดำเนินการแก้ไขคะแนนโดยคณะบุคคลของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ การแก้ไขคะแนนดังกล่าวนั้นจึงเป็นการกระทำที่ไม่เป็นธรรมและมิชอบด้วยกฎหมาย ทั้งผลของการพิจารณาคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดี ก.ค.ศ. ได้พิจารณาแล้วว่าการกระทำการพิจารณาดังกล่าวของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ นั้น เป็นการใช้ดุลพินิจโดยไม่เป็นธรรมและไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากดุลพินิจในการทบทวนแก้ไขคะแนนเป็นของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ ซึ่งเป็นผู้ประเมินให้คะแนนมาแต่ต้น ส่วนประเด็นเหตุผลที่อนุมัติให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์ แทนที่จะเป็นผู้ฟ้องคดีหรือนายประสงค์ บูรณ์เจริญ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ที่คณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนเมืองสุรินทร์และคณะกรรมการพิจารณากลั่นกรองการย้ายฯ เสนอให้รับย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์ แต่ผู้ฟ้องคดีถูกกล่าวหาว่ามีพฤติการณ์พัวพันกับการรับทำผลงานทางวิชาการและการเรียกรับเงินเพื่อตอบแทนคณะกรรมการอ่านผลงานทางวิชาการในการช่วยเหลือให้ผลงานทางวิชาการผ่านการประเมินร่วมกับภริยา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงและลงโทษลดขั้นเงินเดือนภริยาผู้ฟ้องคดี จำนวน ๑ ขั้น และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติให้ความเห็นชอบกับสถานโทษที่ลงประกอบกับ ก.ค.ศ. มีมติให้ดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดีและเรื่องอยู่ระหว่างการดำเนินการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ดังนั้น ในการประชุมจึงมีการเสนอให้พิจารณาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เป็นผู้เหมาะสมที่จะได้รับการย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์ด้วย เนื่องจากเป็นผู้อำนวยการโรงเรียนในพื้นที่อำเภอเมืองสุรินทร์

/เช่นเดียวกับ...

เช่นเดียวกับโรงเรียนบ้านสวาย สำหรับเหตุผลที่ไม่พิจารณารับย้ายนายประสงค์ เนื่องจากเป็นผู้อำนวยการโรงเรียนในพื้นที่อำเภอศีขรภูมิและภริยาดำรงตำแหน่งครูในพื้นที่อำเภอศีขรภูมิเช่นกันอยู่ห่างจากอำเภอเมืองสุรินทร์กว่า ๓๐ กิโลเมตร หากได้รับการพิจารณาย้ายอาจมีปัญหาในการเดินทางมาปฏิบัติหน้าที่ราชการทั้งของตนเองและส่วนของภริยา อย่างไรก็ตาม ผู้พิจารณาเห็นว่าควรให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์ตามความเห็นของกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนเมืองสุรินทร์และความเห็นของคณะกรรมการพิจารณากลั่นกรองการย้ายฯ เมื่อความเห็นไม่เป็นเอกฉันท์ที่ประชุมจึงพิจารณาให้มีการลงมติ ผลการลงมติมีผู้เห็นสมควรให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์ จำนวน ๕ เสียง และเห็นควรให้ย้ายผู้ฟ้องคดีไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์ จำนวน ๔ เสียง ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าในการกล่าวหาผู้ฟ้องคดีเกี่ยวกับพฤติการณ์นั้นเป็นการกล่าวอ้างมาเพื่อกลั่นแกล้งผู้ฟ้องคดี ซึ่งหาได้มีพยานหลักฐานใดๆ เป็นการรับฟังโดยปราศจากมูลความจริงให้เป็นผลร้ายแก่ผู้ฟ้องคดี ทั้งที่ผู้ฟ้องคดีมิเคยถูกดำเนินการทางวินัยในพฤติการณ์ดังกล่าว ทั้งในขณะการพิจารณาในการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ นั้น ก็มิได้มีการแต่งตั้งกรรมการสอบวินัยผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด ซึ่งในการพิจารณาดังกล่าวก็หาได้มีการกล่าวให้ปรากฏในรายงานเกี่ยวกับเรื่องการสอบสวนวินัยแก่ผู้ฟ้องคดีดังที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กล่าวอ้างไม่ ทั้งผลการพิจารณาคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีก็ได้พิจารณาในเรื่องพฤติกรรมผู้ฟ้องคดีนั้นว่ามิได้มีการตรวจสอบหามูลความจริงเป็นการใช้ดุลพินิจโดยไม่เป็นธรรมและไม่ชอบด้วยกฎหมาย ทั้งการประชุมคณะกรรมการพิจารณากลั่นกรองการย้ายฯ นั้น เห็นว่า ผู้ที่สมควรย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์นั้น ผู้ฟ้องคดีอยู่ในลำดับที่ ๑ และตามหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายในข้อ ช. ๘ (๘.๑) กำหนดว่า การพิจารณาย้ายผู้บริหารสถานศึกษาสายประถมศึกษานั้นให้มีการประเมินศักยภาพของผู้ประสงค์ขอย้าย ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ ความเป็นผู้นำ ความรู้ความสามารถในการพัฒนาสถานศึกษา ผลการปฏิบัติงาน ประสบการณ์ คุณวุฒิ การรักษาวินัยและจรรยาบรรณ ความอาวุโสตามหลักราชการ และระยะเวลาการดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติงานในหน่วยงานการศึกษาปัจจุบัน โดยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจัดทำรายละเอียดในการประเมินศักยภาพ เสนอ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาเพื่อให้ความเห็นชอบและจัดทำเป็นประกาศของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งความเห็นและรายละเอียดในการประเมินศักยภาพตามหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายก็เสนอให้

ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้สมควรย้ายไปดำรงตำแหน่งในอันดับที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีหน้าที่ให้ความเห็นชอบตามที่เสนอตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามที่ ก.ค.ศ. กำหนด ในกรณีเหตุผลที่ไม่พิจารณาการย้ายของนายประสงค์ ซึ่งอยู่ในอันดับที่ ๒ ดังกล่าวนั้น เป็นการกล่าวอ้างฝ่ายเดียวโดยปราศจากเหตุผลและพยานหลักฐานโดยสิ้นเชิง กล่าวคือ ตามคำร้องขอย้ายของนายประสงค์ที่ได้ระบุโรงเรียนที่ขอย้ายไปดำรงตำแหน่งอันดับที่ ๑ คือ โรงเรียนอนุบาลสุรินทร์ และอันดับ ๒ โรงเรียนเมืองสุรินทร์ และระบุด้วยว่าถ้าไม่ได้ตามที่ระบุก็ขอระงับการย้าย กรณีได้รับการพิจารณาให้ย้ายตามที่ขอแล้วจะไม่ระงับหรือเปลี่ยนแปลงไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น ซึ่งแสดงให้เห็นว่า นายประสงค์มีความประสงค์ที่จะขอย้ายมาที่โรงเรียนตามที่ขอตั้งแต่ต้นแล้ว การกล่าวอ้างของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ นั้น เป็นการกล่าวอ้างโดยฝ่ายเดียวหาได้ปรากฏว่านายประสงค์แจ้งหรือมีหนังสือขอระงับการพิจารณาคำร้องขอย้ายตามที่ขอของตนไม่ ทั้งข้อกล่าวอ้างในเรื่องระยะทางและปัญหาการเดินทางของนายประสงค์ดังกล่าวก็มิได้มีหรือปรากฏไว้ในรายงานการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แต่อย่างใด ซึ่งตามรายงานการประชุมการพิจารณาการย้ายดังกล่าวของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มิได้มีการพิจารณาคำร้องขอย้ายของนายประสงค์ทั้งที่อยู่ในอันดับที่ ๒ อันควรได้รับการพิจารณาก่อนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ อย่างเห็นได้ชัด ข้อกล่าวอ้างในคำให้การประเด็นดังกล่าวของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงปราศจากเหตุผล ไม่เป็นธรรม และไม่ชอบด้วยกฎหมาย ไม่อาจรับฟังได้โดยสิ้นเชิง ส่วนประเด็นที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่ามติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่อนุมัติให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์เป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมาย โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การว่า การประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ถูกกำหนดไว้ในมาตรา ๑๖ และมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ว่า ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม และการวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีหนึ่งเสียงในการลงคะแนน การประชุมและมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติทุกประการ และมาตรา ๕๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน กำหนดให้การย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาไปดำรงตำแหน่งในหน่วยงานราชการอื่นหรือภายในเขตพื้นที่การศึกษาหรือต่างเขตพื้นที่การศึกษาต้องได้รับการอนุมัติจาก อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งการพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้พิจารณาตามหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตามที่ ก.ค.ศ. กำหนด

/เมื่อที่ประชุม...

เมื่อที่ประชุมมีความเห็นแตกต่างกันจนหาเสียงข้างมากที่เป็นเอกฉันท์ไม่ได้ ที่ประชุมจึงมีการให้ลงมติ ผลการลงมติออกมาเป็น ๕ ต่อ ๔ เสียง ซึ่งเป็นเสียงข้างมากขององค์ประชุมที่ชอบด้วยกฎหมาย มติจึงชอบด้วยกฎหมาย ในประเด็นดังกล่าวผู้ฟ้องคดีขอคัดค้านเพราะเห็นว่ามติดังกล่าวของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มิชอบด้วยกฎหมาย การกล่าวอ้างตามบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวเป็นการกล่าวอ้างที่คลาดเคลื่อนจากตัวบทกฎหมายอันมีลักษณะเป็นการเอื้อหรือสนับสนุนการกระทำที่มิชอบด้วยกฎหมายของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อันมิอาจนำมารับฟังได้ กล่าวคือ ตามมาตรา ๑๖ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว บัญญัติว่า ในการประชุมถ้ามีพิจารณาเรื่องเกี่ยวกับตัวกรรมการผู้ใดโดยเฉพาะ หรือเมื่อมีกรณีเข้าข่ายที่กฎหมายกำหนดว่ากรรมการผู้นั้นมีส่วนได้เสีย กรรมการผู้นั้นไม่มีสิทธิเข้าประชุม ซึ่งในรายงานประชุมการลงมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ นั้นไม่อนุญาตให้นายยอดชาย จุฬารี อนุกรรมการคนหนึ่งเข้าร่วมประชุมและลงมติโดยอ้างว่าเป็นผู้มีส่วนได้เสีย ซึ่งในการพิจารณาขอย้ายเข้ามาดำรงตำแหน่งโรงเรียนเมืองสุรินทร์นั้น มีเพียงอันดับ ๑ – ๓ และการลงมติดังกล่าวนั้นหลังมีการแก้ไขคะแนนผู้ฟ้องคดีแล้วก็มีให้ลงมติเพียง ๒ คน คือ ผู้ฟ้องคดีซึ่งอยู่ในอันดับที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ซึ่งอยู่ในอันดับที่ ๓ เท่านั้น ดังนั้น นายยอดชายจึงมิใช่ผู้มีส่วนได้เสียตามบทบัญญัติดังกล่าวแต่อย่างใด อีกทั้ง การลงมติก็ได้มีการพิจารณารายนายประสงค์ บูรณ์เจริญ การลงมติที่มิได้ให้นายยอดชายร่วมประชุมและลงมติการกระทำดังกล่าวจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย และมาตรา ๑๖ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว บัญญัติว่า ในการวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีหนึ่งคะแนนเสียงในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด ซึ่งตามรายงานการประชุมดังกล่าวนั้นเป็นการลงมติโดยทั้งประธานร่วมลงมติพร้อมกันกับกรรมการ ซึ่งหาได้มีการลงคะแนนโดยคณะกรรมการและมีคะแนนเสียงเท่ากันและประธานออกเสียงเพิ่มเพื่อชี้ขาดไม่ ซึ่งบทบัญญัติในมาตรา ๑๖ และมาตรา ๒๒ ในเรื่องของคุณสมบัติ การได้มา การพ้นจากตำแหน่งตลอดจนวิธีการประชุมของคณะกรรมการ แต่ในกรณีการพิจารณาการย้ายผู้บริหารสถานศึกษานั้นได้บัญญัติไว้ในหมวด ๔ ว่าด้วยการบรรจุและแต่งตั้ง ซึ่งบัญญัติไว้ในมาตรา ๕๙ และได้มีหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายตามที่ ก.ค.ศ. กำหนดไว้โดยเฉพาะแล้ว การพิจารณาดังกล่าวของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ หาได้ดำเนินการพิจารณาให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายที่ ก.ค.ศ. กำหนดจนหาข้อยุติมิได้ไม่ กล่าวคือ เมื่อพิจารณา

/ตามหลักเกณฑ์...

ตามหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายที่ ก.ค.ศ. กำหนด การพิจารณาดังกล่าวต้องเป็นไปโดยเปิดเผยตามหลักเกณฑ์และวิธีการดังกล่าวเสียก่อนซึ่งกฎหมายกำหนดไว้เฉพาะจนหาข้อยุติหรือวินิจฉัยชี้ขาดไม่ได้เสียก่อน จึงดำเนินการวินิจฉัยชี้ขาดตามบทบัญญัติมาตรา ๑๖ วรรคสี่ แต่การพิจารณาดังกล่าวของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ หาได้ดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายกำหนดไว้โดยเฉพาะไม่ การเสนอให้ลงมติและเป็นการลงมติลับในการพิจารณาโดยทันทีจึงเป็นการขัดและไม่ชอบด้วยกฎหมาย ตามหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายที่ ก.ค.ศ. กำหนดในข้อ ช. ๑๐ นั้น ให้ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา หรือ อ.ก.ค.ศ. สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ นำความเห็นของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายและความเห็นของคณะกรรมการสถานศึกษามาประกอบการพิจารณาย้ายโดยคำนึงถึงประโยชน์ของทางราชการเป็นสำคัญ ทั้งนี้ ผู้ที่ยื่นคำร้องขอย้ายไม่จำเป็นต้องได้รับการพิจารณาให้ย้ายเสมอไป เห็นได้ว่า ตามระเบียบกฎหมายดังกล่าวเป็นอำนาจผูกพันที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต้องดำเนินการตามที่กฎหมายเรื่องนั้นได้บัญญัติกำหนดไว้แล้ว ซึ่งต้องนำความเห็นของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายและความเห็นของคณะกรรมการสถานศึกษามาพิจารณาก่อน หากดำเนินการพิจารณาแล้วจึงจะเป็นอำนาจดุลพินิจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการพิจารณา โดยผู้ร้องขอย้ายไม่จำเป็นต้องได้รับการพิจารณาให้ย้ายเสมอไป เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มิได้ดำเนินการดังกล่าวให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติและกำหนดไว้ การลงมติในทันทีโดยมิได้มีการพิจารณาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายกำหนดจึงเป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมาย สำหรับประเด็นที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ชี้แจงโต้แย้งที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าได้รับความเสียหายจากการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าเสียหายเป็นเงินจำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ว่าการย้ายผู้อำนวยโรงเรียนเป็นการพิจารณาย้ายเพื่อให้ไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนเช่นเดิม ระดับเงินเดือนเท่าเดิม มิได้เป็นการให้สิทธิประโยชน์ใดๆ เพิ่มขึ้นจากเดิม ดังนั้น ผู้ที่มิได้รับการพิจารณาย้ายจึงไม่ถูกกระทบสิทธิใดๆ ที่จะเรียกร้องค่าเสียหายเป็นจำนวนเงินได้ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ในการปรับลดคะแนนความรู้ความสามารถของผู้ฟ้องคดีและมีการกล่าวอ้างเรื่องพฤติกรรมไม่เหมาะสมของผู้ฟ้องคดีในการพิจารณา โดยมีการแจกและนำใบปลิวมีข้อความใส่ร้ายผู้ฟ้องคดีเข้าไปพิจารณา โดยมิได้มีการตรวจสอบหามูลความจริงอันเป็นการพิจารณาที่เป็นผลร้ายและเกิดความเสียหายแก่ผู้ฟ้องคดี การกระทำดังกล่าวของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงเป็นการกระทำละเมิดโดยเจ้าหน้าที่

/ซึ่งได้กระทำการ...

ซึ่งได้กระทำการในการปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งข้อเท็จจริงและการกระทำดังกล่าวของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นที่ทราบและสนใจของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตลอดจนบุคคลทั่วไป ทั้งที่ได้มีการทักท้วงโดยคณะกรรมการสถานศึกษาและบุคคลที่เกี่ยวข้องทั้งการยื่นหนังสือและลงสื่อหนังสือพิมพ์ต่างๆ เมื่อการพิจารณาดังกล่าวผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับการพิจารณาย้าย นายสุพจน์ เจียมใจ ผู้อำนวยการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และเป็นอนุกรรมการและเลขานุการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ยังได้ให้สัมภาษณ์ต่อผู้สื่อข่าวว่าการพิจารณาการย้ายดังกล่าวได้พิจารณาตามหลักเกณฑ์แล้ว อันเป็นการแสดงข้อความอันเป็นเท็จด้วยการปกปิดความจริงซึ่งควรบอกให้แจ้งแก่ประชาชนและฝ่าฝืนต่อความจริงอันเป็นการกระทำละเมิดโดยผิดกฎหมายซึ่งกระทบต่อสิทธิของผู้ฟ้องคดีโดยตรง ทำให้เสียหายแก่ชื่อเสียง เกียรติคุณ ทางทำมาหาได้หรือทางเจริญของผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ สังกัดจึงต้องรับผิดต่อผู้ฟ้องคดีในผลแห่งละเมิดที่เจ้าหน้าที่ของตนได้กระทำในการปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบโดยคำนึงถึงประวัติการศึกษา ประวัติการทำงาน ประสบการณ์ในการรับราชการ สถานภาพและสถานะชื่อเสียงของวงศ์ตระกูลของผู้ฟ้องคดีในปัจจุบัน ตลอดจนพฤติการณ์และความร้ายแรงแห่งการกระทำละเมิดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แล้วค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหาย จำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่ผู้ฟ้องคดีเรียกร้องนั้นเห็นว่าเหมาะสมและสมควรแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีก็กระทำการอันมีลักษณะเป็นการกลั่นแกล้งผู้ฟ้องคดีให้ได้รับความเสียหายและเดือดร้อนโดยการใช้อำนาจทางปกครองด้วยวิธีการต่างๆ เมื่อ ก.ค.ศ. แจ้งผลการพิจารณาการร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีแล้วว่าการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่เป็นธรรมและไม่ชอบด้วยกฎหมาย โดยให้ยกเลิกมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ยกเลิกคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และให้ดำเนินกระบวนการพิจารณาใหม่ให้ถูกต้องตามกฎหมายต่อไป ซึ่งเมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทราบแล้วแทนที่จะดำเนินการเยียวยาความเสียหายโดยพิจารณาให้ผู้ฟ้องคดีไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์ให้ถูกต้องตามกฎหมายหรือให้รองผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์รักษาราชการแทนผู้อำนวยการชั่วคราวก่อน ตามมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กลับปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบโดยได้ดำเนินการประชุมมีมติและมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ซึ่งกลับไปดำรงตำแหน่งที่โรงเรียนเดิมไปปฏิบัติราชการ

/ในตำแหน่ง...

ในตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์เช่นเดิมอีก ซึ่งกรณีดังกล่าวหาได้มีความจำเป็นอันจะเป็นประโยชน์แก่ทางราชการแต่อย่างใดไม่ เพราะโรงเรียนเมืองสุรินทร์นั้นมีรองผู้อำนวยการปฏิบัติราชการอยู่แล้วจำนวน ๔ คน ทั้งรายงานการประชุมดังกล่าวของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ก็ยังมิได้มีการรับรองการประชุมแต่อย่างใด และมีการเสนอความเห็นแย้งโดยคณะอนุกรรมการในที่ประชุมแล้วว่าเป็นมติที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายและให้พิจารณาทบทวน การกระทำดังกล่าวของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นการกระทำที่ลุแก่อำนาจอันเป็นการขยายเขตอำนาจของตนจนเกินขอบเขตและขัดกับหลักนิติธรรมโดยไม่เป็นธรรมต่อข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งเป็นผู้ใต้บังคับบัญชาโดยมุ่งเอื้อประโยชน์อันมิควรได้แก่ตนเองหรือบุคคลอื่นอย่างเห็นได้ชัดแจ้ง

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ให้การเพิ่มเติมว่า โดยข้อเท็จจริงและเหตุผลที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ปรับแก้คะแนนประเมินศักยภาพ เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ข้าราชการครูในสังกัด ในข้อกล่าวหารับทำผลงานทางวิชาการให้ผู้อื่น และแอบอ้างผู้บังคับบัญชาเรียกรับเงินเพื่อตอบแทนกรรมการอ่านผลงานทางวิชาการเพื่อช่วยเหลือให้ผลงานทางวิชาการผ่านการประเมินและรายงานให้ ก.ค.ศ. ทราบเพื่อพิจารณารายงานการดำเนินการทางวินัย และ ก.ค.ศ. มีมติให้ดำเนินการทางวินัยผู้เกี่ยวข้องเพิ่มเติมซึ่งรวมผู้ฟ้องคดีด้วย และการพิจารณาย้ายผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ หลักเกณฑ์และวิธีการย้ายตามที่ ก.ค.ศ. กำหนดในข้อ ช.๘ (๘.๑) ได้มีการกำหนดให้ประเมินศักยภาพของผู้ประสงค์ขอย้าย ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ความเป็นผู้นำ ความรู้ความสามารถในการพัฒนาสถานศึกษา ผลการปฏิบัติงาน ประสบการณ์ คุณวุฒิ การรักษาวินัยและจรรยาบรรณ ความอาวุโสตามหลักราชการ และระยะเวลาการดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติงานในหน่วยงานการศึกษาปัจจุบัน โดยให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จัดทำรายละเอียดเสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อให้ความเห็นชอบและจัดทำเป็นประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อใช้ประเมินศักยภาพของผู้ประสงค์ขอย้าย การประเมินศักยภาพของผู้ประสงค์ขอย้ายจึงเป็นหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ประเมินศักยภาพของผู้ประสงค์ขอย้ายแล้วได้ประมวลผลการประเมินเพื่อจัดทำรายละเอียดของผู้ประสงค์ขอย้ายเป็นรายบุคคลและรายสถานศึกษาเพื่อเสนอกรรมการกลั่นกรองการย้ายและเสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาอนุมัติตามลำดับ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีอำนาจพิจารณาและอนุมัติการย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

/เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒...

เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พบว่าคะแนนประเมินศักยภาพมีความคลาดเคลื่อนไปจากความเป็นจริง แม้คะแนนประเมินได้ผ่านพ้นขั้นตอนของกรรมการประเมินมาแล้วก็ตาม แต่การพิจารณาย้ายยังไม่สิ้นสุด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีอำนาจพิจารณาและอนุมัติให้มีการแก้ไขคะแนนให้ถูกต้องตรงกับความเป็นจริงได้ ขั้นตอนการแก้ไขคะแนนนั้นเมื่อผ่านพ้นขั้นตอนการพิจารณาของกรรมการประเมินคะแนนศักยภาพแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ สามารถพิจารณาและมีมติให้กรรมการประเมินคะแนนศักยภาพแก้ไขคะแนนประเมินให้ถูกต้องตรงกับความเป็นจริงได้ และหากกรรมการประเมินคะแนนศักยภาพยืนยันคะแนนเช่นเดิม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ สามารถใช้อำนาจการพิจารณาอนุมัติย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในการปรับแก้คะแนนให้ถูกต้องตรงกับความเป็นจริงได้หากมีข้อเท็จจริงที่ถูกต้องและเหตุผลเพียงพอ หรือแม้แต่การพิจารณาอนุมัติการย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะไม่มีการปรับแก้ไขคะแนนการประเมินให้ถูกต้องตรงกับความเป็นจริง แต่หากมีข้อเท็จจริงที่ถูกต้องและมีเหตุผลที่เพียงพอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ สามารถพิจารณาและอนุมัติการย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาไม่เป็นไปตามลำดับที่กรรมการสถานศึกษาให้ความเห็นหรือกรรมการกลั่นกรองการย้ายให้ความเห็น อำนาจในการพิจารณาและอนุมัติการย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามที่กฎหมายกำหนดโดยแท้จริง ความเห็นของกรรมการสถานศึกษา ลำดับคะแนนประเมินศักยภาพและความเห็นของกรรมการกลั่นกรองการย้ายเป็นเพียงความเห็นประกอบการพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังนั้น แม้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะใช้ดุลพินิจปรับแก้คะแนนเองให้ถูกต้องตรงกับความเป็นจริงและมีเหตุผลที่เพียงพอ จึงเป็นการใช้ดุลพินิจภายใต้ขอบเขตที่กฎหมายกำหนดให้ปฏิบัติแล้ว สำหรับประเด็นการไม่พิจารณาย้ายนายประสงค์ บูรณ์เจริญ ซึ่งอยู่ในลำดับที่ ๒ เป็นการกล่าวอ้างฝ่ายเดียวโดยปราศจากเหตุผลและพยานหลักฐานโดยสิ้นเชิง นายประสงค์ระบุโรงเรียนที่ขอย้ายไปดำรงตำแหน่งลำดับที่ ๑ โรงเรียนอนุบาลสุรินทร์ ลำดับที่ ๒ โรงเรียนเมืองสุรินทร์ ถ้าไม่ได้ตามคำร้องขอระงับการย้ายแสดงให้เห็นว่ามีความประสงค์ขอย้ายมาโรงเรียนตามที่ขอมาตั้งแต่ต้น ไม่มีการขอระงับคำร้องขอย้าย ไม่มีข้อพิจารณาเรื่องระยะทางและปัญหาการเดินทางปรากฏในรายงานการประชุมทั้งที่อยู่ในลำดับที่ ๒ ควรได้รับการพิจารณาก่อนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ นั้น เห็นว่า มิได้เป็นการกล่าวอ้างเพื่อกลั่นแกล้งผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีการสอบสวนทางวินัยข้าราชการครูในสังกัดและพบว่าผู้ฟ้องคดีมีส่วนพัวพันด้วย และได้รายงานการดำเนินการทางวินัยเพื่อให้ ก.ค.ศ. ทราบ

และพิจารณาก่อนหน้าที่จะมีการพิจารณาการย้ายในส่วนของผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์ และ ก.ค.ศ. สำคัญผิดว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ดำเนินการสอบสวนขยายผลสู่ผู้เกี่ยวข้องทุกรายแล้ว จึงมีมติให้รอการพิจารณารายงานการดำเนินการทางวินัยบุคคลที่เกี่ยวข้องไว้ก่อน เพื่อพิจารณารายงานการดำเนินการทางวินัยพร้อมกัน เนื่องจากมูลความแห่งคดีเกี่ยวข้องกัน ภายหลังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ทักท้วงและขอให้ ก.ค.ศ. ทบทวนมติให้ถูกต้องตรงกับข้อเท็จจริงในสำนวนการสอบสวนที่รายงาน และได้ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นผู้ดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดี เนื่องจากมูลความแห่งคดีพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดเกี่ยวข้องกับบุคคลซึ่งอยู่ในอำนาจการดำเนินการทางวินัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ด้วย และ ก.ค.ศ. ได้ทบทวนมติ และมีมติให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดี และโดยที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นผู้ดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดีร่วมกับบุคคลซึ่งอยู่ในอำนาจดำเนินการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นเหตุให้เกิดความล่าช้าในการดำเนินการมิได้มีการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดีก่อนการพิจารณาย้ายในส่วนของผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์ และในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ได้ปรากฏในมูลเหตุที่ผู้ฟ้องคดีมีส่วนพัวพันหรือมลทินมัวหมองในทางวินัยและจรรยาบรรณ และในแผ่นบันทึกเสียงการประชุมที่มีผู้ลักลอบบันทึกและผู้ฟ้องคดีอ้างเป็นหลักฐานนั้น มีการอภิปรายถึงเรื่องที่ผู้ฟ้องคดีมีส่วนพัวพันหรือมลทินมัวหมองในทางวินัยและจรรยาบรรณ โดยอภิปรายกันอย่างกว้างขวางว่า แม้ยังมิได้มีการดำเนินการทางวินัยแต่พฤติการณ์เป็นเรื่องที่มีมลทินมัวหมอง ประกอบกับการพิจารณาและอนุมัติการย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเป็นอำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ความเห็นของคณะกรรมการสถานศึกษา คะแนนประเมินศักยภาพ ความเห็นของกรรมการพิจารณากลั่นกรองการย้ายฯ เป็นเพียงความเห็นประกอบการพิจารณาอนุมัติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มิใช่ความเห็นประกอบการให้ความเห็นชอบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามที่ผู้ฟ้องคดีเข้าใจ เมื่อเป็นการพิจารณาให้การอนุมัติผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงพิจารณาแตกต่างจากความเห็นที่เสนอมาได้ด้วยเหตุผลดังกล่าว กรณีที่ไม่พิจารณาการย้ายของผู้ได้รับการเสนอในลำดับที่ ๒ นั้น เมื่อคณะกรรมการพิจารณากลั่นกรองการย้ายฯ เสนอบุคคลที่ควรได้รับการพิจารณาย้าย โดยพิจารณาว่าบุคคลทั้งสามรายไม่ได้มีความแตกต่างกันอย่างชัดเจนในผลการปฏิบัติงาน แม้คะแนนประเมินศักยภาพและผลการปฏิบัติงานตามหลักเกณฑ์การประเมินแตกต่างกันอยู่บ้าง ประกอบกับผู้ยื่นคำร้องขอย้ายรายอื่นๆ ยังไม่เข้าหลักเกณฑ์

/หรือมีผลงาน...

หรือมีผลงานการปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีขนาดใหญ่หรือขนาดใหญ่พิเศษ จึงเสนอบุคคลเพียงสามราย โดยเรียงลำดับตามที่กรรมการสถานศึกษาเสนอมาเพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้พิจารณาอนุมัติ ผู้ฟ้องคดีมีคะแนนประเมินศักยภาพเป็นลำดับที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เป็นลำดับที่ ๒ และผู้ได้รับการเสนอให้ย้ายลำดับที่ ๒ เป็นลำดับที่ ๓ ระหว่างการพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เมื่อมีการนำเสนอประเด็นในการพิจารณาว่าผู้ฟ้องคดีมีความมัวหมองแต่ยังมีอนุกรรมการอภิปรายสนับสนุนให้ผู้ฟ้องคดีสมควรได้รับการย้าย จึงมีการเสนอให้บุคคลที่ได้รับคะแนนประเมินศักยภาพในลำดับที่ ๒ แต่ได้รับการเสนอให้ย้ายเป็นลำดับที่ ๓ มาเป็นผู้ที่สมควรได้รับการพิจารณาร่วมด้วย เมื่อปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ไม่มีเหตุมัวหมองอื่นใด และมีคะแนนประเมินศักยภาพและผลการปฏิบัติงานเป็นลำดับที่ ๒ แล้วที่ประชุมจึงเห็นสมควรให้พิจารณาบุคคลเพียงสองรายมิได้พิจารณารายอื่น ๆ ร่วมด้วย การลงคะแนนเสียงในที่ประชุมประธานร่วมลงมติพร้อมกับกรรมการ หาได้ลงคะแนนโดยคณะกรรมการและมีคะแนนเสียงเท่ากัน จึงให้ประธานออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งเสียงเป็นเสียงชี้ขาดไม่ และการพิจารณาเมื่อมีมติหาได้มีการพิจารณาอย่างเปิดเผยจนหาข้อยุติหรือวินิจฉัยชี้ขาดไม่ได้เสียก่อน แล้วจึงให้ลงมติเป็นการลับไม่ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายที่ ก.ค.ศ. กำหนดในข้อ ช. ๑๐ เป็นอำนาจผูกพันที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต้องนำความเห็นของคณะกรรมการพิจารณากลั่นกรองการย้ายฯ และความเห็นของคณะกรรมการสถานศึกษามาพิจารณาก่อน หากพิจารณาแล้วจึงใช้ดุลยพินิจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เองได้ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้มีการลงมติโดยทันที จึงเป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมาย การที่ไม่ได้ให้นายยอดชาย จุพารี อนุกรรมการเข้าร่วมประชุมและมีมติ เนื่องจากนายยอดชายเป็นหนึ่งในผู้ยื่นคำร้องขอย้ายลงในตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์ จึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียและมิได้เข้าร่วมประชุมพิจารณามาตั้งแต่ต้น แม้ครั้งหลังจะประชุมเพื่อพิจารณาลงมติระหว่างผู้ฟ้องคดีกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับนายยอดชาย แต่การที่จะให้บุคคลใดเข้าร่วมประชุมพิจารณาโดยที่มิได้ร่วมพิจารณามาตั้งแต่เริ่มต้นมาประชุมพิจารณาและมีมติในภายหลังบุคคลดังกล่าวอาจไม่ทราบถึงข้อเท็จจริงและเหตุผลประกอบการใช้ดุลพินิจได้ อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อการพิจารณามากกว่าประโยชน์ที่จะได้รับ เมื่อการไม่เข้าร่วมประชุมแล้วไม่ทำให้การประชุมเสียไป เพราะไม่ครบองค์ประชุม จึงมิได้ให้บุคคลดังกล่าวเข้าร่วมประชุมและลงมติในเรื่องนี้ด้วยจนเสร็จการพิจารณา การลงคะแนนเสียงของประธานอนุกรรมการแม้ลงคะแนนพร้อมอนุกรรมการอื่นแต่ก็มีผลให้เป็นเสียงชี้ขาดคือ ๕ ต่อ ๔ เสียง ซึ่ง ๕ เสียงรวมเสียง

ประธานอนุกรรมการด้วย แม้จะข้ามขั้นตอนการพิจารณา แต่ไม่ได้ทำให้ผลการพิจารณาผิดไปจากข้อเท็จจริงแต่อย่างใด สำหรับหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายนั้น ก.ค.ศ. กำหนดต้องผ่านความเห็นของกรรมการสถานศึกษาที่ย้ายและรับย้าย ซึ่งความเห็นของกรรมการสถานศึกษาและความเห็นของกรรมการพิจารณากลั่นกรองการย้ายฯ โดยเจตนาจะให้มีการตรวจสอบกลั่นกรองกันเป็นลำดับชั้น แต่ความเห็นดังกล่าวเป็นเพียงความเห็นที่ใช้ประกอบการพิจารณาอนุมัติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มิใช่ที่สิ้นสุด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงไม่จำต้องผูกพันตามความเห็นของกรรมการสถานศึกษา และความเห็นของกรรมการพิจารณากลั่นกรองการย้ายฯ ดังที่ผู้ฟ้องคดีเข้าใจ สำหรับประเด็นการปรับลดคะแนนและการนำพฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีมาพิจารณาประกอบ มิได้เกิดจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีแจกใบปลิวซึ่งมีข้อความใส่ร้ายผู้ฟ้องคดี โดยใบปลิวไม่ปรากฏว่าเกิดจากการกระทำของผู้ใด แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการครูในสังกัด และพบว่าผู้ฟ้องคดีมีส่วนพัวพันกับการกระทำผิดวินัย ซึ่งได้ดำเนินการก่อนพิจารณาย้ายผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์ เมื่อที่ประชุมมีการทักท้วงจึงมีการพิจารณาในประเด็นดังกล่าว การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการครูในสังกัด และพบว่าผู้ฟ้องคดีมีส่วนพัวพันด้วยนั้น จึงเป็นการที่ผู้ฟ้องคดีได้มีการตรวจสอบหามูลความจริงแล้ว เมื่อนำประเด็นดังกล่าวเข้าพิจารณาจึงมิใช่การพิจารณาโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงที่เป็นผลร้ายและก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ฟ้องคดี รวมทั้งการที่ได้ให้สัมภาษณ์ต่อสื่อมวลชนว่าได้มีการพิจารณาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายกำหนด เป็นการให้สัมภาษณ์ถึงข้อเท็จจริงที่ได้ดำเนินการ มิได้มีการบิดเบือนหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่จะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้ฟ้องคดีและผู้เกี่ยวข้อง เนื่องจากปรากฏว่ามีบุคคลในคณะของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ลักลอบบันทึกเสียงการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และมีการถอดข้อความพิมพ์เป็นเอกสาร มีการเผยแพร่ข้อความเสียงและข้อความที่เป็นเอกสารโดยเผยแพร่แก่บุคคลที่ไม่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าว และยังพบอีกว่าผู้ฟ้องคดีได้มีการเผยแพร่ข้อความเสียงและหรือข้อความที่เป็นเอกสารแก่บุคคลอื่นที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องตามกฎหมายนอกเหนือจากการนำมาใช้เป็นพยานหลักฐานโต้แย้งเพื่อเรียกร้องสิทธิของตน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้ดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดีและผู้เกี่ยวข้อง เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีรับทราบผลการพิจารณาคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้นำเสนอ

/ผลการพิจารณา...

ผลการพิจารณาคำร้องทุกข์ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ทราบ เพื่อดำเนินกระบวนการพิจารณาใหม่ให้ถูกต้อง ซึ่งในเบื้องต้นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีมติให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านกาเกาะระโยง ซึ่งเป็นโรงเรียนเดิม แต่ให้ปฏิบัติราชการในตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์เป็นการชั่วคราวเพื่อมิให้กระทบแก่บุคคลอื่นที่ได้รับการพิจารณาให้ย้ายเข้ามาปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านกาเกาะระโยงโดยชอบด้วยกฎหมายแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ซึ่งเป็นเหตุจำเป็นของทางราชการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อาศัยอำนาจตามมาตรา ๖๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ในการดำเนินการ และคาดว่าจะเริ่มดำเนินการพิจารณาใหม่ได้ในเดือนตุลาคม ๒๕๕๔

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้รับหมายแจ้งให้ยื่นคำให้การเพิ่มเติมโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว แต่ไม่ประสงค์จัดทำคำให้การเพิ่มเติมยื่นต่อศาล

ผู้ฟ้องคดีชี้แจงตามคำสั่งศาลปกครองชั้นต้นว่า เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๔ ก.ค.ศ. ได้แจ้งผลการพิจารณาคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีแล้วว่า การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่เป็นธรรมและไม่ชอบด้วยกฎหมาย ให้ยกเลิกมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และยกเลิกคำสั่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และให้ดำเนินกระบวนพิจารณาใหม่ให้ถูกต้องตามกฎหมายต่อไป ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ดำเนินการประชุมเพื่อพิจารณาย้ายผู้บริหารสถานศึกษาไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์ โดยมีมติและมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์อีกครั้ง ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าการประชุมดังกล่าวได้กระทำการอันไม่ชอบธรรมและไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงได้ใช้สิทธิร้องทุกข์ต่อ ก.ค.ศ. อีกครั้ง และต่อมาเมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๖ ก.ค.ศ. ได้แจ้งผลการพิจารณาคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดี โดยมีมติให้เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในคราวประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๕ และคำสั่งย้ายของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามมติดังกล่าวแล้วดำเนินการใหม่ให้ถูกต้องต่อไปอีกครั้ง

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ชี้แจงตามคำสั่งศาลปกครองชั้นต้นว่า อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับการอุทธรณ์และร้องทุกข์ (ทำการแทน ก.ค.ศ.) ได้พิจารณาคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีในคราวประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๔ และมีมติว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ใช้ดุลพินิจและมีมติปรับแก้คะแนนประเมินศักยภาพผู้ฟ้องคดีเป็นการใช้ดุลพินิจโดยไม่เป็นธรรมและไม่ชอบด้วยกฎหมาย

/เนื่องจาก...

เนื่องจากดุลพินิจดังกล่าวเป็นของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายซึ่งเป็นผู้ประเมินคะแนนมาตั้งแต่เริ่มต้น และในการกล่าวอ้างว่าผู้ฟ้องคดีมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม การเรียกรับเงินในการทำผลงานทางวิชาการ การใช้ครูในโรงเรียนทำงานส่วนตัวให้กับตน อันเป็นพฤติกรรมที่แสดงให้เห็นถึงการขาดจรรยาบรรณของความเป็นครู เป็นเหตุให้มีการปรับลดคะแนนประเมินศักยภาพผู้ฟ้องคดี มิได้มีการตรวจสอบหามูลความจริงก่อนว่ามีพฤติกรรมดังที่กล่าวหาหรือไม่ จึงเป็นการใช้ดุลพินิจโดยไม่เป็นธรรมและไม่ชอบด้วยกฎหมาย คำร้องทุกข์ผู้ฟ้องคดีฟังขึ้น อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับการอุทธรณ์และร้องทุกข์ (ทำการแทน ก.ค.ศ.) จึงมีมติให้เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในคราวประชุมครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ระเบียบวาระที่ ๔.๑ เรื่อง ขออนุมัติย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์ และคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ออกตามมติดังกล่าว แล้วให้ดำเนินกระบวนพิจารณาใหม่ให้ถูกต้องตามกฎหมายต่อไป ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ประชุมครั้งที่ ๑๕/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๔ พิจารณาและมีมติเพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ออกตามมติดังกล่าว หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ดำเนินการประชุมพิจารณาย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์ใหม่ ในคราวประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๕ ผลการพิจารณาและลงมติปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้รับการลงมติ ๔ คะแนน ผู้ฟ้องคดีได้รับการลงมติ ๔ คะแนน เท่ากัน ประธานอนุกรรมการ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑ ลงมติชี้ขาดให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้รับการพิจารณาย้ายและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งตามมติดังกล่าว ผู้ฟ้องคดียังคงร้องทุกข์ต่อเลขาธิการ ก.ค.ศ. ว่าการพิจารณาย้ายและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์ ตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในคราวประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๕ เป็นการพิจารณาที่ไม่เป็นธรรมและไม่ชอบด้วยหลักเกณฑ์ในหลายประเด็น ซึ่ง อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ (ทำการแทน ก.ค.ศ.) ในคราวประชุมครั้งที่ ๒๔/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๕ ได้พิจารณาและมีมติว่า การพิจารณาและมีมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในคราวประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๕ ยังคงดำเนินการไม่ชอบด้วยหลักเหตุและผลและหลักความชอบด้วยกฎหมาย คือ (๑) ไม่มีการบันทึกเหตุผลประกอบการใช้ดุลพินิจไว้ให้ชัดแจ้งในรายงานการประชุม

/(๒) ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒...

(๒) ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กล่าวอ้างกรณีผู้ฟ้องคดีถูกสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวนวินัยร้ายแรง ซึ่งการสอบสวนยังไม่ยุติเป็นเหตุผลประกอบการใช้ดุลพินิจ เป็นการไม่ชอบด้วย ข้อ ๗ ของกฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ. ๒๕๕๐ จึงมีมติให้เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในคราวประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๕ และคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่สั่งตามมติดังกล่าว และให้ดำเนินการพิจารณาใหม่ให้ถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ได้ประชุมพิจารณาเพื่อเพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในคราวประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๕ ระเบียบวาระที่ ๔.๒ เรื่อง การพิจารณาย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์ และคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่สั่งตามมติดังกล่าว และกำหนดให้มีการประชุมพิจารณาย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์ใหม่อีกครั้งในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๖ วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ซึ่งมติการประชุมของคณะอนุกรรมการในครั้งดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดี จำนวน ๓ คะแนน และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จำนวน ๓ คะแนน เป็นคะแนนเท่ากัน นายจำเริญ ใจสำคัญ ประธานชี้ขาดว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เหมาะสมกว่าผู้ฟ้องคดี ด้วยคะแนน ๔ ต่อ ๓ ที่ประชุมจึงมีมติให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ย้ายไปดำรงตำแหน่งเป็นผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑ เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และมีคำขอให้เพิกถอนคำสั่งที่ ๒/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๔ ที่แต่งตั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์ ซึ่งพอแปลความได้ว่าผู้ฟ้องคดีประสงค์ฟ้องเจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งดังกล่าวคือ ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑ โดยเห็นว่า ในระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองชั้นต้น อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ (ทำการแทน ก.ค.ศ.) แจ้งมติที่ประชุมเมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๔ ว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ใช้ดุลพินิจมีมติปรับลดคะแนนความรู้ความสามารถของผู้ฟ้องคดี เป็นการใช้ดุลพินิจโดยไม่เป็นธรรมและไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากดุลพินิจในการทบทวนแก้ไขคะแนนเป็นของคณะกรรมการพิจารณากลั่นกรองการย้ายฯ ซึ่งเป็นผู้ประเมินให้คะแนนมาแต่ต้น และในเรื่องที่มีการกล่าวอ้างว่าผู้ฟ้องคดีมีพฤติกรรมไม่เหมาะสมหลายอย่าง เช่น การเรียกรับเงินในการทำผลงานวิชาการ หรือการใช้ครูในโรงเรียนให้ทำงานส่วนตัว แสดงให้เห็นถึงความขาดจรรยาบรรณความเป็นครู จนเป็นเหตุให้มีการปรับลดคะแนนของ

ผู้ฟ้องคดี และลงมติให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้รับการย้ายนั้น มิได้มีการตรวจสอบหามูลความจริงก่อนว่ามีพฤติกรรมดังที่กล่าวหาจริงหรือไม่ เป็นการพิจารณาใช้ดุลพินิจโดยไม่เป็นธรรมและไม่ชอบด้วยกฎหมาย คำร้องทุกข์ฟังขึ้น จึงมีมติให้เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในคราวประชุมครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ วาระที่ ๔.๑ เรื่อง อนุมัติย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งสายผู้บริหารสถานศึกษา และคำสั่งที่สั่งตามมติดังกล่าวแล้วดำเนินกระบวนการพิจารณาใหม่ให้ถูกต้องตามกฎหมายต่อไป เมื่อได้รับทราบผลการพิจารณาของ อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับการอุทธรณ์และร้องทุกข์ (ทำการแทน ก.ค.ศ.) แล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีการประชุมครั้งที่ ๑๕/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๔ เพิกถอนมติการประชุมครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ และเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๒/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๔ ที่ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์ ทำให้เหตุพิพาทตามคำขอท้ายฟ้อง ข้อ ๑ และข้อ ๒ ของผู้ฟ้องคดีที่ขอให้เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าว ได้ถูกเพิกถอนโดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แล้ว จึงไม่มีเหตุที่ศาลจะออกคำบังคับตามคำขอดังกล่าวของผู้ฟ้องคดี แม้ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๕ แล้วมีมติให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑ ที่ ๒๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๕ ย้ายผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์อีก ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๕ ร้องทุกข์ต่อเลขาธิการ ก.ค.ศ. อีกครั้ง และ อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ (ทำการแทน ก.ค.ศ.) ก็ได้แจ้งมติที่ประชุมเมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๕ ว่า ให้เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในคราวประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๕ ที่มีมติอนุมัติย้ายผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์อีก หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ มติที่ประชุมให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ย้ายไปดำรงตำแหน่งเป็นผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์อีกครั้งก็ตาม ก็เป็นเหตุแห่งการฟ้องคดีที่เกิดขึ้นภายหลังจากฟ้องคดีแล้วและแยกต่างหากจากกรณีพิพาทในคดีนี้ ศาลจึงไม่จำต้องวินิจฉัยประเด็นดังกล่าว

/คดีมีปัญหา...

คดีมีปัญหาที่จะต้องพิจารณาว่า การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีหรือไม่ โดยเห็นว่า มาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บัญญัติว่า ผู้ใดจงใจหรือประมาทเลินเล่อทำต่อบุคคลอื่นโดยผิดกฎหมายให้เขาเสียหายถึงแก่ชีวิตก็ดี แก่ร่างกายก็ดี อนามัยก็ดี เสรีภาพก็ดี ทรัพย์สินหรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดก็ดี ท่านว่าผู้นั้นทำละเมิดจำต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อการนั้น เมื่อ อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ (ทำการแทน ก.ค.ศ.) แจ้งมติที่ประชุมเมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๔ ว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ใช้ดุลพินิจมีมติปรับลดคะแนนความรู้ความสามารถของผู้ฟ้องคดีเป็นการใช้ดุลพินิจโดยไม่เป็นธรรมและไม่ชอบด้วยข้อ ๗ ของกฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ. ๒๕๕๐ อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ (ทำการแทน ก.ค.ศ.) จึงมีมติให้เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในคราวประชุมครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ และคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่สั่งตามมติดังกล่าว ซึ่งมติและคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทำให้ผู้ฟ้องคดีเสียสิทธิที่จะได้ย้าย อันถือได้ว่าเป็นการกระทำละเมิดในการปฏิบัติหน้าที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งเป็นหน่วยงานต้นสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะต้องรับผิดในผลแห่งละเมิดนั้น โดยต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดี ทั้งนี้ ตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

สำหรับค่าสินไหมทดแทนที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จะต้องชดใช้ให้แก่ผู้ฟ้องคดีอันเกิดจากการกระทำละเมิดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพียงใดนั้น โดยที่มาตรา ๔๓๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บัญญัติให้ค่าสินไหมทดแทนจะพึงใช้โดยสถานใดเพียงใดนั้น ให้ศาลวินิจฉัยตามควรแก่พฤติการณ์และความร้ายแรงแห่งละเมิด เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติและมีคำสั่งย้ายผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์โดยไม่ชอบ และได้เพิกถอนมติและคำสั่งดังกล่าวแล้ว แต่ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ก็มีมติในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๕ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑ ที่ ๒๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๕ ย้ายผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์อีก ทำให้ผู้ฟ้องคดีเสียสิทธิที่จะได้ย้ายทั้งที่คณะกรรมการ

/พิจารณา...

พิจารณากลั่นกรองการย้ายฯ มีมติเสนอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ย้ายผู้ฟ้องคดีไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้พิจารณาและมีมติให้ย้ายผู้อำนวยการสถานศึกษา ๓๒ ราย แต่มีมติให้เลื่อนการพิจารณา ๓ ราย รวมผู้ฟ้องคดีด้วย โดยที่รายละเอียดการพิจารณารายของผู้ฟ้องคดีว่า มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมเกี่ยวกับการทุจริตเรียกรับเงินในการอ่านผลงานทางวิชาการ และต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติไม่ย้ายผู้ฟ้องคดีไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์ ซึ่งอาจทำให้ข้าราชการและประชาชนเข้าใจได้ว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ย้ายเนื่องจากมีพฤติกรรมไม่เหมาะสมเกี่ยวกับการทุจริตเรียกรับเงินในการอ่านผลงานทางวิชาการ อันกระทบต่อจิตใจของผู้ฟ้องคดี ซึ่งเป็นความเสียหายทางจิตใจ เมื่อผู้ฟ้องคดีเรียกร้องค่าเสียหายจากการเสียชื่อเสียง เกียรติคุณทางเจริญก้าวหน้าของผู้ฟ้องคดี ซึ่งเป็นความเสียหายทางจิตใจของผู้ฟ้องคดี จึงสมควรกำหนดให้มีการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อชดเชยความเสียหายทางจิตใจที่เกิดขึ้น แต่การชดใช้ค่าสินไหมทดแทนความเสียหายทางจิตใจมิได้มุ่งหมายให้จ่ายเงินชดเชยเป็นจำนวนมากจนสร้างความร่ำรวยหรือความพึงพอใจให้แก่ผู้ฟ้องคดีเพียงแต่มุ่งหมายเพื่อสร้างความรู้สึกที่ดีจากการที่ทางราชการให้การเยียวยาฟื้นฟูสภาพจิตใจของผู้ฟ้องคดี ซึ่งกรณีนี้เห็นสมควรกำหนดค่าสินไหมทดแทนความเสียหายทางจิตใจให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท

ส่วนคำขอที่ขอให้ศาลพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาและมีมติอนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์ และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ นั้น เห็นว่า พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๒๓ บัญญัติว่า ให้ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้ (๑)... (๒) พิจารณาให้ความเห็นชอบการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา (๓)... มาตรา ๕๓ วรรคหนึ่ง (๓) บัญญัติว่า การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษาตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา... ให้ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งโดยอนุมัติ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา และมาตรา ๕๙ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า การย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดไปดำรงตำแหน่งในหน่วยงานการศึกษาอื่น... ภายในเขตพื้นที่การศึกษาหรือต่างเขตพื้นที่การศึกษาต้องได้รับอนุมัติจาก อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา... ของผู้ประสงค์ย้ายและผู้รับย้ายแล้วแต่กรณี... และเมื่อ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา... พิจารณาอนุมัติแล้ว ให้ผู้มีอำนาจ

ตามมาตรา ๕๓ สั่งบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการผู้นั้นต่อไป วรรคสี่ บัญญัติว่า หลักเกณฑ์และวิธีการย้ายตามวรรคหนึ่งและวรรคสองให้เป็นไปตามที่ ก.ค.ศ. กำหนด จากบทบัญญัติดังกล่าวเห็นได้ว่า การย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาจะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด ซึ่งเป็นดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาในฝ่ายบริหารที่จะพิจารณาตามระเบียบและกฎหมาย แม้ศาลปกครองจะมีอำนาจตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายของการกระทำทางปกครอง แต่ไม่อาจก้าวล่วงไปดำเนินการใช้ดุลพินิจแทนฝ่ายบริหารได้ คำขอของผู้ฟ้องคดีดังกล่าวจึงเป็นคำขอที่ศาลไม่อาจกำหนดคำบังคับให้ได้ตามมาตรา ๗๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ สำหรับคำขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชำระค่าฤชาธรรมเนียมแทนผู้ฟ้องคดี นั้น มาตรา ๗๒ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ไม่ได้บัญญัติให้ศาลปกครองมีอำนาจกำหนดคำบังคับให้คู่กรณีที่แพ้คดีใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนคู่กรณีที่ชนะคดี มีเพียงให้ศาลปกครองมีคำสั่งคืนค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดหรือแต่บางส่วนตามส่วนของการชนะคดีเท่านั้น คำขอดังกล่าวจึงเป็นคำขอที่ศาลไม่มีอำนาจกำหนดคำบังคับให้ได้เช่นกัน

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด และให้คืนค่าธรรมเนียมศาลให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามส่วนของการชนะคดี คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ อุทธรณ์ว่า ไม่เห็นพ้องด้วยกับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นเนื่องจากไม่มีมูลเหตุที่ศาลจะออกคำบังคับตามคำขอของผู้ฟ้องคดีที่ให้เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ที่อนุมัติย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตำแหน่งสายผู้บริหารสถานศึกษา และคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่สั่งตามมติดังกล่าว เนื่องจากมติและคำสั่งดังกล่าวได้ถูกเพิกถอนแล้วนั้น ผลของการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่มีหลงเหลือแล้ว จึงไม่มีเหตุที่จะพิจารณาต่อไปว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีอันเป็นเหตุให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งเป็นส่วนราชการต้นสังกัดต้องรับผิดในการทำละเมิด การพิจารณาย้ายผู้อำนวยการโรงเรียนเป็นการพิจารณาย้ายผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนเช่นเดิม ระดับเงินเดือน เงินตอบแทนพิเศษเท่าเดิมมิได้เกิดสิทธิประโยชน์ใดๆ เพิ่มขึ้นจากเดิม จึงไม่กระทบสิทธิใดๆ ที่ผู้ฟ้องคดีจะเรียกร้องค่าเสียหาย การที่ศาลปกครองชั้นต้น

/พิจารณาว่า...

พิจารณาว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ใช้ดุลพินิจไม่เป็นธรรมและไม่ชอบด้วยกฎหมายในการนำเรื่องการดำเนินการทางวินัยที่ยังไม่สิ้นสุดมาพิจารณาเป็นโทษแก่ผู้ฟ้องคดี ทำให้ผู้ฟ้องคดีเสียสิทธิที่จะได้รับการพิจารณาย้าย เมื่อการที่ผู้ฟ้องคดีได้รับการพิจารณาย้ายไม่เกิดสิทธิใดๆ การที่ผู้ฟ้องคดีเสียสิทธิในการได้รับพิจารณาย้ายจะกำหนดค่าสินไหมทดแทนได้อย่างไร แม้ผู้ฟ้องคดีจะเป็นผู้มีสิทธิได้รับการพิจารณาย้ายตามการพิจารณาของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนที่จะรับย้ายและตามความเห็นของคณะกรรมการพิจารณากลั่นกรองการย้ายฯ แต่ความเห็นดังกล่าวใช้เพื่อประกอบการพิจารณาและมีมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายที่ ก.ค.ศ. กำหนดเท่านั้น และแม้ผู้ฟ้องคดีจะไม่มีมูลเหตุในเรื่องการดำเนินการทางวินัยก็หาใช่ว่าผู้ฟ้องคดีจะได้รับการพิจารณาย้ายซึ่งเป็นเรื่องไกลเกินกว่าจะคาดถึงและกำหนดค่าสินไหมทดแทนให้ได้ ประกอบกับมูลเหตุดังกล่าวมีอยู่จริงและเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อนเป็นองค์ประกอบสำคัญในการประเมินคะแนนหลายๆ หัวข้อ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีอำนาจโดยชอบด้วยกฎหมายในการใช้ดุลพินิจกำหนดรายละเอียดของหัวข้อที่ใช้ประเมินคะแนนการพิจารณามีมติย้ายผู้อำนวยการโรงเรียนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นกระบวนพิจารณาภายในของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และเป็นเพียงส่วนหนึ่งของการพิจารณา เหตุผลประกอบการพิจารณามิได้มีการเผยแพร่ต่อสาธารณชนหรือผู้ที่มิได้มีส่วนเกี่ยวข้อง จึงไม่เป็นเหตุที่อาจทำให้ข้าราชการหรือประชาชนทั่วไปเข้าใจผู้ฟ้องคดีผิดได้ และเมื่อมีการเพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แล้วเหตุพิพาทตามคำขอของผู้ฟ้องคดีหมดสิ้นไป ศาลปกครองชั้นต้นไม่สามารถออกคำบังคับได้ กรณีดังกล่าวยิ่งไม่อาจทำให้ข้าราชการหรือประชาชนทั่วไปเข้าใจผู้ฟ้องคดีผิดได้ ไม่เป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีเกิดความเสียหายทางจิตใจที่ศาลจะกำหนดค่าสินไหมทดแทนให้ได้ ค่าเสียหายทางจิตใจเป็นค่าเสียหายที่ไม่เป็นตัวเงิน ซึ่งตามมาตรา ๔๔๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์บัญญัติว่า ในกรณีทำให้เขาเสียหายแก่ร่างกายหรืออนามัยก็ดี ในกรณีทำให้เขาเสียเสรีภาพก็ดี ผู้ต้องเสียหายจะเรียกร้องเอาค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายอย่างอื่นอันมิใช่ตัวเงินด้วยอีกก็ได้... จึงพิจารณาได้ว่า ค่าเสียหายที่ไม่เป็นตัวเงินจะเรียกได้เฉพาะกรณีความเสียหายที่เกิดขึ้นแก่ร่างกาย อนามัย และเสรีภาพเท่านั้น มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่พิจารณาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์เป็นเพียงกระบวนพิจารณาในการย้ายผู้บริหารเท่านั้น ไม่เป็นกรณีที่ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหายทางร่างกาย อนามัยและเสรีภาพอันจะเรียกค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายอย่างอื่นอันมิใช่ตัวเงินที่ศาลจะกำหนดให้

ชดใช้ค่าเสียหายได้ และมาตรา ๕๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ บัญญัติว่า การย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดไปดำรงตำแหน่งในหน่วยงานการศึกษาอื่นภายในส่วนราชการหรือภายในเขตพื้นที่การศึกษาหรือต่างเขตพื้นที่การศึกษาต้องได้รับอนุมัติจาก อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา หรือ อ.ก.ค.ศ. ที่ ก.ค.ศ. ตั้ง ของผู้ประสงค์ย้ายและผู้รับย้าย แล้วแต่กรณี และให้สถานศึกษาโดยคณะกรรมการสถานศึกษาเสนอความเห็นประกอบการพิจารณาของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา หรือ อ.ก.ค.ศ. ที่ ก.ค.ศ. ตั้ง ด้วย และเมื่อ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา หรือ อ.ก.ค.ศ. ที่ ก.ค.ศ. ตั้ง พิจารณาอนุมัติแล้ว ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๕๓ สั่งบรรจุและแต่งตั้งผู้นั้นต่อไป และมาตรา ๕๓ (๓) บัญญัติว่า การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษา ตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา... ให้ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งโดยอนุมัติ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา จะเห็นได้ว่าผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาไม่มีอำนาจในการใช้ดุลพินิจเป็นอย่างอื่นได้ นอกจากออกคำสั่งตามการอนุมัติของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา และโดยที่ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาไม่ใช่หน่วยงานหรือคณะกรรมการที่สังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ หากแต่ได้รับการพิจารณาจัดตั้งโดย ก.ค.ศ. ตามมาตรา ๑๙ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงไม่เห็นพ้องด้วยกับการที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งเป็นหน่วยงานต้นสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ฟ้องคดี

ผู้ฟ้องคดีได้รับคำสั่งเรียกให้ทำคำแก้อุทธรณ์ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๗ โดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว แต่ไม่ประสงค์จัดทำคำแก้อุทธรณ์ยื่นต่อศาล

ศาลปกครองสูงสุดออกนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านสวาย อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ได้ยื่นคำร้องเป็นหนังสือลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๓ เพื่อขอย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์ อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ คณะกรรมการ

สถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนเมืองสุรินทร์ ได้มีการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ โดยที่ประชุมมีมติให้ผู้ฟ้องคดีได้คะแนนสูงสุดเป็นลำดับที่ ๑ จากผู้ยื่นที่ประสงค์ยื่นคำร้องที่จะขอย้ายมาดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์ จำนวน ๑๓ คน ส่วนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านกาเกาะระโยง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ได้ยื่นคำร้องเป็นหนังสือลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๓ เพื่อขอย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์เช่นเดียวกับผู้ฟ้องคดี โดยที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้คะแนนสูงเป็นลำดับที่ ๓ ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้มีคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑ ที่ ๖๑๒/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณากลั่นกรองการย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา คณะกรรมการพิจารณากลั่นกรองการย้ายฯ ได้มีการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ แล้วมีมติให้ผู้ฟ้องคดีสมควรได้รับการพิจารณาย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์ และให้นำบัญชีรายละเอียดการย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา เสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อพิจารณาอนุมัติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงได้มีการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ โดยที่ประชุมมีมติอนุมัติย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษา จำนวน ๓ ราย และตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา จำนวน ๓๒ ราย และมีมติให้เลื่อนการพิจารณา จำนวน ๓ ราย รวมผู้ฟ้องคดีด้วย โดยมีรายละเอียดการพิจารณารายของผู้ฟ้องคดีว่า มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมเกี่ยวกับการทุจริตเรียกรับเงินในการอ่านผลงานทางวิชาการ หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีการประชุมครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ที่ประชุมมีมติให้ลงคะแนนลับ เพื่อพิจารณาเลือกบุคคลมาดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์ ผลการลงคะแนนปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้ ๕ คะแนน ผู้ฟ้องคดีได้ ๔ คะแนน ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีการประชุมครั้งที่ ๑๔/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๓ มติที่ประชุมให้แก้ไขรายงานการประชุมครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๓ โดยให้มีการปรับคะแนนความเหมาะสมของผู้ฟ้องคดีจาก ๑๕ คะแนน เป็น ๑๓ คะแนน เท่ากับนายประสงค์ บูรณ์เจริญ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑ ที่ ๒/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๔ ย้ายผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์ ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๔ ร้องทุกข์ขอความเป็นธรรมต่อเลขาธิการ

ก.ค.ศ. แต่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๒/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๔ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติให้ผู้ฟ้องคดีย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ร่วมกันชดใช้เงินค่าเสียหายจำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปีของต้นเงินดังกล่าวนับถัดจากวันยื่นฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จให้แก่ผู้ฟ้องคดี และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชำระค่าฤชาธรรมเนียมแทนผู้ฟ้องคดี

ต่อมา อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ (ทำการแทน ก.ค.ศ.) แจ้งมติที่ประชุมเมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๔ ว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ใช้ดุลพินิจมีมติปรับลดคะแนนความรู้ความสามารถของผู้ฟ้องคดี เป็นการใช้ดุลพินิจโดยไม่เป็นธรรมและไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากดุลพินิจดังกล่าวเป็นอำนาจของคณะกรรมการพิจารณากลั่นกรองการย้ายฯ ซึ่งเป็นผู้ประเมินและให้คะแนนมาแต่ต้น และในเรื่องที่มีการกล่าวอ้างว่าผู้ฟ้องคดีมีพฤติกรรมไม่เหมาะสมหลายอย่าง เช่น การเรียกรับเงินในการทำผลงานทางวิชาการหรือการใช้ครูในโรงเรียนให้ทำงานส่วนตัวให้จนแสดงให้เห็นถึงความขาดจรรยาบรรณความเป็นครู จนเป็นเหตุให้มีการปรับลดคะแนนของผู้ฟ้องคดี และลงมติให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้รับการย้ายนั้น มิได้มีการตรวจสอบหามูลความจริงก่อนว่ามีพฤติกรรมดังที่กล่าวหาจริงหรือไม่ เป็นการพิจารณาใช้ดุลพินิจโดยไม่เป็นธรรมและไม่ชอบด้วยกฎหมาย คำร้องทุกข์ฟังขึ้น จึงมีมติให้เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในคราวประชุมครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ วาระที่ ๔.๑ เรื่อง อนุมัติย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตำแหน่งสายผู้บริหารสถานศึกษา และคำสั่งที่สั่งตามมติดังกล่าว แล้วดำเนินกระบวนการพิจารณาใหม่ให้ถูกต้องตามกฎหมายต่อไป ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ประชุมครั้งที่ ๑๕/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๔ เพิกถอนมติการประชุมครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ และเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๒/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๔ ที่ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์ และอนุมัติให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ไปปฏิบัติราชการในตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์เป็นการชั่วคราว ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๕ มีมติให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์

/และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑...

และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑ ที่ ๒๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๕ ย้ายผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์อีกครั้ง ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๕ ร้องทุกข์ต่อเลขาธิการ ก.ค.ศ. อีก ต่อมา อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ (ทำการแทน ก.ค.ศ.) แจ้งมติที่ประชุมครั้งที่ ๒๔/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๕ ว่า ให้เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในคราวประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๕ ที่มีมติอนุมัติย้ายผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์ เป็นการดำเนินการไปโดยไม่ชอบเนื่องจาก (๑) ไม่มีการบันทึกเหตุผลประกอบการใช้ดุลพินิจไว้โดยชัดแจ้งในรายงานการประชุมถึงเหตุแห่งการพิจารณาอนุมัติให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้รับการพิจารณาย้ายลงโรงเรียนเมืองสุรินทร์แทนผู้ฟ้องคดีซึ่งได้รับคะแนนประเมินศักยภาพสูงสุดเป็นอันดับ ๑ ว่าเป็นผู้มีความเหมาะสมมากกว่าด้วยเหตุผลประการใด (๒) การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีการยกเหตุกรณีที่ผู้ฟ้องคดีถูกสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง กรณีถูกกล่าวหาว่ามีส่วนเกี่ยวข้องกับการรับจ้างทำผลงานวิชาการ ซึ่งการดำเนินการสอบสวนทางวินัยยังไม่ยุติขึ้นเป็นข้อพิจารณาประกอบการใช้ดุลพินิจด้วยนั้น เป็นการไม่ชอบด้วยข้อ ๗ ของกฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ให้เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในคราวประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๕ หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ แล้วมีมติให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ย้ายไปดำรงตำแหน่งเป็นผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์ ต่อมา ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด และให้คืนค่าธรรมเนียมศาลให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามส่วนของการชนะคดี คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่เห็นพ้องด้วยกับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น จึงยื่นอุทธรณ์เป็นคดีนี้ต่อศาลปกครองสูงสุด

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยเพียงว่า การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีหรือไม่ และหากเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จะต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนอันเกิดจากการกระทำละเมิดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพียงใด

/พิเคราะห์แล้ว...

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ในระหว่างการพิจารณาคดีของศาลปกครองชั้นต้น อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ (ทำการแทน ก.ค.ศ.) ได้แจ้งมติที่ประชุมเมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๔ ว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ใช้ดุลพินิจมีมติปรับลดคะแนนความรู้ความสามารถของผู้ฟ้องคดี เป็นการใช้ดุลพินิจโดยไม่เป็นธรรมและไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากดุลพินิจดังกล่าวเป็นของคณะกรรมการพิจารณากลั่นกรองการย้ายฯ ซึ่งเป็นผู้ประเมินให้คะแนนมาแต่ต้น และในเรื่องที่มีการกล่าวอ้างว่าผู้ฟ้องคดีมีพฤติกรรมไม่เหมาะสมหลายอย่าง เช่น การเรียกรับเงินในการทำผลงานทางวิชาการ หรือการใช้ครูในโรงเรียนให้ทำงานส่วนตัวให้ จนแสดงให้เห็นถึงความขาดจรรยาบรรณความเป็นครู จนเป็นเหตุให้มีการปรับลดคะแนนของผู้ฟ้องคดี และลงมติให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้รับการย้ายนั้น มิได้มีการตรวจสอบหามูลความจริงก่อนว่ามีพฤติกรรมดังที่กล่าวหาจริงหรือไม่ เป็นการพิจารณาใช้ดุลพินิจโดยไม่เป็นธรรมและไม่ชอบด้วยกฎหมาย คำร้องทุกข์ฟังขึ้น จึงมีมติให้เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในคราวประชุมครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ วาระที่ ๔.๑ เรื่อง อนุมัติย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งสายผู้บริหารสถานศึกษา และคำสั่งที่สั่งตามมติดังกล่าว แล้วดำเนินกระบวนการพิจารณาใหม่ให้ถูกต้องตามกฎหมายต่อไป ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีการประชุมครั้งที่ ๑๕/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๔ โดยที่ประชุมมีมติเพิกถอนมติการประชุมครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ และเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๒/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๔ ที่ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์ และอนุมัติให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ไปปฏิบัติราชการในตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์เป็นการชั่วคราว ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๕ โดยที่ประชุมมีมติให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑ ที่ ๒๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๕ ย้ายผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์อีกครั้ง ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับคำสั่งดังกล่าว จึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๕ ร้องทุกข์ต่อเลขาธิการ ก.ค.ศ. อีกครั้ง ต่อมา อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ (ทำการแทน ก.ค.ศ.) ได้แจ้งมติที่ประชุมครั้งที่ ๒๔/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๕ ว่า ให้เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในคราวประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๕ ที่มีมติอนุมัติย้ายผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔

/ไปดำรงตำแหน่ง...

ไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์ เป็นการดำเนินการไปโดยไม่ชอบ เนื่องจาก (๑) ไม่มีการบันทึกเหตุผลประกอบการใช้ดุลพินิจไว้โดยชัดแจ้งในรายงานการประชุมถึงเหตุแห่งการพิจารณาอนุมัติให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้รับการพิจารณาย้ายลงโรงเรียนเมืองสุรินทร์แทนผู้ฟ้องคดีซึ่งได้รับคะแนนประเมินศักยภาพสูงสุดเป็นอันดับ ๑ ว่าเป็นผู้มีความเหมาะสมมากกว่าด้วยเหตุผลประการใด (๒) การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีการยกเหตุกรณีที่ผู้ฟ้องคดีถูกสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง กรณีถูกกล่าวหาว่ามีส่วนเกี่ยวข้องกับการรับจ้างทำผลงานวิชาการ ซึ่งการดำเนินการสอบสวนทางวินัยยังไม่ยุติขึ้นเป็นข้อพิจารณาประกอบการใช้ดุลพินิจด้วยนั้น เป็นการไม่ชอบด้วยข้อ ๗ ของกฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ให้เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในคราวประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๕ หลังจากนั้นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ แล้วมีมติให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ย้ายไปดำรงตำแหน่งเป็นผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์ นั้น เห็นว่า มาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บัญญัติว่า ผู้ใดจงใจหรือประมาทเลินเล่อ ทำต่อบุคคลอื่นโดยผิดกฎหมายให้เขาเสียหายถึงแก่ชีวิตก็ดี แก่ร่างกายก็ดี อนามัยก็ดี เสรีภาพก็ดี ทรัพย์สินหรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดก็ดี ท่านว่าผู้นั้นทำละเมิด จำต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อการนั้น มาตรา ๔๓๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ค่าสินไหมทดแทนจะพึงใช้โดยสถานใดเพียงใดนั้น ให้ศาลวินิจฉัยตามควรแก่พฤติการณ์และความร้ายแรงแห่งละเมิด และมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ บัญญัติว่า หน่วยงานของรัฐต้องรับผิดต่อผู้เสียหายในผลแห่งละเมิดที่เจ้าหน้าที่ของตนได้กระทำในการปฏิบัติหน้าที่ ในกรณีนี้ผู้เสียหายอาจฟ้องหน่วยงานของรัฐดังกล่าวได้โดยตรง แต่จะฟ้องเจ้าหน้าที่ไม่ได้ เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ (ทำการแทน ก.ค.ศ.) ในการประชุมครั้งที่ ๑๕/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๔ มีความเห็นว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ใช้ดุลพินิจพิจารณาและมีมติในที่ประชุมที่เห็นควรปรับลดคะแนนความรู้ความสามารถของผู้ฟ้องคดีนั้น เป็นการใช้ดุลพินิจโดยไม่เป็นธรรมและไม่ชอบด้วยข้อ ๗ ของกฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ. ๒๕๕๐ จึงมีมติให้เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในคราวประชุมครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ และคำสั่งของ

/ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑...

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๒/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๔ สั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์ตามมติดังกล่าว และข้อเท็จจริงยังปรากฏต่อมาอีกว่า ภายหลังการเพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในคราวประชุมครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ และคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๒/๒๕๕๔ สั่งตามมติดังกล่าวแล้วนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ยังมีมติในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๕ ที่มีมติอนุมัติย้ายผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์อีกครั้ง เป็นการดำเนินการไปโดยไม่ชอบเนื่องจาก (๑) ไม่มีการบันทึกเหตุผลประกอบการใช้ดุลพินิจไว้โดยชัดแจ้งในรายงานการประชุมถึงเหตุแห่งการพิจารณาอนุมัติให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้รับการพิจารณาย้ายลงโรงเรียนเมืองสุรินทร์แทนผู้ฟ้องคดีซึ่งได้รับคะแนนประเมินศักยภาพสูงสุดเป็นอันดับ ๑ ว่าเป็นผู้มีความเหมาะสมมากกว่าด้วยเหตุผลประการใด (๒) การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีการยกเหตุกรณีที่ผู้ฟ้องคดีถูกสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง กรณีถูกกล่าวหาว่ามีส่วนเกี่ยวข้องกับการรับจ้างทำผลงานวิชาการ ซึ่งการดำเนินการสอบสวนทางวินัยยังไม่ยุติขึ้นเป็นข้อพิจารณาประกอบการใช้ดุลพินิจด้วยนั้น เป็นการไม่ชอบด้วยข้อ ๗ ของกฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่ง อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ (ทำการแทน ก.ค.ศ.) ก็ได้มีความเห็นให้เพิกถอนมติและคำสั่งดังกล่าวอีกครั้ง จะเห็นได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ และในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๕ ที่มีมติให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งแต่งตั้งตามมติดังกล่าวทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนเสียหายและเสียสิทธิที่จะได้รับการพิจารณาย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์ด้วย อันอาจถือได้ว่าเป็นการกระทำละเมิดในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แล้ว ตามมาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งเป็นหน่วยงานต้นสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงจะต้องรับผิดในผลแห่งละเมิดนั้นด้วย โดยต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดี ทั้งนี้ ตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ แต่อย่างไรก็ตาม เนื่องจากกรณีตามฟ้องนี้เมื่อผู้ฟ้องคดีได้ร้องทุกข์ต่อ ก.ค.ศ. แล้ว ปรากฏต่อมาว่า อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ (ทำการแทน ก.ค.ศ.) ได้มีมติให้เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒

/และคำสั่ง...

และคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อให้มีการพิจารณาดำเนินการใหม่ให้ถูกต้องตามที่กฎหมายกำหนด จึงถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีได้รับการดำเนินการแก้ไขเยียวยาในกรณีของมติและคำสั่งที่ไม่ชอบตามที่ผู้ฟ้องคดีได้มีการร้องทุกข์ต่อ ก.ค.ศ. แล้ว จึงยังคงมีประเด็นที่จะต้องพิจารณาต่อไปเพียงว่า การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่มีมติและมีคำสั่งย้ายผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์โดยไม่ชอบเป็นการกระทำละเมิดอันกระทบต่อจิตใจของผู้ฟ้องคดีหรือไม่ และจะต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทน สำหรับกรณีดังกล่าวหรือไม่ พิเคราะห์แล้วเห็นว่า แม้จะมีข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่าการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ มีการกล่าวอ้างว่าผู้ฟ้องคดีมีพฤติการณ์ไม่เหมาะสมหลายอย่าง เช่น การเรียกรับเงินในการทำผลงานวิชาการหรือการใช้ครูในโรงเรียนให้ทำงานส่วนตัว แต่ อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ (ทำการแทน ก.ค.ศ.) ก็ได้มีมติในการประชุมเมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๔ ว่า การพิจารณาดังกล่าวมิได้มีการตรวจสอบตามความจริงก่อนว่ามีพฤติกรรมดังที่กล่าวหาจริงหรือไม่ จึงเห็นว่าเป็นการใช้ดุลพินิจโดยไม่เป็นธรรมและไม่ชอบด้วยกฎหมาย และมีมติให้เพิกถอนมติหรือผลการพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังกล่าว รวมทั้งกรณีตามฟ้องนี้ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ หรือผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้นำรายละเอียดการพิจารณาว่าในที่ประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไปเผยแพร่อันอาจทำให้กระทบเสียหายต่อชื่อเสียงของผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด ดังนั้น เมื่อกรณีตามฟ้องนี้ อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ (ทำการแทน ก.ค.ศ.) ได้มีการดำเนินการเพื่อแก้ไขการพิจารณาที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แล้ว ย่อมเป็นการป้องกันมิให้เกิดการเข้าใจผิดในเหตุที่ผู้ฟ้องคดีมิได้รับการย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์ได้ มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่มีมติไม่ย้ายผู้ฟ้องคดีไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์จึงมิได้เป็นการกระทำที่ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหายทางจิตใจอันจะต้องได้มีการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อชดเชยความเสียหายทางจิตใจที่เกิดขึ้นแต่อย่างใด อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงฟังขึ้น

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด และให้

คืนค่าธรรมเนียมศาลให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามส่วนของการชนะคดี คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก
ศาลปกครองสูงสุดไม่เห็นพ้องด้วย

พิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นยกฟ้อง และให้คืน
ค่าธรรมเนียมศาลในชั้นอุทธรณ์ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓

นายชั่งทอง โอภาสศิริวิทย์ ตุลาการเจ้าของสำนวน
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสุเมธ รอยกุลเจริญ ตุลาการหัวหน้าคณะ
ประธานแผนกคดีวินัยการคลังและการงบประมาณ
ในศาลปกครองสูงสุด

นางรดาวรรณ วานิช
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายอนุพงศ์ สุขเกษม
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายรัฐกิจ มานะทัต
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายไพศาล บุญเกิด

วันที่อ่าน ๒๙ มกราคม ๒๕๖๒
ธาริกา : ผู้พิมพ์

◯ คำสั่ง (ต. ๒๑)

คดีหมายเลขดำที่ อบ. ๒๒๙/๒๕๕๘
คดีหมายเลขแดงที่ อบ. ๔๕/๒๕๖๒

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๑ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๒

นายธีระ คนชุม ผู้ฟ้องคดี

ระหว่าง

คณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๓ ที่ ๑
คณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดบุรีรัมย์ (อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๓ เดิม) ที่ ๒
ศึกษาธิการจังหวัดบุรีรัมย์ (ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๓ เดิม) ที่ ๓
นายเกรียงศักดิ์ อริยะศิริวงศ์ ที่ ๔ ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย (อุทธรณ์คำพิพากษา)

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ยื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำที่ บ. ๑๗/๒๕๕๗ หมายเลขแดงที่ บ. ๔๖/๒๕๕๘ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองนครราชสีมา)

โดยที่ได้มีคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๐/๒๕๕๙ เรื่อง การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๙

/ซึ่งมีผล...

ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๙ เป็นต้นไป โดยข้อ ๕ ของคำสั่งดังกล่าว บัญญัติให้ยุบเลิก อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และให้โอนอำนาจหน้าที่ของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ไปเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัด (กศจ.) และคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ ๑๑/๒๕๕๙ เรื่อง การบริหารราชการของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๙ เป็นต้นไป โดยข้อ ๖ ของคำสั่งดังกล่าว บัญญัติให้โอนอำนาจหน้าที่ของผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาไปเป็นอำนาจหน้าที่ของศึกษาธิการจังหวัด จึงให้ถือว่าคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดบุรีรัมย์เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แทน อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๓ และศึกษาธิการจังหวัดบุรีรัมย์ เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แทน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๓ และให้ถือว่าบรรดาถ้อยคำสำนวนทั้งหลายที่ระบุหรืออ้างถึง อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๓ และผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๓ เป็นการระบุหรืออ้างถึงคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดบุรีรัมย์และศึกษาธิการจังหวัดบุรีรัมย์ตามลำดับ

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลโนนสุวรรณ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๓ ได้ยื่นคำร้องขอย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลนางรอง (สังขกฤษณ์อนุสรณ์) ซึ่งมีผู้ขอย้ายไปดำรงตำแหน่งดังกล่าวอีก ๒ คน คือ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองโบสถ์ และนายสุรศักดิ์ ชัยรัมย์ ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านแพงพวย (สังฆคุรุราษฎร์บำรุง) ต่อมา ในการประชุมผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๖ ได้พิจารณากลั่นกรองการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาและมีมติให้จัดเรียงลำดับผู้ขอย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลนางรอง (สังขกฤษณ์อนุสรณ์) เสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณา ดังนี้ ลำดับที่ ๑ นายสุรศักดิ์ ชัยรัมย์ ลำดับที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ และลำดับที่ ๓ ผู้ฟ้องคดี ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๖ มีมติอนุมัติย้ายผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลนางรอง (สังขกฤษณ์อนุสรณ์) และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๓ ที่ ๖๔๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๖

/ย้ายผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔...

ย้ายผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ไปดำรงตำแหน่งดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๖ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เพื่อขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทบทวนมติและคำสั่งย้ายดังกล่าว ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๘๔/๑๑๑๔ ลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๗ แจ้งผู้ฟ้องคดีทราบว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติว่า ไม่สามารถนำเรื่องดังกล่าวมาทบทวนได้ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่ามติและคำสั่งดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งแจ้งตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว ๙ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ กำหนดให้แบ่งขนาดของสถานศึกษาเพื่อประโยชน์ในการย้ายออกเป็น ๔ ขนาด คือ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่พิเศษ โดยข้อ ๑๐.๑ ของหลักเกณฑ์ดังกล่าว กำหนดให้พิจารณาย้ายผู้บริหารสถานศึกษาซึ่งมีขนาดสถานศึกษาเดียวกันและขนาดใกล้เคียงกันก่อน และข้อ ๑๑ กำหนดว่า หากยังมีตำแหน่งว่างเหลืออยู่ ให้พิจารณาผู้ขอย้ายข้ามขนาดสถานศึกษาที่เกินกว่า ๑ ขนาดที่ตนเองดำรงตำแหน่งอยู่ได้ ในการย้ายครั้งนี้ ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลโนนสุวรรณ ซึ่งเป็นสถานศึกษาขนาดกลาง ส่วนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองโบสถ์ เป็นสถานศึกษาขนาดเล็ก และนายสุรศักดิ์ ชัยรัมย์ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านแพงพวย (สังฆคุรุราษฎร์บำรุง) ซึ่งเป็นสถานศึกษาขนาดเล็ก ในการพิจารณาย้ายจึงต้องพิจารณาจากผู้ที่ดำรงตำแหน่งในโรงเรียนที่มีขนาดเดียวกันหรือใกล้เคียงกันก่อน แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กลับนำคำร้องของผู้ขอย้ายทั้งสามคนมาพิจารณาพร้อมกัน ซึ่งไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาฯ อีกทั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาโดยไม่ได้นำผลการประเมินศักยภาพและความเห็นของคณะกรรมการสถานศึกษามาพิจารณาอันเป็นการไม่ปฏิบัติตามข้อ ๑๒ ของหลักเกณฑ์ดังกล่าว นอกจากนี้ กรรมการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้แก่ นายสิงห์ โพธิ์งาม พันตำรวจโท ชิษณุพงศ์ เถียรกิตติพงษ์ นายวีระพงษ์ เทียมวงศ์ และนายณรงค์ อดทน ได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ด้วย และในการประชุมผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๖ ได้ลงมติเกี่ยวกับการย้าย ต่อมาได้เข้าร่วมประชุมผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๖ พิจารณาและมีมติเกี่ยวกับการย้ายอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งการพิจารณาของบุคคลดังกล่าวอาจมีความโน้มเอียงไปตามความเห็นเดิมที่ตนได้เคยวินิจฉัยไปแล้ว การกระทำดังกล่าวจึงถือได้ว่ามีสภาพร้ายแรงอันอาจทำให้การพิจารณาทางปกครองไม่เป็นกลาง การพิจารณาย้ายในครั้งนี้จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับ

/ความเดือดร้อน...

ความเดือดร้อนเสียหาย โดยเสียสิทธิที่จะได้รับการย้ายกลับภูมิลำเนา เนื่องจากบ้านของผู้ฟ้องคดีอยู่ในพื้นที่อำเภอนางรอง ห่างจากโรงเรียนอนุบาลนางรอง (สังขกฤษณ์อนุสรณ์) ประมาณ ๑๐ กิโลเมตร ซึ่งสะดวกในการเดินทาง นอกจากนั้น หากผู้ฟ้องคดีได้รับการพิจารณาย้ายมาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลนางรอง (สังขกฤษณ์อนุสรณ์) ซึ่งเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ ทำให้ผู้ฟ้องคดีมีโอกาสได้ใช้ความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ในการพัฒนาโรงเรียน ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๖ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนอนุบาลนางรอง (สังขกฤษณ์อนุสรณ์) และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาการย้ายให้เป็นไปตามข้อ ๑๐.๑ ของหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

๒. เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๖ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนอนุบาลนางรอง (สังขกฤษณ์อนุสรณ์) และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาการย้ายให้เป็นไปตามข้อ ๑๐.๑ และข้อ ๑๑ ของหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

๓. เพิกถอนคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๓ ที่ ๖๔๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๖ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนอนุบาลนางรอง (สังขกฤษณ์อนุสรณ์)

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีนี้มีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัย ดังนี้ ประเด็นที่หนึ่ง ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิฟ้องขอให้เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๖ ที่จัดลำดับผู้ขอย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลนางรอง (สังขกฤษณ์อนุสรณ์) หรือไม่ เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีไม่มีสิทธิฟ้องขอให้เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๖ ที่จัดลำดับผู้ขอย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลนางรอง (สังขกฤษณ์อนุสรณ์) เนื่องจากมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นเพียงความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจตามมาตรา ๕๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู

/และบุคลากร...

และบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ พิจารณาอนุมัติย้าย ก่อนที่จะเสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในฐานะผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งตามมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ออกคำสั่งย้ายต่อไป มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นเพียงการดำเนินการภายในของฝ่ายปกครองเพื่อจัดให้มีคำสั่งทางปกครอง อันเป็นการพิจารณาทางปกครองตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มิใช่คำสั่งทางปกครองที่จะมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิและหน้าที่ของผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีจึงไม่อยู่ในฐานะผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้ที่จะมีสิทธิฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อขอให้ศาลมีคำพิพากษาเพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๖ ที่ให้จัดลำดับผู้ขอย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลนางรอง (สังขกฤษณ์อนุสรณ์) ตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ศาลจึงไม่อาจรับคำฟ้องในส่วนนี้ไว้พิจารณาได้

ประเด็นที่สอง มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๖ ที่อนุมัติย้ายผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลนางรอง (สังขกฤษณ์อนุสรณ์) และคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๓ ที่ ๖๔๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๖ ที่ย้ายผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังกล่าว ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีคำสั่งที่ ๖๒๓/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ แต่งตั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ประกอบด้วย นายสิงห์ โพธิ์งาม รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา รักษาราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นประธาน พันตำรวจโท ชิษณุพงศ์ เถียรกิตติพงศ์ นายณรงค์ อดทน และนายวีระพงษ์ เทียมวงษ์ กรรมการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นกรรมการ นายพเนาว์ นาคพงษ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลโนนดินแดง นายสุริยาวุธ บุญดี ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลหนองกี่ นายสมชาย วงศ์จอม ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโนนสูงน้อย เป็นกรรมการ นายพีระ มากวงษ์ ผู้อำนวยการกลุ่มบริหารงานบุคคล เป็นเลขานุการ และนายทวี อินทะกนก นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการพิเศษ เป็นผู้ช่วยเลขานุการ และในการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๖ มีกรรมการมาประชุมครบทุกคน โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาคำร้องขอย้ายของผู้ที่ขอย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลนางรอง (สังขกฤษณ์อนุสรณ์)

/และมีมติ...

และมีมติให้จัดเรียงลำดับผู้ขอย้ายเพื่อเสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณา โดยให้นายสุรศักดิ์ ชัยรัมย์ เป็นลำดับที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เป็นลำดับที่ ๒ และผู้ฟ้องคดี เป็นลำดับที่ ๓ การที่บุคคลทั้งสี่ได้ทำหน้าที่กรรมการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาคำขอย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลนางรอง (สังขกฤษณ์อนุสรณ์) และได้มีมติให้จัดลำดับผู้ขอย้ายดังกล่าว ถือได้ว่ามีเหตุซึ่งมีสภาพร้ายแรงอันอาจทำให้การพิจารณาอนุมัติย้ายของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ครั้งที่ ๙/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๖ มีความไม่เป็นกลางตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ โดยที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีกรรมการที่อยู่ในตำแหน่งทั้งหมด ๙ คน การประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่า ๕ คน จึงเป็นองค์ประชุมตามมาตรา ๒๒ ประกอบกับมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และในการประชุมเพื่อพิจารณาคำขอย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลนางรอง (สังขกฤษณ์อนุสรณ์) นายสุรศักดิ์ ชัยรัมย์ กรรมการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นผู้ยื่นคำร้องขอย้ายไปดำรงตำแหน่งดังกล่าวด้วย นายสุรศักดิ์จึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียในเรื่องที่พิจารณาจึงไม่อาจเข้าประชุมเพื่อพิจารณาเรื่องดังกล่าวได้ จึงคงเหลือกรรมการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่มีสิทธิเข้าประชุม จำนวน ๘ คน ซึ่งหากจะนำมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาใช้บังคับกับการเข้าประชุมของกรรมการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จำนวน ๔ คน ที่เคยทำหน้าที่กรรมการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการพิจารณาคำขอย้ายมาแล้ว ย่อมทำให้มีกรรมการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เข้าประชุมพิจารณาย้ายได้เพียง ๔ คน ซึ่งไม่ครบองค์ประชุมตามมาตรา ๒๒ ประกอบมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ จึงเป็นกรณีที่ไม่มีเจ้าหน้าที่อื่นปฏิบัติหน้าที่แทนผู้นั้นได้ ซึ่งตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.๒๕๓๙ บัญญัติไม่ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกันมาใช้บังคับ กรณีจึงไม่ถือว่าบุคคลทั้งสี่ที่เป็นกรรมการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และในขณะเดียวกันเป็นกรรมการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ด้วยมีเหตุซึ่งมีสภาพร้ายแรงอันอาจทำให้การพิจารณาทางปกครองไม่เป็นกลาง แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ในการพิจารณาย้ายผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๓ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน

/อนุบาลนางรอง...

อนุบาลนางรอง (สังขกฤษณ์อนุสรณ์) ซึ่งเป็นสถานศึกษาขนาดใหญ่ว่างลงเนื่องจากผู้ดำรงตำแหน่งคนเดิมเกษียณอายุราชการ และมีผู้ยื่นคำร้องขอย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลนางรอง (สังขกฤษณ์อนุสรณ์) ซึ่งเป็นสถานศึกษาขนาดใหญ่ จำนวน ๓ คน คือ ผู้ฟ้องคดี ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลโนนสุวรรณ ซึ่งเป็นสถานศึกษาขนาดกลาง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองโบสถ์ ซึ่งเป็นสถานศึกษาขนาดเล็ก และนายสุรศักดิ์ ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านแพงพวย (สังฆคุรุราษฎร์บำรุง) ซึ่งเป็นสถานศึกษาขนาดเล็ก ในการพิจารณาย้ายบุคคลไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลนางรอง (สังขกฤษณ์อนุสรณ์) ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงต้องพิจารณาโดยการประเมินศักยภาพก่อนว่า ผู้ฟ้องคดีมีความเหมาะสมที่จะได้รับการย้ายไปดำรงตำแหน่งดังกล่าวหรือไม่ และนำความเห็นของคณะกรรมการสถานศึกษามาประกอบการพิจารณาโดยคำนึงถึงประโยชน์ของทางราชการ หากพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีผ่านการประเมินและมีความเหมาะสม ก็จะต้องมีมติอนุมัติย้ายผู้ฟ้องคดีไปดำรงตำแหน่งดังกล่าว แต่หากพิจารณาแล้วเห็นว่าไม่ผ่านการประเมินหรือไม่เหมาะสมที่จะให้ย้ายไปดำรงตำแหน่ง ย่อมถือว่าเป็นกรณีที่มีตำแหน่งว่างเหลืออยู่ภายหลังจากการย้าย จึงสามารถพิจารณาคำร้องขอย้ายของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ และนายสุรศักดิ์ ซึ่งดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาที่มีขนาดเล็กกว่าโรงเรียนอนุบาลนางรอง (สังขกฤษณ์อนุสรณ์) เกินกว่า ๑ ขนาด ต่อไปได้ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๖ โดยไม่ได้พิจารณาคำร้องขอย้ายของผู้ฟ้องคดีก่อน แต่นำคำร้องขอย้ายของผู้ขอย้ายทั้งสามคนมาพิจารณารวมกัน โดยนำผลการประเมินศักยภาพผู้บริหารสถานศึกษาและความเห็นของคณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนอนุบาลนางรอง (สังขกฤษณ์อนุสรณ์) ของบุคคลทั้งสามมาพิจารณาเปรียบเทียบ แล้วลงคะแนนเลือก ทั้งนี้ กรรมการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่มาประชุมมีจำนวน ๙ คน มีกรรมการออกจากห้องประชุมเนื่องจากมีส่วนได้เสียในการพิจารณาย้าย ๑ คน คงเหลือ ๘ คน งดออกเสียง ๑ คน ผลการลงคะแนนปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้ ๔ คะแนน และนายสุรศักดิ์ ได้ ๓ คะแนน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีมติอนุมัติย้ายผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลนางรอง (สังขกฤษณ์อนุสรณ์) การพิจารณาดังกล่าวจึงไม่ถูกต้องตามขั้นตอนและวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้สำหรับการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามข้อ ๑๐ และข้อ ๑๑ ของหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว ๙ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ และเป็นการกระทำ

ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ทำให้มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๖ ที่อนุมัติย้ายผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลนางรอง (สังขกฤษณ์อนุสรณ์) เป็นมติที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และทำให้คำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๓ ที่ ๖๔๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๖ ที่ย้ายผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ไปดำรงตำแหน่งดังกล่าวตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาเพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๖ ที่อนุมัติย้ายผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลนางรอง (สังขกฤษณ์อนุสรณ์) และเพิกถอนคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๓ ที่ ๖๔๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๖ ที่ย้ายผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลนางรอง (สังขกฤษณ์อนุสรณ์) ตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่มีมติและคำสั่งดังกล่าว คำขออื่นนอกจากนี้ ให้ยก และมีข้อสังเกตเกี่ยวกับการปฏิบัติให้เป็นไปตามคำพิพากษา โดยให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จะต้องดำเนินการพิจารณาย้ายผู้บริหารสถานศึกษา ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลนางรอง (สังขกฤษณ์อนุสรณ์) ใหม่ให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งแจ้งตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว ๙ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ โดยพิจารณาตามคำร้องขอย้ายและคุณสมบัติของผู้ขอย้าย ณ วันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๖ แต่การพิจารณาย้ายดังกล่าวต้องไม่เป็นการลดระดับตำแหน่งและสิทธิประโยชน์ต่างๆ ในตำแหน่งของผู้ฟ้องคดีให้ต่ำกว่าที่ได้รับอยู่ในปัจจุบัน

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ อุทธรณ์ว่า หลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาตามข้อ ๑๐ และข้อ ๑๑ ของหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว ๙ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ไม่ใช่ขั้นตอนอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้สำหรับการพิจารณาย้ายผู้บริหารสถานศึกษา แต่สาระสำคัญกำหนดไว้ในข้อ ๑๒ ที่กำหนดให้นำความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และความเห็นของคณะกรรมการสถานศึกษามาประกอบการพิจารณาย้าย โดยให้คำนึงถึงประโยชน์ของทางราชการเป็นสำคัญ ทั้งนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ประเมินศักยภาพของผู้ประสงค์ขอย้ายแล้ว ปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้คะแนนประเมินด้านวิสัยทัศน์เท่ากัน คือ ๑๗ คะแนน ส่วนนายสุรศักดิ์ ชัยรัมย์ ได้ ๑๙ คะแนน เมื่อพิจารณา

/ประเมิน...

ประเมินศักยภาพทุกด้านแล้ว นายสุรศักดิ์ได้คะแนนรวม ๙๕ คะแนน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้ ๙๔ คะแนน ผู้ฟ้องคดีได้ ๙๓ คะแนน คณะกรรมการสถานศึกษาได้จัดเรียงลำดับโดยนายสุรศักดิ์ อยู่ในลำดับที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ อยู่ในลำดับที่ ๒ และผู้ฟ้องคดีอยู่ในลำดับที่ ๓ การพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาตามที่ ก.ค.ศ. กำหนด ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้เสนอผลการพิจารณากลั่นกรองการย้ายของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๖ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาแล้วมีมติให้ลงคะแนนลับ หากผู้ใดได้คะแนนสูงเป็นอันดับที่ ๑ ให้ถือว่าเป็นมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นเอกฉันท์ และได้ให้เหตุผลประกอบการพิจารณาว่า ผู้ขอย้ายทุกรายมีความรู้ ความสามารถในด้านวิสัยทัศน์เท่าเทียมกัน จึงให้นำคะแนนการพิจารณาองค์ประกอบ ภาค ก. ได้แก่ ความรู้ความสามารถในการพัฒนาสถานศึกษา ผลการปฏิบัติงาน ประสบการณ์ คุณวุฒิ วิชาเอก การรักษาวินัยและจรรยาบรรณ ความอาวุโสตามหลักราชการ และระยะเวลาการดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติงานในหน่วยงานการศึกษาปัจจุบัน กรรมการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีสิทธิ์ออกเสียง ๘ คน งดออกเสียง ๑ คน ผลการลงคะแนนปรากฏว่า นายสุรศักดิ์ ได้ ๓ คะแนน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้ ๔ คะแนน ส่วนผู้ฟ้องคดีไม่ได้คะแนน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีมติให้ย้ายผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลนางรอง (สังขกฤษณ์อนุสรณ์) ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้พิจารณาตามข้อ ๑๒ ของหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว ๙ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ โดยนำผลการประเมินศักยภาพตามประกาศสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๓ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๔ ข้อ ๔ ภาค ก. ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้ ๗๗ คะแนน ในขณะที่ผู้ฟ้องคดีและนายสุรชัยได้ ๗๖ คะแนนเท่ากัน จึงถือได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ดำเนินการพิจารณาย้ายในครั้งนี้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด และใช้ดุลพินิจโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว เมื่อมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชอบด้วยกฎหมาย การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีคำสั่งที่ ๖๔๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๖ แต่งตั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลนางรอง (สังขกฤษณ์อนุสรณ์) จึงชอบด้วยกฎหมายเช่นเดียวกัน นอกจากนั้น ผู้ฟ้องคดีนำคดีนี้มายื่นฟ้องต่อศาลโดยยังไม่ได้ร้องทุกข์ตามกฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑ การที่ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๖ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เพื่อขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทบทวนมติและคำสั่งย้าย

/ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔...

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ดังกล่าว และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๘๔/๑๑๑๔ ลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๗ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติว่าไม่สามารถพิจารณาทบทวนได้ นั้น ยังไม่อาจถือได้ว่าเป็นการร้องทุกข์ตามที่กฎหมายกำหนด จึงถือว่าผู้ฟ้องคดียังไม่ได้ดำเนินการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายตามขั้นตอนหรือวิธีการที่กฎหมายกำหนดก่อนนำคดีมาฟ้องตามมาตรา ๔๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ศาลปกครองชั้นต้นจึงไม่อาจรับคำฟ้องนี้ไว้พิจารณาได้ ซึ่งปัญหาเกี่ยวกับเงื่อนไขการฟ้องคดีเป็นปัญหาอันเกี่ยวด้วยความสงบเรียบร้อยของประชาชน ถึงแม้จะไม่ได้ยกขึ้นว่ากล่าวมาในศาลปกครองชั้นต้น ก็สามารถยกขึ้นว่ากล่าวในชั้นอุทธรณ์ได้

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นพิพากษายกฟ้อง หรือให้ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องนี้ไว้พิจารณา

ผู้ฟ้องคดีแก้อุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาคำร้องขอย้ายมาดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลนางรอง (สังขกฤษณ์อนุสรณ์) ซึ่งเป็นสถานศึกษาขนาดใหญ่ ซึ่งมีผู้ยื่นคำร้องขอย้ายไปดำรงตำแหน่งดังกล่าว ๓ คน ได้แก่ ผู้ฟ้องคดี ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลโนนสุวรรณ เป็นโรงเรียนขนาดกลาง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองโบสถ์ เป็นโรงเรียนขนาดเล็ก และนายสุรศักดิ์ ชัยรัมย์ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านแพงพวย (สังฆราษฎร์บำรุง) เป็นโรงเรียนขนาดเล็ก ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาโดยประเมินศักยภาพของผู้ประสงค์ขอย้ายเป็นรายบุคคล พร้อมความเห็นของคณะกรรมการสถานศึกษาและจัดเรียงลำดับเสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังนี้ ลำดับที่ ๑ นายสุรศักดิ์ ได้คะแนนประเมิน ๙๕ คะแนน คณะกรรมการสถานศึกษาจัดเรียงเป็นลำดับที่ ๑ ลำดับที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้ ๙๔ คะแนน คณะกรรมการสถานศึกษาจัดเรียงเป็นลำดับที่ ๒ และลำดับที่ ๓ ผู้ฟ้องคดี ได้ ๙๓ คะแนน คณะกรรมการสถานศึกษาจัดเรียงเป็นลำดับที่ ๓ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ นำคำร้องขอย้ายของผู้ยื่นคำร้องขอย้ายทั้งสามรายมาประเมินศักยภาพแล้วจัดเรียงลำดับเพื่อเสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาในคราวเดียวกัน ถือว่าเป็นการประเมินและนำเสนอข้อมูลประกอบการย้ายข้ามขนาดโรงเรียน เป็นการไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา ข้อ ๙ ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว ๙ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ในการพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กรรมการมีทั้งที่เห็นด้วยกับความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ที่เห็นว่าการพิจารณาต้องเป็นไปตาม ข้อ ๑๐.๑ ของหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มที่ไม่เห็นด้วย

/กับข้อมูล...

กับข้อมูลพิจารณาประกอบการย้ายและข้อเสนอของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีจำนวน ๗ คน ประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงให้นำข้อมูลของผู้ยื่นคำร้องขอย้ายทั้งสามรายมาพิจารณาพร้อมกันและมีมติให้ลงคะแนนโดยลับ ในการลงคะแนนกรรมการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่มีสิทธิออกเสียงมีจำนวน ๘ ราย งดออกเสียง ๑ ราย ผลการลงมติปรากฏว่า นายสุรศักดิ์ ได้ ๓ คะแนน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้ ๔ คะแนน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงเป็นผู้ได้รับการพิจารณาให้ย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลนางรอง (สังขกฤษณ์อนุสรณ์) การพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงเป็นการปฏิบัติที่ไม่เป็นไปตามข้อ ๑๐.๑ และข้อ ๑๑ อันเป็นสาระสำคัญของหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๖ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เพื่อขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทบทวนมติและคำสั่งย้ายผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลนางรอง (สังขกฤษณ์อนุสรณ์) ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๘๔/๑๑๑๔ ลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๗ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติว่าไม่สามารถพิจารณาเรื่องดังกล่าวได้ การดำเนินการของผู้ฟ้องคดีเป็นไปตามข้อ ๔ ของกฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๖ ร้องทุกข์กรณีไม่ได้รับความเป็นธรรมในการพิจารณาย้ายต่อประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นการร้องทุกข์ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบเรื่องอันเป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ สำนักงาน ก.ค.ศ. ได้รับเรื่องตามเลขรับหนังสือที่ ๓๕๓๑๓ เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๖ เมื่อครบกำหนดเก้าสิบวันตามที่กฎ ก.ค.ศ. ดังกล่าวกำหนด แต่ ก.ค.ศ. ไม่ได้แจ้งผลการพิจารณา ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้นโดยยื่นคำฟ้องทางไปรษณีย์ลงทะเบียน เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗ (ที่ถูกคือ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๗) ผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนดก่อนนำคดีมาฟ้องศาลแล้ว ซึ่งศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งรับคำฟ้องนี้ไว้พิจารณาและดำเนินกระบวนพิจารณาจนกระทั่งมีคำพิพากษาเป็นคดีหมายเลขแดงที่ บ. ๔๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘ ต่อมา เมื่อวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๘ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชุดใหม่ที่ทำหน้าที่แทนชุดเดิมที่ครบวาระได้ประชุมพิจารณาและมีมติไม่อุทธรณ์คำพิพากษา รวมทั้งให้ดำเนินการตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น โดยยกเลิกคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๓ ที่ ๖๔๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๖ และให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๓ นำเสนอข้อมูลเพื่อพิจารณา

/ย้ายมา...

ย้ายมาดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลนางรอง (สังขกฤษณ์อนุสรณ์) ใหม่ให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดยกคำอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ และพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ยื่นคำขอทุเลาการบังคับตามกฎหรือคำสั่งทางปกครองกรณีฉุกเฉิน ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วมีคำสั่งไม่รับคำขอทุเลาการบังคับตามกฎหรือคำสั่งทางปกครองกรณีฉุกเฉินของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ไว้พิจารณา

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ชี้แจงว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้นำคำร้องของผู้ยื่นขอย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลนางรอง (สังขกฤษณ์อนุสรณ์) ทุกรายมาทำการประเมินศักยภาพและให้คะแนนตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด เป็นการให้สิทธิเสรีภาพเท่าเทียมกันตามมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และเป็นไปตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี ประกอบกับมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว บัญญัติให้ ก.ค.ศ. จัดทำมาตรฐานตำแหน่ง โดยมีตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาเพียงตำแหน่งเดียว ไม่มีตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่พิเศษ เมื่อทุกคนดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา จึงมีสิทธิได้รับการพิจารณาย้ายที่เท่าเทียมกัน การดำเนินการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว และในการพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้นำความเห็นของคณะกรรมการสถานศึกษาและข้อมูลของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มาประกอบการพิจารณาตามมาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน ประกอบข้อ ๑๒ ของหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว ๙ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ โดยได้คำนึงถึงประโยชน์ของทางราชการเป็นสำคัญ ซึ่งเป็นขั้นตอนอันเป็นสาระสำคัญ ดังนั้น การใช้ดุลพินิจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำชี้แจงในทำนองเดียวกับคำแก้อุทธรณ์ และเพิ่มเติมว่า สำนักงาน ก.ค.ศ. ได้มีหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๐๒๐๖.๙/๒๓๐ ลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๙ แจ้งผลการพิจารณาคำร้องทุกข์ ฉบับลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๖ ของผู้ฟ้องคดี ว่า อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับการร้องทุกข์และการร้องเรียนขอความเป็นธรรมเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ทำการแทน ก.ค.ศ. ได้พิจารณาคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๙ แล้ว เห็นว่า

/คำร้องทุกข์...

คำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีฟังขึ้นและมีมติเป็นเอกฉันท์ให้เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๖ ที่อนุมัติย้ายผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลนางรอง (สังขกฤษณ์อนุสรณ์) และเพิกถอนคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๓ ที่ ๖๔๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๖ ที่ย้ายผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ไปดำรงตำแหน่งดังกล่าวตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และให้ดำเนินการพิจารณาย้ายใหม่ให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว ๙ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ต่อมา เมื่อวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๙ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ โดยอนุมัติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๓ ที่ ๒๙๖/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๙ ให้ย้ายผู้ฟ้องคดีไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลนางรอง (สังขกฤษณ์อนุสรณ์) โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๙ เป็นต้นไป

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า มาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติว่า ผู้ใดได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการกระทำหรือการงดเว้นการกระทำของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือมีข้อโต้แย้งเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง หรือกรณีอื่นใดที่อยู่ในเขตอำนาจศาลปกครองตามมาตรา ๙ และการแก้ไขหรือบรรเทาความเดือดร้อนหรือความเสียหายหรือยุติข้อโต้แย้งนั้นต้องมีคำบังคับตามที่กำหนดในมาตรา ๗๒ ผู้นั้นมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง

คดีนี้ ผู้ฟ้องคดีฟ้องคดีต่อศาลปกครองชั้นต้น โดยอ้างว่ามติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๖ มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๖ และคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๓ ที่ ๖๔๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๖ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนอนุบาลนางรอง (สังขกฤษณ์อนุสรณ์) ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขอให้ศาลเพิกถอนมติและคำสั่งดังกล่าว ซึ่งศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องที่ขอให้เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๖ ที่ให้จัดลำดับผู้ขอย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลนางรอง (สังขกฤษณ์อนุสรณ์) ไว้พิจารณาตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้ง

/ศาลปกครอง...

ศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และมีคำพิพากษาให้เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๖ ที่อนุมัติย้ายผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลนางรอง (สังขกฤษณ์อนุสรณ์) และเพิกถอนคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๓ ที่ ๖๔๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๖ ที่ย้ายผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลนางรอง (สังขกฤษณ์อนุสรณ์) ตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่มีมติและคำสั่งดังกล่าว คำขออื่นนอกจากนี้ ให้ยก ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ไม่เห็นพ้องด้วยและยื่นอุทธรณ์คัดค้านเฉพาะประเด็นที่ศาลพิพากษาให้เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๖ และคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๓ ที่ ๖๔๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๖ ในระหว่างพิจารณาคดีของศาลปกครองสูงสุด ข้อเท็จจริงปรากฏว่า อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับการร้องทุกข์และการร้องเรียนขอความเป็นธรรมเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ทำการแทนคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาร้องทุกข์ได้พิจารณาคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๙ แล้วมีมติว่า คำร้องทุกข์ฟังขึ้นและให้เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๖ ที่อนุมัติย้ายผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลนางรอง (สังขกฤษณ์อนุสรณ์) และเพิกถอนคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๓ ที่ ๖๔๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๖ ที่ย้ายผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ไปดำรงตำแหน่งดังกล่าวตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และให้ดำเนินการพิจารณาย้ายใหม่ให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว ๙ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ต่อมา เมื่อวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๙ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ โดยอนุมัติผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๓ ที่ ๒๙๖/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๙ ย้ายผู้ฟ้องคดีไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลนางรอง (สังขกฤษณ์อนุสรณ์) โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๙ เป็นต้นไป ดังนั้น มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๖ และคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ ๖๔๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๖ ได้ถูกเพิกถอนสิ้นผลไปแล้ว จึงไม่มีเหตุแห่ง

/การฟ้องคดี...

การฟ้องคดีที่ศาลปกครองสูงสุดจะต้องพิจารณาคดีต่อไป และไม่จำต้องกำหนดคำบังคับ ตามมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

จึงมีคำสั่งให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ

นางศิริวรรณ จุลโพธิ์ ตุลาการเจ้าของสำนวน
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสมชัย วัฒนการุณ
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายวุฒิ มีช่วย
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายฤทัย หงส์สิริ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายอำพน เจริญชีวินทร์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

วันที่อ่าน ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๒
นวลจันทร์ : ผู้พิมพ์

◯ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ต. ๒๒)

คดีหมายเลขดำที่ อบ. ๙๙/๒๕๕๘
คดีหมายเลขแดงที่ อบ. ๙๑/๒๕๖๒

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๑๔ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๒

ระหว่าง
นายสมชาย ธำรงสุข ผู้ฟ้องคดี
อ.ก.ค.ศ. สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่ ๑
เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย (อุทธรณ์คำพิพากษา)

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองยื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำที่ ๒๙๒/๒๕๕๔ หมายเลขแดงที่ ๘๓๗/๒๕๕๘ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองกลาง)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีรับราชการตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสัตหีบ จังหวัดชลบุรี ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่ ๑๙๕๑/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๓ ตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในคราวประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๓ ให้ย้ายผู้ฟ้องคดีไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างน่าน จังหวัดน่าน ซึ่งผู้ฟ้องคดีเห็นว่าคำสั่งและมติของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย กล่าวคือ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ส่งพร้อมหนังสือ

/สำนักงาน...

สำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/ว ๘ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ได้กำหนดให้การย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามี ๓ กรณี ได้แก่ การย้ายกรณีปกติ การย้ายกรณีพิเศษ และการย้ายกรณีเพื่อประโยชน์ของทางราชการ โดยในส่วนการย้ายกรณีปกติและกรณีพิเศษจะเป็นการย้ายตามความประสงค์ของผู้ขอย้าย ซึ่งผู้ขอย้ายจะต้องยื่นความประสงค์เพื่อประกอบการพิจารณาของ อ.ก.ค.ศ. ตามหลักเกณฑ์ที่ ก.ค.ศ.กำหนด ส่วนการย้ายกรณีเพื่อประโยชน์ของทางราชการ กำหนดไว้ ๒ วิธี คือ (๑) การย้ายเพื่อแก้ปัญหาการบริหารจัดการในหน่วยงานทางการศึกษา ซึ่งใช้ในกรณีเกิดปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการและมีความจำเป็นต้องย้ายเพื่อแก้ปัญหา โดยให้คำนึงถึงความเหมาะสมกับประโยชน์ของทางราชการและความเป็นธรรมต่อผู้ถูกย้าย และ (๒) การย้ายเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องพิจารณาย้ายไปสถานศึกษาที่มีขนาดเดียวกันหรือใกล้เคียงกัน หรือจากสถานศึกษาขนาดเล็กไปขนาดกลาง ขนาดกลางไปขนาดใหญ่ โดยหากมีความจำเป็นต้องย้ายซึ่งไม่เป็นไปตามขนาดของสถานศึกษา ให้ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประเมินศักยภาพบุคคลเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาย้าย และให้สำนักงานตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองก่อนนำเสนอ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาหรือ อ.ก.ค.ศ. ส่วนราชการจนถึงผู้มีอำนาจตามมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ออกคำสั่งย้ายต่อไป และตามมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ กำหนดให้ ก.ค.ศ. ดำเนินการให้มีการสับเปลี่ยนหน้าที่หรือย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาซึ่งดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหรือตำแหน่งที่มีลักษณะบริหารตามที่ ก.ค.ศ. กำหนด โดยยึดหลักการให้อยู่ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่งดังกล่าวได้ไม่เกินสี่ปี ซึ่งเมื่อพิจารณาตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้นแล้ว ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า การย้ายผู้ฟ้องคดีจากตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสัตหีบ จังหวัดชลบุรี ไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างน่าน จังหวัดน่าน ไม่เป็นไปตามความรู้ ความสามารถของผู้ฟ้องคดีและหลักเกณฑ์ดังกล่าว เนื่องจากวิทยาลัยสารพัดช่างน่านเป็นสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนหลักสูตรระยะสั้นเกี่ยวกับวิชาชีพ เช่น นวดแผนโบราณ ลีลาศ ร้องเพลง ช่างตัดผม เสริมสวย เป็นต้น ซึ่งไม่ตรงกับความรู้ ความเชี่ยวชาญและวุฒิการศึกษาของผู้ฟ้องคดีซึ่งสำเร็จการศึกษาทางด้านครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ และปฏิบัติราชการในตำแหน่งอาจารย์ ๑ ถึงอาจารย์ ๓ ระดับ ๗ และปฏิบัติหน้าที่ผู้บริหารสถานศึกษา

/ในวิทยาลัย...

ในวิทยาลัยเทคนิคมาโดยตลอด ตั้งแต่วิทยาลัยเทคนิคมวกเหล็กซึ่งเป็นวิทยาลัยขนาดเล็กที่ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ประสานงานจัดตั้งขึ้นใหม่ จนย้ายมาดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคจันทบุรีและวิทยาลัยเทคนิคสัตหีบซึ่งเป็นวิทยาลัยเทคนิคขนาดใหญ่ และจัดการเรียนการสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทช่างอุตสาหกรรม ได้แก่ สาขาเครื่องกล สาขาวิชาเทคนิคการผลิต สาขาวิชาแมคคาทรอนิกส์ สาขาวิชาการก่อสร้าง สาขาวิชาไฟฟ้ากำลัง สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์ สาขาวิชาการเชื่อมโลหะ และสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งเป็นสายวิศวกรรมอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี และตรงกับวุฒิการศึกษาของผู้ฟ้องคดี อีกทั้ง การย้ายดังกล่าวเป็นการย้ายภายหลังที่มาดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสัตหีบได้เพียง ๑ ปี ๖ เดือน ซึ่งยังไม่ครบกำหนดเวลาโยกย้าย รวมถึงเป็นการย้ายจากสถานศึกษาขนาดใหญ่ไปสถานศึกษาขนาดกลางและเป็นคนละประเภทสายงานกัน ดังนั้น การสั่งย้ายผู้ฟ้องคดีในกรณีดังกล่าวจึงต้องให้ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประเมินศักยภาพบุคคล ผลการปฏิบัติงานด้านการบริหารและแนวทางการพัฒนาเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณา และต้องมีการตั้งคณะกรรมการเพื่อกลั่นกรองก่อนนำเสนอ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา หรือ อ.ก.ค.ศ. ส่วนราชการเพื่อพิจารณาอนุมัติ แต่ก็ไม่ปรากฏว่าได้มีการดำเนินการดังกล่าวแต่อย่างใด นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดียังเห็นว่า ในการพิจารณามีมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุม ครั้งที่ ๘/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๓ มีกรรมการเข้าประชุม ๘ คน จากจำนวนคณะกรรมการทั้งหมด ๑๓ คน แต่เมื่อถึงวาระการประชุมการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ให้นายสมใจ เชาว์พานิช และนายอุดม รูปดี ออกจากห้องประชุม ทำให้เหลือคณะกรรมการที่ประชุมเพียง ๖ คน ซึ่งไม่ครบองค์ประชุม และแม้จะมีผู้ท้วงติงแล้วแต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ยังคงให้มีการพิจารณาในวาระดังกล่าวต่อไป ดังนั้น มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุม อ.ก.ค.ศ. สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ครั้งที่ ๘/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๓ ให้ย้ายผู้ฟ้องคดีจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย และคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามคำสั่งสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาที่ ๑๙๕๑/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๓ ย้ายผู้ฟ้องคดีตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าวจึงไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน ทั้งนี้ ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๓ ร้องทุกข์ต่อประธานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) ตามความในมาตรา ๑๒๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

/พ.ศ. ๒๕๔๗...

พ.ศ. ๒๕๔๗ และกฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อขอให้พิจารณาทบทวนการแต่งตั้งโยกย้ายผู้ฟ้องคดีแล้ว แต่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับแจ้งผลการพิจารณาดังกล่าวแต่อย่างใด ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุม อ.ก.ค.ศ. สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ครั้งที่ ๘/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๓ และคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามคำสั่งสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่ ๑๙๕๑/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๓

๒. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองร่วมกันพิจารณาเรื่องการโยกย้ายผู้บริหารสถานศึกษาตามหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายตามนัยหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/ว ๘ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๔๙

๓. ทุเลาการบังคับตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยให้ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสัตหีบต่อไปในระหว่างการพิจารณา

ศาลได้มีคำสั่งลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ไม่รับคำขอทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองให้การว่า สาเหตุที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๓ โดยเห็นควรให้ย้ายผู้ฟ้องคดี และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีคำสั่งที่ ๑๙๕๑/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๓ ตามมติดังกล่าวนั้น สืบเนื่องจากได้มีผู้ร้องเรียนว่า ผู้ฟ้องคดีขณะปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสัตหีบมีพฤติกรรมการบริหารที่ไม่เหมาะสม เช่น การนำเครือญาติเข้ามารับงานจ้างเหมาของวิทยาลัย ในกรณีการตัดเสื้อผ้านักเรียน การให้ญาติพี่น้องมารับทำอาหารในการประชุมอบรมหลักสูตรนานาชาติ ชอบนำพรรคพวกมาดื่มสุราในบ้านพักของวิทยาลัยซึ่งเป็นสถานที่ราชการ ขาดการวางแผนการบริหารจัดการ และไม่เอาใจใส่ดูแลอาคารเรียน ห้องเรียน และอุปกรณ์การเรียนการสอนเพื่อรองรับจำนวนนักศึกษาที่รับเพิ่มขึ้นจำนวนมาก ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ตรวจสอบแล้วเห็นว่า ข้อร้องเรียนมีมูล จึงนำเรื่องเข้าคณะกรรมการพิจารณากลั่นกรอง จากนั้นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุม ครั้งที่ ๘/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๓ พิจารณาตามหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายที่ ก.ค.ศ.กำหนด ซึ่งที่ประชุมได้พิจารณาแล้วเห็นควร

/ให้ย้าย...

ให้ย้ายผู้ฟ้องคดีในกรณีเพื่อประโยชน์ของทางราชการ อันเป็นการแก้ปัญหาการบริหารจัดการในหน่วยงานการศึกษาและเพื่อความเหมาะสมของทางราชการ

ประเด็นที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า การย้ายผู้ฟ้องคดีจากผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคไปปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างซึ่งเป็นวิทยาลัยขนาดกลางและเป็นคนละสายงานกัน จึงไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามที่ ก.ค.ศ. กำหนด นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองเห็นว่า สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาไม่มีการกำหนดแบ่งขนาดของสถานศึกษาในสังกัดเป็นสถานศึกษาขนาดเล็ก กลาง ใหญ่ เหมือนกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยผู้อำนวยการสถานศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาแต่ละแห่งจะมีระดับตำแหน่งเท่าเทียมกัน และมีการจัดการเรียนการสอนในระดับ ปวช. ปวส. เช่นเดียวกัน ทั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจะพิจารณาย้ายผู้อำนวยการวิทยาลัยแต่ละแห่งสับเปลี่ยนกันตามความเหมาะสมเพื่อประโยชน์ของทางราชการและตามธรรมเนียมประเพณีที่ปฏิบัติโดยไม่ได้มีการแบ่งตามประเภทขนาดสถานศึกษาแต่อย่างใด โดยจะเห็นได้จากตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในรายที่ ๒๘ นายปรีดา เกตุทอง ตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคถลาง ให้ย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างภูเก็ต รายที่ ๓๕ นายมานิตย์ มณีโชติ ตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคพิจิตร ให้ย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพบรรพตพิสัย รายที่ ๔๑ นางวิชชาพรรณ กิ่งวัชระพงศ์ ตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุราษฎร์ธานี ให้ย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างตราด รายที่ ๖๐ นายอำนวย นวลจันทร์ ตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคระนอง ให้ย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างตรัง เป็นต้น และในกรณีของผู้ฟ้องคดีตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสัตหีบ วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ รับเงินเดือนในระดับ คศ.๓ ย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างน่าน วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ รับเงินเดือนในระดับ คศ.๓ เท่าเดิม และอยู่ในตำแหน่งแนวระนาบเดียวกัน กรณีจึงเห็นได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองมิได้เลือกปฏิบัติหรือไม่ให้ความเป็นธรรมในการย้ายผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด

สำหรับในประเด็นที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า การพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากจำนวนคณะกรรมการไม่ครบองค์ประชุมในขณะมีมติโยกย้าย นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองเห็นว่า การพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุม ครั้งที่ ๘/๒๕๕๓

/เมื่อวันที่...

เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๓ มีเรื่องที่พิจารณาตามระเบียบวาระรวม ๖ เรื่อง โดยมีกรรมการเข้าประชุม ๘ คน จากจำนวนคณะกรรมการทั้งหมด ๑๓ คน ทั้งนี้ นายอุดม รูปดี และนายสมใจ เชาว์พานิช ซึ่งเป็นคณะกรรมการได้เข้าประชุมพิจารณาตั้งแต่ระเบียบวาระที่ ๑ จนถึงระเบียบวาระที่ ๕ แต่เมื่อถึงการพิจารณาตามระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องการย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา สายผู้บริหารสถานศึกษา ตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา ประจำปี ครั้งที่ ๒/๒๕๕๓ จำนวน ๖๒ ราย นั้น บุคคลทั้งสองถือเป็นผู้เข้าข่ายมีส่วนได้เสียหรือเป็นเรื่องเกี่ยวกับตัวกรรมการโดยเฉพาะ จึงไม่มีสิทธิเข้าประชุมตามมาตรา ๑๖ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับมาตรา ๑๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ที่กำหนดให้ในกรณีที่คณะกรรมการผู้มีอำนาจพิจารณาทางปกครองคณะใดมีผู้ถูกคัดค้าน ในระหว่างที่กรรมการผู้ถูกคัดค้านต้องออกจากที่ประชุม ให้ถือว่าคณะกรรมการคณะนั้นประกอบด้วยกรรมการทุกคนที่ไม่ถูกคัดค้าน ดังนั้น ในการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการพิจารณาตามระเบียบวาระที่ ๖ จึงถือว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีจำนวนคณะกรรมการ ๑๑ คน เมื่อคณะกรรมการเหลืออยู่จำนวน ๖ คน ซึ่งเกินกว่ากึ่งหนึ่ง จึงครบองค์ประชุม ดังนั้น มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุม อ.ก.ค.ศ. สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ครั้งที่ ๘/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๓ ให้ย้ายผู้ฟ้องคดีจึงชอบด้วยกฎหมาย และคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามคำสั่งสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่ ๑๙๕๑/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๓ ย้ายผู้ฟ้องคดีตามมติดังกล่าวจึงชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การว่า ข้อกล่าวอ้างของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองไม่มีข้อมูลเพียงพอที่จะนำมาใช้เป็นเหตุผลในการสั่งย้ายผู้ฟ้องคดีได้ เนื่องจากจดหมายร้องเรียนที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองกล่าวอ้าง นั้น ไม่มีการลงชื่อหรือลงลายมือชื่อจริงของผู้ร้องเรียนอันถือว่าเข้าลักษณะเป็นบัตรสนเท่ห์ ซึ่งในกรณีดังกล่าวนี้ หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๖/ว ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๑ ได้กำหนดหลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติว่า ในการพิจารณาการกระทำผิดวินัยให้พิจารณาเฉพาะกรณีที่มีพยานหลักฐานที่ชัดเจนเพียงพอ กรณีเป็นบัตรสนเท่ห์ให้พิจารณาเฉพาะรายที่ระบุหลักฐาน กรณีแวดล้อมปรากฏชัดแจ้ง ตลอดจนมีพยานบุคคลแน่นอนเท่านั้น ซึ่งตามหนังสือร้องเรียนของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองดังกล่าวไม่ปรากฏว่ามีกรณีแวดล้อมปรากฏชัดแจ้งหรือมีพยานบุคคลที่แน่นอน

/จึงไม่เข้าข่าย...

จึงไม่เข้าข่ายเป็นเรื่องที่จะต้องมีการพิจารณา หรือแม้แต่หากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะรับเรื่องดังกล่าวไว้พิจารณา ก็จะต้องดำเนินการตามหลักเกณฑ์ในหนังสือเวียนดังกล่าว โดยจะต้องมีการสืบสวนในทางลับว่ามีมูลความจริงเพียงใด หากไม่มีมูลจึงให้ยุติเรื่อง แต่หากมีมูลและเป็นกรณีความผิดทางกฎหมายบ้านเมืองให้ดำเนินคดีอาญา ถ้าปรากฏมูลความจริงเป็นกรณีความผิดทางวินัยให้ดำเนินการสอบสวน ซึ่งจากคำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองไม่ปรากฏว่าได้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายและหนังสือเวียนกำหนด จึงถือเป็นการอ้างเหตุจากหนังสือร้องเรียนโดยมิชอบ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองนำกรณีดังกล่าวมาใช้ในการพิจารณาสั่งย้าย จึงไม่ถูกต้องและไม่เป็นธรรมต่อผู้ฟ้องคดี

นอกจากนี้ แม้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจะอ้างว่า มิได้มีการแบ่งขนาดของสถานศึกษา แต่ในการพิจารณาผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองก็ยืนยันว่า ได้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ.กำหนด ดังนั้น การดำเนินการเกี่ยวกับการย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จึงต้องพิจารณาโดยคำนึงถึงลักษณะเฉพาะของสถานศึกษาตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๖.๑.๘ ของหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/ว ๘ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ด้วยเช่นกัน แต่จากคำให้การและพยานหลักฐานของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง ไม่พบว่ามีการพิจารณาดังกล่าวแต่อย่างใด และได้มีการกำหนดขนาดของสถานศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาตั้งแต่ก่อนที่ผู้ฟ้องคดีจะเข้ามารับตำแหน่ง เห็นได้จากเอกสารเกี่ยวกับการให้รางวัลพระราชทานแก่นักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิคสัตหีบ ก็มีการให้รางวัลตามขนาดของสถานศึกษา ซึ่งนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิคสัตหีบได้รับรางวัลพระราชทานในระดับสถานศึกษาขนาดใหญ่ เขตการตรวจราชการ ๕ อีกทั้ง ผู้ฟ้องคดีสำเร็จการศึกษาทางด้านครุศาสตร์อุตสาหกรรม และปฏิบัติราชการในตำแหน่งอาจารย์และผู้บริหารสถานศึกษาในวิทยาลัยเทคนิคมาโดยตลอด การสั่งให้ผู้ฟ้องคดีย้ายไปปฏิบัติงานในวิทยาลัยอื่นที่มิใช่วิทยาลัยเทคนิคจึงไม่ตรงกับความรู้ความเชี่ยวชาญและวุฒิการศึกษาและในการพิจารณาโยกย้ายผู้ฟ้องคดีได้มีการนำเสนอผ่านคณะกรรมการกลั่นกรองจริง เห็นได้จากเอกสารประกอบวาระการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุม ครั้งที่ ๘/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๓ เรื่องที่ ๖ การย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา สายผู้บริหารสถานศึกษา ตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา ประจำปี ครั้งที่ ๒/๒๕๕๓ ได้ระบุว่าสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกลั่นกรอง

/การบริหาร...

การบริหารงานบุคคลในการประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๓ ได้พิจารณาเห็นสมควรให้ย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา สายผู้บริหารสถานศึกษา ตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา จากผู้ยื่นคำร้องขอย้ายประจำปี ครั้งที่ ๒/๒๕๕๓ จำนวน ๑๑๐ ราย ดังบัญชีรายละเอียดแนบท้าย ซึ่งผู้ฟ้องคดีมิได้ยื่นคำร้องขอย้ายประจำปี ครั้งที่ ๒/๒๕๕๓ แต่อย่างใด ดังนั้น ในกรณีของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจถือว่าได้ผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการกลั่นกรองรวมอยู่ในจำนวนผู้ยื่นคำร้อง ๑๑๐ ราย ตามเอกสารประกอบดังกล่าว นอกจากนี้ ในรายงานการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่พบว่ามีข้อมูลการกระทำผิดของผู้ฟ้องคดีเสนอต่อที่ประชุมเพื่อพิจารณาด้วยแต่อย่างใด ซึ่งหากมีจริงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิทั้งภายในและภายนอกควรต้องมีการซักถามหรือท้วงติงในที่ประชุมว่า ในรายของผู้ฟ้องคดีเข้าข่ายกระทำความผิดทางวินัยและควรดำเนินการทางวินัยทันที แทนที่จะพิจารณาโยกย้ายให้ไปดำรงตำแหน่งที่อื่น ซึ่งไม่ถือว่าเป็นการลงโทษที่เหมาะสมกับการทำความผิดทางวินัยตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีมีมูลความผิดเกี่ยวกับการทุจริตและบกพร่องต่อหน้าที่

ส่วนประเด็นเกี่ยวกับองค์ประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุม ครั้งที่ ๘/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๓ นั้น โดยที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีจำนวนคณะกรรมการรวม ๑๓ คน ในวันดังกล่าวมีกรรมการมาประชุม ๘ คน แต่เมื่อถึงวาระที่ ๖ ซึ่งเป็นการพิจารณาเกี่ยวกับการย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา สายผู้บริหารสถานศึกษา ตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา ประจำปี ครั้งที่ ๒/๒๕๕๓ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ให้นายอุดม รูปดี และนายสมใจ เชาว์พานิช ซึ่งเป็นกรรมการออกจากห้องประชุม โดยอ้างเหตุว่าเข้าข่ายเป็นผู้มีส่วนได้เสียหรือเป็นเรื่องเกี่ยวกับตัวคณะกรรมการ ซึ่งในกรณีนี้ เมื่อพิจารณาตามเอกสารรายงานการประชุมดังกล่าว ไม่พบว่ามีบันทึกไว้แต่อย่างใด มีแต่เพียงเอกสารรายงานการประชุม ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๓ ที่นายอุดม รูปดี แจ้งว่าไม่ขอรับรองรายงานการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๓ ในวาระที่ ๖ เท่านั้น นอกจากนี้ โดยที่นายอุดม รูปดี และนายสมใจ เชาว์พานิช เป็นกรรมการที่มาจากผู้แทนผู้บริหารสถานศึกษาและจากผู้แทนผู้บริหารการศึกษา ซึ่งมาจากการเลือกตั้งจึงควรได้ทำหน้าที่ในที่ประชุมเป็นอย่างยิ่ง ประกอบกับบุคคลทั้งสองมิได้เป็นผู้ยื่นคำร้องขอย้ายประจำปี ครั้งที่ ๒/๒๕๕๓ ในรายชื่อ ๑๑๐ คน แต่อย่างใด โดยเฉพาะในส่วนของนายสมใจ เชาว์พานิช นั้นมิได้มีชื่อเป็นผู้ถูกย้ายในครั้งนี้ด้วย ดังนั้น การอ้างเหตุว่าคณะกรรมการทั้งสองได้ถูกคัดค้านจึงไม่ถูกต้อง และต้องถือว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑

/ยังประกอบด้วย...

ยังประกอบด้วยคณะกรรมการรวมจำนวน ๑๓ คน ซึ่งเมื่อเหลือกรรมการจำนวน ๖ คน ในขณะพิจารณาเรื่องดังกล่าวจึงถือว่าไม่ครบองค์ประชุม

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองให้การเพิ่มเติมโดยยืนยันตามคำให้การเดิม และเพิ่มเติมว่า ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองมิได้มีอคติหรือมีสาเหตุโกรธเคืองหรือมีเจตนากลั่นแกล้งผู้ฟ้องคดี และในการดำเนินการแต่งตั้งโยกย้ายผู้ฟ้องคดีครั้งนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองได้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ ระเบียบ กฎหมายของทางราชการ และพิจารณาโยกย้ายผู้บริหารสถานศึกษาหลายแห่งเช่นเดียวกันกับผู้ฟ้องคดีโดยมิได้เลือกปฏิบัติกับผู้บริหารคนใดคนหนึ่งเป็นการเฉพาะรายแต่อย่างใด

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ และลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๖ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ส่งสำเนารายงานการประชุมของคณะกรรมการกลั่นกรองและสำเนารายงานการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อประกอบการพิจารณา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ส่งสำเนารายงานการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๖๐๑/๓๖๕ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๗ ต่อมา ศาลได้มีคำสั่งลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ส่งสำเนารายงานการประชุมของคณะกรรมการกลั่นกรองตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีกล่าวอ้างในคำให้การต่อศาลเพื่อประกอบการพิจารณา ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๐๖๐๑/๑๕๕๘ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๗ แจ้งว่า รายงานการประชุมพิมพ์จากไฟล์ข้อมูลเอกสารในคอมพิวเตอร์ที่เป็นฉบับร่าง ทำให้รายงานการประชุมมีความคลาดเคลื่อนจากข้อเท็จจริง ทำให้ไม่มีเอกสารรายงานการประชุมคณะกรรมการกลั่นกรองการบริหารงานบุคคลที่เป็นลายลักษณ์อักษรที่ถูกต้อง จึงไม่มีเอกสารที่จะจัดส่งเพื่อประกอบการพิจารณา

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ขณะที่ผู้ฟ้องคดีรับราชการในตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสัตหีบ จังหวัดชลบุรี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในคราวประชุม ครั้งที่ ๘/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๓ มีมติให้ย้ายผู้ฟ้องคดีไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างน่าน จังหวัดน่าน ตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเสนอ จากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีคำสั่งสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่ ๑๙๕๑/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๓ เรื่องแต่งตั้งผู้รักษาการในตำแหน่ง ตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๓ เป็นต้นไป โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อ้างว่า เป็นการย้ายผู้ฟ้องคดีในกรณีเพื่อประโยชน์ของทางราชการ

/เนื่องจาก...

เนื่องจากมีผู้ร้องเรียนว่า ผู้ฟ้องคดีขณะปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสัตหีบ มีพฤติกรรมการบริหารที่ไม่เหมาะสม การย้ายผู้ฟ้องคดีเป็นการแก้ปัญหาการบริหารจัดการในหน่วยงานการศึกษาและเพื่อความเหมาะสมของทางราชการ โดยข้อเท็จจริงปรากฏในบันทึกรายงานการประชุม อ.ก.ค.ศ. สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ครั้งที่ ๘/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๓ ระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องอื่นๆ การย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา สายผู้บริหารสถานศึกษา ตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา ประจำปี ครั้งที่ ๒/๒๕๕๓ จำนวน ๖๒ ราย ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การพิจารณาย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกลั่นกรองการบริหารงานบุคคล ในการประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๓ ซึ่งศาลได้มีคำสั่ง ๓ ครั้ง ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ส่งสำเนารายงานการประชุมคณะกรรมการกลั่นกรอง แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ขอขยายระยะเวลาในการจัดส่งเอกสารจำนวน ๒ ครั้ง และต่อมา ได้ชี้แจงต่อศาลว่า รายงานดังกล่าวเป็นรายงานการประชุมที่พิมพ์จากไฟล์ข้อมูลเอกสารในคอมพิวเตอร์ที่เป็นฉบับร่าง ทำให้รายงานการประชุมมีความคลาดเคลื่อนจากข้อเท็จจริง ทำให้ไม่มีเอกสารรายงานการประชุมคณะกรรมการกลั่นกรองการบริหารงานบุคคลที่เป็นลายลักษณ์อักษรที่ถูกต้อง ไม่มีเอกสารที่จะส่งให้ศาลเพื่อประกอบการพิจารณา ศาลจึงไม่อาจรับฟังได้ว่า คณะกรรมการกลั่นกรองการบริหารงานบุคคลได้ให้ความเห็นชอบในการย้ายผู้ฟ้องคดี ดังนั้น มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นการดำเนินการที่ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ส่งมาพร้อมหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/ว ๘ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๔๙ มติดังกล่าวจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากกระทำโดยไม่ถูกต้องตามขั้นตอนหรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้สำหรับการย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ นำมติที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายมาออกคำสั่งสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาที่ ๑๙๕๑/๒๕๕๓ เรื่อง แต่งตั้งผู้รักษาการในตำแหน่ง ให้ย้ายผู้ฟ้องคดีไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างน่าน จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ส่วนที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองได้พิจารณาสั่งย้ายผู้ฟ้องคดีเนื่องมาจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้รับการร้องเรียนว่า ผู้ฟ้องคดีขณะปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสัตหีบมีพฤติกรรมบริหารที่ไม่เหมาะสม และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ตรวจสอบแล้วเห็นว่าข้อร้องเรียนมีมูล จึงนำเรื่องเสนอคณะกรรมการกลั่นกรองและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑

/พิจารณา...

พิจารณาหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายที่ ก.ค.ศ. กำหนด นั้น เมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่า ข้อเท็จจริงไม่อาจรับฟังได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีการนำเรื่องการย้ายผู้ฟ้องคดีเสนอคณะกรรมการกลั่นกรองการบริหารงานบุคคลเพื่อพิจารณากลั่นกรองก่อนนำเสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาอนุมัติให้ย้าย ซึ่งทำให้มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ให้ย้ายผู้ฟ้องคดีไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างน่านไม่ชอบด้วยกฎหมาย ข้ออ้างของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจึงไม่อาจรับฟังได้

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาเพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในคราวประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๓ เฉพาะในส่วนที่มีมติอนุมัติให้ย้ายผู้ฟ้องคดี และเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ ๑๙๕๑/๒๕๕๓ เรื่อง แต่งตั้งผู้รักษาการในตำแหน่ง เฉพาะในส่วนที่ให้ย้ายผู้ฟ้องคดีไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างน่าน โดยให้มีผลย้อนไปนับแต่วันที่มีคำสั่งดังกล่าว คำขออื่นนอกจากนี้ ให้ยก

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองอุทธรณ์และแก้ไขเพิ่มเติมอุทธรณ์ว่า สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาไม่มีการกำหนดแบ่งขนาดของสถานศึกษาในสังกัดเป็นสถานศึกษาขนาดเล็ก กลาง ใหญ่ เหมือนกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยผู้อำนวยการสถานศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาแต่ละแห่งจะมีระดับตำแหน่งเท่าเทียมกัน และในกรณีของผู้ฟ้องคดี ซึ่งดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสัตหีบ วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ รับเงินเดือนในระดับ คศ.๓ ย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างน่าน วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ รับเงินเดือนในระดับ คศ.๓ เท่าเดิม และอยู่ในตำแหน่งแนวระนาบเดียวกัน ไม่ได้ทำให้สิทธิประโยชน์ในตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยลดลงหรือเปลี่ยนแปลงไปแต่อย่างใด รวมทั้งสิทธิในการเลื่อนตำแหน่งดังกล่าวยังคงเดิม

ในการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ครั้งที่ ๘/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๓ มีคณะกรรมการเกินกว่ากึ่งหนึ่ง ซึ่งครบองค์ประชุมแล้ว ดังนั้น มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ให้ย้ายผู้ฟ้องคดีจึงชอบด้วยกฎหมาย และคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามคำสั่งสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่ ๑๙๕๑/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๓ ให้ย้ายผู้ฟ้องคดีตามมติดังกล่าวจึงชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน

มาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ กำหนดให้การย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาให้เป็นไป

/ตามหลักเกณฑ์...

ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด ซึ่ง ก.ค.ศ. ได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาไว้ดังนี้ ๑. การย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากรณีปกติ ๒. การย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากรณีพิเศษ ๓. การย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากรณีเพื่อประโยชน์ทางราชการ ๓.๑ การย้ายเพื่อการแก้ปัญหาการบริหารจัดการในหน่วยงานการศึกษา กรณีที่เกิดปัญหาในหน่วยงานการศึกษา ที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการ และมีความจำเป็นต้องย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อเป็นการแก้ปัญหานั้น การพิจารณาย้ายให้คำนึงถึงความเหมาะสมประโยชน์ของทางราชการ และความเป็นธรรมแก่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาด้วย ๓.๒ การย้ายเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา กรณีที่หน่วยงานการศึกษามีความจำเป็นต้องมีการพัฒนาคุณภาพการศึกษาเป็นพิเศษตามนโยบายของทางราชการ ให้พิจารณาย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่เหมาะสมเป็นพิเศษตรงตามความต้องการ ทั้งนี้ การย้ายผู้ฟ้องคดีไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างน่าน ตามคำสั่งสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่ ๑๙๕๑/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๓ นั้น ได้ดำเนินการย้ายตามข้อ ๓.๑ ของหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาดังกล่าว

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาเพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในคราวประชุม ครั้งที่ ๘/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๓ เฉพาะในส่วนที่มีมติอนุมัติให้ย้ายผู้ฟ้องคดี และเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ ๑๙๕๑/๒๕๕๓ เรื่อง แต่งตั้งผู้รักษาการในตำแหน่ง เฉพาะในส่วนที่ให้ย้ายผู้ฟ้องคดีไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างน่าน โดยให้มีผลย้อนไปนับแต่วันที่มีคำสั่งดังกล่าว คำขออื่นนอกจากนี้ ให้ยก ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้ฟ้องคดีและการบริหารงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีคำสั่งสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่ ๒๗๒๙/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๔ เรื่อง แต่งตั้งผู้รักษาการในตำแหน่ง ลำดับที่ ๔๔ นายสมชาย ธำรงสุข (ผู้ฟ้องคดี) ตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างน่าน ตำแหน่งเลขที่ ๑๘๓๙๘ ให้รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคจันทบุรี ตำแหน่งเลขที่ ๑๓๗๙๑ และคำสั่งสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่ ๑๗๒๒/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๖ เรื่อง แต่งตั้งผู้รักษาการในตำแหน่ง ลำดับที่ ๒๗ นายสมชาย ธำรงสุข (ผู้ฟ้องคดี) ตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคจันทบุรี ตำแหน่งเลขที่ ๑๓๗๙๑ ให้รักษาการในตำแหน่ง

/ผู้อำนวยการ...

ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคระยอง ตำแหน่งเลขที่ ๑๔๘๖๐ ความเสียหายอันเป็นเหตุแห่งการฟ้องคดีนี้จึงได้รับการแก้ไขเยียวยาแล้ว

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น และขอถือเอาคำให้การในศาลปกครองชั้นต้นเป็นคำอุทธรณ์ด้วย

ผู้ฟ้องคดีแก้อุทธรณ์ว่า ตามหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ส่งพร้อมหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/ว ๘ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ข้อ ๖.๑.๘ หลักเกณฑ์การพิจารณาสำหรับการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาให้พิจารณาจากองค์ประกอบดังต่อไปนี้ด้วย... (๓) ขนาดของสถานศึกษา ให้พิจารณาย้ายผู้บริหารสถานศึกษาไปแต่งตั้งในสถานศึกษาขนาดเดียวกันหรือใกล้เคียงกัน เช่น การย้ายผู้บริหารสถานศึกษาไปแต่งตั้งในสถานศึกษาขนาดเล็กด้วยกัน หรือขนาดกลางด้วยกัน หรือขนาดใหญ่ด้วยกัน หรือการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาขนาดเล็กไปแต่งตั้งในสถานศึกษาขนาดกลาง หรือการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาขนาดกลางไปแต่งตั้งในสถานศึกษาขนาดใหญ่ เป็นต้น หากมีเหตุผลและความจำเป็นต้องแต่งตั้งบุคคล ซึ่งไม่เป็นไปตามข้อ (๑) - (๓) ให้ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา ประเมินศักยภาพบุคคล ผลการปฏิบัติงานด้านการบริหารสถานศึกษาซึ่งเป็นที่ปรากฏแก่สถานศึกษาและชุมชน และแนวทางการพัฒนาสถานศึกษาที่จะขอรับแต่งตั้งเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาย้ายด้วย ทั้งนี้ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าหลักเกณฑ์ดังกล่าวใช้บังคับกับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่อยู่ภายใต้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และอยู่ในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการทุกแห่ง ซึ่งรวมถึงสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาด้วยเช่นกัน นอกจากนี้ การแบ่งสถานศึกษาตามขนาดของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ยังเห็นได้จากในหน้าเว็บไซต์ของศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและกำลังคนอาชีวศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ซึ่งมีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับข้อมูลสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ประจำปี ๒๕๕๗ โดยมีการจำแนกตามขนาดสถานศึกษา ดังนี้ สถานศึกษาขนาดเล็ก มีจำนวนนักศึกษาในระดับ ปวช. และ ปวส. ๐-๑,๐๐๐ คน สถานศึกษาขนาดกลาง มีจำนวนนักศึกษาในระดับ ปวช. และ ปวส. ๑,๐๐๐-๒,๔๐๐ คน และสถานศึกษาขนาดใหญ่ มีจำนวนนักศึกษาในระดับ ปวช. และ ปวส. ๒,๔๐๑ คน เป็นต้นไป ดังนั้น เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า วิทยาลัยเทคนิคสัตหีบจัดอยู่ในประเภทสถานศึกษาขนาดใหญ่ และวิทยาลัยสารพัดช่างน่าน จัดอยู่ในประเภท

สถานศึกษาขนาดเล็ก กรณีการย้ายผู้ฟ้องคดีจึงไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาแต่อย่างใด

ส่วนประเด็นเกี่ยวกับองค์ประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ นั้น ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า เมื่อไม่ปรากฏเหตุผลที่ชัดเจนเกี่ยวกับกรณีการให้นายอุดม รูปดี และนายสมใจ เชาว์พานิช ซึ่งเป็นอนุกรรมการออกจากห้องประชุมในวาระที่ ๖ ที่พิจารณาเกี่ยวกับการย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา สายผู้บริหารสถานศึกษา ตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา ประจำปี ครั้งที่ ๒/๒๕๕๓ องค์ประชุมที่พิจารณาในวาระการย้ายนี้ จึงต้องประกอบด้วยคณะอนุกรรมการจำนวน ๑๓ คน เมื่อมีอนุกรรมการอยู่ ๖ คน จึงไม่ถือว่าครบองค์ประชุม ดังนั้น มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในคราวประชุม อ.ก.ค.ศ. สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ครั้งที่ ๘/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๓ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ส่วนที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองอุทธรณ์ว่า การย้ายผู้ฟ้องคดีจากตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสัตหีบ ไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างน่าน เป็นการย้ายตามข้อ ๑. การย้ายกรณีปกติ ของหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตามที่ ก.ค.ศ. กำหนด นั้น ผู้ฟ้องคดีมิได้ยื่นคำร้องขอย้ายหรือยื่นความประสงค์ต่อ อ.ก.ค.ศ. เพื่อขอย้าย ตามหลักเกณฑ์ที่ ก.ค.ศ. กำหนดแต่อย่างใด ซึ่งจากระเบียบวาระการประชุมที่ ๖ เรื่อง การย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา สายผู้บริหารสถานศึกษา ตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา ประจำปี ครั้งที่ ๒/๒๕๕๓ ของการประชุม อ.ก.ค.ศ. สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ครั้งที่ ๘/๒๕๕๓ ระบุว่า “ข้อ ๑ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กำหนดให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษายื่นคำร้องขอขอย้ายประจำปี ครั้งที่ ๒/๒๕๕๓ ระหว่างวันที่ ๑ - ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๓ มีข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา สายบริหารสถานศึกษา ตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา ยื่นคำร้องขอย้ายจำนวน ๑๑๐ ราย ... ข้อ ๓ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกลั่นกรองการบริหารงานบุคคล ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๓ พิจารณาเห็นสมควรให้ย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา สายบริหารสถานศึกษา ตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา จากผู้ยื่นคำร้องขอย้ายประจำปี ครั้งที่ ๒/๒๕๕๓ จำนวน ๑๑๐ ราย ดังบัญชีรายละเอียดแนบท้ายวาระนี้” ดังนั้น จากข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้น เมื่อผู้ฟ้องคดีไม่เคยยื่น

คำร้องขอย้ายประจำปี กรณีไม่อาจถือได้ว่าเป็นการย้ายตามหลักเกณฑ์ปกติตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองอุทธรณ์แต่อย่างใด

สำหรับที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองอุทธรณ์ว่า คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นไม่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้ฟ้องคดีและการบริหารงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แต่อย่างใด เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีคำสั่งแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีให้รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยในสถานศึกษาอื่นตั้งแต่เดือนธันวาคม ๒๕๕๔ แล้ว ความเสียหายอันเป็นเหตุแก่การฟ้องคดีจึงได้รับการแก้ไขเยียวยาแล้ว นั้น การเพิกถอนคำสั่งดังกล่าวยังคงก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้ฟ้องคดี เนื่องจากจะเป็นการยืนยันให้เห็นว่าผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองได้การกระทำและใช้ดุลพินิจไม่ชอบด้วยกฎหมาย

คดีนี้ ศาลปกครองสูงสุดไม่จัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี คู่กรณีไม่ได้ยื่นคำแถลงเป็นหนังสือ และไม่ได้แจ้งความประสงค์ให้ศาลจัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ประชุมปรึกษาเพื่อมีคำพิพากษา โดยได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดี และตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบด้วยแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เดิมผู้ฟ้องคดีรับราชการในตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสัตหีบ จังหวัดชลบุรี โดยได้รับแต่งตั้งให้ไปดำรงตำแหน่งดังกล่าวตามคำสั่งสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่ ๑๖๖๙/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๑ ต่อมา ในคราวประชุมผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ครั้งที่ ๘/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๓ ในระเบียบวาระที่ ๖ ที่ประชุมได้พิจารณาและมีมติให้ย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาสายผู้บริหารสถานศึกษา ตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา ประจำปี ครั้งที่ ๒/๒๕๕๓ จำนวน ๖๒ ราย ตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเสนอ จากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีคำสั่งสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่ ๑๙๕๑/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๓ เรื่องแต่งตั้งผู้รักษาการในตำแหน่ง โดยแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาสายงานบริหารสถานศึกษา ตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัย ไปดำรงตำแหน่งในสถานศึกษาแห่งใหม่ จำนวน ๖๒ ราย ตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าว โดยในส่วนของผู้ฟ้องคดีอยู่ในลำดับที่ ๔๗ ตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสัตหีบ ตำแหน่งเลขที่ ๑๔๑๙๔ ให้ย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างน่าน ตำแหน่งเลขที่ ๑๘๓๙๘ โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๓ ทั้งนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อ้างว่า เป็นการย้ายผู้ฟ้องคดีในกรณี

/เพื่อประโยชน์...

เพื่อประโยชน์ของทางราชการ เนื่องจากมีผู้ร้องเรียนว่า ผู้ฟ้องคดีขณะปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสัตหีบ มีพฤติกรรมการบริหารที่ไม่เหมาะสม เช่น การนำเครือญาติเข้ามารับงานจ้างเหมาของวิทยาลัยในกรณีการตัดเสื้อผ้านักเรียน การให้ญาติพี่น้องมารับทำอาหารในการประชุมอบรมหลักสูตรนานาชาติ ชอบนำพรรคพวกมาดื่มสุราในบ้านพักของวิทยาลัยซึ่งเป็นสถานที่ราชการ ขาดการวางแผนการบริหารจัดการ และไม่เอาใจใส่ดูแลอาคารเรียน ห้องเรียน และอุปกรณ์การเรียนการสอนเพื่อรองรับจำนวนนักศึกษาที่รับเพิ่มขึ้นจำนวนมาก เป็นการแก้ปัญหาการบริหารจัดการในหน่วยงานการศึกษาและเพื่อความเหมาะสมของทางราชการ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๓ ร้องทุกข์คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต่อประธาน ก.ค.ศ. แต่ผู้ฟ้องคดีมิได้รับแจ้งผลการพิจารณา ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า คำสั่งและมติของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ส่งพร้อมหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/ว ๘ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๔๙ กำหนด นอกจากนี้ ในการพิจารณามีมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๓ ยังปรากฏว่ามีกรรมการเข้าประชุมไม่ครบองค์ประชุม จึงนำคดียื่นฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้เพิกถอนมติผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุม ครั้งที่ ๘/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๓ และคำสั่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ ๑๙๕๑/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๓ และให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองร่วมกันพิจารณาเรื่องการโยกย้ายผู้บริหารสถานศึกษา ตามหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายตามนัยหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/ว ๘ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาเพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในคราวประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๓ เฉพาะในส่วนที่มีมติอนุมัติให้ย้ายผู้ฟ้องคดี และเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ ๑๙๕๑/๒๕๕๓ เรื่อง แต่งตั้งผู้รักษาการในตำแหน่ง เฉพาะในส่วนที่ให้ย้ายผู้ฟ้องคดีไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างน่าน โดยให้มีผลย้อนไปนับแต่วันที่มีคำสั่งดังกล่าว คำขออื่นนอกจากนี้ ให้ยก ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจึงยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นต่อศาลปกครองสูงสุด

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในคราวประชุม ครั้งที่ ๘/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๓ เฉพาะในส่วนที่มีมติอนุมัติให้ย้ายผู้ฟ้องคดี และคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ ๑๙๕๑/๒๕๕๓ เรื่อง

แต่งตั้งผู้รักษาการในตำแหน่ง เฉพาะในส่วนที่ให้ย้ายผู้ฟ้องคดีไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างน่าน ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๕๙ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า การย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดไปดำรงตำแหน่งในหน่วยงานการศึกษาอื่นภายในเขตพื้นที่การศึกษาหรือต่างเขตพื้นที่การศึกษา ต้องได้รับอนุมัติจาก อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา หรือ อ.ก.ค.ศ. ที่ ก.ค.ศ.ตั้ง ของผู้ประสงค์ย้ายและผู้รับย้าย แล้วแต่กรณี และให้สถานศึกษาโดยคณะกรรมการสถานศึกษาเสนอความเห็นประกอบการพิจารณาของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา หรือ อ.ก.ค.ศ. ที่ ก.ค.ศ.ตั้ง ด้วย และเมื่อ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา หรือ อ.ก.ค.ศ. ที่ ก.ค.ศ. ตั้งพิจารณาอนุมัติแล้ว ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๕๓ สั่งบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการผู้นั้นต่อไป วรรคสี่ บัญญัติว่า หลักเกณฑ์และวิธีการย้ายตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามที่ ก.ค.ศ. กำหนด ซึ่ง ก.ค.ศ.ได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตามมาตรา ๓๘ ก. (๑) (๒) มาตรา ๓๘ ข. (๑) (๒) (๓) (๗) และมาตรา ๓๘ ค. (๑) (๒) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ (ส่งพร้อมหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/ว ๘ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๔๙) ไว้ใน ข้อ ๒. ว่า การย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา มี ๓ กรณี ดังนี้ ๒.๑ การย้ายกรณีปกติ ได้แก่ ๒.๑.๑ การย้ายเพื่ออยู่รวมกับคู่สมรส ๒.๑.๒ การย้ายเพื่อดูแลบิดา มารดา ๒.๑.๓ การย้ายกลับภูมิลำเนา ๒.๒ การย้ายกรณีพิเศษ ได้แก่ ๒.๒.๑ การย้ายติดตามคู่สมรส ๒.๒.๒ การย้ายเนื่องจากเจ็บป่วยร้ายแรง ๒.๒.๓ การย้ายเนื่องจากถูกคุกคามต่อชีวิต ๒.๒.๔ การย้ายเพื่อดูแลบิดา มารดา หรือคู่สมรส ซึ่งเจ็บป่วยร้ายแรง ๒.๓ การย้ายกรณีเพื่อประโยชน์ของทางราชการ ได้แก่ ๒.๓.๑ การย้ายเพื่อแก้ปัญหาการบริหารจัดการในหน่วยงานการศึกษา... ๖.๓ การย้ายกรณีเพื่อประโยชน์ของทางราชการ ๖.๓.๑ การย้ายเพื่อแก้ปัญหาการบริหารจัดการในหน่วยงานการศึกษา กรณีที่เกิดปัญหาในหน่วยงานการศึกษา ที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการและมีความจำเป็นต้องย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อเป็นการแก้ปัญหานั้น การพิจารณาย้าย ให้คำนึงถึงความเหมาะสม ประโยชน์ของทางราชการ และความเป็นธรรมแก่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาด้วย... วิธีการ ๑. การย้ายกรณีปกติ และการย้ายกรณีพิเศษ... ๑.๕ ให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหรือส่วนราชการ แล้วแต่กรณี ตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองก่อนนำเสนอ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา ๑.๖ การย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดไปดำรงตำแหน่งในหน่วยงานการศึกษาภายในเขตพื้นที่การศึกษาหรือ

ส่วนราชการ ให้ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษานั้นพิจารณาอนุมัติ การย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดไปดำรงตำแหน่งต่างเขตพื้นที่การศึกษาหรือส่วนราชการ ให้ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาที่รับย้ายพิจารณาอนุมัติ การย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีวิทยฐานะเชี่ยวชาญพิเศษ ให้ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาที่รับย้ายเสนอ ก.ค.ศ. พิจารณาอนุมัติ ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๕๓ ของหน่วยงานการศึกษาหรือส่วนราชการที่รับย้ายสั่งบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการผู้นั้นต่อไป และแจ้งให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ ๑.๗ เมื่อออกคำสั่งแล้ว ให้ส่งสำเนาคำสั่ง จำนวน ๑ ชุด ให้สำนักงาน ก.ค.ศ. ภายใน ๗ วัน นับแต่วันออกคำสั่ง ๒. การย้ายกรณีเพื่อประโยชน์ของทางราชการ ให้ดำเนินการตามวิธีการย้ายกรณีปกติและการย้ายกรณีพิเศษ ตั้งแต่ข้อ ๑.๕ – ๑.๗ กรณีที่ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการนี้ ให้เสนอ ก.ค.ศ. พิจารณา ดังนั้น การย้ายกรณีเพื่อประโยชน์ของทางราชการ ที่ย้ายเพื่อแก้ปัญหาการบริหารจัดการในหน่วยงานการศึกษา ที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการและมีความจำเป็นต้องย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อเป็นการแก้ปัญหานั้น สำนักคณะกรรมการการอาชีวศึกษาต้องตั้งคณะกรรมการเพื่อกลั่นกรองก่อนนำเสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณา เพื่อประโยชน์ของทางราชการ และความเป็นธรรมแก่ข้าราชการอันเป็นวิธีการหรือสาระสำคัญที่กำหนดไว้ในการย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ในการออกคำสั่งย้ายผู้ฟ้องคดีไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างน่าน จังหวัดน่าน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อ้างว่า มีผู้ร้องเรียนว่าผู้ฟ้องคดีขณะปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสัตหีบ มีพฤติกรรมการบริหารที่ไม่เหมาะสม ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ตรวจสอบแล้วเห็นว่าข้อร้องเรียนดังกล่าวมีมูล จึงนำเรื่องเข้าคณะกรรมการพิจารณากลั่นกรองการบริหารงานบุคคล จากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุม ครั้งที่ ๘/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๓ พิจารณาตามหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายที่ ก.ค.ศ. กำหนด ซึ่งที่ประชุมได้พิจารณาแล้วมีมติเห็นควรให้ย้ายผู้ฟ้องคดีในกรณีเพื่อประโยชน์ของทางราชการ อันเป็นการแก้ปัญหาการบริหารจัดการในหน่วยงานการศึกษาและเพื่อความเหมาะสมของทางราชการ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีคำสั่งที่ ๑๙๕๑/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๓ ย้ายผู้ฟ้องคดีตามมติดังกล่าว แต่โดยที่ศาลปกครองชั้นต้นได้มีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ส่งสำเนารายงานการประชุมคณะกรรมการกลั่นกรองการบริหารงานบุคคลที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อ้างในคำให้การว่า ในการพิจารณาย้ายผู้ฟ้องคดี กรณีเพื่อประโยชน์ของทางราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้นำเสนอคณะกรรมการกลั่นกรองฯ พิจารณา ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้รับคำสั่งศาลแล้ว แต่ขอขยายระยะเวลาในการจัดส่งเอกสาร

/จำนวน...

จำนวน ๒ ครั้ง และต่อมา ได้ชี้แจงต่อศาลว่ารายงานดังกล่าวเป็นรายงานการประชุมที่พิมพ์จากไฟล์ข้อมูลเอกสารในคอมพิวเตอร์ที่เป็นฉบับร่าง ทำให้รายงานการประชุมมีความคลาดเคลื่อนจากข้อเท็จจริง ทำให้ไม่มีเอกสารรายงานการประชุมคณะกรรมการกลั่นกรองการบริหารงานบุคคลที่เป็นลายลักษณ์อักษรที่ถูกต้อง ไม่มีเอกสารที่จะส่งให้ศาลเพื่อประกอบการพิจารณา ตามข้อเท็จจริงข้างต้น เห็นว่า ในการพิจารณาย้ายผู้ฟ้องคดี ซึ่งเป็นการย้ายเพื่อประโยชน์ของทางราชการ ไม่ปรากฏว่าคณะกรรมการกลั่นกรองการบริหารงานบุคคลได้ให้ความเห็นชอบในการย้ายผู้ฟ้องคดีตามหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ส่งมาพร้อมหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/ว ๘ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๔๙ แต่อย่างใด การพิจารณาย้ายดังกล่าวจึงมิได้ดำเนินการตามขั้นตอนที่หลักเกณฑ์และวิธีการย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาระบุไว้ว่า การย้ายกรณีเพื่อประโยชน์ของทางราชการ ที่ย้ายเพื่อแก้ปัญหาการบริหารจัดการในหน่วยงานการศึกษาที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการ และมีความจำเป็นต้องย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อเป็นการแก้ปัญหานั้น สำนักคณะกรรมการการอาชีวศึกษาต้องตั้งคณะกรรมการเพื่อกลั่นกรองก่อนนำเสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณา เพื่อประโยชน์ของทางราชการ และความเป็นธรรมแก่ข้าราชการ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณามีมติในการประชุม ครั้งที่ ๘/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๓ เห็นควรให้ย้ายผู้ฟ้องคดี จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากกระทำโดยไม่ถูกต้องตามขั้นตอนหรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้สำหรับการย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ นำมติที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายมาออกคำสั่งสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่ ๑๙๕๑/๒๕๕๓ เรื่อง แต่งตั้งผู้รักษาการในตำแหน่ง ให้ย้ายผู้ฟ้องคดีไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างน่าน จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน

สำหรับที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองอุทธรณ์ว่า การย้ายผู้ฟ้องคดีเป็นการย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากรณีปกติ ตามข้อ ๓.๑ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา นั้น เห็นว่า ระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๑๐๑ วรรคสอง กำหนดว่า ข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่จะยกขึ้นอ้างในการยื่นคำอุทธรณ์นั้น ผู้อุทธรณ์จะต้องกล่าวไว้โดยชัดแจ้งในคำอุทธรณ์ และต้องเป็นข้อที่ได้ยกขึ้นว่ากันมาแล้วโดยชอบในศาลปกครองชั้นต้น แต่ถ้าปัญหาข้อใดเป็นปัญหาอันเกี่ยวด้วยความสงบเรียบร้อยของประชาชนหรือปัญหาเกี่ยวกับประโยชน์สาธารณะ ผู้อุทธรณ์จะยกปัญหาข้อนั้นขึ้นกล่าวใน

/คำอุทธรณ์...

คำอุทธรณ์หรือในชั้นอุทธรณ์ก็ได้ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองมิได้ยกปัญหาขึ้นมาว่ากล่าวโดยชอบในศาลปกครองชั้นต้นและอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองมิใช่ปัญหาอันเกี่ยวด้วยความสงบเรียบร้อยของประชาชนและมิใช่ปัญหาเกี่ยวกับประโยชน์สาธารณะ ศาลปกครองสูงสุดจึงไม่จำต้องวินิจฉัยในประเด็นดังกล่าว

ส่วนที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองอุทธรณ์ว่า การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาเพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในคราวประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๓ เฉพาะในส่วนที่มีมติอนุมัติให้ย้ายผู้ฟ้องคดี และเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ ๑๙๕๑/๒๕๕๓ เรื่อง แต่งตั้งผู้รักษาการในตำแหน่ง เฉพาะในส่วนที่ให้ย้ายผู้ฟ้องคดีไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างน่าน โดยให้มีผลย้อนไปนับแต่วันที่มีคำสั่งดังกล่าว คำขออื่นนอกจากนี้ ให้ยก ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้ฟ้องคดีและการบริหารงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีคำสั่งแต่งตั้งให้ผู้ฟ้องคดีรักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคจันทบุรี ตามคำสั่งที่ ๒๗๒๙/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๔ และให้รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคระยอง ตามคำสั่งที่ ๑๗๒๒/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๖ ความเสียหายอันเป็นเหตุแห่งการฟ้องคดีนี้จึงได้รับการแก้ไขเยียวยาแล้ว นั้น เห็นว่า แม้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีรักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคจันทบุรี และรักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคระยอง แล้วก็ตาม แต่การมีคำสั่งดังกล่าวก็ไม่ได้ทำให้ความไม่ชอบด้วยกฎหมายของมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในคราวประชุม ครั้งที่ ๘/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๓ เฉพาะในส่วนที่มีมติอนุมัติให้ย้ายผู้ฟ้องคดี และคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ ๑๙๕๑/๒๕๕๓ เรื่อง แต่งตั้งผู้รักษาการในตำแหน่ง เฉพาะในส่วนที่ให้ย้ายผู้ฟ้องคดีไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างน่าน หมดไปแต่อย่างใด ศาลปกครองจึงมีอำนาจที่จะเพิกถอนความไม่ชอบด้วยกฎหมายดังกล่าวได้ตามมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากนี้การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาเพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังกล่าวข้างต้น โดยให้มีผลย้อนไปนับแต่วันที่มีคำสั่งดังกล่าว ก็ไม่มีผลกระทบกระเทือนต่อคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีรักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคจันทบุรี และรักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคระยองแต่อย่างใด

เมื่อวินิจฉัยแล้วว่ามติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในคราวประชุม ครั้งที่ ๘/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๓ เฉพาะในส่วนที่มีมติอนุมัติให้ย้ายผู้ฟ้องคดี และคำสั่งของ

/ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒...

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ ๑๙๕๑/๒๕๕๓ เรื่อง แต่งตั้งผู้รักษาการในตำแหน่ง เฉพาะในส่วนที่ให้ย้ายผู้ฟ้องคดีไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างน่าน ไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงไม่จำต้องวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองในประเด็นอื่นอีก เนื่องจากไม่ทำให้ผลแห่งคดีเปลี่ยนแปลงไป

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาเพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในคราวประชุม ครั้งที่ ๘/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๓ เฉพาะในส่วนที่มีมติอนุมัติให้ย้ายผู้ฟ้องคดี และเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ ๑๙๕๑/๒๕๕๓ เรื่อง แต่งตั้งผู้รักษาการในตำแหน่ง เฉพาะในส่วนที่ให้ย้ายผู้ฟ้องคดีไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างน่าน โดยให้มีผลย้อนไปนับแต่วันที่มีคำสั่งดังกล่าว คำขออื่นนอกจากนี้ ให้ยก นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย

พิพากษายืน

นางศิริวรรณ จุลโพธิ์ ตุลาการเจ้าของสำนวน
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสมชัย วัฒนการุณ
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายวุฒิ มีช่วย
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายฤทัย หงส์สิริ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายอำพน เจริญชีวินทร์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายสุเมธ เดียวอิศเรศ

วันที่อ่าน ๑๙ กันยายน ๒๕๖๒
นวลจันทร์ : ผู้พิมพ์

◯ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ต. ๒๒)

คดีหมายเลขดำที่ อบ. ๒๘๙/๒๕๕๙
คดีหมายเลขแดงที่ อบ. ๑๔๗/๒๕๖๒

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๖ เดือน พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๖๒

นายธนกฤต กีรติเกริกไกร ผู้ฟ้องคดี

ระหว่าง

คณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดนครราชสีมา (อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต ๑ เดิม) ที่ ๑
ศึกษาธิการจังหวัดนครราชสีมา (ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต ๑ เดิม) ที่ ๒
นายสมศักดิ์ จักสาร ที่ ๓ ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย (อุทธรณ์คำพิพากษา)

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามยื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำที่ บ. ๒๐/๒๕๕๙ หมายเลขแดงที่ บ. ๕๖/๒๕๕๙ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองนครราชสีมา)

โดยที่ได้มีคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๐/๒๕๕๙ เรื่อง การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๙ เป็นต้นไป โดยข้อ ๕ ของคำสั่งดังกล่าว

/บัญญัติ...

บัญญัติให้ยุบเลิก อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และให้โอนอำนาจหน้าที่ของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ไปเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัด (กศจ.) และคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ ๑๑/๒๕๕๙ เรื่อง การบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๙ เป็นต้นไป โดยข้อ ๖ ของคำสั่งดังกล่าวบัญญัติให้โอนอำนาจหน้าที่ของผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาไปเป็นอำนาจหน้าที่ของศึกษาธิการจังหวัด จึงให้ถือว่าคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดนครราชสีมา เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แทน อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต ๑ และศึกษาธิการจังหวัดนครราชสีมา เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แทน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต ๑ และให้ถือว่าบรรดาถ้อยคำสำนวนทั้งหลายที่ระบุหรืออ้างถึง อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต ๑ และผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต ๑ เป็นการระบุหรืออ้างถึงคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดนครราชสีมา และศึกษาธิการจังหวัดนครราชสีมาตามลำดับ

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนเสนานุเคราะห์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต ๑ ซึ่งเป็นโรงเรียนขนาดกลาง มีนักเรียนจำนวน ๙๖๑ คน ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำร้องขอย้ายกรณีปกติ เพื่อดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา ประจำปี ๒๕๕๘ ที่โรงเรียนสุขานารี อันดับ ๑ โรงเรียนวัดสระแก้ว อันดับ ๒ และโรงเรียนเมืองนครราชสีมา อันดับ ๓ ซึ่งโรงเรียนทั้งสามเป็นสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ โดยมีผู้ยื่นคำร้องขอย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนวัดสระแก้ว จำนวน ๘ คน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ แล้วมีมติอนุมัติให้ย้ายและแต่งตั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองไข่น้ำ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต ๑ ไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนวัดสระแก้ว หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต ๑ ที่ บค.๑๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ย้ายและแต่งตั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ ร้องทุกข์ต่อ

/ประธาน...

ประธาน ก.ค.ศ. และหนังสือลงวันที่ เดือน ปีเดียวกัน ร้องทุกข์ต่อประธาน อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต ๑ ต่อมา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต ๑ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๖๒/๒๙ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๙ แล้วมีมติยกคำร้องทุกข์ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าการพิจารณาย้ายและแต่งตั้งดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย หลายประการ ดังนี้ ประการที่หนึ่ง หลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว ๙ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ข้อ ๑๐.๑ กำหนดไว้ว่า การย้ายผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ให้พิจารณาย้ายผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาด้วยกันทั้งภายในและต่างเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งมีขนาดสถานศึกษาเดียวกันและขนาดใกล้เคียงกันพร้อมกันก่อน อันหมายความว่า การพิจารณาผู้แสดงความประสงค์ขอย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนวัดสระแก้วซึ่งเป็นสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ ถ้าไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาขนาดเดียวกับโรงเรียนวัดสระแก้วยื่นคำร้องขอย้าย ก็ต้องพิจารณาโรงเรียนขนาดใกล้เคียงกัน ซึ่งควรจะหมายถึงโรงเรียนขนาดกลาง เนื่องจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต ๑ ไม่มีข้อมูลโรงเรียนขนาดใหญ่ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กลับตีความว่า โรงเรียนขนาดใกล้เคียงคือโรงเรียนขนาดใหญ่ และอ้างว่าเมื่อผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขนาดใหญ่ไม่มีผู้ยื่นคำร้องขอย้าย จึงข้ามไปใช้หลักเกณฑ์ตามข้อ ๑๑ ที่สามารถย้ายข้ามระดับได้เกิน ๑ ระดับ การตีความดังกล่าว ทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งเป็นผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขนาดเล็กมีคุณสมบัติเข้ามาพิจารณาร่วมกับโรงเรียนขนาดกลางได้ จึงไม่เป็นไปตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนด ซึ่งการย้ายในลักษณะนี้ศาลปกครองพิษณุโลกได้มีคำพิพากษาในคดีหมายเลขดำที่ ๒๓๒/๒๕๕๕ หมายเลขแดงที่ ๔๖๙/๒๕๕๕ วินิจฉัยไว้ว่า การแต่งตั้งผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขนาดเล็กข้ามผู้บริหารโรงเรียนขนาดกลางเป็นการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้อง ประการที่สอง ผู้ฟ้องคดีได้คะแนนประเมินต่ำผิดปกติ ทั้งที่ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้บริหารโรงเรียนขนาดกลางมีคุณสมบัติตามหลักเกณฑ์ต้องนำมาพิจารณาก่อนโรงเรียนขนาดเล็ก และผู้ฟ้องคดีมีผลงานเป็นที่ยอมรับของผู้บริหารสถานศึกษาด้วยกัน ถึงแม้เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๖ ผู้ฟ้องคดีจะถูกลงโทษตัดเงินเดือน ๕% เป็นเวลาสามเดือน แต่เป็นความผิดที่เกิดจากการพิจารณาในรูปของ

/คณะกรรมการ...

คณะกรรมการเพื่อประโยชน์ของสมาชิกฌาปนกิจสงเคราะห์สหกรณ์ออมทรัพย์ครูนครราชสีมา และผู้ฟ้องคดีได้รับการล้างมลทินแล้วตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ แต่ผู้ฟ้องคดีกลับได้ ๐ คะแนน และได้คะแนนรวม ๘๕ คะแนน ส่วนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้คะแนนรวม ๙๒ คะแนน ซึ่งสูงผิดปกติ ประการที่สาม การพิจารณาย้ายดำเนินการด้วยความรีบร้อนผิดปกติ เนื่องจากวันที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาเรื่องการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา และวันที่มีคำสั่งแต่งตั้งผู้บริหารสถานศึกษาเป็นวันเดียวกัน คือ วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ และในการประชุมครั้งดังกล่าว นายณรงค์ แพ้วพลสง ซึ่งเป็นกรรมการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพิ่งกลับจากการเดินทางไปราชการที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานก็ได้เข้าร่วมประชุมด้วย ประการที่สี่ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายมีความผิดปกติ เนื่องจากผู้บริหารสถานศึกษาที่ประสงค์ขอย้ายทุกคนได้เข้าแสดงวิสัยทัศน์ในวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ แต่มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายในวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ และคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายไม่ได้เข้ารับฟังการแสดงวิสัยทัศน์ทุกคน จึงอาจส่งผลต่อการให้คะแนนที่ไม่เป็นธรรมได้ ประการที่ห้า ตามเทปบันทึกการให้สัมภาษณ์ของนายพรหมมินทร์ ศรีหมื่นไวย รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต ๑ ที่ว่า รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต ๑ ทั้ง ๓ คน ได้รับการแต่งตั้งจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้เป็นคณะทำงานจัดเตรียมข้อมูลและให้คะแนนตามหลักเกณฑ์ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กำหนด จากนั้น คณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายจะนำคะแนนมาลงมติว่ารับรองหรือไม่รับรอง จึงชี้ให้เห็นว่า รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต ๑ ทั้ง ๓ คน ได้ให้คะแนนจริง จึงเป็นการชี้นำและส่งผลให้คะแนนมีความคลาดเคลื่อน โดยเฉพาะในรายการประเมินที่ไม่มีตัวชี้วัดที่ชัดเจน ประการที่หก คณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีการนำเอาความเห็นของนิติกรที่มีข้อแนะนำให้นำโรงเรียนขนาดเล็กมาพิจารณาร่วมกับโรงเรียนขนาดใหญ่ มาเป็นบรรทัดฐานในการตัดสินใจ ประการที่เจ็ด การดำเนินการเกี่ยวกับการพิจารณาร้องทุกข์ไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติมอบให้นายสำเภา ทวีผล นิติกร และฝ่ายเลขานุการฯ ดำเนินการจัดทำข้อมูลรายละเอียดชี้แจงกรณีที่ผู้ฟ้องคดีร้องทุกข์ แต่นายสำเภา กลับมีมติยกคำร้องทุกข์เอง ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

/ขอให้...

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ที่มีมติให้ย้ายและแต่งตั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนวัดสระแก้ว

๒. เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ บค.๑๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ที่ให้ย้ายและแต่งตั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนวัดสระแก้ว

๓. เพิกถอนมติผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๙ ที่ยกคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การในทำนองเดียวกันว่า หลักเกณฑ์การย้ายผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว ๙ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ข้อ ๑๐ กำหนดว่า การพิจารณาย้ายผู้บริหารสถานศึกษาให้ดำเนินการ ดังนี้ ๑๐.๑ การย้ายผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ให้พิจารณาย้ายผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาด้วยกันทั้งภายในและต่างเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งมีขนาดสถานศึกษาเดียวกันและขนาดใกล้เคียงกันพร้อมกันก่อน โดยให้มีการประเมินศักยภาพของผู้ประสงค์ขอย้าย ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ความเป็นผู้นำ ความสามารถในการพัฒนาสถานศึกษา ผลการปฏิบัติงาน ประสบการณ์ คุณวุฒิ การรักษาวินัยและจรรยาบรรณ ความอาวุโสตามหลักราชการ และระยะเวลาการดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติงานในหน่วยงานการศึกษาปัจจุบัน โดยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจัดทำรายละเอียดในการประเมินศักยภาพ เสนอ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพื่อให้ความเห็นชอบ และจัดทำเป็นประกาศของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ข้อ ๑๑ กำหนดว่า การพิจารณาย้ายผู้บริหารสถานศึกษาที่ไม่เป็นไปตามข้อ ๑๐ เมื่อพิจารณาการย้ายตามข้อ ๑๐ แล้ว หากยังมีตำแหน่งว่างเหลืออยู่ ให้พิจารณาผู้บริหารสถานศึกษาที่ประสงค์ขอย้ายไปดำรงตำแหน่งในสถานศึกษาที่ต่างไปจากที่กำหนดไว้ตามข้อ ๑๐ ได้ กล่าวคือ ขอย้ายไปสถานศึกษาที่ต่างประเภท หรือขอย้ายข้ามขนาดสถานศึกษาที่เกินกว่า ๑ ขนาด ที่ตนเองดำรงตำแหน่งอยู่ได้ ยกเว้นการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาไปแต่งตั้งในสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการกลั่นกรองการย้าย

/ประเมิน...

ประเมินศักยภาพของผู้ประสงค์ขอย้ายตามข้อ ๑๐ ด้วย ซึ่งตามหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาดังกล่าวได้กำหนดขนาดสถานศึกษาไว้ ๔ ขนาด เพื่อประโยชน์ในการย้าย ดังนี้ ๑. ขนาดเล็ก มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ ๔๙๙ คนลงมา ๒. ขนาดกลาง มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ ๕๐๐ - ๑,๔๙๙ คน ๓. ขนาดใหญ่ มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ ๑,๕๐๐ - ๒,๔๙๙ คน และ ๔. ขนาดใหญ่พิเศษ มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ ๒,๕๐๐ คนขึ้นไป เห็นได้ว่าหลักเกณฑ์การกำหนดขนาดของสถานศึกษาได้กำหนดไว้เป็นลายลักษณ์อักษรชัดเจนว่า โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษมีขนาดใกล้เคียงกับโรงเรียนขนาดใหญ่ จะต้องพิจารณาพร้อมกันก่อนตามวิธีการในข้อ ๑๐.๑ แม้โรงเรียนขนาดใหญ่ไม่มี หรือมีแต่ไม่มีผู้ประสงค์ขอย้ายไปดำรงตำแหน่ง โรงเรียนขนาดใหญ่ก็ยังคงเป็นโรงเรียนที่มีขนาดใกล้เคียงกับโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ จะอนุโลมว่าโรงเรียนขนาดกลางมีขนาดใกล้เคียงกับโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษตามความเข้าใจของผู้ฟ้องคดีไม่ได้ หากเจตนารมณ์ของกฎหมายเป็นเช่นนั้น ก็ต้องบัญญัติไว้ชัดเจน แต่กรณีนี้กฎหมายบัญญัติทางออกไว้ในข้อ ๑๑ โดยเมื่อพิจารณาการย้ายตามข้อ ๑๐ แล้ว หากยังมีตำแหน่งว่างเหลืออยู่ให้พิจารณาผู้บริหารสถานศึกษาที่ประสงค์ขอย้ายไปดำรงตำแหน่งในสถานศึกษาที่ต่างไปจากที่กำหนดไว้ตามข้อ ๑๐ ได้ กล่าวคือ ขอย้ายไปสถานศึกษาที่ต่างประเภท หรือขอย้ายข้ามขนาดสถานศึกษาที่เกินกว่า ๑ ขนาด ที่ตนเองดำรงตำแหน่งอยู่ได้ ดังนั้น เมื่อตำแหน่งผู้บริหารโรงเรียนวัดสระแก้วซึ่งเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษว่าง แต่ไม่มีผู้บริหารโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษและโรงเรียนขนาดใหญ่ซึ่งถือว่าเป็นขนาดใกล้เคียงกันแสดงความประสงค์ขอย้ายไปดำรงตำแหน่งดังกล่าว แต่มีบุคคลที่ดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาขนาดกลางและขนาดเล็ก แสดงความประสงค์ขอย้าย จึงต้องใช้หลักเกณฑ์และวิธีการตามข้อ ๑๑ ประกอบการพิจารณา เพราะทุกคนได้ผ่านการประเมินศักยภาพผู้บริหารสถานศึกษาตามข้อ ๑๐ แล้ว ซึ่งตามหลักเกณฑ์จะทำการประเมิน ๘ ด้าน คะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน ประกอบด้วย (๑) วิสัยทัศน์และความเป็นผู้นำ ๑๐ คะแนน (๒) ความรู้ความสามารถในการพัฒนาสถานศึกษา ๑๐ คะแนน (๓) ผลการปฏิบัติงาน ๒๐ คะแนน (๔) ประสบการณ์ ๒๐ คะแนน (๕) คุณวุฒิ ๑๐ คะแนน (๖) การรักษาวินัยและจรรยาบรรณ ๑๐ คะแนน (๗) ความอาวุโสตามหลักราชการ ๑๐ คะแนน และ (๘) ระยะเวลาปฏิบัติงานในสถานศึกษาปัจจุบัน ๑๐ คะแนน ในการดำเนินการแต่งตั้งผู้อำนวยการโรงเรียนวัดสระแก้วไม่ได้รีบร้อนผิดปกติแต่อย่างใด เป็นการพิจารณาแต่งตั้งโยกย้ายตามปกติ ได้ดำเนินการมาตั้งแต่เดือนสิงหาคม ๒๕๕๘ เมื่อดำเนินการตามวิธีการ

/ขั้นตอน...

ขั้นตอนที่เป็นไปตามประกาศฯ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติแล้ว ก็สามารถออกคำสั่งได้ในวันนั้น กระบวนการทั้งหมดไม่ใช่กระทำเสร็จภายในวันเดียวตามที่ผู้ฟ้องคดีอ้าง ส่วนการที่นายณรงค์ แผ้วพลสง ติดราชการ แต่สามารถกลับมาทันวาระการประชุมพิจารณาเรื่องย้ายนี้ การประชุมได้ดำเนินการไปตามปกติ มิได้ก่อให้เกิดความเสียหายหรือส่งผลต่อความยุติธรรมแต่อย่างใด สำหรับการแสดงวิสัยทัศน์ของผู้ยื่นคำร้องขอย้ายเป็นเพียงมาตรการเสริมความชัดเจนของความเป็นผู้นำ ซึ่งผู้บริหารที่ขอย้ายทุกคนได้จัดทำเป็นเอกสารเกี่ยวกับแผนพัฒนาสถานศึกษาที่ขอย้ายไปดำรงตำแหน่งแล้ว ส่วนการออกคำสั่งเมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ อันเป็นวันที่คณะทำงานจัดเตรียมข้อมูลได้จัดทำข้อมูลและให้คะแนน แล้วนำมากลั่นกรองอีกชั้นหนึ่ง สำหรับการแสดงวิสัยทัศน์ในวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มอบหมายให้รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต ๑ ทั้ง ๓ คน และกรรมการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่จะได้รับการแต่งตั้งให้เป็นคณะทำงานจัดเตรียมข้อมูล เป็นผู้รับฟังการแสดงวิสัยทัศน์ของผู้ยื่นคำร้องขอย้ายและให้คะแนน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต ๑ ที่ ๘๕/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะทำงานจัดเตรียมข้อมูล ซึ่งกำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะทำงานจัดเตรียมข้อมูลไว้ชัดเจนว่า “มีหน้าที่จัดทำข้อมูลรายละเอียดการประเมินศักยภาพผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา” คำว่า “จัดทำข้อมูลรายละเอียดการประเมินศักยภาพผู้บริหารสถานศึกษา” หมายความว่า จัดทำข้อมูลรายละเอียดทุกอย่าง ได้แก่ แบบการประเมิน หลักเกณฑ์การประเมินและให้คะแนนทำการประเมินตามแบบการประเมินนั้นๆ แล้วส่งให้คณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายเพื่อตรวจสอบกลั่นกรองอีกชั้นหนึ่ง จากนั้น จึงนำเข้าวาระการประชุมผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ หากคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายพิจารณาแล้วเห็นชอบ ก็จะรับรองแล้วเสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อพิจารณาต่อไป หากไม่เห็นชอบก็มีสิทธิทักท้วงแก้ไขได้ คณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายได้ขอความเห็นจากนิติกรเฉพาะประเด็นเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย สำหรับการพิจารณาคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดี นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๙ โดยมีการอภิปรายกันอย่างกว้างขวางแล้วเห็นว่าเป็นการกระทำที่ชอบแล้ว จึงมีมติให้ยกคำร้องทุกข์ และให้ฝ่ายเลขานุการฯ และนิติกรช่วยกันจัดทำข้อมูลรายละเอียดชี้แจงโดยยึดตามรายงาน

/การประชุม...

การประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ เพื่อชี้แจง ก.ค.ศ. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ผู้ฟ้องคดี และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เมื่อดำเนินการแล้วจึงรายงานผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อรับทราบอีกครั้งหนึ่ง ไม่ใช่เรื่องที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติตามนายสำเภา ทวีผล แต่อย่างใด

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ให้การว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ยื่นเรื่องขอย้ายตามปกติ โดยปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาที่แจ้งตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว ๙ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ และการที่ได้รับพิจารณาให้ย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนวัดสระแก้ว นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มิได้มีส่วนในการพิจารณาตนเอง แต่มีคณะกรรมการประเมินและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นผู้พิจารณา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีผลงานเป็นที่ประจักษ์ที่เกิดผลกับทั้งนักเรียน ครู และชุมชน บรรจุเข้ารับราชการตั้งแต่ปี ๒๕๒๔ ดำรงตำแหน่งสายบริหารตั้งแต่วันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๒๙ ไม่มีประวัติด่างพร้อยในด้านวินัยและการรักษาจรรยาบรรณวิชาชีพ

ผู้ฟ้องคดีไม่ประสงค์จะคัดค้านคำให้การ แต่ขอให้ศาลพิจารณาพิพากษาคดีต่อไป

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า ในการพิจารณาย้ายผู้บริหารสถานศึกษากรณีการย้ายปกติ นั้น จากหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว ๙ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ จะต้องพิจารณาย้ายผู้บริหารสถานศึกษาซึ่งมีขนาดสถานศึกษาเดียวกันและขนาดใกล้เคียงกันพร้อมกันก่อน หากไม่มีผู้ยื่นคำร้องขอย้าย หรือผู้ยื่นคำร้องขอย้ายไม่ใช่ผู้บริหารสถานศึกษาซึ่งมีขนาดสถานศึกษาเดียวกันและขนาดใกล้เคียงกัน หรือไม่มีผู้ผ่านการประเมิน หรือไม่มีผู้ใดเหมาะสมที่จะย้ายไปดำรงตำแหน่ง ถือว่าพิจารณาย้ายแล้วยังคงยังมีตำแหน่งว่างเหลืออยู่ จึงจะพิจารณาย้ายผู้บริหารสถานศึกษาข้ามขนาดสถานศึกษาที่เกินกว่า ๑ ขนาด ได้ แต่โดยหลักแล้วจะต้องพิจารณาจากผู้บริหารสถานศึกษาที่มีขนาดถัดไปเป็นลำดับแรกก่อน ไม่ใช่พิจารณาขนาดถัดไปรวมกับขนาดถัดไปอีกลำดับ ซึ่งการพิจารณาดังกล่าวถือเป็นขั้นตอนและวิธีการอันเป็นสาระสำคัญของการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา โดยที่โรงเรียนวัดสระแก้วเป็นสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ เมื่อตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนวัดสระแก้วว่างลง มีผู้ยื่นคำร้องขอย้าย จำนวน ๘ คน ซึ่งรวมถึงผู้ฟ้องคดีที่ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนเสนานุเคราะห์ ซึ่งเป็นสถานศึกษาขนาดกลาง และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองไข่น้ำ ซึ่งเป็นสถานศึกษาขนาดเล็ก จากข้อเท็จจริงผู้ที่ยื่น

คำร้องขอย้ายดังกล่าว ไม่มีผู้บริหารสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษซึ่งมีขนาดสถานศึกษาเดียวกันกับโรงเรียนวัดสระแก้ว และผู้บริหารสถานศึกษาขนาดใหญ่ซึ่งมีขนาดสถานศึกษาใกล้เคียงกันกับโรงเรียนวัดสระแก้วได้ยื่นคำร้องขอย้ายมาดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนวัดสระแก้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงต้องพิจารณาคำร้องขอย้ายของผู้บริหารสถานศึกษาขนาดกลางเป็นลำดับถัดไป แต่หากพิจารณาแล้วเห็นว่าบุคคลดังกล่าวไม่ผ่านการประเมิน หรือไม่เหมาะสมที่จะให้ย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนวัดสระแก้ว จึงสามารถพิจารณาคำร้องขอย้ายของผู้บริหารสถานศึกษาขนาดเล็กเป็นลำดับถัดไป เมื่อการพิจารณาย้ายตามรายงานการประชุมผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ระบุว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาคำร้องขอย้ายของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีขนาดเดียวกันและใกล้เคียงกันพร้อมกันก่อน ได้แก่ โรงเรียนอนุบาลนครราชสีมา โรงเรียนเมืองนครราชสีมา โรงเรียนสุขานารี และโรงเรียนวัดสระแก้ว ซึ่งเป็นสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ ไม่มีผู้บริหารสถานศึกษายื่นคำร้องขอย้าย และเมื่อพิจารณาสถานศึกษาใกล้เคียงคือขนาดใหญ่ไม่มีผู้บริหารสถานศึกษายื่นคำร้องขอย้ายเช่นกัน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงให้ใช้หลักเกณฑ์ข้อ ๑๑ โดยนำคำร้องขอย้ายของผู้บริหารสถานศึกษาขนาดกลางและขนาดเล็กมาพิจารณาพร้อมกัน จำนวน ๘ คน ได้แก่ ผู้ฟ้องคดี (ผู้บริหารสถานศึกษาขนาดกลาง) ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ (ผู้บริหารสถานศึกษาขนาดเล็ก) นายเสน่ห์ สุขนาคิน (ผู้บริหารสถานศึกษาขนาดเล็ก) นางนัยนา ตันเจริญ (ผู้บริหารสถานศึกษาขนาดเล็ก) นายอุทิศ โทแหล่ง (ผู้บริหารสถานศึกษาขนาดกลาง) นายเดชา รวมใหม่ (ผู้บริหารสถานศึกษาขนาดกลาง) นายอภิรัตน์ เลาหพันธ์ (ผู้บริหารสถานศึกษาขนาดกลาง) นายสามารถ โพธินอก (ผู้บริหารสถานศึกษาขนาดกลาง) และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติอนุมัติย้ายผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนวัดสระแก้ว เห็นได้ว่าการพิจารณาย้ายดังกล่าว ไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว ๙ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ เป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยรูปแบบ ขั้นตอน และวิธีการตามที่กฎหมายกำหนดไว้ในส่วนที่เป็นสาระสำคัญ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งที่ บค.๑๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ย้ายผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนวัดสระแก้ว ตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็นมติที่ไม่ปฏิบัติตามขั้นตอนและวิธีการอันเป็นสาระสำคัญในการพิจารณาย้าย คำสั่งดังกล่าว จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่า

คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่สั่งย้ายและแต่งตั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนวัดสระแก้วไม่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว ศาลไม่จำต้องวินิจฉัยข้ออ้างอื่นของผู้ฟ้องคดี เพราะไม่เกิดประโยชน์แต่อย่างใด ส่วนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่อนุมัติให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งย้ายและแต่งตั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนวัดสระแก้ว เป็นเพียงมาตรการภายในฝ่ายปกครอง มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าว ยังไม่มีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคลใด จึงมิใช่คำสั่งทางปกครอง ศาลไม่จำต้องกำหนดคำบังคับให้เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าว สำหรับมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ยกคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ นั้น เมื่อศาลได้วินิจฉัยแล้วว่า คำสั่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ บค.๑๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ที่ย้ายและแต่งตั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนวัดสระแก้ว ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เมื่อผู้ฟ้องคดีได้ร้องทุกข์ว่า ได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังกล่าว การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๙ ให้ยกคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดี จึงไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาเพิกถอนคำสั่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ บค.๑๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ที่ให้ย้ายและแต่งตั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนวัดสระแก้ว และเพิกถอนมติผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๙ ที่ยกคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดี โดยให้มีผลย้อนหลังตั้งแต่วันที่มีคำสั่งและมติดังกล่าว คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก โดยมีข้อสังเกตเกี่ยวกับแนวทางหรือวิธีการดำเนินการให้เป็นไปตามคำพิพากษาว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะต้องดำเนินการพิจารณาย้ายผู้บริหารสถานศึกษา ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนวัดสระแก้ว ใหม่ ให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งแจ้งตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว ๙ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ อุทธรณ์ในทำนองเดียวกันว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งย้ายและแต่งตั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนวัดสระแก้ว ผู้ที่ได้รับผลกระทบโดยตรงจากคำสั่งดังกล่าวไม่ใช่ผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีจึงไม่ใช่ผู้ได้รับความเดือดร้อนเสียหายที่จะมีสิทธินำคดีมาฟ้องต่อศาลได้ ตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณา

คดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ตามแนวคำสั่งศาลปกครองสูงสุด ที่ ๔๔๘/๒๕๕๑ ที่วินิจฉัยว่า ผู้ที่เดือดร้อนคือ คณะกรรมการประเมิน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาคำร้องขอย้ายมาดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนวัดสระแก้ว ซึ่งเป็นสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษแล้ว ปรากฏว่าไม่มีผู้บริหารสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษและผู้บริหารสถานศึกษาขนาดใหญ่ ซึ่งเป็นขนาดใกล้เคียงกับโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษขอย้ายมา หลักเกณฑ์การย้ายผู้บริหารสถานศึกษาตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว ๙ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ข้อ ๑๐ ก็ไม่ได้กำหนดให้พิจารณาย้ายผู้บริหารสถานศึกษาจากผู้บริหารสถานศึกษาที่มีขนาดถัดไปเป็นลำดับแรกก่อนแต่อย่างใด กรณีที่จะพิจารณาลำดับถัดไปนั้นเป็นหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/ว ๘ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ซึ่งถูกยกเลิกไปแล้ว หากกฎหมายมีเจตนารมณ์เช่นนั้น ก็ต้องบัญญัติไว้ชัดเจน หลักเกณฑ์การย้ายระบุไว้ชัดแจ้งว่าให้พิจารณาจากผู้บริหารสถานศึกษาซึ่งมีขนาดสถานศึกษาเดียวกันและขนาดใกล้เคียงกันพร้อมกันก่อน จึงเห็นได้ว่าโรงเรียนขนาดกลางมิใช่โรงเรียนขนาดใกล้เคียงกับโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ และในกรณีนี้ ข้อ ๑๑ ของหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว ๙ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ได้กำหนดทางแก้ปัญหาไว้ โดยเมื่อพิจารณาย้ายตามข้อ ๑๐ แล้ว หากยังมีตำแหน่งว่างเหลืออยู่ให้พิจารณาผู้บริหารสถานศึกษาที่ประสงค์ขอย้ายไปดำรงตำแหน่งในสถานศึกษาที่ต่างไปจากที่กำหนดไว้ตามข้อ ๑๐ ได้ กล่าวคือ ขอย้ายไปสถานศึกษาต่างประเภทหรือขอย้ายข้ามขนาดสถานศึกษาที่เกินกว่า ๑ ขนาด ที่ตนเองดำรงตำแหน่งอยู่ได้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาอย่างละเอียดรอบคอบ มีการอภิปรายอย่างกว้างขวางอันเป็นผลดีต่อผู้ที่ยื่นขอย้าย และการรวมการพิจารณาของสถานศึกษาขนาดกลางกับสถานศึกษาขนาดเล็กก็เพื่อความเป็นธรรมแก่ผู้ยื่นคำร้องขอย้ายทั้ง ๘ คน

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นเป็นพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีไม่ประสงค์ทำคำแก้อุทธรณ์

ศาลปกครองสูงสุดไม่จัดให้มีการนั่งพิจารณาคดีและคู่กรณีไม่ประสงค์ให้ศาลจัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี

/ศาลปกครองสูงสุด...

ศาลปกครองสูงสุดได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดี และตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนเสนานุเคราะห์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต ๑ ซึ่งเป็นสถานศึกษาขนาดกลาง ในการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต ๑ กรณีปกติ ประจำปี ๒๕๕๘ ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำร้องขอย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนวัดสระแก้ว ซึ่งเป็นสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งที่ ๘๕/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะทำงานจัดเตรียมข้อมูลผู้ส่งคำร้องขอย้ายของผู้บริหารสถานศึกษา และคำสั่งที่ ๘๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา เมื่อคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายได้ทำการประเมินศักยภาพของผู้ยื่นคำร้องขอย้ายแล้วเสร็จ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ โดยมีมติให้ย้ายนายกมล พุมรินทร์ ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดสระแก้วไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนสุขานารี ทำให้ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนวัดสระแก้วว่างลง และมีผู้ยื่นคำร้องขอย้ายไปดำรงตำแหน่งดังกล่าว จำนวน ๘ คน รวมถึงผู้ฟ้องคดีด้วย ในการพิจารณาย้ายใช้หลักเกณฑ์ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว ๙ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ โดยข้อ ๑๐.๑ กำหนดให้พิจารณาย้ายผู้บริหารสถานศึกษาซึ่งมีขนาดเดียวกันและขนาดใกล้เคียงกันพร้อมกันก่อน เมื่อพิจารณาสถานศึกษาขนาดเดียวกันหรือขนาดใกล้เคียงกับโรงเรียนวัดสระแก้ว ปรากฏว่าไม่มีผู้ยื่นคำร้องขอย้ายมาดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนวัดสระแก้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงให้นำหลักเกณฑ์การย้ายตามข้อ ๑๑ ที่กำหนดให้ผู้บริหารสถานศึกษาขอย้ายข้ามขนาดที่เกินกว่า ๑ ขนาดที่ตนดำรงตำแหน่งอยู่ได้ ซึ่งมีผู้บริหารสถานศึกษาขนาดกลางและขนาดเล็กที่ยื่นคำร้องขอย้ายไปลงโรงเรียนวัดสระแก้ว จำนวน ๘ คน ซึ่งได้ผ่านการประเมินศักยภาพผู้บริหารสถานศึกษาจากคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายแล้ว โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองไข่น้ำ สถานศึกษาขนาดเล็ก และนายอุทิศ โทแหล่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านจอหอ สถานศึกษาขนาดกลาง ได้ ๙๒ คะแนน เท่ากัน นายอภิรัตน์ เลาหพันธ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนชลประทานสงเคราะห์ สถานศึกษาขนาดกลาง และนายเดชา รวมใหม่

/ผู้อำนวยการ...

ผู้อำนวยการโรงเรียนโคกกรวด (ผดุงรัฐประชานุกูล) สถานศึกษาขนาดกลาง ได้ ๘๗ คะแนน เท่ากัน นางนัยนา ตันเจริญ ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดทุ่ง สถานศึกษาขนาดเล็ก ได้ ๘๖ คะแนน ผู้ฟ้องคดี ผู้อำนวยการโรงเรียนเสนานุเคราะห์ สถานศึกษาขนาดกลาง และนายเสน่ห์ สุขนาคิน ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชน สถานศึกษาขนาดเล็ก ได้ ๘๕ คะแนน เท่ากัน ลำดับสุดท้าย นายสามารถ โพธินอก ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหลักร้อย สถานศึกษาขนาดกลาง ได้ ๗๙ คะแนน และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาแล้วได้มีมติอนุมัติให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองไข่น้ำ ซึ่งเป็นสถานศึกษาขนาดเล็ก และเป็นผู้ได้คะแนนสูงสุด ย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนวัดสระแก้ว จากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งที่ บค.๑๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ย้ายและแต่งตั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนวัดสระแก้ว ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า การพิจารณาย้ายของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่เป็นธรรมกับผู้ฟ้องคดี ซึ่งเป็นผู้บริหารสถานศึกษาขนาดกลาง ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ ร้องทุกข์ต่อประธาน ก.ค.ศ. และหนังสือลงวันที่ เดือน ปี เดียวกัน ร้องทุกข์ต่อประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๙ แล้วมีมติยกคำร้องทุกข์ และมีหนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต ๑ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ แจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ขอให้เพิกถอนมติผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ที่อนุมัติให้ย้ายและแต่งตั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนวัดสระแก้ว เพิกถอนคำสั่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ บค.๑๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ที่ให้ย้ายและแต่งตั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนวัดสระแก้ว และเพิกถอนมติผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๙ ที่ยกคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดี ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ให้ย้ายและแต่งตั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนวัดสระแก้ว และเพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ยกคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดี โดยให้มีผลย้อนหลังตั้งแต่วันที่มีคำสั่งและมติดังกล่าว คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก โดยมีข้อสังเกตเกี่ยวกับแนวทางหรือวิธีการดำเนินการให้เป็นไปตามคำพิพากษาว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะต้องดำเนินการพิจารณาย้ายผู้บริหารสถานศึกษา ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนวัดสระแก้ว ใหม่

/ให้ถูกต้อง...

ให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามไม่เห็นพ้องด้วยกับคำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้น จึงอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นต่อศาลปกครองสูงสุด

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีมีประเด็นต้องวินิจฉัยว่า คำสั่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ บค.๑๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ที่ย้ายและแต่งตั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนวัดสระแก้ว เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

โดยที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามอุทธรณ์ว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ใช่ผู้ได้รับความเดือดร้อนเสียหายที่ได้รับผลกระทบโดยตรงจากคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ย้ายและแต่งตั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนวัดสระแก้ว จึงไม่มีสิทธินำคดีมาฟ้องต่อศาลตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยก่อนว่า ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิฟ้องคดีนี้ต่อศาลปกครองหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า มาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ กำหนดคำนิยาม คำสั่งทางปกครอง หมายความว่า (๑) การใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ที่มีผลเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคลในอันที่จะก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวน ระงับ หรือมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคล ไม่ว่าจะเป็นการถาวรหรือชั่วคราว เช่น การสั่งการ การอนุญาต การอนุมัติ การวินิจฉัยอุทธรณ์ การรับรอง และการรับจดทะเบียน แต่ไม่หมายความรวมถึงการออกกฎ (๒) การอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง และมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติว่า ผู้ใดได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการกระทำ หรือการงดเว้นการกระทำของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือมีข้อโต้แย้งเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง หรือกรณีอื่นใดที่อยู่ในเขตอำนาจศาลปกครองตามมาตรา ๙ และการแก้ไขหรือบรรเทาความเดือดร้อนหรือความเสียหายหรือยุติข้อโต้แย้งนั้น ต้องมีคำบังคับตามที่กำหนดในมาตรา ๗๒ ผู้นั้นมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง ในคดีนี้ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำร้องขอย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนวัดสระแก้วเช่นเดียวกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาและมีมติให้ย้ายและแต่งตั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓

/ซึ่งเป็น...

ซึ่งเป็นผู้อำนวยการโรงเรียนขนาดเล็กไปดำรงตำแหน่งดังกล่าว ซึ่งเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ ในขณะที่ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้อำนวยการโรงเรียนขนาดกลาง แต่กลับไม่ได้รับการพิจารณามติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่อนุมัติให้ย้ายและแต่งตั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนวัดสระแก้ว จึงไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว๙ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ดังนั้น เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งย้ายและแต่งตั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ การออกคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังกล่าว เป็นการใช้อำนาจตามมาตรา ๕๓ วรรคหนึ่ง (๓) ประกอบมาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของผู้ฟ้องคดี ทำให้ไม่ได้รับการพิจารณาย้ายและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนวัดสระแก้ว คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงเป็นคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ เมื่อผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายหรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยไม่อาจหลีกเลี่ยงได้จากคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และการแก้ไขความเดือดร้อนเสียหายของผู้ฟ้องคดี โดยขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นคำขอที่ศาลออกคำบังคับได้ตามมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้มีสิทธิฟ้องคดีตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ส่วนที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามอ้างคำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ ๔๔๘/๒๕๕๑ นั้น เห็นว่า คำสั่งดังกล่าวมีข้อเท็จจริงแตกต่างจากคดีนี้ อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามในประเด็นนี้จึงฟังไม่ขึ้น

คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ บค.๑๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ที่ย้ายและแต่งตั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนวัดสระแก้ว เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า มาตรา ๕๓ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ บัญญัติว่า การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา... ให้ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งโดยอนุมัติ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา มาตรา ๕๙ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า การย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใด

ไปดำรงตำแหน่งในหน่วยงานการศึกษาอื่นภายในส่วนราชการหรือภายในเขตพื้นที่การศึกษาหรือต่างเขตพื้นที่การศึกษา ต้องได้รับอนุมัติจาก อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา หรือ อ.ก.ค.ศ. ที่ ก.ค.ศ. ตั้ง ของผู้ประสงค์ย้ายและผู้รับย้าย แล้วแต่กรณี และให้สถานศึกษาโดยคณะกรรมการสถานศึกษาเสนอความเห็นประกอบการพิจารณาของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา หรือ อ.ก.ค.ศ. ที่ ก.ค.ศ. ตั้ง ด้วย และเมื่อ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา หรือ อ.ก.ค.ศ. ที่ ก.ค.ศ. ตั้ง พิจารณาอนุมัติแล้ว ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๕๓ สั่งบรรจุและแต่งตั้งผู้นั้นต่อไป และมาตรา ๕๙ วรรคสี่ บัญญัติว่า หลักเกณฑ์และวิธีการย้ายตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามที่ ก.ค.ศ. กำหนด ทั้งนี้ ก.ค.ศ. ได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว๙ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ว่า เพื่อประโยชน์ในการย้ายได้มีการกำหนดขนาดสถานศึกษา เป็น ๔ ขนาด ได้แก่ (๑) ขนาดเล็ก มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ ๔๙๙ คนลงมา (๒) ขนาดกลาง มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ ๕๐๐ - ๑,๔๙๙ คน (๓) ขนาดใหญ่ มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ ๑,๕๐๐ - ๒,๔๙๙ คน และ (๔) ขนาดใหญ่พิเศษ มีจำนวนนักเรียน ตั้งแต่ ๒,๕๐๐ คนขึ้นไป และกำหนดวิธีการย้ายกรณีปกติไว้มีสาระสำคัญ ดังนี้ กรณีขอย้ายไปแต่งตั้งในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานำคำร้องของผู้ที่ประสงค์ขอย้ายทุกรายและความเห็นของคณะกรรมการสถานศึกษาเสนอคณะกรรมการกลั่นกรองการย้าย คณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายจะทำการประเมินศักยภาพของผู้ประสงค์ขอย้ายแล้วนำผลการพิจารณามาเรียงลำดับและเสนอ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาพิจารณาต่อไป ในการพิจารณาย้ายของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา หนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว๙ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ข้อ ๑๐.๑ กำหนดว่า การย้ายผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ให้พิจารณาย้ายผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาด้วยกันทั้งภายในและต่างเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งมีขนาดสถานศึกษาเดียวกันและขนาดใกล้เคียงกันพร้อมกันก่อน โดยให้มีการประเมินศักยภาพของผู้ประสงค์ขอย้าย ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ความเป็นผู้นำ ความรู้ความสามารถในการพัฒนาสถานศึกษา ผลการปฏิบัติงาน ประสบการณ์ คุณวุฒิ การรักษาวินัยและจรรยาบรรณ ความอาวุโสตามหลักราชการ และระยะเวลาการดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติงานในหน่วยงานการศึกษาปัจจุบัน โดยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

/ประถมศึกษา...

ประถมศึกษาจัดทำรายละเอียดในการประเมินศักยภาพเสนอ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เพื่อให้ความเห็นชอบและจัดทำเป็นประกาศของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ข้อ ๑๑ กำหนดว่า การพิจารณาย้ายผู้บริหารสถานศึกษาที่ไม่เป็นไปตามข้อ ๑๐ เมื่อพิจารณาย้ายตามข้อ ๑๐ แล้ว หากยังมีตำแหน่งว่างเหลืออยู่ ให้พิจารณาผู้บริหารสถานศึกษาที่ประสงค์ขอย้ายไปดำรงตำแหน่งในสถานศึกษาที่ต่างไปจากที่กำหนดไว้ตามข้อ ๑๐ ได้ กล่าวคือ ขอย้ายไปสถานศึกษาที่ต่างประเภท หรือขอย้ายข้ามขนาดสถานศึกษาที่เกินกว่า ๑ ขนาด ที่ตนเองดำรงตำแหน่งอยู่ได้ ยกเว้นการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาไปแต่งตั้งในสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายประเมินศักยภาพของผู้ประสงค์ขอย้ายตามข้อ ๑๐ ด้วย ข้อ ๑๒ กำหนดว่า ให้ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา หรือ อ.ก.ค.ศ. สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษนำความเห็นของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้าย และความเห็นของคณะกรรมการสถานศึกษามาประกอบการพิจารณาย้าย โดยให้คำนึงถึงประโยชน์ของทางราชการเป็นสำคัญ ทั้งนี้ ผู้ที่ยื่นคำร้องขอย้ายไม่จำเป็นต้องได้รับการพิจารณาให้ย้ายเสมอไป

ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ในการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต ๑ กรณีปกติ ประจำปี ๒๕๕๘ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งที่ ๘๕/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะทำงานจัดเตรียมข้อมูลผู้ส่งคำร้องขอย้าย มีหน้าที่จัดทำข้อมูล การประเมินศักยภาพผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา และมีคำสั่งที่ ๘๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา มีผู้ยื่นคำร้องขอย้ายมาดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนวัดสระแก้ว จำนวน ๘ คน เป็นผู้อำนวยการโรงเรียนขนาดกลาง จำนวน ๕ คน รวมทั้งผู้ฟ้องคดี และผู้อำนวยการโรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน ๓ คน รวมทั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ แล้วเห็นว่า โรงเรียนวัดสระแก้วเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ ไม่มีผู้บริหารสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษและผู้บริหารสถานศึกษาขนาดใกล้เคียงกัน คือ สถานศึกษาขนาดใหญ่ยื่นคำร้องขอย้าย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงนำหลักเกณฑ์ข้อ ๑๑ ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว ๙ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ มาใช้ในการพิจารณา โดยเห็นว่าผู้บริหารสถานศึกษาขอย้ายข้ามขนาดสถานศึกษาที่เกินกว่า ๑ ขนาด ที่ตนดำรงตำแหน่งอยู่ได้

/หมายความว่า...

หมายความว่า สถานศึกษาขนาดเล็กและสถานศึกษาขนาดกลางย้ายข้ามขนาดเกินกว่า ๑ ขนาด มาดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนวัดสระแก้วได้ และเมื่อพิจารณาผลการประเมินศักยภาพของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายตามลำดับแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และนายอุทิศ ได้ ๙๒ คะแนน นายอภิรัตน์และนายเดชา ได้ ๘๗ คะแนน นางนัยนา ได้ ๘๖ คะแนน ผู้ฟ้องคดี และนายเสน่ห์ ได้ ๘๕ คะแนน นายสามารถ ได้ ๗๙ คะแนน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และนายอุทิศ ได้คะแนนสูงสุด แต่นายอุทิศมีปัญหาการบริหารงานภายในโรงเรียน มีการร้องเรียนและฟ้องร้องกัน ควรอยู่โรงเรียนเดิมเพื่อแก้ไขปัญหาให้เรียบร้อย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีมติให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนวัดสระแก้ว เห็นว่า ในการพิจารณาย้ายผู้บริหารสถานศึกษาตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว ๙ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ได้กำหนดขนาดสถานศึกษาเพื่อประโยชน์ในการย้าย เป็น ๔ ขนาด คือ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่พิเศษ กรณีการย้ายปกติ กำหนดให้พิจารณาย้ายผู้บริหารสถานศึกษาซึ่งมีขนาดสถานศึกษาเดียวกันและขนาดใกล้เคียงกันพร้อมกันก่อน หากไม่มีผู้ยื่นคำร้องขอย้าย หรือผู้ยื่นคำร้องขอย้ายไม่ใช่ผู้บริหารสถานศึกษาซึ่งมีขนาดสถานศึกษาเดียวกันและขนาดใกล้เคียงกัน และยังมีตำแหน่งว่างเหลืออยู่ จึงจะพิจารณาย้ายผู้บริหารสถานศึกษาข้ามขนาดสถานศึกษาที่เกินกว่า ๑ ขนาดได้ นั้น การกำหนดหลักเกณฑ์ดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาในการบริหาร และเป็นการสร้างความก้าวหน้าให้กับผู้บริหารสถานศึกษาที่มีศักยภาพสูงให้สามารถย้ายไปสถานศึกษาที่ต่างกลุ่ม หรือข้ามขนาดสถานศึกษาเกินกว่า ๑ ขนาด ที่ตนเองดำรงตำแหน่งอยู่ได้ ถึงแม้หลักเกณฑ์การพิจารณาย้ายผู้บริหารสถานศึกษาดังกล่าว จะไม่ได้กำหนดไว้อย่างชัดแจ้งให้พิจารณาย้ายผู้บริหารสถานศึกษาที่มีขนาดถัดไปเป็นลำดับแรกก่อนดังเช่นที่กำหนดไว้ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/ว ๘ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ก็ตาม แต่โดยที่การเป็นผู้บริหารสถานศึกษาขนาดกลางกับผู้บริหารสถานศึกษาขนาดเล็กตามหลักการแล้วต้องการศักยภาพในการบริหารที่แตกต่างกัน โรงเรียนขนาดเล็กมีจำนวนนักเรียนน้อยกว่าโรงเรียนขนาดกลาง ความรู้ความสามารถที่ต้องใช้ในการพัฒนาสถานศึกษาขนาดกลางย่อมต้องมากกว่าขนาดเล็ก และผลการปฏิบัติงานและประสบการณ์ที่เกิดจากการบริหารจัดการในสถานศึกษามีความแตกต่างกัน หากมีการพิจารณาประเมินศักยภาพและนำมาพิจารณารวมกันจะทำให้เกิดความได้เปรียบเสียเปรียบ ดังนั้น เมื่อตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนวัดสระแก้ว ซึ่งเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษว่างลงและไม่มีผู้บริหารสถานศึกษาขนาดเดียวกัน

/หรือผู้บริหาร...

หรือผู้บริหารสถานศึกษาขนาดใกล้เคียงกัน คือขนาดใหญ่ ยื่นคำร้องขอย้าย การพิจารณาย้ายผู้บริหารสถานศึกษาที่เกินกว่า ๑ ขนาด จึงต้องหมายถึงสถานศึกษาขนาดกลางที่เป็นขนาดถัดไปเป็นลำดับแรกก่อน ซึ่งมีผู้อำนวยการสถานศึกษาขนาดกลางยื่นคำร้องขอย้ายในครั้งนี้ ๕ ราย รวมทั้งผู้ฟ้องคดีด้วย หากคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายพิจารณาแล้วเห็นว่า บุคคลดังกล่าวไม่ผ่านการประเมินหรือยังไม่เหมาะสมที่จะย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนวัดสระแก้ว จึงจะพิจารณาคำร้องขอย้ายผู้บริหารสถานศึกษาขนาดเล็กซึ่งมีผู้ยื่นคำร้องขอย้าย ๓ ราย รวมทั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นลำดับถัดไป ดังนั้น การที่คณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายทำการประเมินศักยภาพผู้บริหารสถานศึกษาขนาดเล็กกับผู้บริหารสถานศึกษาขนาดกลางรวมกันและนำคะแนนมาจัดเรียงลำดับ ทำให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่ผู้บริหารสถานศึกษาขนาดกลาง การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติในการประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองไข่น้ำ ซึ่งเป็นโรงเรียนขนาดเล็ก ย้ายไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนวัดสระแก้ว ซึ่งเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ จึงเป็นมติที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และทำให้คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ บค.๑๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ที่ให้ย้ายและแต่งตั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไปดำรงตำแหน่งดังกล่าวตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามฟังไม่ขึ้น

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาเพิกถอนคำสั่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ บค.๑๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ที่ให้ย้ายและแต่งตั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนวัดสระแก้ว และเพิกถอนมติผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๙ ที่ยกคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดี โดยให้มีผลย้อนหลังตั้งแต่วันที่มีคำสั่งและมติดังกล่าว คำขออื่นนอกจากนี้ ให้ยก โดยมีข้อสังเกตเกี่ยวกับแนวทางหรือวิธีการดำเนินการให้เป็นไปตามคำพิพากษาว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะต้องดำเนินการพิจารณาย้ายผู้บริหารสถานศึกษา ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนวัดสระแก้ว ใหม่ ให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งแจ้งตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว ๙ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย

/พิพากษายืน...

พิพากษายืน โดยมีข้อสังเกตเกี่ยวกับแนวทางหรือวิธีการดำเนินการให้เป็นไปตามคำพิพากษาว่า ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดำเนินการพิจารณาย้ายผู้ฟ้องคดีให้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนวัดสระแก้วใหม่ ให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งแจ้งตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว ๙ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ แต่ทั้งนี้ ไม่กระทบกระเทือนถึงการใด ๆ ที่ผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้รับคำสั่งย้ายต่อมาในภายหลัง

นางศิริวรรณ จุลโพธิ์ ตุลาการเจ้าของสำนวน
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสมชัย วัฒนการุณ
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายวุฒิ มีช่วย
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายฤทัย หงส์สิริ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายอำพน เจริญชีวินทร์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นางมาเรียม วิมลธร

มีบันทึกประธานศาลปกครองสูงสุด
กรณีตุลาการศาลปกครองมีเหตุจำเป็น
ไม่สามารถลงลายมือชื่อได้

วันที่อ่าน ๑๑ ธันวาคม ๒๕๖๒
ชาลิตา : ผู้พิมพ์

◯ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ต. ๒๒)

คดีหมายเลขดำที่ อบ. ๙๕/๒๕๕๘
คดีหมายเลขแดงที่ อบ. ๒๓๖/๒๕๖๒

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๑๖ เดือน ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๖๒

นายวิโรจน์ เลิศพงษ์ ผู้ฟ้องคดี

ระหว่าง

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา
เขต ๒ ที่ ๑
คณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดนครราชสีมา
(อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา
เขต ๒ เดิม) ที่ ๒
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ ๓ ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย (อุทธรณ์คำพิพากษา)

ผู้ฟ้องคดียื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำที่ ๓๖/๒๕๕๗ หมายเลขแดงที่ ๔๑/๒๕๕๘ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองนครราชสีมา)

โดยที่ได้มีคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๙/๒๕๖๐ เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๐ ทำให้มีการโอนบรรดาอำนาจหน้าที่ของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

/นครราชสีมา...

นครราชสีมา เขต ๒ ในคดีนี้ไปเป็นของคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดนครราชสีมา จึงให้ถือว่าคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดนครราชสีมาเป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แทน อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต ๒ เดิม และให้ถือว่าบรรดาถ้อยคำสำนวนทั้งหลายที่ระบุหรืออ้างถึง อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต ๒ เดิม เป็นการระบุหรืออ้างถึงคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดนครราชสีมา

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า เมื่อครั้งผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านพระพุทธ ตำบลพระพุทธ อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา ได้ยื่นคำร้องลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ขอย้ายสับเปลี่ยนภายในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต ๒ กับผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโสง (คุรุประชาสรรค์) ซึ่งอยู่ในท้องที่อำเภอเดียวกัน มีจำนวนนักเรียนใกล้เคียงกัน ต่อมา ในการประชุมผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ครั้งที่ ๗/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๖ มีมติให้ย้ายผู้ฟ้องคดีไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโนนทะยุง ตำบลหนองขาม อำเภอจักราช และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งที่ ๓๗๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๖ ย้ายผู้ฟ้องคดีไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโนนทะยุงตามมติดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่พิจารณาคำร้องขอย้ายสับเปลี่ยนของผู้ฟ้องคดี และการย้ายผู้ฟ้องคดีไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโนนทะยุงเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ให้ย้ายผู้ฟ้องคดีอาศัยหลักเกณฑ์ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว ๙ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งที่ ก.ค.ศ. มีมติให้ปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ขึ้นใหม่ ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/๑๐๒๔ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๖ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๖ และการพิจารณาย้ายผู้ฟ้องคดีอาศัยข้อเท็จจริงที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย กล่าวคือ ก่อนการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ครั้งที่ ๗/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๖ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มอบหมายให้รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต ๒ เข้าร่วมการประชุมคณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนบ้านพระพุทธ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๖ โดยให้ข้อมูลชี้นำที่ประชุมว่า ผู้ฟ้องคดีได้ถูกลงโทษทางวินัยให้ภาคทัณฑ์กรณีข้าราชการครูของโรงเรียนบ้านพระพุทธมีหนังสือร้องเรียนพฤติกรรมการบริหารงาน

/ของผู้ฟ้องคดี...

ของผู้ฟ้องคดี ทำให้ที่ประชุมมีมติไม่รับผู้ฟ้องคดีกลับไปเป็นผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านพระพุทธ (ขณะนั้นผู้ฟ้องคดีได้รับคำสั่งให้ไปรักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโนนทะยุง แทนตำแหน่งที่ว่าง) และในการลงมติดังกล่าว มีผู้ไม่ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนบ้านพระพุทธเข้าร่วมพิจารณาและลงมติ นอกจากนี้ โรงเรียนบ้านโนนทะยุงเป็นโรงเรียนขนาดเล็กมาก มีนักเรียนเพียง ๓๒ คน และครู ๔ คน แตกต่างจากโรงเรียนบ้านพระพุทธซึ่งเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่กว่า มีนักเรียน ๒๓๒ คน และครู ๑๔ คน ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความอับอาย เสื่อมเสียชื่อเสียง และได้รับความลำบากจากการเดินทาง เนื่องจากมีระยะทาง ไป - กลับ ระหว่างโรงเรียนกับที่พักประมาณ ๑๔๐ กิโลเมตร ต่างจากเดิมซึ่งมีระยะทาง ไป - กลับ เพียง ๓๐ กิโลเมตร ทำให้เสียเวลาและค่าใช้จ่ายในการเดินทาง และการย้ายดังกล่าวยังเป็นการกลั่นแกล้งผู้ฟ้องคดีเพื่อให้พวกพ้องของตนได้รับการย้ายเข้าสู่ตำแหน่งดังกล่าวอันเป็นการใช้ดุลพินิจโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ฟ้องคดีได้ร้องทุกข์ต่อ ก.ค.ศ. เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ แต่ไม่ได้รับแจ้งผลการพิจารณา ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนคำสั่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๓๗๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๖ เรื่อง ย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และเพิกถอนมติที่ประชุมผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ครั้งที่ ๗/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๖ ระเบียบวาระที่ ๕.๑๐ ที่ให้ย้ายผู้ฟ้องคดีไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโนนทะยุง

๒. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ร่วมกันหรือแทนกันชดใช้ค่าเสียหายแก่ผู้ฟ้องคดีเป็นเงินจำนวน ๔๐๐,๐๐๐ บาท

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การทำนองเดียวกันว่า ขณะผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านพระพุทธ นางสำเนียง นิตย์ด่านกลาง นางวรรณี ทองนาค นายสากล มีน้อย นางจุฑาทิพย์ บัวคล้าย นางสาวกอบกร ศรีสงคราม ครูโรงเรียนบ้านพระพุทธ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๕ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ร้องทุกข์เกี่ยวกับการบริหารงานของผู้ฟ้องคดีว่า ผู้ฟ้องคดีใช้คำพูดดูถูกดูหมิ่นศักดิ์ศรีความเป็นครู ค่าของความเป็นคน ทำให้ครูเสียขวัญและกำลังใจ พูดจาไม่น่าฟัง การบริหารงานโรงเรียนไม่ส่งผลต่อเด็กเท่าที่ควร ไม่เน้นการเรียนเท่าที่ควร การบริหารงานสร้างความแตกแยกในโรงเรียน สองมาตรฐาน ไม่มีความยุติธรรม บริหารงานใช้เผด็จการ ไม่รับฟังความคิดเห็น

/ของครู...

ของครู เชื่อข้อมูลภริยาจนขาดการไตร่ตรอง การบริหารงานในโรงเรียนไม่มีประสิทธิภาพ ขอให้ย้ายผู้ฟ้องคดี และต่อมา นางสมพร เติมผักแว่น นางจำเริญ ไกรคุ้ม และนายอมร ทองดี กรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนบ้านพระพุทธ ร่วมกับผู้ปกครองนักเรียน รวม ๑๘๗ ราย ได้ยื่นหนังสือร้องเรียนลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ขอให้ย้ายผู้ฟ้องคดี เนื่องจากบริหารงานไม่มีประสิทธิภาพ หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งที่ ๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๕ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง กรณีร้องเรียนดังกล่าว คณะกรรมการฯ รายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริง ฉบับลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๖ ว่า พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่า กระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง ระหว่างผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาความเห็นของคณะกรรมการดังกล่าว คณะครูโรงเรียนบ้านพระพุทธ จำนวน ๑๑ ราย ได้มีหนังสือลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๖ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ร้องทุกข์ขอความเป็นธรรมและความปลอดภัยของคณะครู อ้างว่า ในการประชุมคณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนบ้านพระพุทธ ครั้งที่ ๖/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๖ เพื่อขอข้อเท็จจริงจากคณะครูกรณีขับไล่และให้ย้ายผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีมีพฤติกรรมข่มขู่คณะครูที่เข้าร่วมประชุม ทำให้คณะครูหวาดกลัวในความไม่ปลอดภัยของตนเอง โดยได้แจ้งความต่อสถานีตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติในวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๖ ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เร่งดำเนินการย้ายผู้ฟ้องคดีออกจากพื้นที่ทันที และมีหนังสือลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๖ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต ๒ ร้องทุกข์ขอความเป็นธรรมและความปลอดภัยของคณะครูพร้อมกับหนังสือของนายสากล มีน้อย อ้างว่า เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๕ ถูกผู้ฟ้องคดีต่อว่าและทำร้ายร่างกายในงานเกษียณอายุราชการที่หอประชุมเทศบาลเมืองเฉลิมพระเกียรติ เนื่องจากร้องเรียนผู้ฟ้องคดี โดยได้แจ้งความต่อสถานีตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติในวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ ผู้ฟ้องคดีถูกเปรียบเทียบปรับเป็นเงิน ๒๐๐ บาท ในข้อหาทำร้ายร่างกายไม่ถึงกับเป็นอันตรายแก่กายและจิตใจ ต่อมา ในการประชุมผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๖ ที่ประชุมมีมติเห็นชอบให้ผู้ฟ้องคดีไปประจำผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นการชั่วคราวตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งที่ ๓/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๖ ให้ผู้ฟ้องคดีประจำผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต่อมา คณะกรรมการฯ ได้รายงานผลการสอบสวนทางวินัยผู้ฟ้องคดี ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า ผู้ฟ้องคดีกระทำการตามที่ถูกกล่าวหาจริง สมควรได้รับ

โทษภาคทัณฑ์ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาแล้วจึงมีคำสั่งที่ ๒๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ลงโทษภาคทัณฑ์ผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดียื่นอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๖ แล้วมีมติให้ยกอุทธรณ์และได้มีหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๐๔๐๖๓/๘๔ ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๖ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบ

สำหรับกรณีการย้ายผู้ฟ้องคดีไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโนนทะยุง ตำบลหนองขาม อำเภอจักราช ตามคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต ๒ ที่ ๓๗๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๖ นั้น ภายหลังจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งที่ ๓/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๖ ให้ผู้ฟ้องคดีมาประจำผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นการชั่วคราวตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ขอย้ายสับเปลี่ยนตำแหน่งหน้าที่กับนายสุนิชฌาน ไกรคุ้ม ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโสง (คุรุประชาสรรค์) ตำบลหนองยาง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา ต่อมา วันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ นางรุ่งรัตน์ สายรัตน์ ผู้แทนชุมชนบ้านพระพุทธ จังหวัดนครราชสีมา มีหนังสือถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เสนอให้นายชัชวาล ตุนาค ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านกันผม มาแก้ไขปัญหาของโรงเรียนบ้านพระพุทธ ในระหว่างที่ผู้ฟ้องคดีประจำผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ นายพุฒิธร เชาว์มะเริง กำนันตำบลพระพุทธ/ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนบ้านพระพุทธ มีหนังสือถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แจ้งว่า ที่ประชุมชมรมศิษย์เก่าโรงเรียนบ้านพระพุทธ เมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ สนับสนุนให้นายสุนิชฌาน ไกรคุ้ม ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโสง (คุรุประชาสรรค์) ย้ายสับเปลี่ยนการปฏิบัติหน้าที่ราชการกับผู้ฟ้องคดี ต่อมา กลุ่มงานสรรหาฯ กลุ่มบริหารงานบุคคล ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ เสนอผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต ๒ ว่า คำร้องขอย้ายสับเปลี่ยนของผู้ฟ้องคดีไม่อยู่ในเงื่อนไข หลักเกณฑ์และวิธีการย้ายกรณีปกติตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว ๙ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ช. หลักเกณฑ์และวิธีการย้ายกรณีปกติ ที่กำหนดให้ยื่นคำร้องขอย้ายประจำปีในระหว่างวันที่ ๑ ถึงวันที่ ๑๕ สิงหาคม เห็นควรยุติเรื่อง หลังจากนั้น นายพุฒิธร เชาว์มะเริง ร่วมกับนายนิรันดร์ เชาว์มะเริง นายกิตติ เพ็งพูน และผู้ฟ้องคดี กรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนบ้านพระพุทธ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๖ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ขอให้ย้ายสับเปลี่ยน

/ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดีกับนายสุนิชฌาน เพื่อแก้ไขปัญหาต่างๆ และในวันเดียวกัน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งที่ ๑๒๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๖ ให้ผู้ฟ้องคดีไปรักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโนนทะยุง แทนตำแหน่งที่ว่างลง ตั้งแต่วันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๖ เนื่องจากการประจำสำนักงานฯ ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับผลกระทบในเรื่องเงินวิทยฐานะและเงินค่าตอบแทน และเมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งที่ ๒๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ลงโทษภาคทัณฑ์ผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต ๒ ขอกลับโรงเรียนบ้านพระพุทธ และนายพุฒิธร เชาว์มะเริง ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต ๒ แจ้งว่าผู้ฟ้องคดีมาหารือขอกลับโรงเรียนบ้านพระพุทธ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนบ้านพระพุทธ คณะกรรมการที่ปรึกษาคณะกรรมสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนบ้านพระพุทธ และชุมชน มีความเห็นพ้องให้ผู้ฟ้องคดีกลับมาบริหารโรงเรียนบ้านพระพุทธเช่นเดิม และมีหนังสือลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ขอให้พิจารณาย้ายสับเปลี่ยนข้าราชการครูโรงเรียนบ้านพระพุทธและดำเนินการทางวินัยกับนายสากล มีน้อย และนางสำเนียง นิตย์ด่านกลาง ครูโรงเรียนบ้านพระพุทธ เนื่องจากในการประชุมคณะกรรมการสถานศึกษาฯ ร่วมกับคณะครูโรงเรียนบ้านพระพุทธ มีพฤติกรรมแสดงวาจาอาการไม่ต้อนรับและดูหมิ่นเหยียดหยามนายพุฒิธร แสดงกริยาอาการพูดจาในที่ประชุม สร้างความแตกแยกให้คณะครูโรงเรียนบ้านพระพุทธเกิดความเข้าใจผิด อคติและทัศนคติไม่ดีต่อนายพุฒิธรและผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งที่ ๒๒/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๖ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง กรณีข้าราชการครูโรงเรียนบ้านพระพุทธจำนวน ๑๑ คน ถูกกล่าวหาว่าแจ้งความเท็จ ทำให้นายพุฒิธร เชาว์มะเริง ประธานกรรมการสถานศึกษาฯ ดาบตำรวจสมชาย เลิศพงษ์ นายพงษ์เพชร หนูชื่น นายอนันต์ชัย เลิศพงษ์ และนายสมชาย เข็มนาค กรรมการที่ปรึกษาคณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนบ้านพระพุทธ และผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย และในวันเดียวกัน ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๖ ขอระงับการย้ายสับเปลี่ยนและขอกลับโรงเรียนบ้านพระพุทธ จากกรณีดังกล่าว ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งที่ ๓๓๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๖ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบข้อเท็จจริงประกอบการพิจารณาย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา กรณีผู้ฟ้องคดีขอกลับไปปฏิบัติงานที่โรงเรียนเดิม และกรณีนายพุฒิธร เชาว์มะเริง ขอให้ผู้ฟ้องคดีกลับไป

บริหารโรงเรียนบ้านพระพุทธ และขอให้ย้ายนายสากล มีน้อย และนางสำเนียง นิตย์ด่านกลาง ซึ่งคณะกรรมการฯ ได้ทำหนังสือลงวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๖ เสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นว่า กรณีผู้ฟ้องคดีขอกลับโรงเรียนเดิม จากข้อมูลความขัดแย้งภายในระหว่างฝ่ายครูสายผู้สอนกับผู้ฟ้องคดีและนายพุฒิธร เชาว์มะเริง ไม่สามารถที่จะทำงานร่วมกันได้ แม้ผู้ฟ้องคดีจะได้รับโทษภาคทัณฑ์ แต่หากกลับไปบริหารโรงเรียนบ้านพระพุทธจะเกิดความขัดแย้งขึ้นอีก ซึ่งจะไม่ส่งผลดีและเกิดประโยชน์กับทางราชการ ในการแก้ไขปัญหากรณีนายพุฒิธรขอให้ย้ายนายสากล และนางสำเนียง ยังไม่มีหลักฐานชัดเจนที่แสดงให้เห็นว่า มีการกระทำของครูทั้งสองจริง และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ขอความเห็นเรื่องการย้ายดังกล่าวจากคณะกรรมการสถานศึกษาฯ ซึ่งคณะกรรมการดังกล่าวได้พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๖ ที่ประชุมมีมติไม่เห็นด้วยให้ผู้ฟ้องคดีกลับมาบริหารโรงเรียน ๗ เสียง งดออกเสียง ๑ เสียง และไม่เห็นด้วยให้ย้ายครูทั้งสองรายด้วยคะแนน ๗ เสียง งดออกเสียง ๑ เสียง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้เสนอความเห็นของคณะกรรมการทั้งสองคณะดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๗//๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๖ ซึ่งที่ประชุมพิจารณาแล้วเห็นว่า หากให้ผู้ฟ้องคดีกลับไปบริหารโรงเรียนบ้านพระพุทธจะเกิดปัญหาในการบริหารจัดการด้านความสามัคคีระหว่างคณะครู ชุมชน ส่งผลกระทบต่อการจัดการเรียนการสอน เพื่อแก้ไขปัญหาการบริหารจัดการในสถานศึกษาทั้งด้านบุคลากรและด้านการศึกษา จึงมีมติเป็นเอกฉันท์ให้ย้ายผู้ฟ้องคดีไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโนนทะยุง เพื่อประโยชน์ของทางราชการตามหลักเกณฑ์ที่ ก.ค.ศ. กำหนดตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว ๙ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งที่ ๓๗๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๖ ย้ายผู้ฟ้องคดีไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโนนทะยุง

กรณีผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ในการประชุมคณะกรรมการสถานศึกษาฯ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๖ ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ขอความเห็นชอบกรณีผู้ฟ้องคดีขอกลับมาบริหารงานโรงเรียนบ้านพระพุทธ และกรณีขอให้ย้ายข้าราชการครูโรงเรียนบ้านพระพุทธ จำนวน ๒ ราย มีรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต ๒ พูดชี้นำที่ประชุมว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับโทษทางวินัยภาคทัณฑ์กรณีถูกร้องเรียน และมีผู้ที่ไม่ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสถานศึกษาฯ ใช้สิทธิออกเสียงลงคะแนน นั้น การประชุมดังกล่าวมีผู้เข้าร่วมประชุม ประกอบด้วยนายพุฒิธร เชาว์มะเริง พระสมุหประสิทธิ์

/ธมมทินโน...

ธมมทินโน นายอมร ทองดี นายกิตติ เพ็งพูน นางสมพร เต็มผักแว่น นางจำเริญ ไกรคุ้ม นางสำเนียง นิตย์ด่านกลาง กรรมการสถานศึกษาฯ ตามคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต ๒ ที่ ๑๖๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๕ ส่วนนางเสงี่ยมศรี พรหมสุข เข้าร่วมประชุมและออกเสียงลงคะแนนในฐานะผู้รักษาราชการแทนผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านพระพุทธตามคำสั่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๖๘๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ในฐานะกรรมการและเลขานุการของคณะกรรมการสถานศึกษาฯ ส่วนนางสาวปาณิสรา สุทนต์ ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต ๒ ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ดูแลบังคับบัญชาข้าราชการครูในอำเภอเฉลิมพระเกียรติ เข้าชี้แจงในที่ประชุมเพื่อแจ้งผลการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดี และมิได้กระทำการที่มีลักษณะเป็นการชี้นำผู้เข้าร่วมประชุมแต่อย่างใด

กรณีผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่พิจารณาคำร้องขอย้ายสับเปลี่ยนของผู้ฟ้องคดี แต่กลับมีคำสั่งย้ายผู้ฟ้องคดีไปเป็นผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโนนทะยุงโดยผู้ฟ้องคดีไม่มีคำขอ นั้น ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องขอย้ายสับเปลี่ยนเมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ ก.ค.ศ. กำหนดไว้ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว ๙ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ และหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/๑๐๒๔ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ที่กำหนดให้การยื่นคำร้องขอย้ายในระหว่างวันที่ ๑ และวันที่ ๑๕ สิงหาคม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงสั่งยุติเรื่องให้รอยื่นการย้ายประจำปี และต่อมา ผู้ฟ้องคดีขอระงับการย้ายสับเปลี่ยนตามหนังสือลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๖ การขอย้ายสับเปลี่ยนจึงเป็นอันยุติ

กรณีผู้ฟ้องคดีอ้างว่า การย้ายผู้ฟ้องคดีอาศัยหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว ๙ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย นั้น หลักเกณฑ์และวิธีการย้ายตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/๑๐๒๔ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๖ มิได้ยกเลิกหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว ๙ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ เพียงยกเลิกหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายในบางประเด็นและไม่เกี่ยวข้องกับการย้ายที่พิพาท

กรณีผู้ฟ้องคดีขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ร่วมกันชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นจำนวนเงิน ๔๐๐,๐๐๐ บาท นั้น การย้ายผู้ฟ้องคดีให้ไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโนนทะยุง ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษานครราชสีมา เขต ๒ โดยดำรงตำแหน่งเท่าเดิม ได้รับเงินวิทยฐานะและค่าตอบแทนเท่าเดิม ไม่เกิดความเสียหายต่อตำแหน่งหน้าที่ของผู้ฟ้องคดี และเป็นการย้ายเพื่อแก้ปัญหาการบริหารจัดการภายในสถานศึกษาและเพื่อประโยชน์ของทางราชการ แม้จะย้ายจากอำเภอหนึ่งไปอีกอำเภอหนึ่ง แต่ทั้งสองอำเภอมีพื้นที่ติดต่อกัน อยู่ไม่ห่างกันมากนัก กรณีผู้ฟ้องคดีอ้างว่าเป็นการย้ายเพื่อประโยชน์ของพวกพ้อง นั้น เมื่อมีคำสั่งย้ายผู้ฟ้องคดีแล้วได้มีการประกาศรับย้ายโดยเปิดเผยให้ผู้บริหารสถานศึกษาทุกโรงเรียนในเขตพื้นที่ได้ขอย้ายโดยไม่มีการเลือกปฏิบัติ ผู้ที่ได้รับย้ายผ่านขั้นตอนการพิจารณาถูกต้องตามหลักเกณฑ์การย้ายทุกประการ และแม้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นส่วนราชการที่ต้องรับผิดตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายและระเบียบแบบแผนของทางราชการถูกต้องครบถ้วนแล้ว จึงไม่จำต้องชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดี

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การทำนองเดียวกับคำฟ้องและเพิ่มเติมว่า คำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในเรื่องเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยกับผู้ฟ้องคดี เป็นคำให้การนอกประเด็นคำฟ้อง ขอให้ศาลตัดประเด็นดังกล่าว นอกจากเหตุที่ผู้ฟ้องคดียกขึ้นโต้แย้งมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และคำสั่งย้ายผู้ฟ้องคดีไม่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า การย้ายผู้ฟ้องคดีดังกล่าวมีกระบวนการดำเนินการเป็นขั้นตอนเพื่อให้ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านพระพุทธว่างลง โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และนางลัดดา ฉ่ำธงชัย กรรมการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กลุ่มหนึ่ง สนับสนุนให้นางประภา ธำรงพัฒนารักษ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหินดาด ย้ายมาดำรงตำแหน่ง และนายทองอยู่ จิตรสำราญ กรรมการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อีกกลุ่มหนึ่ง สนับสนุนให้นายชัชวาล ตุนาค ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านกันผม ย้ายมาดำรงตำแหน่ง และได้รับการสนับสนุนจากคณะครูสายผู้สอน ซึ่งนำโดยนางเสงี่ยมศรี พรหมสุข ร่วมกับชาวบ้านบางส่วน มีหนังสือลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๖ และลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๖ ร้องเรียนขอให้ย้ายผู้ฟ้องคดีเนื่องจากไม่พอใจที่ผู้ฟ้องคดีเข้มงวดกวดขันการปฏิบัติงานราชการ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับหนังสือทั้งสองฉบับในวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๖ และได้รับหนังสือทวงถามในวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๖ แต่กลับมีการดำเนินการพิจารณาอย่างเร่งรีบในการประชุมผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๖ โดยอ้างผลการสืบสวนข้อเท็จจริงอันเป็นเท็จ และไม่เปิดโอกาสให้ผู้ฟ้องคดีชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา แล้วมีมติให้ผู้ฟ้องคดีประจำสำนักงาน และขณะผู้ฟ้องคดีรักษาราชการ

/แทนผู้อำนวยการ...

แทนผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโนนทะยุง ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นขอย้ายสับเปลี่ยน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก็ไม่นำเรื่องเสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณา ทั้งที่การย้ายสับเปลี่ยนสามารถกระทำได้เพราะมิใช่การย้ายตามฤดูกาลปกติตามนัยคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ อ. ๑๐๓/๒๕๕๔ และหลังจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ลงโทษภาคทัณฑ์ผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีขอกลับมาปฏิบัติราชการที่โรงเรียนบ้านพระพุทธเช่นเดิม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กลับมีคำสั่งลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๖ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงประกอบการพิจารณาย้ายผู้ฟ้องคดี ขัดแย้งกับมติที่ประชุมเมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๖ ซึ่งอ้างว่ามีการสืบสวนสอบสวนพฤติกรรมผู้ฟ้องคดีจนเสร็จสิ้นแล้ว อีกทั้ง รายงานการสืบสวนของคณะกรรมการดังกล่าว ลงวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๖ ลงลายมือชื่อเฉพาะประธานกรรมการเท่านั้น ไม่มีเอกสารการประชุมของคณะกรรมการ และประธานกรรมการดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต ๒ เป็นคนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ย่อมสามารถใช้อำนาจชี้นำกรรมการอื่นได้ นอกจากนี้ มติที่ประชุมผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ครั้งที่ ๗/๒๕๕๖ ที่ให้ย้ายผู้ฟ้องคดีมีการพิจารณาในวันเดียวกันกับวันที่เสนอรายงานการสืบสวน ซึ่งขัดต่อระเบียบการประชุมของคณะกรรมการที่ต้องแจ้งให้สมาชิกทราบล่วงหน้าอย่างน้อย ๓ วัน และคำสั่งย้ายผู้ฟ้องคดีไม่มีการระบุเหตุผลความจำเป็น และประโยชน์ที่ทางราชการจะได้รับจากการย้ายผู้ฟ้องคดีให้ชัดเจน การย้ายดังกล่าวจึงไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ไม่คำนึงถึงความเหมาะสมและไม่เป็นธรรมต่อผู้ฟ้องคดี

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งให้เรียกสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเข้ามาเป็นคู่กรณี โดยกำหนดให้เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การเพิ่มเติมทำนองเดียวกับคำให้การและเพิ่มเติมว่า การย้ายผู้ฟ้องคดีมีสาเหตุจากผู้ฟ้องคดีถูกร้องเรียนพฤติการณ์ในบริหารราชการโรงเรียนบ้านพระพุทธและเกิดความขัดแย้งกันภายในสถานศึกษา จนมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงและคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย คู่กรณีต่างมีการฟ้องร้องและดำเนินคดีอาญา และความขัดแย้งดังกล่าวยังขยายไปถึงชุมชน โดยมีกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนบ้านพระพุทธ ผู้นำชุมชน และประชาชนในหมู่บ้านที่สนับสนุนให้ผู้ฟ้องคดีอยู่ปฏิบัติหน้าที่ราชการในฐานะผู้บริหารโรงเรียนบ้านพระพุทธฝ่ายหนึ่ง กับกรรมการสถานศึกษาฯ และประชาชนในเขตบริการของสถานศึกษาให้การ

/สนับสนุน...

สนับสนุนฝ่ายครู ซึ่งต้องการให้ผู้ฟ้องคดีออกไปจากสถานศึกษา เป็นเหตุให้เกิดผลกระทบต่อการบริหารจัดการศึกษาในสถานศึกษา เกิดความขัดแย้งอย่างรุนแรงจนทำให้ทั้งสองฝ่ายไม่สามารถที่จะทำงานร่วมกันได้ จึงต้องนำเหตุผลและพฤติการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องมาพิจารณาเพื่อแก้ปัญหา ดังนั้น การดำเนินการทางวินัยและการพิจารณาเรื่องย้ายที่พิพาทจึงมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันที่ต้องนำมาพิจารณาร่วมกัน ส่วนการนำผลการสืบข้อเท็จจริงลงวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๖ ของคณะกรรมการสืบข้อเท็จจริงตามคำสั่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๓๓๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๖ เสนอและพิจารณาในการประชุมผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ครั้งที่ ๗/๒๕๕๖ ในวันเดียวกันนั้น เนื่องจากเป็นเรื่องที่ส่งผลกระทบต่อทางราชการอย่างมาก หากรอไว้เนิ่นนานจะเกิดความเสียหายและส่งผลกระทบในด้านการเรียนการสอนและการบริหารจัดการในสถานศึกษาจนยากที่จะแก้ไขเยียวยา และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้พิจารณาตามพยานหลักฐานที่ปรากฏ โดยมิได้กลั่นแกล้งหรือมีอคติต่อผู้ฟ้องคดี และดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายที่สำนักงาน ก.ค.ศ. กำหนดไว้ทุกประการ การอ้างว่ามีกระบวนการเป็นขั้นตอนที่ต้องการให้ผู้ฟ้องคดีย้ายออกจากโรงเรียนบ้านพระพุทธตลอดจนการย้ายนางประภา ธำรงพัฒนารักษ์ ลงตำแหน่งของผู้ฟ้องคดีในภายหลัง จึงเป็นการกล่าวอ้างลอยๆ ที่เกิดจากความเชื่อและความเห็นส่วนตัว ส่วนคำสั่งย้ายที่ระบุในช่องหมายเหตุข้อ ๒ เหตุผลในการย้าย เป็นแนวปฏิบัติตลอดมาในการออกคำสั่งย้ายข้าราชการในสังกัดที่สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากำหนดรูปแบบไว้

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ให้การทำนองเดียวกับคำให้การและคำให้การเพิ่มเติมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และเพิ่มเติมว่า แม้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นส่วนราชการที่ต้องรับผิดต่อผู้เสียหายในผลแห่งละเมิดตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ แต่จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏ การย้ายผู้ฟ้องคดีจากผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านพระพุทธไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโนนทะยุง ซึ่งเป็นโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต ๒ โดยให้ได้ดำรงตำแหน่งเท่าเดิม และได้รับเงินวิทยฐานะและเงินค่าตอบแทนเท่าเดิม ไม่เกิดความเสียหายต่อตำแหน่งหน้าที่แต่อย่างใด และการย้ายครั้งนี้เป็นการย้ายเพื่อแก้ปัญหาในการบริหารจัดการภายในสถานศึกษาและเพื่อประโยชน์ของทางราชการ มิได้มีการกลั่นแกล้งผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด และแม้จะย้ายจากอำเภอหนึ่งไปอีกอำเภอหนึ่งก็ตาม แต่ทั้งสองอำเภอมีพื้นที่ติดต่อกันอยู่ห่างกันไม่มากนัก ส่วนการที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า การสั่งย้ายเพื่อประโยชน์

/ของพวกพ้องนั้น...

ของพวกพ้องนั้น ไม่เป็นความจริง เพราะเมื่อมีการสั่งย้ายผู้ฟ้องคดีแล้ว ได้มีการประกาศรับย้าย ซึ่งดำเนินการโดยเปิดเผยให้ผู้บริหารสถานศึกษาทุกโรงเรียนในเขตพื้นที่ได้ขอย้าย โดยไม่มีการเลือกปฏิบัติ และผู้ได้รับการย้ายนั้นได้ผ่านขั้นตอนการพิจารณาถูกต้องตามหลักเกณฑ์การย้ายทุกประการ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ปฏิบัติหน้าที่ในส่วนของตนถูกต้องตามกฎหมายและระเบียบปฏิบัติแล้ว โดยมิได้จงใจหรือประมาทเลินเล่อทำให้ผู้ฟ้องคดีเสียหาย จึงไม่ต้องรับผิดทางละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อการบริหารงานโรงเรียนของผู้ฟ้องคดีก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างคณะครูจำนวน ๑๑ คน จากครูทั้งหมด ๑๔ คนของโรงเรียนกับผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้บริหารสถานศึกษา และต่างฝ่ายต่างมีมวลชนของตนให้การสนับสนุน ทำให้ปัญหาดังกล่าวลุกลามมากขึ้นและสร้างความขัดแย้งในชุมชนบ้านพระพุทธ เป็นกรณีเกิดปัญหาในสถานศึกษาที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ย่อมมีอำนาจหน้าที่แก้ปัญหาการบริหารจัดการในสถานศึกษาของโรงเรียนบ้านพระพุทธตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ.กำหนด โดยผู้ฟ้องคดีไม่จำต้องมีคำร้องขอย้าย เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งที่ ๓๓๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๖ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบข้อเท็จจริงประกอบการพิจารณาย้ายผู้ฟ้องคดี คณะกรรมการฯ ดังกล่าวรวบรวมข้อเท็จจริงทั้งหมดที่เป็นสาเหตุแห่งกรณี ซึ่งได้แก่ ข้อเท็จจริงที่ได้จากการดำเนินการทางวินัยผู้ฟ้องคดีรวมถึงพฤติการณ์ต่าง ๆ ทั้งก่อนและหลังมีคำสั่งลงโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดีเพื่อประกอบการพิจารณา และรายงานความเห็นไม่ควรให้ผู้ฟ้องคดีกลับมาปฏิบัติราชการที่โรงเรียนบ้านพระพุทธ เสนอต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เสนอความเห็นดังกล่าวพร้อมกับความเห็นของคณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนบ้านพระพุทธต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งได้พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๖ แล้วเห็นว่า หากให้ผู้ฟ้องคดีกลับไปบริหารโรงเรียนบ้านพระพุทธ จะเกิดปัญหาในการบริหารจัดการในด้านความสามัคคีระหว่างคณะครู ชุมชน ส่งผลกระทบต่อการเรียนการสอน แล้วมีมติเห็นชอบให้ย้ายผู้ฟ้องคดีไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโนนทะยุง และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งย้ายผู้ฟ้องคดีตามมติดังกล่าว การพิจารณาย้ายผู้ฟ้องคดีจึงได้ดำเนินการตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนดแล้ว อีกทั้ง การย้ายผู้ฟ้องคดีเป็นการย้ายเพื่อแก้ไขปัญหาการบริหารจัดการในสถานศึกษา และโรงเรียนบ้านโนนทะยุงกับโรงเรียนบ้านพระพุทธเป็นโรงเรียนขนาดเล็กเหมือนกัน สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

/นครราชสีมา...

นครราชสีมา เขต ๒ รวมถึงผู้ฟ้องคดียังคงได้รับสิทธิประโยชน์อันพึงมีพึงได้เช่นเดิม มติที่ประชุมครั้งดังกล่าวและคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๓๗๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๖ จึงเป็นการใช้ดุลพินิจโดยคำนึงถึงความเหมาะสม ประโยชน์ของทางราชการและให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ฟ้องคดีแล้ว

สำหรับกรณีผู้ฟ้องคดีอ้างว่า รายงานการสืบข้อเท็จจริงฯ ประกอบการย้ายผู้ฟ้องคดี ลงวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๖ ของคณะกรรมการฯ ดังกล่าว ลงลายมือชื่อเฉพาะประธานกรรมการ ไม่มีเอกสารการประชุม ประธานกรรมการดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต ๒ เป็นคนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อาจใช้อำนาจชี้นำกรรมการอื่นและรายงานดังกล่าวเข้าสู่การพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ครั้งที่ ๗/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๖ โดยมิได้แจ้งให้กรรมการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทราบล่วงหน้าอย่างน้อย ๓ วัน อันเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เห็นว่า คณะกรรมการดังกล่าวได้จัดให้มีการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๖ ในวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๖ และครั้งที่ ๒/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๖ มีกรรมการเข้าร่วมประชุมครบองค์ประชุมตามที่กฎหมายกำหนด ส่วนการลงลายมือชื่อในรายงานของคณะกรรมการสืบข้อเท็จจริงฯ ไม่มีกฎหมายหรือระเบียบใดกำหนดให้ต้องลงลายมือชื่อกรรมการทุกคน และไม่มีบทบัญญัติแห่งกฎหมายต้องห้ามมิให้รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเป็นกรรมการในคณะกรรมการสืบข้อเท็จจริง เมื่อผู้ฟ้องคดีเพียงกล่าวอ้างว่า บุคคลดังกล่าวอาจใช้อำนาจชี้นำความเห็นของคณะกรรมการฯ โดยมิได้โต้แย้งว่า กรรมการผู้นั้นเป็นผู้มีส่วนได้เสียหรือมีเหตุที่มีสภาพร้ายแรงอันอาจทำให้การพิจารณาทางปกครองไม่เป็นกลางตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง ข้อโต้แย้งดังกล่าวจึงรับฟังไม่ขึ้น ส่วนกรณีผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มิได้นัดประชุมและแจ้งกรรมการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวัน แม้ข้อเท็จจริงรับฟังได้ตามที่กล่าวอ้าง แต่ความบกพร่องดังกล่าวยังไม่ร้ายแรงถึงขนาดทำให้มติและคำสั่งย้ายผู้ฟ้องคดีเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายแต่อย่างใด

สำหรับกรณีผู้ฟ้องคดีอ้างว่า การประชุมคณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนบ้านพระพุทธครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๖ เพื่อขอความเห็นประกอบการย้ายผู้ฟ้องคดี ซึ่งนางสาวปาณิสรา สุทนต์ รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชี้แจงว่า ผู้ฟ้องคดีถูกลงโทษทางวินัย อันเป็นการชี้นำให้คณะกรรมการสถานศึกษาฯ มีมติไม่รับย้ายผู้ฟ้องคดีกลับมาปฏิบัติราชการที่โรงเรียนบ้านพระพุทธ และนางเสงี่ยมศรี พรหมสุข

/เข้าร่วมประชุม...

เข้าร่วมประชุมและออกเสียงลงมติโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย เห็นว่า นางสาวปาณิสรา เป็นรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาที่ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการครูในอำเภอเฉลิมพระเกียรติ การเข้าชี้แจงที่ประชุมเพื่อให้ทราบข้อเท็จจริง เพราะการมีมติให้ความเห็นชอบหรือไม่ให้ความเห็นชอบให้ผู้ฟ้องคดีกลับมาปฏิบัติงานที่โรงเรียนบ้านพระพุทธยังคงเป็นดุลพินิจของคณะกรรมการสถานศึกษาตามอำนาจหน้าที่ และโดยที่มาตรา ๕๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งบัญญัติว่า ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้..... ถ้าไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษา หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้ผู้อำนวยการสถานศึกษาแต่งตั้งข้าราชการในสถานศึกษาคนใดคนหนึ่งเป็นผู้รักษาราชการแทนได้ ประกอบกับมาตรา ๖๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ ถ้าตำแหน่งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตำแหน่งใดว่างลง หรือผู้ดำรงตำแหน่งไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ราชการได้ ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๕๓ สั่งให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาไปรักษาการในตำแหน่งนั้นได้ วรรคสอง บัญญัติว่า ผู้รักษาการในตำแหน่งตามวรรคหนึ่งให้มีอำนาจและหน้าที่ตามตำแหน่งที่รักษาการนั้น ในกรณีที่มีกฎหมายอื่น กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ มติคณะรัฐมนตรี มติคณะกรรมการตามกฎหมาย หรือมีคำสั่งของผู้บังคับบัญชา แต่งตั้งให้ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นๆ เป็นกรรมการ หรือให้มีอำนาจและหน้าที่อย่างใดก็ให้ผู้รักษาการในตำแหน่งทำหน้าที่กรรมการ หรือมีอำนาจและหน้าที่อย่างนั้นในระหว่างรักษาการในตำแหน่งแล้วแต่กรณี เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งที่ ๖๘๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ แต่งตั้งนางเสงี่ยมศรี พรหมสุข เป็นผู้รักษาราชการแทนผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านพระพุทธ และคำสั่งดังกล่าวยังมิได้ถูกยกเลิกไป นางเสงี่ยมศรีย่อมมีอำนาจหน้าที่เข้าร่วมประชุมและออกเสียงลงมติแทนผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านพระพุทธ ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีจึงฟังไม่ขึ้น

ส่วนกรณีผู้ฟ้องคดีอ้างว่า การพิจารณาย้ายผู้ฟ้องคดีในการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ครั้งที่ ๗/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๖ อาศัยหลักเกณฑ์และวิธีการตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว ๙ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ซึ่งถูกยกเลิกโดยหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/๑๐๒๔ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๖ นั้น

เห็นว่า หนังสือฉบับลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๖ มิได้ยกเลิกหนังสือลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ทั้งฉบับ เพียงแต่ยกเลิกหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายในส่วนของสำนักงานการศึกษาพิเศษเท่านั้น นอกนั้นคงเดิม การพิจารณาย้ายผู้ฟ้องคดีโดยอาศัยหลักเกณฑ์และวิธีการตามหนังสือฉบับลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ จึงมิได้เป็นการนำหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายที่ถูกยกเลิกแล้วมาใช้บังคับกับกรณีพิพาทแต่อย่างใด และสำหรับกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า คำสั่งย้ายผู้ฟ้องคดีตามคำสั่งที่ ๓๗๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๖ เพียงระบุเหตุผลในการย้ายว่า ย้ายเพื่อประโยชน์ของทางราชการกรณีแก้ปัญหาการบริหารจัดการในสถานศึกษา เป็นคำสั่งที่ไม่มีการระบุเหตุผล ความจำเป็น และประโยชน์ที่ทางราชการจะได้รับจากการย้ายผู้ฟ้องคดีให้ชัดเจน นั้น เห็นว่า พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า คำสั่งทางปกครองที่ทำเป็นหนังสือ..... ต้องจัดให้มีเหตุผลไว้ด้วย และเหตุผลนั้นอย่างน้อยต้องประกอบด้วย (๑) ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ (๒) ข้อกฎหมายที่อ้างอิง (๓) ข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนในการใช้ดุลพินิจ ประกอบกับสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ได้กำหนดรูปแบบคำสั่งย้ายผู้บริหารสถานศึกษาไว้แล้ว เห็นว่า คำสั่งดังกล่าวได้ระบุเหตุผลไว้โดยใช้ถ้อยคำตามที่กำหนดไว้ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว ๙ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ จึงเป็นการให้เหตุผลแห่งการย้ายโดยสมบูรณ์ครบถ้วนแล้ว ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าการย้ายสับเปลี่ยนสามารถกระทำได้เพราะมิใช่การย้ายตามฤดูกาลปกติตามนัยคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ อ.๑๐๓/๒๕๕๔ นั้น เห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดดังกล่าวเป็นกรณีการขอย้ายสับเปลี่ยน แต่ได้รับการย้ายไปดำรงตำแหน่งในสถานที่อื่นที่ไม่ได้แสดงความประสงค์ขอย้ายสับเปลี่ยน แต่กรณีของผู้ฟ้องคดีเป็นการย้ายเพื่อประโยชน์ของทางราชการ กรณีการแก้ปัญหาการบริหารจัดการในสถานศึกษา ซึ่งเป็นคนละกรณีกันจึงไม่อาจนำมาเปรียบเทียบกันได้ ข้อโต้แย้งดังกล่าวจึงรับฟังไม่ขึ้น สำหรับข้อโต้แย้งอื่นศาลไม่จำต้องวินิจฉัยเพราะไม่ทำให้ผลของคำพิพากษาเปลี่ยนไป

เมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่า มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมิได้กระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงไม่ต้องรับผิดชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง

/ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับการที่ศาลปกครองชั้นต้นรับฟังข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานในเรื่องเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยกับผู้ฟ้องคดี ซึ่งผู้บังคับบัญชามีคำสั่งลงโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดี คือ ภาคทัณฑ์ แล้วนำมาปรับใช้เป็นหลักฐานสนับสนุนว่า การดำเนินการของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากการดำเนินการทางวินัยกับเรื่องย้ายเป็นคนละเรื่องกัน

คำสั่งย้ายผู้ฟ้องคดีไม่มีการระบุเหตุผลและความจำเป็นที่เพียงพอ นอกจากนี้ศาลปกครองชั้นต้นไม่ได้วินิจฉัยประเด็นสำคัญที่ผู้ฟ้องคดีได้โต้แย้งว่า ผู้ฟ้องคดีถูกกลั่นแกล้งโดยมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีไปประจำสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต ๒ ก่อนมีการย้ายผู้ฟ้องคดี ซึ่งการกระทำดังกล่าวเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการสั่งให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำส่วนราชการหรือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับเงินวิทยฐานะและเงินค่าตอบแทนเดือนละ ๑๑,๒๐๐ บาท ซึ่งการให้ผู้ฟ้องคดีไปประจำสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาดังกล่าวในระหว่างวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๘ รวม ๑ เดือนครึ่ง คิดเป็นเงิน ๑๖,๘๐๐ บาท ดังนั้น การที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า สำหรับข้อโต้แย้งอื่นศาลไม่จำต้องวินิจฉัยเพราะไม่ทำให้ผลของคำพิพากษาเปลี่ยนไป จึงไม่ถูกต้อง และการใช้ดุลพินิจในการย้ายผู้ฟ้องคดีไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นเดียวกัน ขอให้ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยประเด็นดังกล่าวนี้ด้วย

สำหรับประเด็นการละเมิดนั้น การที่ศาลปกครองชั้นต้นไม่ได้วินิจฉัยในประเด็นผู้ฟ้องคดีถูกกลั่นแกล้งโดยมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีไปประจำสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาดังกล่าวข้างต้น จึงเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ได้กระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี และพิพากษาว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่ต้องชดใช้ค่าเสียหายแก่ผู้ฟ้องคดี ขอให้ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยประเด็นละเมิดด้วย

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามแก้อุทธรณ์ว่า การย้ายผู้ฟ้องคดีมีสาเหตุจากผู้ฟ้องคดีถูกร้องเรียนพฤติการณ์ในการบริหารราชการโรงเรียนบ้านพระพุทธ และเกิดความขัดแย้งกันภายในสถานศึกษา จนมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงและคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย คู่กรณีต่างมีการฟ้องร้องและดำเนินคดีอาญาในชั้นพนักงานสอบสวน การดำเนินการทางวินัยและการพิจารณาย้ายผู้ฟ้องคดีจึงมีความเกี่ยวข้องและสัมพันธ์กัน

/ประกอบกับ...

ประกอบกับการพิจารณาย้ายผู้ฟ้องคดีได้นำสำนวนการสืบสวนสอบสวนทางวินัยเข้ามาประกอบการพิจารณาด้วยเช่นเดียวกัน ซึ่งจากการสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริงปรากฏว่า ความขัดแย้งนั้นได้เริ่มจากกลุ่มข้าราชการครูโรงเรียนบ้านพระพุทธกับผู้ฟ้องคดี และความขัดแย้งดังกล่าวยังขยายไปถึงชุมชน โดยมีกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนบ้านพระพุทธ ผู้นำชุมชน และประชาชนในหมู่บ้านที่สนับสนุนให้ผู้ฟ้องคดีอยู่ปฏิบัติหน้าที่ราชการในฐานะผู้บริหารโรงเรียนบ้านพระพุทธ ฝ่ายหนึ่ง กับกรรมการสถานศึกษาฯ และประชาชนในเขตบริการของสถานศึกษาให้การสนับสนุนฝ่ายครู ซึ่งความขัดแย้งที่เกิดขึ้นเป็นความขัดแย้งอย่างรุนแรงและก่อให้เกิดการแตกความสามัคคีอย่างชัดเจน ส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการการศึกษา ดังนั้น จึงต้องนำข้อเท็จจริงที่ได้จากการสืบสวนข้อเท็จจริง ทั้งหมดมาพิจารณา

สำหรับกรณีที่ผู้ฟ้องคดีถูกสั่งให้ไปประจำสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต ๒ ตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับเงินวิทยฐานะและเงินค่าตอบแทนจำนวน ๑๕,๘๐๐ บาท (ที่ถูก คือ ๑๖,๘๐๐ บาท) นั้น ประเด็นนี้ ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ใช้สิทธิโต้แย้งคำสั่งที่ให้ผู้ฟ้องคดีไปประจำสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาดังกล่าว ซึ่งได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่า ถ้าผู้ฟ้องคดีจะร้องทุกข์ ให้ร้องทุกข์ต่อ ก.ค.ศ. ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง เมื่อผู้ฟ้องคดีลงนามทราบคำสั่งเมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ และมิได้ใช้สิทธิร้องทุกข์ภายในสามสิบวัน ผู้ฟ้องคดีจึงไม่สามารถดำเนินการใดๆ ได้ ตามมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และผู้ฟ้องคดีไม่อาจโต้แย้งคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นในประเด็นดังกล่าวได้

กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า คำสั่งย้ายผู้ฟ้องคดีไม่มีการระบุเหตุผลและความจำเป็นที่เพียงพอ นั้น คำสั่งย้ายผู้ฟ้องคดีเป็นไปตามรูปแบบของการออกคำสั่งในเรื่องการย้าย ซึ่งให้ระบุเหตุผลไว้ในบัญชีรายละเอียดแนบท้ายคำสั่งที่ ๓๗๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๖ ช่องหมายเหตุ ๑. ให้สับเปลี่ยนอัตราเงินเดือนกับตำแหน่งที่ใช้รับย้าย ๒. ย้ายเพื่อประโยชน์ของทางราชการ กรณีแก้ปัญหาการบริหารจัดการในสถานศึกษา ทั้งนี้ เหตุผลในช่องหมายเหตุนี้มีเพื่อประโยชน์ในการเบิกจ่ายเงินเดือน เงินค่าเช่าบ้าน และเหตุผลในการย้าย โดยเป็นแนวปฏิบัติที่ใช้มาตลอดในการออกคำสั่งย้ายข้าราชการในสังกัดที่สำนักงาน ก.ค.ศ. ได้กำหนดรูปแบบไว้

/สำหรับ...

สำหรับประเด็นการละเมิดนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ปฏิบัติหน้าที่ในส่วนของตนถูกต้องตามกฎหมายและระเบียบปฏิบัติแล้ว โดยมิได้จงใจหรือประมาทเลินเล่อทำให้ผู้ฟ้องคดีเสียหาย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงไม่ต้องรับผิดทางละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นและจำหน่ายคดีออกจากสารบบความ

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามยื่นคำชี้แจงเพิ่มเติมว่า กรณีการย้ายผู้ฟ้องคดีเพื่อประโยชน์ของทางราชการนั้น ผู้ฟ้องคดีได้ร้องทุกข์ต่อ ก.ค.ศ. ซึ่ง อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับการร้องทุกข์และการร้องเรียนขอความเป็นธรรมเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ที่ทำการแทน ก.ค.ศ.) ได้พิจารณาในคราวประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๘ เมื่อวันจันทร์ที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๘ แล้วเห็นว่า คำสั่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๓๗๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๖ เรื่อง ย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่ย้ายและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีเพื่อประโยชน์ของทางราชการเพื่อแก้ปัญหาการบริหารจัดการในสถานศึกษา ตามมติที่ประชุมผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ครั้งที่ ๗/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๖ นั้น ได้ดำเนินการถูกต้องตามหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งมาพร้อมหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว ๙ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ทุกประการแล้ว คำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีฟังไม่ขึ้น จึงมีมติเป็นเอกฉันท์ให้ยกคำร้องทุกข์

คดีนี้ ศาลปกครองสูงสุดไม่จัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี คู่กรณีไม่ได้ยื่นคำแถลงเป็นหนังสือ และไม่ได้แจ้งความประสงค์ให้ศาลจัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ประชุมปรึกษาเพื่อมีคำพิพากษา โดยได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดี และตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบด้วยแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ขณะผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านพระพุทธ อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา ครูโรงเรียนบ้านพระพุทธ จำนวน ๕ ราย ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๕ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ร้องทุกข์เกี่ยวกับการบริหารงานของผู้ฟ้องคดีว่า ไม่มีประสิทธิภาพ ขอให้ย้ายผู้ฟ้องคดี และกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนบ้านพระพุทธ จำนวน ๓ ราย ร่วมกับผู้ปกครองนักเรียน

/รวม ๑๘๗ ราย...

รวม ๑๘๗ ราย มีหนังสือลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ร้องเรียนขอให้ย้ายผู้ฟ้องคดี เนื่องจากบริหารงานในโรงเรียนไม่มีประสิทธิภาพ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งที่ ๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๕ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงกรณีร้องเรียนดังกล่าว คณะกรรมการฯ รายงานผลสืบสวนข้อเท็จจริงลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๖ เห็นว่า พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง ในระหว่างนั้น คณะครูโรงเรียนบ้านพระพุทธ จำนวน ๑๑ ราย ได้มีหนังสือลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๖ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ร้องทุกข์ขอความเป็นธรรมและความปลอดภัยของคณะครู อ้างว่า ในการประชุมคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนบ้านพระพุทธ ครั้งที่ ๖/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๖ เพื่อขอข้อเท็จจริงจากคณะครูกรณีขับไล่และให้ย้ายผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีมีพฤติกรรมข่มขู่คณะครูที่เข้าร่วมประชุม โดยคณะครูได้แจ้งความที่สถานีตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติเมื่อวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๖ จึงขอให้ดำเนินการย้ายผู้ฟ้องคดีออกจากพื้นที่ทันที และมีหนังสือลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๖ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต ๒ ร้องทุกข์พร้อมกับหนังสือของนายสากล มีน้อย ซึ่งอ้างว่า เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๕ ถูกผู้ฟ้องคดีเข้าต่อว่าและทำร้ายร่างกายในงานเกษียณอายุราชการที่หอประชุมเทศบาลเมืองเฉลิมพระเกียรติ โดยมีเหตุจากการร้องเรียนผู้ฟ้องคดี และได้แจ้งความไว้ที่สถานีตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติเมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ โดยผู้ฟ้องคดีถูกเปรียบเทียบปรับเป็นเงิน ๒๐๐ บาท ข้อหาทำร้ายร่างกายไม่ถึงกับเป็นอันตรายแก่กายและจิตใจ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งที่ ๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๖ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยไม่ร้ายแรง และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้พิจารณากรณีร้องเรียนดังกล่าวในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๖ เห็นว่า กรณีผู้ฟ้องคดีถูกกล่าวหามีมูล และมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยแล้ว เพื่อแก้ไขปัญหาเบื้องต้นจึงให้ผู้ฟ้องคดีไปประจำผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งที่ ๓/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๖ ดำเนินการตามมติดังกล่าว หลังจากนั้น ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ขอย้ายสับเปลี่ยนตำแหน่งหน้าที่กับนายสุนิชฌาน ไกรคุ้ม ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโสง (คุรุประชาสรรค์) ตำบลหนองยาง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ และนางรุ่งรัตน์ สายรัตน์ ผู้แทนชุมชนบ้านพระพุทธ มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เสนอให้

/นายชัชวาล...

นายชัชวาล ตุนาค ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านกันผม มาแก้ไขปัญหาของโรงเรียนบ้านพระพุทธ ในระหว่างผู้ฟ้องคดีถูกสั่งให้ประจำผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ นายพุฒิธร เชาว์มะเริง กำนันตำบลพระพุทธ/ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนบ้านพระพุทธ ได้มีหนังสือถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แจ้งว่า ชมรมศิษย์เก่าโรงเรียนบ้านพระพุทธ ในการประชุมเมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ สนับสนุนให้นายสุนิชฌาน ไกรคุ้ม ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโสง (คุรุประชาสรรค์) ย้ายสับเปลี่ยนกับผู้ฟ้องคดี แต่กลุ่มงานสรรหาฯ กลุ่มบริหารงานบุคคล ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ เสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า คำร้องขอย้ายสับเปลี่ยนของผู้ฟ้องคดีไม่อยู่ในเงื่อนไข หลักเกณฑ์และวิธีการย้ายกรณีปกติตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว ๙ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ เห็นควรยุติเรื่อง หลังจากนั้น นายพุฒิธร เชาว์มะเริง นายนิรันดร์ เชาว์มะเริง นายกิตติ เพ็งพูน และผู้ฟ้องคดี กรรมการสถานศึกษาฯ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๖ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ขอให้ย้ายสับเปลี่ยนผู้ฟ้องคดีกับนายสุนิชฌาน เพื่อแก้ไขปัญหาต่างๆ และในวันเดียวกัน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งที่ ๑๒๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๖ ให้ผู้ฟ้องคดีไปรักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโนนทะยุง แทนตำแหน่งที่ว่างลง ตั้งแต่วันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๖ เพื่อมิให้ผู้ฟ้องคดีได้รับผลกระทบในเรื่องเงินวิทยฐานะและเงินค่าตอบแทน ต่อมา เมื่อวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๖ คณะกรรมการสอบสวนวินัยไม่ร้ายแรง รายงานผลการสอบสวนทางวินัยต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า ผู้ฟ้องคดีกระทำการตามที่ถูกกล่าวหาจริง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาแล้วเห็นพ้องด้วย จึงมีคำสั่งที่ ๒๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ลงโทษภาคทัณฑ์ผู้ฟ้องคดี หลังจากนั้น ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ขอกลับโรงเรียนบ้านพระพุทธ และนายพุฒิธร ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๖ แจ้งว่า คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนบ้านพระพุทธ คณะกรรมการที่ปรึกษาคณะกรรมสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนบ้านพระพุทธ และชุมชน มีความเห็นพ้องกันให้ผู้ฟ้องคดีกลับมาบริหารโรงเรียนบ้านพระพุทธเช่นเดิม และมีหนังสือลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ขอให้พิจารณาย้ายสับเปลี่ยนข้าราชการครูโรงเรียนบ้านพระพุทธและดำเนินการทางวินัยกับนายสากล มีน้อย และนางสำเนียง นิตย์ด่านกลาง และผู้ฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๖ ขอระงับการย้ายสับเปลี่ยนและขอกลับโรงเรียนบ้านพระพุทธ จากกรณีดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้มี

/คำสั่งที่...

คำสั่งที่ ๓๓๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๖ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบข้อเท็จจริงประกอบการพิจารณาย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา กรณีผู้ฟ้องคดีขอกลับไปปฏิบัติงานที่โรงเรียนเดิม และกรณีนายพุฒิธร เชาว์มะเริง ประธานกรรมการสถานศึกษาฯ ขอให้ผู้ฟ้องคดีกลับไปบริหารโรงเรียนบ้านพระพุทธ และขอให้ย้ายนายสากล มีน้อยและนางสำเนียง นิตย์ด่านกลาง ครูโรงเรียนบ้านพระพุทธ รวมทั้งขอความเห็นกรณีดังกล่าวจากคณะกรรมการสถานศึกษาฯ ซึ่งได้พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๖ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มอบหมายให้นางสาวปาณิสรา สุทนต์ รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่ฯ ที่ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ดูแลบังคับบัญชาข้าราชการครูในอำเภอเฉลิมพระเกียรติชี้แจงผลการดำเนินการทางวินัยของผู้ฟ้องคดีต่อที่ประชุม และในการประชุมดังกล่าว นางเสงี่ยมศรี พรหมสุข ครูโรงเรียนบ้านพระพุทธซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้รักษาราชการแทนผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านพระพุทธได้เข้าร่วมประชุมและออกเสียงลงคะแนนด้วย ที่ประชุมพิจารณาแล้ว มีมติไม่เห็นด้วยให้ผู้ฟ้องคดีกลับมาบริหารโรงเรียน ๗ เสียง งดออกเสียง ๑ เสียง และไม่เห็นด้วยให้ย้ายครูทั้งสองรายด้วยคะแนน ๗ เสียง งดออกเสียง ๑ เสียง ต่อมา คณะกรรมการสืบข้อเท็จจริงประกอบการพิจารณาย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาได้ทำหนังสือลงวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๖ เสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า กรณีผู้ฟ้องคดีขอกลับโรงเรียนเดิม อาจเกิดความขัดแย้งขึ้นอีก ซึ่งจะไม่ส่งผลดีและเกิดประโยชน์กับทางราชการ ส่วนกรณีนายพุฒิธร ขอให้ย้ายนายสากล และนางสำเนียง ยังไม่มีหลักฐานชัดเจนที่แสดงให้เห็นว่ามีการกระทำของครูทั้งสองจริง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ นำมติที่ประชุมคณะกรรมการสถานศึกษาฯ และความเห็นของคณะกรรมการสืบข้อเท็จจริงดังกล่าวเข้าพิจารณาในการประชุมผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ครั้งที่ ๗/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๖ ที่ประชุมพิจารณาแล้วเห็นพ้องกับความเห็นของคณะกรรมการดังกล่าว จึงมีมติเป็นเอกฉันท์ให้ย้ายผู้ฟ้องคดีไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโนนทะยุงเพื่อประโยชน์ของทางราชการตามหลักเกณฑ์ที่ ก.ค.ศ. กำหนดตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว ๙ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งที่ ๓๗๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๖ ย้ายผู้ฟ้องคดีไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโนนทะยุง อำเภอจักราช จังหวัดนครราชสีมา ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับคำสั่งดังกล่าว จึงได้ร้องทุกข์ต่อ ก.ค.ศ. เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ แต่ไม่ได้รับแจ้งผลการพิจารณา จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

/ขอให้...

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนคำสั่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๓๗๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๖ เรื่อง ย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ครั้งที่ ๗/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๖ ที่ให้ย้ายผู้ฟ้องคดีไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโนนทะยุง ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ร่วมกันหรือแทนกันชดใช้ค่าเสียหายแก่ผู้ฟ้องคดีเป็นเงินจำนวน ๔๐๐,๐๐๐ บาท ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นพ้องด้วย จึงยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นต่อศาลปกครองสูงสุด

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า คำสั่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๓๗๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๖ เรื่อง ย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ครั้งที่ ๗/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๖ ที่ให้ย้ายผู้ฟ้องคดีไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโนนทะยุง ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ และคำสั่งย้ายผู้ฟ้องคดีดังกล่าวเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีหรือไม่ หากเป็นการกระทำละเมิด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต้องรับผิดชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดีหรือไม่เพียงใด

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๕๙ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า การย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดไปดำรงตำแหน่งในหน่วยงานการศึกษาอื่นภายในส่วนราชการหรือภายในเขตพื้นที่การศึกษาหรือต่างเขตพื้นที่การศึกษาต้องได้รับอนุมัติจาก อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา หรือ อ.ก.ค.ศ. ที่ ก.ค.ศ. ตั้ง ของผู้ประสงค์ย้ายและผู้รับย้าย แล้วแต่กรณี และให้สถานศึกษาโดยคณะกรรมการสถานศึกษาเสนอความเห็นประกอบการพิจารณาของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา หรือ อ.ก.ค.ศ. ที่ ก.ค.ศ. ตั้ง ด้วย และเมื่อ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา หรือ อ.ก.ค.ศ. ที่ ก.ค.ศ. ตั้ง พิจารณาอนุมัติแล้ว ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๕๓ สั่งบรรจุและแต่งตั้งผู้นั้นต่อไป วรรคสี่ บัญญัติว่า หลักเกณฑ์และวิธีการย้ายตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามที่ ก.ค.ศ. กำหนด หนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว ๙ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดว่า ข. การย้ายผู้บริหารสถานศึกษา... ๓. การย้ายกรณีเพื่อประโยชน์

/ของทางราชการ...

ของทางราชการ ได้แก่ ๓.๑ การย้ายเพื่อแก้ปัญหาการบริหารจัดการในสถานศึกษา.... ฌ. หลักเกณฑ์และวิธีการย้ายกรณีเพื่อประโยชน์ของทางราชการ กำหนดว่า ในกรณีมีปัญหาการบริหารจัดการในสถานศึกษาหรือต้องการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา ให้ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา พิจารณาย้ายผู้บริหารสถานศึกษากรณีเพื่อประโยชน์ของทางราชการได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ดังนี้ หลักเกณฑ์ ๑. การย้ายเพื่อแก้ปัญหาการบริหารจัดการในสถานศึกษา วรรคหนึ่ง กำหนดว่า กรณีที่เกิดปัญหาในสถานศึกษาที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการ และมีความจำเป็นต้องย้ายผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อเป็นการแก้ปัญหานั้น ให้คำนึงถึงความเหมาะสม ประโยชน์ของทางราชการและความเป็นธรรมแก่ผู้บริหารสถานศึกษาผู้นั้นด้วย วรรคสอง กำหนดว่า ทั้งนี้ ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่งจะต้องปรากฏข้อเท็จจริงว่า หากให้ผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ในสถานศึกษานั้นต่อไป จะเป็นปัญหาอุปสรรคอย่างไร โดยให้มีการสืบข้อเท็จจริงก่อนดำเนินการ วิธีการ ๑. การย้ายเพื่อแก้ปัญหาการบริหารจัดการในสถานศึกษา ๑.๑ กรณีที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มีข้อมูลชัดเจนว่าผู้บริหารสถานศึกษามีปัญหาในการบริหารจัดการในสถานศึกษาจริง ให้สรุปข้อเท็จจริงพร้อมเอกสารหลักฐาน และความเห็นของคณะกรรมการสถานศึกษา เสนอ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา พิจารณา หากเป็นกรณีถูกกล่าวหาแต่หลักฐานยังไม่ปรากฏชัดแจ้ง ให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สืบหาข้อเท็จจริงเพื่อหาข้อมูลก่อนสรุปข้อเท็จจริงพร้อมเอกสารหลักฐาน และความเห็นของคณะกรรมการสถานศึกษา เสนอ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาพิจารณา ๑.๒ การพิจารณาย้ายผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา..... ให้พิจารณาย้ายผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาด้วยกัน..... และต้องเป็นสถานศึกษาที่มีขนาดที่ไม่ใหญ่กว่าเดิมเท่านั้น ๑.๓ ให้ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา พิจารณาย้ายเป็นรายๆ ไป โดยให้ระบุเหตุผล ความจำเป็นและประโยชน์ที่ทางราชการจะได้รับจากการย้ายผู้นั้นให้ชัดเจน ๑.๔ เมื่อ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา พิจารณาอนุมัติย้ายผู้บริหารสถานศึกษาแล้ว ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๕๓ สั่งแต่งตั้งผู้บริหารสถานศึกษาผู้นั้น

คดีนี้เหตุในการย้ายผู้ฟ้องคดีสืบเนื่องมาจากครูโรงเรียนบ้านพระพุทธ จำนวน ๕ ราย ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๕ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ร้องทุกข์เกี่ยวกับการบริหารงานของผู้ฟ้องคดีว่า ผู้ฟ้องคดีใช้คำพูดดูถูกดูหมิ่นศักดิ์ศรีความเป็นครู

ค่าของความเป็นคน ทำให้ครูเสียขวัญและกำลังใจ พูดจาไม่น่าฟัง การบริหารงานโรงเรียนไม่ส่งผลต่อเด็กและไม่เน้นการเรียนเท่าที่ควร การบริหารงานสร้างความแตกแยกในโรงเรียน สองมาตรฐาน ไม่มีความยุติธรรม บริหารงานใช้เผด็จการ ไม่รับฟังความคิดเห็นของครู เชื่อข้อมูลภริยาจนขาดการไตร่ตรอง การบริหารงานในโรงเรียนไม่มีประสิทธิภาพ ขอให้ย้ายผู้ฟ้องคดี และกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนบ้านพระพุทธ จำนวน ๓ ราย ร่วมกับผู้ปกครองนักเรียน รวม ๑๘๗ ราย มีหนังสือลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ร้องเรียนขอให้ย้ายผู้ฟ้องคดี เนื่องจากบริหารงานในโรงเรียนไม่มีประสิทธิภาพ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งที่ ๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๕ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงกรณีร้องเรียนดังกล่าว ซึ่งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงพิจารณาแล้วเห็นว่า พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง ต่อมา คณะครูโรงเรียนบ้านพระพุทธ จำนวน ๑๑ ราย ได้มีหนังสือลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๖ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ร้องทุกข์ขอความเป็นธรรมและความปลอดภัยของคณะครู และมีหนังสือลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๖ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต ๒ ร้องทุกข์พร้อมกับบันทึกข้อความของนายสากล มีน้อย ซึ่งอ้างว่า เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๕ ถูกผู้ฟ้องคดีเข้าต่อว่าและทำร้ายร่างกายในงานเกษียณอายุราชการที่หอประชุมเทศบาลเมืองเฉลิมพระเกียรติ โดยอ้างว่ามีเหตุจากการร้องเรียนผู้ฟ้องคดี และได้แจ้งความไว้ที่สถานีตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติในวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ โดยผู้ฟ้องคดีถูกเปรียบเทียบปรับเป็นเงิน ๒๐๐ บาท ข้อหาทำร้ายร่างกายไม่ถึงกับเป็นอันตรายแก่กายและจิตใจ ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งที่ ๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๖ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยไม่ร้ายแรงผู้ฟ้องคดี และในขณะเดียวกันผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้พิจารณากรณีร้องเรียนดังกล่าวในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๖ เห็นว่า กรณีผู้ฟ้องคดีถูกร้องเรียนมีมูล และมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย เพื่อแก้ไขปัญหาเบื้องต้น จึงให้ผู้ฟ้องคดีไปประจำผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ทั้งนี้ ผลการสอบสวนทางวินัยปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีกระทำผิดตามที่ถูกกล่าวหาจริง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งที่ ๒๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ลงโทษภาคทัณฑ์ผู้ฟ้องคดี หลังจากนั้นผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ขอกลับโรงเรียนบ้านพระพุทธ และนายพุฒิธรได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๖ แจ้งว่า

คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนบ้านพระพุทธ คณะกรรมการที่ปรึกษา คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนบ้านพระพุทธ และชุมชน มีความเห็นพ้องให้ผู้ฟ้องคดีกลับมาบริหารโรงเรียนบ้านพระพุทธเช่นเดิม และหนังสือลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ขอให้พิจารณาย้ายสับเปลี่ยนข้าราชการครูโรงเรียนบ้านพระพุทธและดำเนินการทางวินัยกับนายสากล มีน้อย และนางสำเนียง นิตย์ด่านกลาง ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งที่ ๓๓๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๖ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบข้อเท็จจริงประกอบการพิจารณาย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา กรณีผู้ฟ้องคดีขอกลับไปปฏิบัติงานที่โรงเรียนเดิม และกรณีนายพุฒิธร เชาว์มะเริง ประธานกรรมการสถานศึกษาฯ ขอให้ผู้ฟ้องคดีกลับไปบริหารโรงเรียนบ้านพระพุทธ และขอให้ย้ายนายสากล มีน้อยและนางสำเนียง นิตย์ด่านกลาง ครูโรงเรียนบ้านพระพุทธ ซึ่งจากข้อเท็จจริงดังกล่าว รับฟังเป็นที่ยุติว่า การบริหารงานโรงเรียนของผู้ฟ้องคดีก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างคณะครูกับผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้บริหารสถานศึกษา และต่างฝ่ายต่างมีมวลชนของตนให้การสนับสนุน ทำให้ปัญหาดังกล่าวลุกลามมากขึ้นและสร้างความขัดแย้งในชุมชนบ้านพระพุทธ เป็นกรณีเกิดปัญหาในสถานศึกษาที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ย่อมมีอำนาจหน้าที่แก้ปัญหาการบริหารจัดการในสถานศึกษาของโรงเรียนบ้านพระพุทธตามหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว ๙ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เมื่อกรณีนี้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งที่ ๓๓๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๖ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบข้อเท็จจริงประกอบการพิจารณาย้ายผู้ฟ้องคดี คณะกรรมการฯ ดังกล่าวรวบรวมข้อเท็จจริงทั้งหมดที่เป็นสาเหตุแห่งการย้าย ซึ่งได้แก่ ข้อเท็จจริงที่ได้จากการดำเนินการทางวินัยผู้ฟ้องคดีรวมถึงพฤติการณ์ต่างๆ ทั้งก่อนและหลังมีคำสั่งลงโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดีเพื่อประกอบการพิจารณา รวมถึงรายงานความเห็นไม่ควรให้ผู้ฟ้องคดีกลับมาปฏิบัติราชการที่โรงเรียนบ้านพระพุทธ เสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เสนอความเห็นดังกล่าวพร้อมกับความเห็นของคณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนบ้านพระพุทธต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งได้พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๖

/แล้วเห็นว่า...

แล้วเห็นว่า หากให้ผู้ฟ้องคดีกลับไปบริหารโรงเรียนบ้านพระพุทธ จะเกิดปัญหาในการบริหารจัดการในด้านความสามัคคีระหว่างคณะครู ชุมชน ส่งผลกระทบต่อการเรียนการสอน แล้วมีมติเห็นชอบให้ย้ายผู้ฟ้องคดีไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโนนทะยุง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งย้ายผู้ฟ้องคดีไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโนนทะยุง ซึ่งเป็นโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เช่นกัน โดยผู้ฟ้องคดียังคงได้รับสิทธิประโยชน์อันพึงมีพึงได้เช่นเดิม กรณีจึงเห็นได้ว่า การพิจารณาย้ายผู้ฟ้องคดีเป็นไปตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนดและเป็นการใช้ดุลพินิจโดยคำนึงถึงความเหมาะสมประโยชน์ของทางราชการและให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ฟ้องคดีแล้ว ดังนั้น คำสั่งที่ ๓๗๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๖ เรื่อง ย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ครั้งที่ ๗/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๖ ที่ให้ย้ายผู้ฟ้องคดีไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโนนทะยุง จึงชอบด้วยกฎหมาย เมื่อมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมิได้กระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ สังกัดจึงไม่ต้องรับผิดชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดี

ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า คำสั่งที่ ๓๗๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๖ ที่ระบุเหตุผลในการย้ายเพียงว่า ย้ายเพื่อประโยชน์ของทางราชการกรณีแก้ปัญหาการบริหารจัดการในสถานศึกษา โดยมิได้แสดงเหตุผลและความจำเป็นเพียงพอในการย้าย เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ นั้น เห็นว่า มาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า คำสั่งทางปกครองที่ทำเป็นหนังสือและการยืนยันคำสั่งทางปกครองเป็นหนังสือต้องจัดให้มีเหตุผลไว้ด้วย และเหตุผลนั้นอย่างน้อยต้องประกอบด้วย (๑) ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ (๒) ข้อกฎหมายที่อ้างอิง (๓) ข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนในการใช้ดุลพินิจ และวรรคสาม บัญญัติว่า บทบัญญัติตามวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับกับกรณีดังต่อไปนี้ (๑) เป็นกรณีที่มีผลตรงตามคำขอและไม่กระทบสิทธิและหน้าที่ของบุคคลอื่น (๒) เหตุผลนั้นเป็นที่รู้กันอยู่แล้วโดยไม่จำต้องระบุอีก (๓) เป็นกรณีที่ต้องรักษาไว้เป็นความลับตามมาตรา ๓๒ (๔) เป็นการออกคำสั่งทางปกครองด้วยวาจาหรือเป็นกรณีเร่งด่วน แต่ต้องให้เหตุผลเป็นลายลักษณ์อักษรในเวลาอันควรหากผู้อยู่ในบังคับ

/ของคำสั่งนั้น...

ของคำสั่งนั้นร้องขอ เมื่อพิจารณาคำสั่งที่ ๓๗๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๖ ที่ย้ายผู้ฟ้องคดีไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโนนทะยุง ได้ระบุว่า อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๓ มาตรา ๕๙ และมาตรา ๑๓๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ.ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว ๙ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ และหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร ๐๗๐๕/ว ๑๕ ลงวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๒๑... ซึ่งเป็นข้อกฎหมายที่อ้างอิง และระบุข้อความในหมายเหตุของเอกสารแนบท้ายคำสั่งดังกล่าวว่า ย้ายเพื่อประโยชน์ของทางราชการกรณีแก้ปัญหาการบริหารจัดการในสถานศึกษา ซึ่งข้อกฎหมายและข้อความดังกล่าวมีความหมายที่ชัดเจนเพียงพอที่จะเข้าใจได้ ประกอบกับนับตั้งแต่มีการร้องเรียนพฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีในบริหารราชการโรงเรียนบ้านพระพุทธ การแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงและคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยเพื่อสอบสวนผู้ฟ้องคดี การมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีไปประจำผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นการชั่วคราวตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ การแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงกรณีข้าราชการครูโรงเรียนบ้านพระพุทธจำนวน ๑๑ คน ถูกกล่าวหาว่าแจ้งความเท็จทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย จนกระทั่งมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสืบข้อเท็จจริงประกอบการพิจารณาย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้ฟ้องคดีมีโอกาสรับทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินการต่างๆ มาโดยตลอด อีกทั้ง ผู้ฟ้องคดียังเป็นส่วนหนึ่งของความขัดแย้งที่เกิดขึ้นด้วย จึงเป็นกรณีที่เหตุผลนั้นผู้ฟ้องคดีรู้กันอยู่แล้วโดยไม่จำต้องระบุอีก ทั้งนี้ ตามมาตรา ๓๗ วรรคสาม (๒) แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ดังนั้น คำสั่งดังกล่าวจึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้ว อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้

สำหรับประเด็นที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ศาลปกครองชั้นต้นไม่สามารถรับฟังข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานในเรื่องเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยกับผู้ฟ้องคดี แล้วนำมาปรับใช้เป็นหลักฐานสนับสนุนว่า การดำเนินการย้ายผู้ฟ้องคดีของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามชอบด้วยกฎหมายได้ นั้น เห็นว่า ข้อ ๖๕ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ กำหนดว่า ศาลมีดุลพินิจที่จะรับฟังพยานหลักฐานที่ได้มาตามกระบวนพิจารณาโดยไม่จำกัดเฉพาะที่เสนอโดยคู่กรณี

/แต่พยาน...

แต่พยานหลักฐานนั้นจะต้องเป็นพยานหลักฐานที่คู่กรณีผู้มีส่วนได้เสียมีโอกาสขอตรวจดู ทราบ และแสดงพยานหลักฐานเพื่อยืนยันหรือหักล้าง เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังเป็นที่ยุติว่า ความขัดแย้งระหว่างคณะครูกับผู้ฟ้องคดีมีมาตั้งแต่ก่อนและหลังมีคำสั่งลงโทษทางวินัย ผู้ฟ้องคดีต่อเนื่องกันมาเป็นลำดับ และต่างฝ่ายต่างมีเหตุร้องเรียนซึ่งกันและกันตลอดมา การพิจารณาย้ายผู้ฟ้องคดีจึงย่อมที่จะนำข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางวินัยซึ่งมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันมาใช้ได้ ประกอบกับพยานหลักฐานในส่วนที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยดังกล่าวก็เป็นพยานหลักฐานที่ผู้ฟ้องคดีได้ทราบและแสดงพยานหลักฐานเพื่อยืนยันหรือหักล้างแล้ว ดังนั้น การที่ศาลปกครองชั้นต้นนำข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยมารับฟังว่า การบริหารงานโรงเรียนของผู้ฟ้องคดีก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างคณะครูกับผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ย่อมมีอำนาจหน้าที่แก้ปัญหาการบริหารจัดการในสถานศึกษาของโรงเรียนบ้านพระพุทธตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด โดยมีคำสั่งย้ายผู้ฟ้องคดีเพื่อแก้ไขปัญหาการบริหารจัดการในสถานศึกษาได้ จึงเป็นดุลพินิจในการรับฟังพยานหลักฐานที่ชอบด้วยกฎหมายตามข้อ ๖๕ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ แล้ว อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีในประเด็นนี้ไม่อาจรับฟังได้เช่นเดียวกัน

ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ผู้ฟ้องคดีถูกกลั่นแกล้งโดยมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีไปประจำผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก่อนมีการย้ายผู้ฟ้องคดี ซึ่งการกระทำดังกล่าวเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการสั่งให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำส่วนราชการหรือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับเงินวิทยฐานะและเงินค่าตอบแทนรวมทั้งสิ้น ๑๖,๘๐๐ บาท ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต้องรับผิดชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดี นั้น เห็นว่า เมื่อพิจารณาคำฟ้องตลอดจนคำขอท้ายฟ้องของผู้ฟ้องคดีแล้วไม่ปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีได้โต้แย้งความชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งดังกล่าวหรือมีคำขอให้เพิกถอนคำสั่งที่ ๓/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๖ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีไปประจำผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นการชั่วคราวตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ แต่อย่างใด ประกอบกับการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่เป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีนำคดีมาฟ้องต่อศาลนั้น ได้แก่ คำสั่งที่ ๓๗๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๖ เรื่อง

/ย้ายข้าราชการครู...

ย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ครั้งที่ ๗/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๖ ที่ให้ย้ายผู้ฟ้องคดีไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโนนทะยุง ซึ่งเป็นคนละส่วนกับคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีไปประจำสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาดังกล่าว ศาลจึงไม่จำต้องวินิจฉัยประเด็นนี้แต่อย่างใด อุทธรณ์ข้อนี้ของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้เช่นกัน

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย

พิพากษายืน

นางศิริวรรณ จุลโพธิ์ ตุลาการเจ้าของสำนวน
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสมชัย วัฒนการุณ
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายวุฒิ มีช่วย
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายฤทัย หงส์สิริ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายอำพน เจริญชีวินทร์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นางมาเรียม วิมลธร

มีบันทึกประธานศาลปกครองสูงสุด
กรณีตุลาการศาลปกครองมีเหตุจำเป็น
ไม่สามารถลงลายมือชื่อได้

วันที่อ่าน ๓๑ มกราคม ๒๕๖๓
นวลจันทร์ : ผู้พิมพ์

◯ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ต. ๒๒)

คดีหมายเลขดำที่ อบ. ๑๘๔/๒๕๕๘
คดีหมายเลขแดงที่ อบ. ๑๐๒/๒๕๖๓

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๑๘ เดือน มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๓

ระหว่าง

นายปัญญา สิงห์กาล ผู้ฟ้องคดี

คณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดยโสธร (คณะอนุกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑ เดิม) ที่ ๑
ศึกษาธิการจังหวัดยโสธร (ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑ เดิม) ที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย (อุทธรณ์คำพิพากษา)

ผู้ฟ้องคดียื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำที่ ๑๐๖/๒๕๕๕ หมายเลขแดงที่ ๑๔๘/๒๕๕๘ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองอุบลราชธานี)

โดยที่ได้มีคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๙/๒๕๖๐ เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๐ ทำให้มีการโอนบรรดาอำนาจหน้าที่ของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑ ในคดีนี้ไปเป็นของคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดยโสธร และมีการโอน

/บรรดา...

บรรดาอำนาจหน้าที่ของผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑ ในคดีนี้เฉพาะงานที่เกี่ยวกับ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑ ไปเป็นอำนาจหน้าที่ของศึกษาธิการจังหวัดยโสธร จึงให้ถือว่าคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดยโสธร เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แทน อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑ และศึกษาธิการจังหวัดยโสธร เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แทนผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑ และให้ถือว่าบรรดาถ้อยคำสำนวนทั้งหลายที่ระบุหรืออ้างถึง อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑ และผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธรเขต ๑ เป็นการระบุหรืออ้างถึงคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดยโสธร และศึกษาธิการจังหวัดยโสธร ตามลำดับ

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านนาโพธิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑ เมื่อวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๔ ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำร้องขอย้ายต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑ เพื่อขอย้ายลงแทนตำแหน่งที่คาดว่าจะว่างจากการเกษียณอายุราชการที่โรงเรียนบ้านกุดกุง ตำบลกุดกุง อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ซึ่งคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาได้พิจารณา ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ โดยในการประชุมมีประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้โทรศัพท์โน้มน้าวคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ เพื่อไม่ให้ยึดผลคะแนนจากการประเมินมาใช้ในการเรียงลำดับ แต่คณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ ได้พิจารณาตามหลักเกณฑ์และเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีมีความเหมาะสมเป็นลำดับที่ ๑ และนายประภาส ศรีแสน มีความเหมาะสมเป็นลำดับที่ ๒ แต่ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ให้นายประภาสย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านกุดกุง โดยไม่ได้พิจารณาตามหลักเกณฑ์ตามประกาศสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๔ เรื่อง รายละเอียดการประเมินศักยภาพผู้บริหารสถานศึกษาประกอบการพิจารณาย้ายผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑ และไม่ได้แสดงเหตุผลว่า เหตุใดจึงมีมติแตกต่างจากความเห็นของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ จากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

ยโสธร เขต ๑ ที่ ๖๐๖/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ เรื่อง ย้ายและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา สายผู้บริหารสถานศึกษา ตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีจึงได้ร้องทุกข์ต่อ ก.ค.ศ. ซึ่ง ก.ค.ศ. ได้รับเรื่องไว้แล้วเมื่อวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๔ แต่ผู้ฟ้องคดียังไม่ได้รับแจ้งผลการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองกระทำการขัดต่อกฎหมาย กระทำนอกเหนือไปจากอำนาจหน้าที่ นอกจากนั้น การบังคับใช้กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ต้องยึดหลักความเสมอภาค จะเลือกปฏิบัติเป็นการเฉพาะรายไม่ได้ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองพิจารณาย้ายผู้บริหารโรงเรียนบ้านกุดกุง โดยไม่ยึดแนวทางเช่นเดียวกับการพิจารณาย้ายผู้บริหารรายอื่นๆ เป็นการดำเนินการที่ไม่อยู่ในมาตรฐานเดียวกัน ถือเป็นการเลือกปฏิบัติที่ขัดต่อกฎหมาย ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ในส่วนที่พิจารณาย้ายผู้บริหารสถานศึกษาที่เกี่ยวกับผู้ฟ้องคดี

๒. เพิกถอนคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑ ที่ ๖๐๖/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ (ที่ถูกคือ วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๔) ในส่วนที่ย้ายนายประภาส ศรีแสน ไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านกุดกุง และให้แก้ไขเป็นให้ผู้ฟ้องคดีไปดำรงตำแหน่งดังกล่าวแทน

๓. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาดำเนินการใหม่ให้ถูกต้อง โดยใช้ข้อเท็จจริงตามผลการพิจารณาของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องข้อหาที่ฟ้องขอให้เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ในส่วนที่พิจารณาย้ายผู้บริหารสถานศึกษาที่เกี่ยวกับผู้ฟ้องคดี เนื่องจากผู้ฟ้องคดีไม่ใช่ผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายหรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายที่จะมีสิทธิฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต่อศาล ผู้ฟ้องคดีได้อุทธรณ์คำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นต่อศาลปกครองสูงสุด ต่อมา ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งยืนตามคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น

/ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒...

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การว่า ในส่วนของการดำเนินการพิจารณาย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑ ได้มีการดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว๙ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ดังนี้ (๑) นำคำร้องขอย้ายของผู้ประสงค์ขอย้ายภายในเขตพื้นที่การศึกษาและจากต่างเขตพื้นที่การศึกษาทุกรายที่ยื่นคำร้องขอย้ายประจำปี ๒๕๕๔ ที่ระบุชื่อสถานศึกษาที่ขอย้ายไปดำรงตำแหน่งขอความเห็นจากคณะกรรมการสถานศึกษาที่ผู้ประสงค์ขอย้ายระบุไว้ (๒) แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินศักยภาพผู้บริหารสถานศึกษาที่ขอย้ายตามประกาศรายละเอียดการประเมินศักยภาพของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาที่กำหนดให้มีการประเมินศักยภาพของผู้ประสงค์ขอย้าย (๓) ประกาศผลการประเมินศักยภาพให้ทราบโดยทั่วกัน (๔) แต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายเพื่อพิจารณากลั่นกรองจัดเรียงลำดับเพื่อเสนอ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาพิจารณาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด ซึ่งคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายได้จัดเรียงลำดับตามคะแนนประเมินศักยภาพผู้ประสงค์ขอย้าย

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีประกาศสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินศักยภาพผู้บริหารสถานศึกษาด้านวิสัยทัศน์ความเป็นผู้นำ ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ และประกาศสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินศักยภาพผู้บริหารสถานศึกษา ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ เพื่อประเมินศักยภาพองค์ประกอบด้านวิสัยทัศน์ความเป็นผู้นำและองค์ประกอบด้านอื่นๆ ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ประสงค์ขอย้าย ซึ่งคณะกรรมการประเมินศักยภาพผู้บริหารสถานศึกษา ได้ทำการประเมินศักยภาพผู้บริหารสถานศึกษาที่ประสงค์ขอย้าย และได้มีประกาศสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑ เรื่อง ผลการประเมินศักยภาพผู้บริหารสถานศึกษาที่ประสงค์ขอย้าย ประจำปี ๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีและนายประภาส ได้คะแนน ๕๒ คะแนน เท่ากัน แต่ในส่วนขององค์ประกอบด้านวิสัยทัศน์และความเป็นผู้นำ ผู้ฟ้องคดีได้คะแนน ๑๙.๑๒๕ คะแนน รวมเป็น ๗๑.๑๒๕ คะแนน ส่วนนายประภาส ได้คะแนน ๑๘.๗๕๐ คะแนน รวมเป็น ๗๐.๗๕๐ คะแนน ต่อมา

คณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตามคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑ ที่ ๕๙๐/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ได้พิจารณากลั่นกรองและจัดลำดับความเหมาะสมในคราวประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ โดยตำแหน่งว่างโรงเรียนบ้านกุดกุง คณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ ได้จัดลำดับความเหมาะสมตามลำดับ คือ ลำดับที่ ๑ ผู้ฟ้องคดี และลำดับที่ ๒ นายประภาส สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑ ได้เสนอบุคคลตามผลการพิจารณาจัดเรียงลำดับของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ ในตำแหน่งว่างและย้ายเลื่อนไหลแทนในคราวเดียวกันตามการเรียงลำดับจากคะแนนประเมินศักยภาพจากมากไปน้อย ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ พิจารณาแล้วมีมติเห็นชอบตามที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑ เสนอให้ย้ายตามการเรียงลำดับของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ ทุกตำแหน่งที่ว่างและเลื่อนไหลในคราวเดียวกัน ยกเว้นตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านกุดกุง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีความเห็นไม่เป็นเอกฉันท์ ทั้งเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย โดยให้เหตุผลว่า คะแนนอาจคลาดเคลื่อนได้ อายุตัว วัยวุฒิ อายุราชการของผู้ฟ้องคดีน้อยกว่านายประภาส และนายประภาสเคยเป็นครูของผู้ฟ้องคดี ตลอดจนภรรยาของผู้ฟ้องคดีก็ปฏิบัติหน้าที่ที่โรงเรียนบ้านกุดกุง เกรงว่าจะเกิดปัญหาด้านการบริหาร และอีกเหตุผลหนึ่งเห็นตรงกับที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑ เสนอ โดยเห็นว่า การดำเนินการเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด ผลคะแนนการประเมินศักยภาพของผู้ฟ้องคดีก็ได้ลำดับที่หนึ่ง มีขั้นตอนที่น่าเชื่อถือ โปร่งใส สามารถตรวจสอบได้และไม่มีผู้ใดคัดค้านการประเมิน การมีภรรยาอยู่โรงเรียนเดียวกันไม่ผิดอะไร ยิ่งจะมีความอบอุ่นในครอบครัว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีมติให้ลงคะแนนเลือกผลการลงคะแนนปรากฏว่านายประภาส ได้รับเลือกจำนวน ๔ เสียง ผู้ฟ้องคดีได้รับเลือกจำนวน ๔ เสียง ไม่ออกเสียงจำนวน ๑ เสียง เนื่องจากคะแนนเท่ากัน ประธานจึงออกเสียงเลือกนายประภาส สำหรับสาเหตุที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ออกคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑ ที่ ๖๐๖/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ เรื่อง ย้ายและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาสายผู้บริหารสถานศึกษา นั้นเป็นการปฏิบัติตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามข้อ ๑๓ ของหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามหนังสือ

/สำนักงาน...

สำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว๙ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ และมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม แล้ว

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชี้แจงตามคำสั่งศาลปกครองชั้นต้นในฐานะอนุกรรมการและเลขานุการผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า เหตุผลที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่เห็นด้วยกับความเห็นของคณะกรรมการกลั่นกรองฯ ที่เสนอผู้ฟ้องคดีให้ไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านกุดกุง นั้น เนื่องจาก (๑) ผลการประเมินศักยภาพของผู้ฟ้องคดีกับนายประภาสมีคะแนนเท่ากัน คือ ๕๒ คะแนน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้นำข้อมูลตาม ก.พ. ๗ มาเปรียบเทียบและพิจารณาโดยละเอียดพบว่า นายประภาสมีอายุราชการและอายุราชการเป็นผู้บริหารมากกว่าผู้ฟ้องคดี นอกจากนั้น นายประภาสยังเคยเป็นครูสอนผู้ฟ้องคดี มีความอาวุโสทางสังคมมากกว่า อีกทั้ง ภรรยาและญาติของผู้ฟ้องคดีสอนอยู่ที่โรงเรียนบ้านกุดกุง และมีครูอีกหลายคนที่เคยสอนผู้ฟ้องคดีสอนอยู่ที่โรงเรียนดังกล่าว อาจทำให้ผู้ฟ้องคดีบริหารงานได้ไม่เต็มที่ (๒) ผลการประเมินวิสัยทัศน์ของผู้ฟ้องคดีกับนายประภาส คะแนนมีความห่างไม่เต็มจำนวนคือ ๐.๓๘๕ คะแนน ซึ่งไม่เป็นวิทยาศาสตร์ จากดุลพินิจของกรรมการประเมินจำนวน ๘ คน ให้คะแนนแตกต่างกันมากโดยไม่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน โดยกรรมการ ๔ คน ให้คะแนน ๑๙ คะแนน เท่ากัน กรรมการ ๒ คน ให้คะแนน ๒๐ คะแนน เท่ากัน กรรมการ ๒ คน ให้คะแนนนายประภาส ๑๗ คะแนน และให้คะแนนผู้ฟ้องคดี ๑๘ คะแนน และ ๑๙ คะแนน สำหรับการเลือกนายประภาสให้ไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านกุดกุง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาถึง (๑) ความรู้ความสามารถในการจัดการศึกษาของโรงเรียนทั้งระบบ โดยนำคะแนนสอบ O-net และ N.T ซึ่งเป็นการทดสอบระดับชาติมาเปรียบเทียบระหว่างโรงเรียนบ้านเหล่ามะเขียวและโรงเรียนบ้านนาโพธิ์ ปรากฏว่า โรงเรียนบ้านเหล่ามะเขียวมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าและมีลำดับที่ดีกว่า (๒) คณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนบ้านกุดกุงมีความเห็นให้นายประภาส ย้ายมาดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านกุดกุงเป็นลำดับที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีเป็นลำดับที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาเห็นว่า นายประภาสเป็นบุคคลที่ชุมชนต้องการมากกว่า โดยจะนำมาซึ่งความร่วมมือในการส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านกุดกุง ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อทางราชการมากกว่า หากเป็นผู้ฟ้องคดีอาจทำได้ไม่เต็มที่ (๓) การพิจารณาให้ความเห็นชอบการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในเขตพื้นที่

/การศึกษา...

การศึกษาเป็นอำนาจหน้าที่ของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาตามมาตรา ๒๓ (๒) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยการพิจารณา นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้กำหนดหลักเกณฑ์เพิ่มเติมจากหลักเกณฑ์การประเมินของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑ ส่วนความเห็นที่แตกต่างจากคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา ได้มีการบันทึกไว้ในรายงานการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ แต่ไม่ได้แจ้งเหตุผลให้ผู้ฟ้องคดีทราบ เนื่องจากไม่มีระเบียบกำหนดให้แจ้ง สำหรับการประเมินของคณะกรรมการวิสัยทัศน์ตามประกาศสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑ ประเมินโดยการแสดงวิสัยทัศน์พร้อมเอกสารโดยดุลพินิจของกรรมการแต่ละคน แล้วรวมคะแนนเฉลี่ย

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การว่า ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว๙ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้วางระเบียบหลักเกณฑ์และวิธีการในการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานไว้ ดังนี้ ข้อ ๘ การแต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองการย้าย ให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายเพื่อพิจารณาคำร้องขอย้ายให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด และจัดลำดับความเหมาะสมก่อนเสนอ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา (๘.๑) ...ให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายเพื่อพิจารณาคำร้องขอย้ายของผู้บริหารสถานศึกษาที่ขอย้ายไปแต่งตั้งในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา... ข้อ ๙ ให้คณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายตามข้อ ๘.๑ นำคำร้องของผู้ที่ประสงค์ขอย้ายทุกรายที่มีคุณสมบัติมาดำเนินการให้เป็นไปตามข้อ ๑๐ ก่อน และข้อ ๑๑ ตามลำดับ พร้อมทั้งประเมินศักยภาพของผู้ประสงค์ขอย้าย แล้วนำผลการพิจารณามาจัดเรียงลำดับตามข้อ ๑๐ ก่อน เพื่อเสนอ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาพิจารณาต่อไป โดยให้ใช้ตำแหน่งว่างพิจารณารับย้ายก่อนการบรรจุและแต่งตั้งผู้ได้รับคัดเลือก ข้อ ๑๐ การพิจารณาย้ายผู้บริหารสถานศึกษาให้ดำเนินการ ดังนี้ (๑๐.๑) การย้ายผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ให้พิจารณาย้ายผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาด้วยกัน ทั้งภายในและต่างเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งมีขนาดสถานศึกษาเดียวกัน

/และขนาด...

และขนาดใกล้เคียงกันพร้อมกันก่อน โดยให้มีการประเมินศักยภาพของผู้ประสงค์ขอย้าย ประกอบด้วยวิสัยทัศน์ความเป็นผู้นำ ความรู้ ความสามารถในการพัฒนาสถานศึกษา ผลการปฏิบัติงาน ประสบการณ์ คุณวุฒิ การรักษาวินัยและจรรยาบรรณ ความอาวุโสตามหลักราชการ และระยะเวลาการดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติงานในหน่วยงานการศึกษาปัจจุบัน โดยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจัดทำรายละเอียดในการประเมินศักยภาพเสนอ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เพื่อให้ความเห็นชอบและจัดทำเป็นประกาศของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ข้อ ๑๒ ให้ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษานำความเห็นของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้าย และความเห็นของคณะกรรมการสถานศึกษามาประกอบการพิจารณาย้าย โดยคำนึงถึงประโยชน์ของทางราชการเป็นสำคัญ ทั้งนี้ ผู้ที่ยื่นคำร้องขอย้ายไม่จำเป็นต้องได้รับการพิจารณาให้ย้ายเสมอไป หาก อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามีความเห็นต่างจากความเห็นของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้าย ให้ระบุเหตุผลให้ชัดเจน

คณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ ได้พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ พิจารณาจัดลำดับความเหมาะสมของผู้บริหารสถานศึกษาที่ขอย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านกุดกุง ปรากฏว่า ลำดับที่ ๑ คือ ผู้ฟ้องคดี คะแนนรวม ๗๑.๑๒๕ คะแนน ลำดับที่ ๒ นายประภาส ศรีแสน คะแนนรวม ๗๐.๗๕๐ คะแนน ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ เพื่อพิจารณาอนุมัติย้ายผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนบ้านกุดกุง ที่ประชุมได้อภิปรายเรื่องดังกล่าว ดังนี้ นายสุทัศน์ ยินงาม ผู้แทนข้าราชการครู เห็นว่า คะแนนของผู้ฟ้องคดีและนายประภาส ศรีแสน ไม่ต่างกัน โดยคะแนนวิสัยทัศน์ต่างกันเพียง ๐.๓ คะแนน ซึ่งอาจคลาดเคลื่อนได้ ไม่เป็นวิทยาศาสตร์ อีกทั้ง วัยวุฒิ คุณวุฒิ อายุราชการในตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา นายประภาสมีมากกว่าผู้ฟ้องคดี อีกประการหนึ่ง นายประภาสเคยเป็นครูของผู้ฟ้องคดีมาก่อน ตลอดจนครูในโรงเรียนบ้านกุดกุงหลายคนเคยสอนผู้ฟ้องคดี อาจสร้างความลำบากใจในการปฏิบัติงาน จากคนที่เคยเป็นลูกศิษย์มาเป็นผู้บังคับบัญชา ตลอดจนโรงเรียนบ้านเหล่ามะเขียวมีผลการทดสอบระดับชาติทั้ง O-net และ N.T สูงกว่าโรงเรียนบ้านนาโพธิ์ นายเรียง จันทร์แจ้ง ผู้ทรงคุณวุฒิ เห็นว่าภรรยาของผู้ฟ้องคดีรับราชการอยู่ที่โรงเรียนบ้านกุดกุง เกรงว่าอาจเกิดปัญหาด้านการบริหารงาน ซึ่งเคยเกิดขึ้นแล้วที่อำเภอเมืองยโสธร นายสุมน รวมธรรม ผู้แทนผู้บริหาร

/สถานศึกษา...

สถานศึกษา เห็นว่า คณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่แต่งตั้งโดยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑ และมีตัวแทนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รวมอยู่ด้วย เป็นที่น่าเชื่อถือ และเห็นว่าเหตุผลคุณสมบัติของผู้ขอย้ายมีอยู่ในรายละเอียดตามหลักเกณฑ์การประเมินศักยภาพครบถ้วน ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีความรู้ความสามารถจบโครงการคุรุทายาทและเนติบัณฑิตไทย และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑ ได้เชิญผู้ฟ้องคดีมาช่วยงานเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และเป็นวิทยากรอื่นๆ อยู่เป็นประจำ ประกอบกับผู้ฟ้องคดีมีภูมิลำเนาที่บ้านกุดกุง มีความเหมาะสมทุกประการ เมื่อคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ ได้พิจารณาตามหลักเกณฑ์และวิธีการแล้วก็ควรพิจารณาตามที่เลขานุการเสนอ และการที่ภรรยาอยู่ในโรงเรียนเดียวกันไม่มีความผิดใด ควรให้การสนับสนุน จึงเห็นพ้องด้วยกับความเห็นของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ ที่เสนอให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ได้รับเลือกเป็นลำดับที่ ๑ ซึ่งประธานที่ประชุมได้หารือที่ประชุมว่าจะมีการโหวตเพื่อลงคะแนนหรือไม่ นายสุมนเห็นว่า ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องโหวต เนื่องจากที่ประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่มีเหตุผลที่ชัดเจนในการไม่เห็นด้วยกับความเห็นของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ ควรให้ความเห็นชอบตามที่คณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ เสนอ แต่ที่ประชุมมีมติให้โหวต ผลการโหวตปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีและนายประภาสได้ ๔ เสียง เท่ากัน ไม่ออกเสียง ๑ เสียง ประธานที่ประชุมออกเสียงชี้ขาดโดยประธานเลือกนายประภาส ศรีแสน ที่ประชุมจึงมีมติรับย้ายนายประภาส เป็นผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านกุดกุง โดยนายสุมนได้เสนอความเห็นคัดค้านมติดังกล่าว เนื่องจากเป็นมติที่ไม่ชอบด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด และขอให้บันทึกความเห็นแย้งมติดังกล่าวไว้เป็นหลักฐาน

จากข้อเท็จจริงดังกล่าว เป็นกรณีผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีความเห็นต่างจากความเห็นของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ ซึ่งตามข้อ ๑๒ วรรคท้าย ของหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว๙ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ กำหนดให้มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กรณีดังกล่าวต้องระบุเหตุผลให้ชัดเจน แต่จากรายงานการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ไม่ปรากฏเหตุผลที่ชัดเจน กล่าวคือ เป็นกรณีที่มีมติโดยวิธีการโหวต และถือตามเสียงข้างมากในที่ประชุม จึงเป็นมติที่ไม่มีเหตุผลที่ชัดเจนตามข้อ ๑๒ ของหลักเกณฑ์และวิธีการย้าย

/ผู้บริหาร...

ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว๙ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าวจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย ส่วนเหตุผลของกรรมการแต่ละคนไม่ใช่มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เนื่องจากเป็นความเห็นที่กรรมการแต่ละคนอภิปรายก่อนมีมติ ซึ่งตามคำให้การเพิ่มเติมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก็เป็นเพียงคำชี้แจงตามประเด็นที่ศาลให้ชี้แจง ไม่มีปรากฏในรายงานการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ แต่อย่างใด นอกจากนี้ ตามข้อ ๑๐.๑ ของหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายข้างต้น ได้กำหนดให้มีการประเมินศักยภาพของผู้ประสงค์ขอย้าย ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ความเป็นผู้นำ ความรู้ ความสามารถในการพัฒนาสถานศึกษา ผลการปฏิบัติงาน ประสบการณ์ คุณวุฒิ การรักษาวินัยและจรรยาบรรณ ความอาวุโสตามหลักราชการ และระยะเวลาการดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติงานในหน่วยงานการศึกษาปัจจุบัน โดยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจัดทำรายละเอียดในการประเมินศักยภาพเสนอ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ซึ่งต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีประกาศสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๔ เรื่อง รายละเอียดการประเมินศักยภาพผู้บริหารสถานศึกษา ประกอบการพิจารณาย้ายผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑ ตามข้อ ๑๐.๑ ของหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายฯ โดยแยกเป็น ก. องค์ประกอบและคะแนน ประกอบด้วย (๑) วิสัยทัศน์ความเป็นผู้นำ จำนวน ๒๐ คะแนน (๒) ความรู้ ความสามารถในการพัฒนาสถานศึกษา จำนวน ๒๐ คะแนน (๓) ผลการปฏิบัติงาน จำนวน ๓๕ คะแนน (๔) ประสบการณ์ จำนวน ๕ คะแนน (๕) คุณวุฒิ จำนวน ๕ คะแนน (๖) การรักษาวินัยและจรรยาบรรณ จำนวน ๕ คะแนน (๗) ความอาวุโสตามหลักวิชาการ จำนวน ๕ คะแนน และ (๘) ระยะเวลาการดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติงานในหน่วยงานทางการศึกษาปัจจุบัน จำนวน ๕ คะแนน รวมคะแนนทั้งหมด ๑๐๐ คะแนน ข. องค์ประกอบและรายละเอียดในการพิจารณา ในการพิจารณารับย้ายให้ดำเนินการในรูปกรรมการ โดยคำนึงถึงองค์ประกอบ รายละเอียด และค่าคะแนน ตามประกาศสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๔ ซึ่งคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายจะพิจารณาข้อเท็จจริงการประเมินศักยภาพผู้บริหารสถานศึกษาตามข้อ ๑๐.๑ ของหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว๙ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ประกอบกับประกาศ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๔ เรื่อง รายละเอียดการประเมินศักยภาพผู้บริหารสถานศึกษาฯ ครบถ้วนและครอบคลุมแล้ว แต่มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการรับย้ายผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านกุดกุงไม่มีเหตุผลชัดเจน แม้จะอ้างว่านายประภาส ศรีแสน เป็นผู้มีผลการปฏิบัติงาน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประสบการณ์ในการบริหารสถานศึกษา และความอาวุโสตามหลักราชการ สูงกว่าผู้ฟ้องคดี ก็เป็นการหยิบยกเฉพาะข้อเท็จจริงจากการประเมินของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ ที่นายประภาสได้คะแนนในรายการที่สูงกว่าผู้ฟ้องคดีมากล่าวอ้าง ซึ่งไม่ถูกต้อง เพราะการประเมินศักยภาพผู้บริหารสถานศึกษามีการประเมินรวม ๘ รายการ มีผลคะแนนรวม ๑๐๐ คะแนน การจะดูว่าผู้ใดมีคะแนนประเมินศักยภาพสูงกว่าจึงต้องดูที่ผลการประเมินทั้งหมด นอกจากนั้น ในรายงานการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ก็ไม่ปรากฏว่า ได้พิจารณาความเห็นของคณะกรรมการสถานศึกษาประกอบด้วย การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ชี้แจงข้อเท็จจริงต่อศาลถึงความเห็นของคณะกรรมการสถานศึกษา นั้น เมื่อพิจารณาหนังสือโรงเรียนบ้านกุดกุง ที่ ศธ ๐๔๑๑๗.๐๑๘/๑๔๒ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๔ ที่ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านกุดกุงได้ส่งแบบเสนอความเห็นประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการสถานศึกษา โดยเห็นชอบตามลำดับ ดังนี้ ๑. นายประภาส ศรีแสน ๒. ผู้ฟ้องคดี ๓. นางณัฏฐินี วาดสูงเนิน ๔. นายหมิ่ง ยวนยี ลงชื่อโดยนายทรงศักดิ์ เหลือมพล เลขานุการคณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนบ้านกุดกุง นั้น เอกสารดังกล่าวน่าจะมีการปลอมแปลง เนื่องจากคณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนบ้านกุดกุงยังไม่มีความเห็นในเรื่องนี้ ไม่มีรายงานการประชุมตามระเบียบงานสารบรรณ ผู้ฟ้องคดีได้ทักท้วงเรื่องดังกล่าว ต่อมา จึงได้มีการประชุมคณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนบ้านกุดกุง ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๔ มีนายทรงศักดิ์ เหลือมพล ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านกุดกุง เป็นผู้ตรวจบันทึก ตามรายงานการประชุมครั้งดังกล่าว ที่ประชุมมีมติเห็นสมควรรับย้ายทุกคน เนื่องจากมีคุณสมบัติเหมาะสม ไม่ได้มีการเรียงลำดับตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีกล่าวอ้าง

ประธานผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชี้แจงตามคำสั่งศาลปกครองชั้นต้นว่า การพิจารณาย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา ในระเบียบวาระที่ ๔.๑๑.๒ ในการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหาร

สถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน แนบท้ายหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว๙ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ โดยในการพิจารณาย้ายตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านกุดกุง ที่ประชุมได้มีการอภิปรายและมีความเห็นไม่ตรงกัน จึงมีมติให้โหวต ปรากฏว่า นายประภาสได้รับเลือกจำนวน ๕ เสียง ผู้ฟ้องคดีได้รับเลือกจำนวน ๔ เสียง ที่ประชุมจึงมีมติรับย้ายนายประภาส ศรีแสน ผู้อำนวยการโรงเรียนเหล่ามะเขียว เป็นผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านกุดกุง

เลขาธิการ ก.ค.ศ. ชี้แจงตามคำสั่งศาลปกครองชั้นต้นว่า สำนักงาน ก.ค.ศ. ได้รับเรื่องร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๔ และได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชี้แจงเหตุผลในการพิจารณาย้าย ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ชี้แจงเหตุผลและส่งเอกสารประกอบคำชี้แจง สำนักงาน ก.ค.ศ. จึงได้นำเสนอที่ประชุม อ.ก.ค.ศ.วิสามัญเกี่ยวกับการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ (ทำการแทน ก.ค.ศ.) ในการประชุมครั้งที่ ๑๖/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๕ ซึ่งที่ประชุมเห็นว่า ข้อเท็จจริงไม่เพียงพอต่อการวินิจฉัย จึงมีมติให้ขอข้อเท็จจริงเพิ่มเติม สำนักงาน ก.ค.ศ. จึงมีหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๐๒๐๖.๙/๐๕๓๒ ลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๕ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติม แต่สำนักงาน ก.ค.ศ. ยังไม่ได้รับข้อเท็จจริงเพิ่มเติมจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑ จึงไม่อาจประชุมพิจารณาได้ สำหรับการพิจารณาย้ายให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว๙ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ โดย อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาอาจมีความเห็นแตกต่างจากความเห็นของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายได้ แต่ต้องระบุเหตุผลที่ชัดเจน โดยอาจอาศัยเหตุผลอื่นๆ มาประกอบการพิจารณาได้ ฉะนั้น ผู้ประสงค์ขอย้ายรายอื่นที่มีผลการประเมินศักยภาพได้คะแนนรวมในลำดับรองลงมา อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาสามารถพิจารณาให้รับย้ายเป็นผู้บริหารสถานศึกษาได้ โดยอาศัยหลักเกณฑ์ตามข้อ ๑๒ ของหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาดังกล่าว สำหรับการประชุมของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้าย นั้น ก.ค.ศ. ไม่ได้กำหนดระเบียบปฏิบัติไว้เป็นการเฉพาะ แต่การประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา กำหนดไว้ในมาตรา ๑๖ และมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗

/ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒...

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การเพิ่มเติมว่า ตามหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว๙ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ข้อ ๘ และข้อ ๙ กำหนดให้มีการตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายเพื่อทำหน้าที่พิจารณาคำร้องขอย้ายให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด เช่น พิจารณาคุณสมบัติของผู้ขอย้าย อัตรากำลังของสถานศึกษาที่รับย้าย ประเมินศักยภาพของผู้ประสงค์ขอย้ายแล้วเรียงลำดับความเหมาะสมให้ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาพิจารณา ข้อ ๑๒ กำหนดให้ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษานำความเห็นของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายและความเห็นของคณะกรรมการสถานศึกษามาประกอบการพิจารณาย้าย โดยให้คำนึงถึงประโยชน์ของทางราชการเป็นสำคัญ โดยผู้ยื่นคำร้องขอย้ายไม่จำเป็นต้องได้รับการพิจารณาให้ย้ายเสมอไป หลักเกณฑ์ดังกล่าวจึงไม่มีข้อใดที่กำหนดให้ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาพิจารณาอนุมัติย้ายตามความเห็นของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้าย อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาจึงยังคงสิทธิในการพิจารณาให้ความเห็นชอบตามคำวินิจฉัยของตน ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาย้ายโดยคำนึงถึงประโยชน์ของทางราชการเป็นสำคัญ และการพิจารณาให้ความเห็นชอบเป็นอำนาจหน้าที่ของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ แม้ที่ประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะมีความเห็นขัดแย้งกัน แต่ก็ได้มีการลงมติให้โหวตเสียง แล้วได้ดำเนินการตามแนวปฏิบัติตามมาตรา ๒๒ และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (พ.ศ. ๒๕๕๑) จึงถือว่า มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๔ เมื่อวันศุกร์ที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ในวาระที่ ๔.๑๑.๒ ชอบด้วยกฎหมาย นอกจากนั้น ตามที่ผู้ฟ้องคดีได้ส่งสำเนาระเบียบวาระการประชุมคณะกรรมการสถานศึกษา ครั้งที่ ๓/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๔ ของโรงเรียนบ้านกุดกุง ประกอบคำคัดค้านคำให้การของผู้ฟ้องคดี เอกสารดังกล่าวรับรองโดยผู้ฟ้องคดี จึงเป็นการรับรองเอกสารที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบงานสารบรรณ กล่าวคือ ผู้รับรองสำเนาต้องเป็นข้าราชการที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้นๆ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย จึงเป็นเอกสารที่ไม่ถูกต้อง

/ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑...

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชี้แจงตามคำสั่งศาลปกครองชั้นต้นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้โทรศัพท์โน้มน้าวคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ เพื่อไม่ให้นำผลคะแนนจากการประเมินมาใช้ในการเรียงลำดับตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง สำหรับการพิจารณาย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา สายผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ระเบียบวาระที่ ๔.๑๑.๒ นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ส่งพร้อมหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว๙ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔) โดยพิจารณาผลการประเมินศักยภาพของผู้ประสงค์ขอย้ายทุกคน ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ความเป็นผู้นำ ความรู้ความสามารถในการพัฒนาสถานศึกษา ผลการปฏิบัติงาน ประสบการณ์ คุณวุฒิ การรักษาวินัย และจรรยาบรรณ ความอาวุโสตามหลักราชการ และระยะเวลาการดำรงตำแหน่ง ซึ่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑ ได้นำเสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามความเห็นของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ ที่ประชุมพิจารณาแล้วมีมติเป็นเอกฉันท์ให้ความเห็นชอบรับย้ายแทนตำแหน่งที่ว่างตามความเห็นของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ ยกเว้นตำแหน่งที่ว่างผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านกุดกุง ซึ่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑ เสนอรับย้ายผู้ฟ้องคดีตามความเห็นของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ ในที่ประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีการอภิปรายและมีความเห็นไม่ตรงกัน โดยอีกฝ่ายหนึ่งเห็นด้วยกับความเห็นของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ ที่เสนอรับย้ายผู้ฟ้องคดี ซึ่งมีคะแนนเป็นลำดับที่ ๑ โดยให้เหตุผลว่าเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการ กระบวนการต่างๆ ที่ถูกต้อง ผลคะแนนของผู้ฟ้องคดีเป็นลำดับที่ ๑ เป็นการชัดเจนแล้ว ประกอบกับผู้ฟ้องคดีมีภูมิลำเนาอยู่ที่บ้านกุดกุง จึงมีความเหมาะสมที่จะเป็นผู้บริหารโรงเรียนบ้านกุดกุง แม้ภรรยาจะเป็นครูและสอนอยู่ที่โรงเรียนบ้านกุดกุงก็ไม่ผิดอะไร ยิ่งจะมีความอบอุ่นในครอบครัวควรให้การสนับสนุน แต่อีกฝ่ายเห็นว่าผลการประเมินศักยภาพด้านความรู้ความสามารถในการพัฒนาสถานศึกษา ผลการปฏิบัติงาน ประสบการณ์ คุณวุฒิ การรักษาวินัยและจรรยาบรรณ ความอาวุโสตามหลักราชการ และระยะเวลาการดำรงตำแหน่ง ซึ่งเป็นคะแนนวิทยาศาสตร์ ผู้ฟ้องคดีและนายประภาส ศรีแสน ได้คะแนน ๕๒ คะแนน เท่ากัน วิสัยทัศน์ความเป็นผู้นำ เป็นการนำเสนอวิสัยทัศน์ต่อคณะกรรมการคนละไม่เกิน ๑๕ นาที กรรมการแต่ละคนให้คะแนน

/ตามดุลพินิจ...

ตามดุลพินิจของตน คะแนนไม่เป็นวิทยาศาสตร์และไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน มีความห่างกันไม่ถึง ๑ คะแนน ผู้ฟ้องคดีได้คะแนนมากกว่าเพียง ๐.๗๕ คะแนน แต่เมื่อพิจารณาถึงวัยวุฒิ อายุตัว อายุราชการ นายประภาส ศรีแสน เป็นผู้มีประสบการณ์มากกว่าผู้ฟ้องคดี รวมทั้งนายประภาสเคยเป็นครูสอนที่โรงเรียนบ้านกุดกุงตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๒๒ และเคยเป็นครูผู้สอนผู้ฟ้องคดี อีกทั้ง ข้าราชการครูอื่นๆ อีกหลายคนในโรงเรียนบ้านกุดกุงก็เคยเป็นครูสอนผู้ฟ้องคดี หากพิจารณารับย้ายผู้ฟ้องคดีมาเป็นผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านกุดกุง อาจมีความลำบากใจในการปฏิบัติงาน หรือมีปัญหาการบริหารงานในโรงเรียน เนื่องจากผู้ฟ้องคดีเคยเป็นลูกศิษย์กลับมาเป็นผู้บังคับบัญชา ประกอบกับภรรยาของผู้ฟ้องคดีก็รับราชการครูทำการสอนที่โรงเรียนบ้านกุดกุง เกรงจะเกิดปัญหาการบริหารงานบุคคลในโรงเรียนซึ่งเคยเกิดปัญหาเช่นนี้แล้วในโรงเรียนอื่น เมื่อที่ประชุมมีความเห็นไม่ตรงกัน จึงไม่สามารถพิจารณาตัดสินได้ ประธานที่ประชุมจึงได้ถามที่ประชุมว่าจะให้มีการโหวตเสียงหรือไม่ ที่ประชุมมีมติให้โหวต ๕ เสียง ไม่โหวต ๔ เสียง งดออกเสียง ๑ เสียง ที่ประชุมจึงได้ดำเนินการตามมติดังกล่าว ผลการโหวตปรากฏว่า นายประภาสได้รับเลือกจำนวน ๔ เสียง ผู้ฟ้องคดีได้รับเลือกจำนวน ๔ เสียง งดออกเสียงจำนวน ๑ เสียง เนื่องจากคะแนนเท่ากัน ซึ่งตามมาตรา ๑๖ ประกอบมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ บัญญัติเกี่ยวกับการวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมกรณีคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งเสียงเป็นเสียงชี้ขาด ประธานที่ประชุมจึงออกเสียงชี้ขาดโดยเลือกนายประภาส ที่ประชุมจึงมีมติรับย้ายนายประภาส ศรีแสน ซึ่งการตัดสินใจดังกล่าวประธานที่ประชุมได้ตัดสินใจโดยใช้หลักคุณธรรม คำนึงถึงประโยชน์ของทางราชการเป็นสำคัญ และเห็นว่า นายประภาส ศรีแสน เป็นผู้ที่มีความเหมาะสมที่สุด ทั้งวุฒิภาวะ ประสบการณ์ มีภูมิหลังที่เหมาะสมกับโรงเรียนและชุมชนบ้านกุดกุง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีมติดังกล่าวด้วยความเป็นธรรม โดยเฉพาะชุมชนและข้าราชการครูส่วนใหญ่ต่างก็มีความเห็นตรงกันว่ามติและคำสั่งแต่งตั้งนายประภาส ศรีแสน ไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านกุดกุงมีความเหมาะสมทุกประการ สำหรับแบบเสนอความเห็นประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนบ้านกุดกุง ฉบับลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๔ ซึ่งผู้ฟ้องคดีเห็นว่าเป็นเอกสารเท็จ นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ตรวจสอบแล้ว ปรากฏว่า เป็นเอกสารที่คณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนบ้านกุดกุงจัดทำขึ้นจริง โดยมีพยานบุคคลซึ่งกรรมการ

สถานศึกษาโรงเรียนบ้านกุดกุงยืนยันว่า ได้ประชุมพิจารณาการย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา สายผู้บริหารสถานศึกษาและเรียงลำดับดังนี้ ลำดับที่ ๑ นายประภาส ศรีแสน ลำดับที่ ๒ ผู้ฟ้องคดี ลำดับที่ ๓ นางณัฏฐินี วาดสูงเนิน และลำดับที่ ๔ นายหมิ่ง ยวนยี โดยมีผู้ลงนามรับรองเอกสารถูกต้องและเป็นจริง และมีหลักฐานทะเบียนรับหนังสือนำส่ง ส่วนระเบียบวาระการประชุมคณะกรรมการสถานศึกษา ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ไม่ปรากฏหลักฐานทะเบียนนำส่ง

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า ในการพิจารณาย้ายผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนบ้านกุดกุง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินศักยภาพผู้บริหารสถานศึกษา ด้านวิสัยทัศน์ความเป็นผู้นำ ซึ่งคณะกรรมการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แต่งตั้งได้ทำการประเมินศักยภาพผู้บริหารสถานศึกษาที่ประสงค์ขอย้าย โดยมีผลการให้คะแนนปรากฏชัดเจนทั้งของผู้ฟ้องคดีและผู้ขอย้ายรายอื่น ต่อมา ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ ตามคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑ ที่ ๕๙๐/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ และคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาได้พิจารณากลั่นกรองและจัดลำดับความเหมาะสมของผู้ขอย้ายในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ โดยได้พิจารณาผลการประเมินศักยภาพของผู้ประสงค์ขอย้ายประกอบด้วยแล้ว จึงได้นำผลการพิจารณามาจัดเรียงลำดับความเหมาะสมก่อนเสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาสำหรับตำแหน่งว่างโรงเรียนบ้านกุดกุง คณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ ได้จัดลำดับความเหมาะสมตามลำดับ คือ ลำดับที่ ๑ ผู้ฟ้องคดี และลำดับที่ ๒ นายประภาส ศรีแสน อันเป็นการดำเนินการโดยถูกต้องตามข้อ ๘ ข้อ ๙ และข้อ ๑๐ ของหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว๙ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ภายหลังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาเรื่องการย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา) ในการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้นำความเห็นของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ มาประกอบการพิจารณาย้ายด้วยแล้ว แต่ในการประชุมครั้งดังกล่าวไม่ปรากฏว่า ได้มีการนำความเห็นคณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนบ้านกุดกุงมาเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาย้ายผู้บริหารโรงเรียนบ้านกุดกุงด้วย อันถือได้ว่า การพิจารณาย้ายข้าราชการครูดังกล่าวมิได้ปฏิบัติตามข้อ ๑๒ ของหลักเกณฑ์

/และวิธีการ...

และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว๙ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ อันถือว่าเป็นขั้นตอนอันเป็นสาระสำคัญที่กฎหมายกำหนดไว้ ซึ่งมีปัญหาต้องพิจารณาว่า การไม่นำความเห็นของคณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนบ้านกุดกุงมาเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาด้วยจะมีผลทำให้การพิจารณาดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมายถึงขั้นต้องเพิกถอนคำสั่งที่ออกตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ หรือไม่ เห็นว่า เมื่อปรากฏหลักฐานว่า คณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนบ้านกุดกุงในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๔ ได้พิจารณาและมีมติเห็นสมควรรับย้ายทุกคน เนื่องจากมีคุณสมบัติเหมาะสม แม้ผู้ฟ้องคดีจะคัดค้านว่า เอกสารเกี่ยวกับความเห็นคณะกรรมการสถานศึกษาที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กล่าวอ้างว่า มีการเรียงลำดับให้นายประภาส ย้ายมาดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการบ้านกุดกุง เป็นลำดับที่ ๑ นั้น เป็นเอกสารปลอม แต่ผู้ฟ้องคดีก็ได้ยอมรับข้อเท็จจริงตามคำคัดค้านคำให้การว่า คณะกรรมการสถานศึกษามีมติเห็นสมควรรับย้ายทุกคน เนื่องจากมีคุณสมบัติเหมาะสม ดังนั้น แม้เอกสารเกี่ยวกับความเห็นคณะกรรมการสถานศึกษาที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กล่าวอ้าง จะเป็นเอกสารปลอมหรือไม่ และแม้การพิจารณาการย้ายครั้งพิพาทผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะนำความเห็นของคณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนบ้านกุดกุงมาเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาหรือไม่ ก็ไม่ทำให้ผลการพิจารณาการย้ายเปลี่ยนแปลงไป ประกอบกับหลักเกณฑ์วิธีการย้ายตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว ๙ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ได้กำหนดให้นำความเห็นของคณะกรรมการสถานศึกษามาใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาเท่านั้น กรณียังไม่อาจถือว่าการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้นำความเห็นของคณะกรรมการสถานศึกษามาประกอบการพิจารณาย้ายมีผลทำให้การพิจารณาย้ายดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมายถึงขั้นต้องเพิกถอนคำสั่งที่ออกตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑

ส่วนกรณีที่กล่าวหาว่า มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ให้ย้ายนายประภาส ไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านกุดกุง ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากไม่เป็นไปตามมติของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ และไม่มีเหตุผลที่ชัดเจน แต่เป็นมติที่มาจากวิธีการลงคะแนนและถือเสียงข้างมากในที่ประชุม นั้น ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีและนายประภาส ได้คะแนนการประเมินศักยภาพ ๕๒ คะแนน เท่ากัน แต่ในส่วนขององค์ประกอบด้านวิสัยทัศน์และความเป็นผู้นำ ผู้ฟ้องคดีได้คะแนน ๑๙.๑๒๕ คะแนน

/รวมเป็น...

รวมเป็น ๗๑.๑๒๕ คะแนน นายประภาสได้คะแนน ๑๘.๗๕๐ คะแนน รวมเป็น ๗๐.๗๕๐ คะแนน ซึ่งคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ ได้นำผลการประเมินดังกล่าวมาพิจารณาและจัดลำดับความเหมาะสมในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ โดยตำแหน่งว่างโรงเรียนบ้านกุดกุง ได้จัดลำดับความเหมาะสมตามลำดับ คือ ลำดับที่ ๑ ผู้ฟ้องคดี และลำดับที่ ๒ นายประภาส แต่ในการพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีความเห็นไม่เป็นเอกฉันท์ จึงมีมติให้ลงคะแนนเลือก ผลการลงคะแนนปรากฏว่าไม่เป็นไปตามมติของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ จากข้อเท็จจริงดังกล่าว เห็นว่า แม้คณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ จะพิจารณาโดยมีการประเมินศักยภาพของผู้ประสงค์ขอย้าย และได้จัดลำดับความเหมาะสมตามลำดับ คือ ลำดับที่ ๑ ผู้ฟ้องคดี และลำดับที่ ๒ นายประภาส อันเป็นการดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว๙ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ แล้วก็ตาม แต่ในชั้นการพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อาจมีความเห็นที่แตกต่างไปจากความเห็นของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ ได้ แต่จะต้องมีเหตุผลที่ชัดเจน โดยจะต้องคำนึงถึงประโยชน์ของทางราชการเป็นสำคัญ เมื่อในชั้นพิจารณา กรรมการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีความเห็นที่แตกต่างกัน โดยมีการอภิปรายเป็นรายบุคคล เมื่อพิจารณารายงานการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ที่พิจารณาย้ายผู้บริหารสถานศึกษาครั้งนั้น แม้จะปรากฏมติที่ประชุมเพียงว่า มีมติรับย้ายนายประภาส ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเหล่ามะเขียว ก็ตาม แต่ปรากฏข้อเท็จจริงว่ากรรมการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้อภิปรายเป็นรายบุคคล โดยมีทั้งเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยกับมติของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ เมื่อในการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ครั้งดังกล่าว ที่ประชุมมีความเห็นแตกต่างกันไม่เป็นเอกฉันท์ จึงจำต้องวินิจฉัยชี้ขาดโดยวิธีการลงคะแนน โดยผลการลงคะแนนปรากฏว่า นายประภาสได้รับเลือกจำนวน ๔ เสียง ผู้ฟ้องคดีได้รับเลือกจำนวน ๔ เสียง ไม่ออกเสียงจำนวน ๑ เสียง เนื่องจากคะแนนเท่ากัน ประธานที่ประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงอาศัยอำนาจตามกฎหมายออกเสียงเพิ่มเป็นเสียงชี้ขาดโดยเป็นคะแนนเสียงข้างมากเลือกนายประภาส มติของที่ประชุมผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ครั้งนั้นจึงเป็นการดำเนินการที่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์การประชุมตามมาตรา ๑๖ วรรคสี่ ประกอบ

/มาตรา ๒๒...

มาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ แล้ว และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ สามารถนำหลักเกณฑ์การประชุมดังกล่าวนี้มาใช้กับการประชุมพิจารณาการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาได้ และแม้ว่าที่ประชุมจะไม่ได้มีการบันทึกมติว่าเลือกนายประภาสด้วยเหตุผลใด แต่ก็ชัดเจนว่า เหตุผลของกรรมการเสียงข้างมากเป็นเหตุผลของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ด้วยเช่นกัน และเหตุผลดังกล่าวไม่ปรากฏข้อเท็จจริงอื่นใดว่าเป็นไปโดยไม่สุจริต และเห็นว่าได้คำนึงถึงประโยชน์ของทางราชการเป็นสำคัญ มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงเป็นไปตามข้อ ๑๒ ของหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว๙ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ แล้ว ข้อกล่าวหากรณีนี้ของผู้ฟ้องคดีจึงฟังไม่ขึ้น

จึงเห็นว่า มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ให้ย้ายนายประภาส ศรีแสน ไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านกุดกุง เป็นมติที่ชอบด้วยกฎหมาย เมื่อต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑ ที่ ๖๐๖/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ เรื่อง ย้ายและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาสายผู้บริหารสถานศึกษา โดยย้ายนายประภาส ศรีแสน ไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านกุดกุง ตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์และเพิ่มเติมอุทธรณ์ว่า เมื่อพิจารณาหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว๙ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ แล้วเห็นว่ามีเจตนารมณ์ให้มีการนำระบบคุณธรรม โปร่งใส ตรวจสอบได้มาใช้ในการพิจารณาเพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถือปฏิบัติ และเป็นหลักประกันให้ผู้ขอย้ายว่าจะได้รับการพิจารณาตามหลักเกณฑ์ของหนังสือดังกล่าว เมื่อข้อ ๑๒ ของหลักเกณฑ์ดังกล่าว กำหนดให้ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา นำความเห็นของคณะกรรมการสถานศึกษามาประกอบการพิจารณาย้าย โดยคำนึงถึงประโยชน์ของทางราชการเป็นสำคัญ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่นำความเห็นของคณะกรรมการสถานศึกษามาประกอบการพิจารณา ถือเป็นการพิจารณาทางปกครองที่ผิดรูปแบบและขั้นตอนอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้สำหรับการนั้น แม้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะชี้แจงข้อเท็จจริงต่อศาลปกครองชั้นต้นว่า ได้มีการนำความเห็นของ

/คณะกรรมการ...

คณะกรรมการสถานศึกษามาประกอบการพิจารณาแล้ว โดยคณะกรรมการสถานศึกษามีมติให้รับย้ายนายประภาส ศรีแสน เป็นลำดับที่หนึ่ง ผู้ฟ้องคดีเป็นลำดับที่สอง และผู้ขอรายอื่นเป็นลำดับถัดมาก็ตาม แต่คำชี้แจงดังกล่าวไม่เป็นความจริง ซึ่งตามความเป็นจริงคณะกรรมการสถานศึกษามีความเห็นในเรื่องดังกล่าวว่า ให้รับย้ายทุกคนโดยไม่มีการเรียงลำดับ แต่ในวันประชุมพิจารณาย้าย นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่มีการกล่าวอ้างถึงความเห็นของคณะกรรมการสถานศึกษาแต่อย่างใด ซึ่งความเห็นของคณะกรรมการสถานศึกษามีความสำคัญ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชี้แจงในภายหลังดังกล่าวเป็นการยอมรับว่าไม่มีการนำความเห็นของคณะกรรมการสถานศึกษามาประกอบการพิจารณา จึงไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเจตนารมณ์ของกฎหมาย การที่ศาลปกครองชั้นต้นรับรองการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในส่วนของความเห็นของคณะกรรมการสถานศึกษาว่า เป็นการกระทำที่ไม่เป็นสาระสำคัญ โดยนำเอาข้อเท็จจริงตามคำคัดค้านคำให้การของผู้ฟ้องคดีที่ว่าคณะกรรมการสถานศึกษามีมติเห็นสมควรรับย้ายทุกคนเนื่องจากคุณสมบัติเหมาะสมแล้ววินิจฉัยว่า แม้เอกสารเกี่ยวกับความเห็นคณะกรรมการสถานศึกษาที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กล่าวอ้างจะเป็นเอกสารปลอมหรือไม่ และแม้การพิจารณาย้ายครั้งพิพาทนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะนำความเห็นของคณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนบ้านกุดกุงมาเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาหรือไม่ ก็ไม่ทำให้ผลการพิจารณาการย้ายเปลี่ยนแปลง นั้น ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วย นอกจากนี้ การพิจารณาย้ายตามที่พิพาทในคดีนี้ จะต้องดำเนินการให้ถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอน และวิธีการอันเป็นสาระสำคัญ ส่วนผลการพิจารณาจะเป็นประการใดขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงตามผลการให้คะแนนแต่ละเรื่อง ซึ่งไม่สามารถคาดการณ์ได้ล่วงหน้า

ตามข้อ ๑๒ ของหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามหนังสือ สำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว ๙ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ กำหนดว่า ให้ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษานำความเห็นของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้าย และความเห็นของคณะกรรมการสถานศึกษามาประกอบการพิจารณาย้าย โดยให้คำนึงถึงประโยชน์ของทางราชการเป็นสำคัญ ทั้งนี้ผู้ที่ยื่นคำร้องขอย้ายไม่จำเป็นต้องได้รับการพิจารณาให้ย้ายเสมอไป หาก อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามีความเห็นต่างจากความเห็นของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายให้ระบุเหตุผลให้ชัดเจน ซึ่งการที่กำหนดให้นำความเห็นของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายมาประกอบการพิจารณา ก็เนื่องจากกฎหมายต้องการให้มีข้อเท็จจริงที่ครบถ้วน

/สมบูรณ์...

สมบูรณ์ ครอบคลุมในเรื่องที่พิจารณา ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ต่อทางราชการเป็นสำคัญ ดังจะเห็นได้จากข้อ ๑๐ ของหลักเกณฑ์ดังกล่าว ที่กำหนดให้คณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายพิจารณาเรื่องการประเมินศักยภาพของผู้ประสงค์ขอย้าย ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ ความเป็นผู้นำ ความรู้ความสามารถในการพัฒนาสถานศึกษา ผลการปฏิบัติงาน ประสบการณ์ คุณวุฒิ การรักษาวินัยและจรรยาบรรณ ความอาสุโว ตามหลักวิชาการและระยะเวลาการดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติงานในหน่วยงานการศึกษาปัจจุบัน โดยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจัดทำรายละเอียดในการประเมินศักยภาพเสนอ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพื่อให้ความเห็นชอบ และจัดทำเป็นประกาศของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา การที่คณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ ดำเนินการหาข้อเท็จจริงในเรื่องดังกล่าวเสนอต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามที่กฎหมายกำหนด ก็เพื่อกำหนดขอบเขตการใช้ดุลพินิจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่าต้องพิจารณาในเรื่องใดบ้าง ทั้งนี้ เพื่อความถูกต้อง เป็นธรรม ตรวจสอบได้ และเพื่อประโยชน์ของทางราชการเป็นสำคัญ ในกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีความเห็นแตกต่างจากความเห็นของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ ให้ระบุเหตุผลให้ชัดเจน โดยจะต้องเป็นเหตุผลที่คณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ เสนอต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ หากนำเรื่องอื่นที่ไม่ใช่เหตุผลจากที่คณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ เสนอมาพิจารณาแล้ว ก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่ผู้ขอย้ายและไม่มีกรอบการใช้ดุลพินิจ เป็นการใช้ดุลพินิจที่บิดเบือนจากกฎหมาย ซึ่งการใช้ดุลพินิจโดยชอบด้วยกฎหมาย ต้องอยู่บนพื้นฐานของข้อเท็จจริง ข้อกฎหมายและการให้เหตุผล ประกอบการพิจารณาตัดสินใจอย่างเหมาะสม ซึ่งเป็นกรอบหรือหลักทั่วไปในการใช้ดุลพินิจของฝ่ายปกครอง ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ที่กำหนดให้ผู้ทำคำสั่งทางปกครองต้องจัดให้มีเหตุผลไว้ด้วย และเหตุผลนั้น อย่างน้อยต้องประกอบด้วย ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ข้อกฎหมายที่อ้างอิงและข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนในการใช้ดุลพินิจ เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีและนายประภาสได้คะแนนประเมินศักยภาพ ๕๒ คะแนน เท่ากัน แต่ในส่วนขององค์ประกอบด้านวิสัยทัศน์และความเป็นผู้นำ ผู้ฟ้องคดีได้คะแนน ๑๙.๑๒๕ คะแนน รวมเป็น ๗๑.๑๒๕ คะแนน นายประภาสได้คะแนน ๑๘.๗๕๐ คะแนน รวมเป็น ๗๐.๗๕๐ คะแนน และคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ ได้นำผลการประเมินดังกล่าวมาพิจารณาและจัดลำดับความเหมาะสม ดังนี้ ลำดับที่ ๑ ผู้ฟ้องคดี และลำดับที่ ๒ นายประภาส แต่ในการประชุมผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑

ครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีความเห็นไม่เป็นเอกฉันท์ จึงมีมติให้ลงคะแนน ผลการลงคะแนนปรากฏว่า ไม่เป็นไปตามมติของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ ดังกล่าว แม้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะมีความเห็นต่างจากความเห็นของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ ได้ แต่ต้องมีเหตุผลที่ชัดเจน โดยต้องคำนึงประโยชน์ของทางราชการเป็นสำคัญ ข้อเท็จจริงที่จะนำมาสนับสนุนเหตุผลที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีความเห็นต่างจากคณะกรรมการกลั่นกรองการย้าย จะต้องเป็นข้อเท็จจริงที่ได้จากการพิจารณาของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายหรือคณะกรรมการสถานศึกษา หากยอมให้นำข้อเท็จจริงอื่นมาพิจารณา จะไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย และไม่เป็นธรรมต่อผู้ขอย้าย และถึงแม้ความเห็นของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ จะเป็นความเห็นเบื้องต้นไม่ผูกพันให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ต้องปฏิบัติตาม แต่การใช้ดุลพินิจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องอยู่ภายในขอบเขตอำนาจตามบทบัญญัติของกฎหมาย และหลักแห่งความชอบด้วยกฎหมายของการกระทำทางปกครอง โดยคำนึงถึงวัตถุประสงค์ของกฎหมายและข้อเท็จจริงที่ปรากฏในเรื่องนั้นๆ เป็นสำคัญ มิใช่จะใช้ดุลพินิจตามอำเภอใจ แต่การที่นายสุทัศน์ ยินงาม กรรมการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้อภิปรายในประชุมผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า คะแนนของผู้ฟ้องคดีและนายประภาส ไม่ต่างกัน คะแนนวิสัยทัศน์ต่างกันเพียง ๐.๓ คะแนน ซึ่งอาจคลาดเคลื่อนได้ ไม่เป็นวิทยาศาสตร์ อีกทั้ง วัยวุฒิ คุณวุฒิ อายุราชการในตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษานายประภาสมีมากกว่าผู้ฟ้องคดี นายประภาสเคยเป็นครูของผู้ฟ้องคดีมาก่อน ตลอดจนครูในโรงเรียนบ้านกุดกุงหลายคนเคยสอนผู้ฟ้องคดี อาจสร้างความลำบากใจในการปฏิบัติงานจากคนที่เคยเป็นลูกศิษย์มาเป็นผู้บังคับบัญชา ตลอดจนโรงเรียนบ้านเหล่ามะเขียวมีผลการทดสอบระดับชาติ ทั้ง O-net และ N.T สูงกว่าโรงเรียนบ้านนาโพธิ์ และนายเรียง จันทร์แจ้ง กรรมการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นว่า ภรรยาของผู้ฟ้องคดีรับราชการอยู่ที่โรงเรียนบ้านกุดกุง เกรงว่าอาจเกิดปัญหาด้านการบริหาร ผู้ฟ้องคดีเห็นว่านายสุทัศน์ได้นำข้อเท็จจริงที่เป็นประโยชน์แก่นายประภาสมาแสดง ทั้งที่เป็นเพียงข้อเท็จจริงอย่างหนึ่งที่คณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ ได้นำมาพิจารณาในการจัดลำดับแล้ว และเป็นข้อเท็จจริงที่ไม่มีในองค์ประกอบการประเมินตามหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว๙ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ การนำข้อเท็จจริงดังกล่าวมาพิจารณา ทำให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่ผู้ฟ้องคดี เพราะเป็นข้อเท็จจริงที่ผู้ฟ้องคดี

/ไม่มีโอกาส...

ไม่มีโอกาสได้โต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานเพื่อพิสูจน์ข้อเท็จจริงดังกล่าวได้ เป็นเพียงการคาดการณ์ ไม่เป็นประโยชน์ต่อทางราชการ และในการพิจารณาย้ายในคราวเดียวกันไม่ปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้นำประเด็นที่ว่า คะแนนจากการประเมินไม่ต่างกันโดยคะแนนวิสัยทัศน์ต่างกันเพียง ๐.๓ คะแนน ซึ่งอาจคลาดเคลื่อนได้ มาพิจารณาด้วยแต่อย่างใด จึงเป็นการเลือกปฏิบัติ

นอกจากนี้ ในการประชุม อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ (ทำการแทน ก.ค.ศ.) ครั้งที่ ๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๕ ได้พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีแล้ว เห็นว่า ข้อเท็จจริงไม่เพียงพอต่อการวินิจฉัย จึงมีมติให้ขอข้อเท็จจริงเพิ่มเติม สำนักงาน ก.ค.ศ. จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๕ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติม แต่สำนักงาน ก.ค.ศ. ไม่ได้รับข้อเท็จจริงเพิ่มเติม จึงไม่อาจประชุมพิจารณาได้ แสดงให้เห็นว่า การดำเนินการเยียวยาของหน่วยงานเป็นไปอย่างล่าช้า และตามเอกสารประกอบรายงานการประชุมของ อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ (ทำการแทน ก.ค.ศ.) ในการประชุมครั้งดังกล่าว เจ้าหน้าที่ฝ่ายรับเรื่องร้องทุกข์ของสำนักงาน ก.ค.ศ. ได้เสนอความเห็นว่า การพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นการไม่ปฏิบัติตามข้อ ๑๒ ของหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว๙ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ จึงเป็นการไม่ชอบ การประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ส่อเจตนาให้เห็นว่าจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบของทางราชการทำให้สภาพบังคับใช้กฎหมายไม่มีประสิทธิภาพ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ราชการ เห็นว่าคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีฟังขึ้น เห็นสมควรมีมติเพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ และคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑ ที่ ๖๐๖/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ กรณีย้ายผู้บริหารสถานศึกษาลงตำแหน่งว่างเฉพาะโรงเรียนบ้านกุดกุงแล้วให้ดำเนินการใหม่ให้ถูกต้องตามกฎหมายต่อไป

เมื่อพิจารณารายงานการประชุมผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ปรากฏข้อความมติที่ประชุมเพียงว่า มีมติรับย้ายนายประภาส ผู้อำนวยการโรงเรียนเหล่ามะเขียว โดยไม่มีการระบุเหตุผลที่ชัดเจนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในกรณีที่มีความเห็นต่างจากคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ

/การพิจารณา...

การพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย และความเห็นที่แตกต่างจากคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ ผู้บริหารสถานศึกษา ที่ได้มีการบันทึกไว้ในรายงานการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ นั้น เป็นเพียงการให้เหตุผลสนับสนุนของกรรมการแต่ละคนที่ได้อภิปรายก่อนมีมติในการประชุมเท่านั้น มิใช่เหตุผลของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามนัยข้อ ๑๒ ของหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว๙ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ แต่อย่างใด และเมื่อพิจารณามาตรา ๔๑ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ที่บัญญัติว่า การจัดให้มีเหตุผลดังกล่าวในภายหลังจะสามารถกระทำได้ก่อนสิ้นสุดกระบวนการพิจารณาอุทธรณ์ หรือก่อนมีการนำคำสั่งทางปกครองไปสู่การพิจารณาของผู้มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยความถูกต้องของคำสั่งทางปกครองนั้น ก็ตาม แต่ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ตั้งแต่ผู้ฟ้องคดีได้ร้องทุกข์ต่อ ก.ค.ศ. จนกระทั่งถึงปัจจุบัน ก.ค.ศ. ก็ยังมิได้วินิจฉัยความถูกต้องของคำสั่ง และผู้ฟ้องคดีได้ฟ้องคดีต่อศาลปกครองชั้นต้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก็มิได้ระบุเหตุผลให้ชัดเจนตามข้อ ๑๒ ของหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายดังกล่าว

แม้ข้อเท็จจริงจะปรากฏว่า ภายหลังจากกรรมการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้อภิปรายเป็นรายบุคคลในที่ประชุมผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยมีทั้งเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยกับมติของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้าย โดยได้ดำเนินการตามมาตรา ๑๖ วรรคสี่ ประกอบมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ แล้วก็ตาม แต่กรณีดังกล่าวจะนำมาตรา ๑๖ และมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว มาปรับใช้กับกรณีการย้ายโดยตรงไม่ได้ เพราะในเรื่องนี้ ก.ค.ศ. อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว๙ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ซึ่งการจะถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีหนึ่งเสียง ถ้าคะแนนเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งเสียงเป็นเสียงชี้ขาด จะนำมาปรับใช้กับกรณีพิพาทในคดีนี้โดยตรงไม่ได้ ซึ่งถ้าหากจะแปลความตามกฎหมายเช่นนั้น ก็ไม่มีเหตุผลที่ ก.ค.ศ. จะออกหลักเกณฑ์ดังกล่าวให้ถือปฏิบัติ ทั้งนี้ เพื่อเป็นหลักประกันความเป็นธรรมแก่ข้าราชการครู เพราะมิเช่นนั้น การดำเนินการของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ ไม่มีประโยชน์อะไรเลย

/และการใช้...

และการใช้ดุลพินิจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก็ไม่มีกรอบในการพิจารณาใช้ดุลพินิจ ซึ่งไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ใช้มาตรา ๑๖ และมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ในการดำเนินการลงมติ โดยการถือเสียงข้างมาก จึงเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาตามคำขอท้ายฟ้อง

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ยื่นคำแก้อุทธรณ์เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลา ศาลปกครองสูงสุดรับไว้เป็นคำชี้แจง ความว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่มีข้อเท็จจริงเพิ่มเติมที่จะต้องทำคำแก้อุทธรณ์ โดยขอยืนยันคำให้การและคำให้การเพิ่มเติม รวมทั้งพยานหลักฐานเอกสารที่ยื่นไว้ในกระบวนการพิจารณาในศาลปกครองชั้นต้น

คดีนี้ศาลปกครองสูงสุดไม่จัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี คู่กรณีไม่ได้ยื่นคำแถลงเป็นหนังสือ และไม่แจ้งความประสงค์ให้ศาลจัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ประชุมปรึกษาเพื่อมีคำพิพากษา โดยได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดี และตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านนาโพธิ์ และนายประภาส ศรีแสน ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเหล่ามะเขียว ได้ยื่นคำร้องขอย้ายกรณีปกติต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑ เพื่อขอย้ายลงแทนตำแหน่งที่คาดว่าจะว่างจากการเกษียณอายุราชการที่โรงเรียนบ้านกุดกุง ตำบลกุดกุง อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร โดยในการพิจารณาย้ายผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีประกาศสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑ ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินศักยภาพผู้บริหารสถานศึกษา ด้านวิสัยทัศน์ความเป็นผู้นำ และประกาศสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑ ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินศักยภาพผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อประเมินศักยภาพองค์ประกอบด้านวิสัยทัศน์ความเป็นผู้นำและองค์ประกอบด้านอื่นๆ ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ประสงค์ขอย้าย คณะกรรมการประเมินศักยภาพผู้บริหารสถานศึกษาตามประกาศทั้งสองฉบับข้างต้น ได้ทำการประเมินศักยภาพผู้บริหารสถานศึกษาที่ประสงค์ขอย้ายแล้ว ได้มีประกาศสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

ยโสธร เขต ๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ เรื่อง ผลการประเมินศักยภาพผู้บริหารสถานศึกษาที่ประสงค์ขอย้าย ประจำปี ๒๕๕๔ ปรากฏว่า องค์ประกอบด้านอื่นๆ ผู้ฟ้องคดีและนายประภาส ได้คะแนน ๕๒ คะแนน เท่ากัน แต่ในส่วนขององค์ประกอบด้านวิสัยทัศน์และความเป็นผู้นำ ผู้ฟ้องคดีได้คะแนน ๑๙.๑๒๕ คะแนน รวมเป็น ๗๑.๑๒๕ คะแนน นายประภาส ได้คะแนน ๑๘.๗๕๐ คะแนน รวมเป็น ๗๐.๗๕๐ คะแนน ต่อมาคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา ตามคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑ ที่ ๕๙๐/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ได้พิจารณากลั่นกรองและจัดลำดับความเหมาะสมในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ โดยตำแหน่งว่างโรงเรียนบ้านกุดกุง คณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ ได้จัดลำดับความเหมาะสมตามลำดับ คือ ลำดับที่ ๑ ผู้ฟ้องคดี และลำดับที่ ๒ นายประภาส ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ได้พิจารณาแล้วมีความเห็นไม่เป็นเอกฉันท์ โดยฝ่ายที่ไม่เห็นด้วยกับมติของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ เห็นว่า คะแนนของผู้ฟ้องคดีและนายประภาสไม่ต่างกัน โดยคะแนนวิสัยทัศน์ต่างกันเพียง ๐.๓ คะแนน ซึ่งอาจคลาดเคลื่อนได้ ไม่เป็นวิทยาศาสตร์ อีกทั้ง วัยวุฒิ คุณวุฒิ อายุราชการในตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษานายประภาสมีมากกว่าผู้ฟ้องคดี และนายประภาสเคยเป็นครูของผู้ฟ้องคดีมาก่อน ตลอดจนครูในโรงเรียนบ้านกุดกุงหลายคนเคยสอนผู้ฟ้องคดี อาจสร้างความลำบากใจในการปฏิบัติงาน จากคนที่เคยเป็นลูกศิษย์มาเป็นผู้บังคับบัญชา ตลอดจนโรงเรียนบ้านเหล่ามะเขียวมีผลการทดสอบระดับชาติทั้ง O-net และ N.T สูงกว่าโรงเรียนบ้านนาโพธิ์ อีกทั้งภรรยาของผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่ที่โรงเรียนบ้านกุดกุง เกรงว่าจะเกิดปัญหาด้านการบริหาร ส่วนฝ่ายที่เห็นด้วยกับมติของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ เห็นว่า การดำเนินการของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑ เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด ผลคะแนนการประเมินศักยภาพของผู้ฟ้องคดีก็ได้ลำดับที่ ๑ มีขั้นตอนที่น่าเชื่อถือ โปร่งใส สามารถตรวจสอบได้และไม่มีผู้ใดคัดค้านการประเมินแต่อย่างใด การมีภรรยาอยู่โรงเรียนเดียวกันไม่ผิดอะไรยิ่งจะมีความอบอุ่นในครอบครัว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีมติให้ลงคะแนนเลือก ผลการลงคะแนนปรากฏว่า นายประภาสได้รับเลือกจำนวน ๔ เสียง ผู้ฟ้องคดีได้รับเลือกจำนวน ๔ เสียง ไม่ออกเสียงจำนวน ๑ เสียง เมื่อคะแนนเท่ากันประธานจึงออกเสียงเลือกนายประภาส ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑ ที่ ๖๐๖/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๐

/พฤศจิกายน...

พฤศจิกายน ๒๕๕๔ เรื่อง ย้ายและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาสายผู้บริหารสถานศึกษา ให้นายประภาสดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านกุดกุง ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๑๐ ธันวาคม ๒๕๕๔ ร้องทุกข์ต่อ ก.ค.ศ. โดย ก.ค.ศ. ได้รับเรื่องไว้แล้วตั้งแต่วันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๔ แต่ผู้ฟ้องคดียังไม่ได้รับแจ้งผลการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ขอให้เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในส่วนที่พิจารณาย้ายผู้บริหารสถานศึกษาที่เกี่ยวกับผู้ฟ้องคดี เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในส่วนที่ย้ายนายประภาส ศรีแสน ไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านกุดกุง โดยแก้ไขให้ผู้ฟ้องคดีไปดำรงตำแหน่งดังกล่าวแทน และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาดำเนินการใหม่ให้ถูกต้อง ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นจึงอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่าคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑ ที่ ๖๐๖/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ในส่วนที่ย้ายนายประภาส ศรีแสน ไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านกุดกุง เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

คดีนี้มีประเด็นที่ต้องพิจารณาตามอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีก่อนว่า การประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ที่ประชุมไม่ได้นำความเห็นของคณะกรรมการสถานศึกษามาประกอบการพิจารณา ถือว่าเป็นการพิจารณาทางปกครองที่ผิดรูปแบบและขั้นตอนอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้สำหรับการนั้น หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า หลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว๙ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ข้อ ๘ กำหนดว่า การแต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองการย้าย ให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายเพื่อพิจารณาคำร้องขอย้ายให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ที่ ก.ค.ศ. กำหนด แล้วนำผลการพิจารณามาจัดเรียงลำดับความเหมาะสม ก่อนเสนอ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาพิจารณา...ข้อ ๙ กำหนดว่า ให้คณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายผู้บริหารสถานศึกษานำคำร้องของผู้ที่ประสงค์ขอย้ายทุกรายที่มีคุณสมบัติมาดำเนินการให้เป็นไปตามข้อ ๑๐ ก่อนและข้อ ๑๑ ตามลำดับ พร้อมทั้งประเมินศักยภาพของผู้ประสงค์ขอย้าย แล้วนำผลการพิจารณามาจัดเรียงลำดับตามข้อ ๑๐ ก่อน เพื่อเสนอ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาพิจารณาต่อไป

/โดยให้ใช้...

โดยให้ใช้ตำแหน่งว่างพิจารณารับย้ายก่อนการบรรจุและแต่งตั้งผู้ได้รับคัดเลือก ข้อ ๑๐ กำหนดว่า การพิจารณาย้ายผู้บริหารสถานศึกษา ให้ดำเนินการดังนี้ ข้อ ๑๐.๑ กำหนดว่า การย้ายผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ให้พิจารณาย้ายผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาด้วยกันทั้งภายในและต่างเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งมีขนาดสถานศึกษาเดียวกันและขนาดใกล้เคียงกันพร้อมกันก่อน โดยให้มีการประเมินศักยภาพของผู้ประสงค์ขอย้าย ประกอบด้วยวิสัยทัศน์ ความเป็นผู้นำ ความรู้ ความสามารถในการพัฒนาสถานศึกษา ผลการปฏิบัติงาน ประสบการณ์ คุณวุฒิ การรักษาวินัยและจรรยาบรรณ ความอาวุโสตามหลักราชการ และระยะเวลาการดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติงานในหน่วยงานการศึกษาปัจจุบัน โดยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจัดทำรายละเอียดในการประเมินศักยภาพเสนอ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เพื่อให้ความเห็นชอบและจัดทำเป็นประกาศของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ข้อ ๑๒ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ให้ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา หรือ อ.ก.ค.ศ. สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษนำความเห็นของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้าย และความเห็นของคณะกรรมการสถานศึกษามาประกอบการพิจารณาย้าย โดยคำนึงถึงประโยชน์ของทางราชการเป็นสำคัญ ทั้งนี้ ผู้ที่ยื่นคำร้องขอย้ายไม่จำเป็นต้องได้รับการพิจารณาให้ย้ายเสมอไป วรรคสอง กำหนดว่า หาก อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามีความเห็นต่างจากความเห็นของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้าย ให้ระบุเหตุผลให้ชัดเจน

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ในการพิจารณาย้ายผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนบ้านกุดกุง ซึ่งเป็นการย้ายกรณีปกติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินศักยภาพผู้บริหารสถานศึกษา ด้านวิสัยทัศน์ความเป็นผู้นำ และคณะกรรมการประเมินศักยภาพฯ ได้ทำการประเมินศักยภาพผู้บริหารสถานศึกษาที่ประสงค์ขอย้าย ผลการประเมินปรากฏว่า องค์ประกอบด้านวิสัยทัศน์และความเป็นผู้นำ ผู้ฟ้องคดีได้คะแนน ๑๙.๑๒๕ คะแนน นายประภาส ศรีแสน ได้คะแนน ๑๘.๗๕๐ คะแนน องค์ประกอบด้านอื่นๆ คะแนนเต็ม ๘๐ คะแนน ผู้ฟ้องคดีและนายประภาสได้คะแนน ๕๒ คะแนนเท่ากัน ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑ ที่ ๕๙๐/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา และคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ ได้พิจารณากลั่นกรองและจัดลำดับความเหมาะสมของผู้ขอย้ายในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๕

/พฤศจิกายน...

พฤศจิกายน ๒๕๕๔ โดยได้พิจารณาผลการประเมินศักยภาพของผู้ประสงค์ขอย้ายแล้ว ได้นำผลการพิจารณามาจัดเรียงลำดับความเหมาะสมก่อนเสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาสำหรับตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านกุดกุง ซึ่งเป็นตำแหน่งว่าง คณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ ได้พิจารณาแล้วเสนอย้ายผู้เหมาะสมตามลำดับ ดังนี้ ลำดับที่ ๑ ผู้ฟ้องคดี คะแนนประเมิน ๗๑.๑๒๕ และลำดับที่ ๒ นายประภาส คะแนนประเมิน ๗๐.๗๕๐ แต่ในการประชุมผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ได้พิจารณาดำเนินการย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา สายงานผู้บริหารสถานศึกษาตามความเห็นของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ ตามลำดับ ยกเว้นตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านกุดกุง ที่ประชุมผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้อภิปรายกันอย่างกว้างขวาง เนื่องจากมีความเห็นไม่เป็นเอกฉันท์ โดยกรรมการส่วนหนึ่งเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีมีความเหมาะสมตามที่คณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ ได้พิจารณาจัดลำดับแล้ว แต่กรรมการอีกส่วนหนึ่งไม่เห็นด้วยกับคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ โดยเห็นว่า นายประภาสมีความเหมาะสมมากกว่าผู้ฟ้องคดี เมื่อกรรมการมีความเห็นไม่ตรงกัน ที่ประชุมผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีมติให้ดำเนินการโหวตเลือกผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านกุดกุง ปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีและนายประภาสได้คะแนนเสียงเท่ากัน ประธานในที่ประชุมจึงออกเสียงเพิ่มเป็นเสียงชี้ขาด โดยเลือกนายประภาสเป็นผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านกุดกุง แม้ในการประชุมผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ครั้งดังกล่าวจะไม่ปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้นำความเห็นของคณะกรรมการสถานศึกษามาประกอบการพิจารณาย้ายด้วย อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามข้อ ๑๒ ของหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว๙ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ก็ตาม แต่ข้อเท็จจริงปรากฏตามรายงานการประชุมคณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนบ้านกุดกุง ครั้งที่ ๓/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๔ ว่า ที่ประชุมมีมติรับย้ายทุกคนเนื่องจากมีคุณสมบัติเหมาะสม การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้นำความเห็นของคณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนบ้านกุดกุงมาเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาจึงไม่เป็นเหตุร้ายแรงถึงขนาดทำให้มติผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่เห็นชอบให้ย้ายนายประภาสไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านกุดกุงไม่ชอบด้วยกฎหมาย และต้องเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ออกตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แต่อย่างใด

ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ให้ย้ายนายประภาสไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านกุดกุง แตกต่างจากความเห็นของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้ระบุเหตุผลที่ชัดเจน จึงไม่ชอบตามข้อ ๑๒

/ของหลักเกณฑ์...

ของหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว ๙ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ นั้น เห็นว่า ในการประชุมผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ กรรมการเสียงข้างมากได้เสนอข้อเท็จจริงและแสดงความเห็นเป็นรายบุคคลต่อที่ประชุมผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยต่างก็มีเหตุผลชัดเจนที่เลือกหรือไม่เลือกนายประภาสและผู้ฟ้องคดีให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านกุดกุง เมื่อคะแนนเสียงข้างมากของที่ประชุมผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้เลือกนายประภาส จึงถือว่า เหตุผลของกรรมการเสียงข้างมากที่เลือกนายประภาส นั้น เป็นเหตุผลของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ด้วย โดยเหตุผลของกรรมการเสียงข้างมากที่เห็นว่า คะแนนประเมินวิสัยทัศน์ของผู้ฟ้องคดีมากกว่านายประภาสเพียง ๐.๓ คะแนน แต่นายประภาสมีอายุตัว วัยวุฒิ อายุราชการในตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษามากกว่าผู้ฟ้องคดี นายประภาสเคยเป็นครูสอนผู้ฟ้องคดี ครูในโรงเรียนบ้านกุดกุงหลายคนเคยเป็นครูสอนผู้ฟ้องคดี อาจสร้างความลำบากใจในการปฏิบัติงาน และภรรยาของผู้ฟ้องคดีรับราชการอยู่ในโรงเรียนบ้านกุดกุงอาจเกิดปัญหาด้านการบริหารงาน หากผู้ฟ้องคดีเป็นผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านกุดกุง รวมทั้งโรงเรียนบ้านเหล่ามะเขียวที่นายประภาสเป็นผู้อำนวยการโรงเรียนมีผลการทดสอบระดับชาติ O-net และ N.T. สูงกว่าโรงเรียนบ้านนาโพธิ์ที่ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้อำนวยการโรงเรียน ข้อเท็จจริงดังกล่าวถือเป็นข้อเท็จจริงที่ผู้ฟ้องคดีทราบอยู่แล้ว และผู้ฟ้องคดีมิได้ปฏิเสธว่า ข้อเท็จจริงดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือเป็นเท็จแต่อย่างใด ประกอบกับ การพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าวเป็นการพิจารณาว่า ระหว่างการให้ผู้ฟ้องคดีหรือนายประภาสไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านกุดกุง บุคคลใดจะมีความเหมาะสมมากกว่า โดยข้อเท็จจริงต่างๆ ที่กรรมการเสียงข้างมากนำเสนอต่อที่ประชุมผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผู้ฟ้องคดีที่อาจส่งผลกระทบต่อการบริหารงานของโรงเรียนบ้านกุดกุง หากย้ายผู้ฟ้องคดีไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านกุดกุง ซึ่งเป็นการพิจารณาโดยคำนึงถึงประโยชน์ของทางราชการเป็นสำคัญตามข้อ ๑๒ ของหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว๙ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ แล้ว และเนื่องจากในการพิจารณาย้ายครั้งดังกล่าว ที่ประชุมผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีความเห็นแตกต่างกันไม่เป็นเอกฉันท์ แต่หลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาดังกล่าว มิได้กำหนดเกี่ยวกับกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีความเห็นแตกต่าง

/ไม่เป็นเอกฉันท์...

ไม่เป็นเอกฉันท์ไว้ว่าให้ดำเนินการอย่างไร กรณีจึงต้องดำเนินการตามมาตรา ๑๖ ประกอบมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ เมื่อผลการลงคะแนนปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีและนายประภาสได้รับเลือก จำนวน ๔ เสียง เท่ากัน ประธานในที่ประชุมผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงออกเสียงเพิ่มอีกเสียงหนึ่งชี้ขาด ทำให้นายประภาสได้รับเลือกด้วยเสียงข้างมากอันเป็นการดำเนินการโดยชอบตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวแล้ว ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาแล้วมีมติให้ย้ายนายประภาสไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านกุดกุง และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑ ที่ ๖๐๖/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ย้ายนายประภาสไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านกุดกุง จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีฟังไม่ขึ้น

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย

พิพากษายืน

นางศิริวรรณ จุลโพธิ์ ตุลาการเจ้าของสำนวน
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสมชัย วัฒนการุณ
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายฤทัย หงส์สิริ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายอำพน เจริญชีวินทร์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายไชยเดช ตันติเวสส
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายธีระเดช เดชะชาติ

วันที่อ่าน ๒๗ สิงหาคม ๒๕๖๓
ศศินันท์ : ผู้พิมพ์